

## IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,  
KONTORER OG AGENTURER

## REVISIONSRET TEN



I medfør af artikel 287, stk. 1 og 4, i EUF-traktaten samt artikel 129 og 143 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1081/2010, og artikel 139 og 156 i Rådets forordning (EF) nr. 215/2008 af 18. februar 2008 om finansforordningen for den 10. Europæiske Udviklingsfond

**vedtog Revisionsretten for Den Europæiske Union på mødet den 8. september 2011**

**ÅRSBERETNINGERNE**

**for regnskabsåret 2010**

Beretningerne, med institutionernes svar til Rettens bemærkninger, er sendt til dechargemyndigheden og til de øvrige institutioner.

Medlemmerne af Revisionsretten er:

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA (formand), David BOSTOCK, Morten Louis LEVYSOHN,  
Ioannis SARMAS, Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAIID, Massimo VARI, Juan RAMALLO,  
Olavi ALA-NISSILÄ, Karel PINXTEN, Ovidiu ISPIR, Nadejda SANDOLOVA, Michel CRETIN, Harald NOACK,  
Henri GRETHEN, Eoin O'SHEA, Szabolcs FAZAKAS, Louis GALEA, Ladislav BALKO, Augustyn KUBIK, Milan Martin CVIKL,  
Rasa BUDBERGYTĖ, Lazaros S. LAZAROU, Gijs DE VRIES, Harald WÖGERBAUER, Hans Gustaf WESSBERG.



ÅRSBERETNING OM  
BUDGETGENNEMFØRELSEN

(2011/C 326/01)



# INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning .....	7
Kapitel 1 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger .....	9
Kapitel 2 — Indtægter .....	43
Kapitel 3 — Landbrug og naturressourcer .....	71
Kapitel 4 — Samhørighed, energi og transport .....	101
Kapitel 5 — Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse .....	139
Kapitel 6 — Forskning og andre interne politikker .....	165
Kapitel 7 — Administrationsudgifter og andre udgifter .....	191
Kapitel 8 — Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet .....	205
Bilag — Finansielle oplysninger om det almindelige budget .....	227



## GENEREL INDLEDNING

0.1. Den Europæiske Revisionsret er den institution, der i henhold til traktaten skal varetage revisionen af Den Europæiske Unions (EU's) finanser. Som EU's eksterne revisor fungerer den som den uafhængige beskytter af EU-borgernes finansielle interesser og bidrager til at forbedre EU's finansielle forvaltning. Der er flere oplysninger om Retten i dens årlige aktivitetsrapport, som sammen med dens særberetninger om EU-udgiftsprogrammer og -indtægter og dens udtalelser om ny eller ændret lovgivning er tilgængelig på dens websted: [www.eca.europa.eu](http://www.eca.europa.eu).

0.2. Dette er Rettens 34. årsberetning om gennemførelsen af EU's budget. Den dækker regnskabsåret 2010. En særskilt årsberetning dækker De Europæiske Udviklingsfonde.

0.3. EU's almindelige budget vedtages hvert år af Rådet og Europa-Parlamentet. Rettens årsberetning danner sammen med dens særberetninger grundlag for dechargeproceduren, hvor Europa-Parlamentet afgør, om Europa-Kommissionen på tilfredsstillende vis har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til gennemførelsen af budgettet. Retten sender sin årsberetning til de nationale parlamenter samtidig med, at den sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

0.4. Det centrale element i årsberetningen er Rettens revisionserklæring (»DAS«) om rigtigheden af Den Europæiske Unions årsregnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (i beretningen benævnt »transaktionernes formelle rigtighed«). Selve erklæringen indleder beretningen, og det materiale, der følger, redegør hovedsagelig for den revision, der ligger til grund for erklæringen.

— Kapitel 1 indeholder revisionserklæringen og en oversigt over resultaterne af Rettens revision vedrørende regnskaberne rigtighed og transaktionernes formelle rigtighed samt en oversigt over forvaltningen af budgettet i 2010.

— Kapitel 2 til 7 giver detaljerede revisionsresultater i form af »specifikke vurderinger« af EU's indtægter og udgifter. Kapitel 2 omhandler EU-budgettets indtægtsside, og kapitel 3 til 7 omhandler de fem grupper af politikområder, inden for hvilke der anvendes og registreres udgifter fra EU's budget. Disse grupper af politikområder svarer stort set til udgifts-

områderne i den finansielle ramme for 2007-2013, som understøtter EU's bredt formulerede flerårige udgiftsplaner.

0.5. De specifikke vurderinger er hovedsagelig baseret på resultaterne af Rettens test af transaktionernes formelle rigtighed, en vurdering af, om de vigtigste af de overvågnings- og kontrolsystemer, der anvendes i forbindelse med indtægter og udgifter, fungerer effektivt, og en undersøgelse af, om Kommissionens ledelsesudtalelser er pålidelige.

0.6. Denne årsberetning adskiller sig på en række væsentlige punkter fra Rettens tidligere årsberetninger.

— Revisionserklæringen afspejler i form og indhold de reviderede internationale revisionsstandarder, som trådte i kraft i begyndelsen af 2011<sup>(1)</sup>.

— De specifikke vurderingers struktur er ændret for at give en mere hensigtsmæssig analyse af EU's udgifter. Kapitel 4 omfatter EU's udgifter til energi og transport samt udgifterne fra strukturfondene og Samhørighedsfonden. Uddannelse, medborgerskab, økonomiske og finansielle anliggender samt forskning behandles i kapitel 6 — Forskning og andre interne politikker.

— I et nyt kapitel om emner vedrørende forvaltningsrevision (kapitel 8) analyseres den vurdering af Kommissionens performance, som fremgår af de årlige aktivitetsrapporter fra tre af dens generaldirektører, og der gøres rede for væsentlige fælles temaer i de særberetninger, som Retten vedtog i 2010.

0.7. Kommissionens svar til Rettens bemærkninger — eller svar fra andre EU-institutioner og -organer, hvor det er relevant — fremlægges i beretningen. I nogle af sine svar omfortolker Kommissionen Rettens revisionsresultater eller tilskriver Retten konklusioner, som den ikke har draget. I beskrivelsen af sine revisionsresultater og konklusioner tager Retten højde for den reviderede enheds kommentarer. Som ekstern revisor har Retten imidlertid til opgave at rapportere sine revisionsresultater og drage konklusioner på grundlag af disse for at give en uafhængig og upartisk vurdering af rigtigheden af årsregnskabet og transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

<sup>(1)</sup> Især ISSAI 1705 »Modifications to the Opinion in the Independent Auditor's Report« og ISSAI 4200 »Compliance Audit Related to the Audit of Financial Statements«.



## KAPITEL 1

**Revisionserklæring med underbyggende oplysninger**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Rettens revisionserklæring til Europa-Parlamentet og Rådet — den uafhængige revisors beretning	I-XII
Regnskabernes rigtighed	VII-VIII
Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet	IX-XII
Indledning	1.1-1.5
Revisionsresultater vedrørende regnskabsåret 2010	1.6-1.25
Regnskabets rigtighed	1.6 -1.8
Transaktionernes formelle rigtighed	1.9-1.16
Resumé af de specifikke DAS-vurderinger	1.9-1.14
Sammenligning med sidste års resultater	1.15-1.16
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	1.17-1.25
Generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer	1.17-1.20
Kommissionens interne revisors erklæring	1.21-1.22
Kommissionens sammenfattende rapport	1.23-1.25
Konsekvenserne af den øgede brug af forfinansiering	1.26-1.37
Budgetforvaltning	1.38-1.44

**RETTENS REVISIONSERKLÆRING TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET — DEN UAFHÆNGIGE REVISORS BERETNING**

I. I overensstemmelse med artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Retten revideret:

- a) årsregnskabet for Den Europæiske Union, som omfatter det konsoliderede årsregnskab <sup>(1)</sup> og den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen <sup>(2)</sup> for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010
- b) lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for dette regnskab.

*Ledelsens ansvar*

II. I henhold til TEUF's artikel 310-325 og finansforordningen har ledelsen ansvaret for at udarbejde et årsregnskab for Den Europæiske Union, som giver et retvisende billede, og for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for det:

- a) Ledelsens ansvar med hensyn til årsregnskabet for Den Europæiske Union omfatter udformning, gennemførelse og opretholdelse af en intern kontrol, som sikrer, at der udarbejdes et retvisende årsregnskab uden væsentlig fejlinformation som følge af svig eller fejl, samt udvælgelse og anvendelse af hensigtsmæssige regnskabspraksis på grundlag af de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført <sup>(3)</sup>, og foretagelse af regnskabsmæssige skøn, som er rimelige i de konkrete tilfælde. I henhold til finansforordningens artikel 129 godkender Kommissionen årsregnskabet for Den Europæiske Union, når Kommissionens regnskabsfører har konsolideret regnskabet på grundlag af de oplysninger, de øvrige institutioner og organer har meddelt, og udarbejdet en note, der ledsager det konsoliderede årsregnskab, hvori han blandt andet erklærer, at han har rimelig sikkerhed for, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling.
- b) Den måde, hvorpå ledelsen udøver sit ansvar for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, afhænger af, hvilken metode til gennemførelse af budgettet der er fastsat i finansforordningen. Gennemførelsesopgaverne skal opfylde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, hvilket kræver udformning, gennemførelse og opretholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol, herunder tilstrækkelig overvågning og hensigtsmæssige foranstaltninger til at forhindre uregelmæssigheder og svig samt, om fornødent, anlæggelse af retssager med henblik på at inddrive uretmæssigt udbetalte eller anvendte midler. Uanset gennemførelsesmetoden bærer Kommissionen det endelige ansvar for lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions regnskab (TEUF's artikel 317).

*Revisors ansvar*

III. Det er Rettens ansvar på baggrund af sin revision at afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten har revideret regnskaberne i overensstemmelse med IFAC's internationale revisionsstandarder og etiske kodekser og INTOSAI's internationale standarder for overordnede revisionsorganer. I henhold til disse standarder skal Retten planlægge og udføre revisionen med henblik på at få rimelig sikkerhed for, at årsregnskabet for Den Europæiske Union er uden væsentlig fejlinformation, og at de transaktioner, der ligger til grund for det, er lovlige og formelt rigtige.

<sup>(1)</sup> Det konsoliderede årsregnskab omfatter balancen, resultatopgørelsen, pengestrømsopgørelsen, opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver og et resumé af væsentlige regnskabspraksis samt andre forklarende bemærkninger (inklusive segmentoplysninger).

<sup>(2)</sup> Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen omfatter den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen og et resumé af budgetprincipperne samt andre forklarende bemærkninger.

<sup>(3)</sup> De regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført, er baseret på de internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor (International Public Sector Accounting Standards, IPSAS), som er udgivet af International Federation of Accountants, og — i de tilfælde, hvor der ikke er en sådan standard — på International Accounting Standards (IAS)/International Financial Reporting Standards (IFRS) udgivet af International Accounting Standards Board. Som det har været tilfældet siden regnskabsåret 2005, er det konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2010 i overensstemmelse med finansforordningen opstillet efter de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført, og som bygger på periodiseringsprincippet tilpasset de særlige forhold, som gør sig gældende i Den Europæiske Union, hvorimod den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen fortsat hovedsagelig bygger på kontantbevægelser.

IV. Det indgår i en revision, at der udføres revisionshandlinger for at tilvejebringe revisionsbevis vedrørende beløbene og oplysningerne i det konsoliderede regnskab og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Valget af revisionshandlinger foretages på grundlag af revisors vurdering, herunder en vurdering af risikoen for, at der er væsentlig fejlinformation i det konsoliderede regnskab, og at de underliggende transaktioner i væsentligt omfang ikke opfylder kravene i Den Europæiske Unions retlige ramme, uanset om der er tale om svig eller fejl. Ved vurderingen af disse risici tager revisor hensyn til den interne kontrol, som skal sikre, at der udarbejdes et retvisende konsolideret årsregnskab, og de overvågnings- og kontrolsystemer, der er indført for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, og udformer revisionshandlinger, som er hensigtsmæssige i de konkrete tilfælde. En revision omfatter også en vurdering af, om de anvendte regnskabspraksis er hensigtsmæssige, og om de foretagne regnskabsmæssige skøn er rimelige, samt en vurdering af den samlede fremlæggelse af det konsoliderede regnskab og de årlige aktivitetsrapporter.

V. For så vidt angår indtægter tager Rettens revision af egne indtægter baseret på moms og bruttonationalindkomsten udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, som Kommissionen modtager fra medlemsstaterne, og revisorerne vurderer dernæst det system, Kommissionen bruger til behandling af dataene, indtil de opføres i det endelige regnskab, og medlemsstaternes bidrag er modtaget. For så vidt angår traditionelle egne indtægter gennemgår Retten toldmyndighedernes regnskaber og analyserer strømmen af afgiftsbeløb, indtil beløbene registreres i det endelige regnskab og modtages af Kommissionen.

VI. Retten mener, at det tilvejebragte revisionsbevis er tilstrækkeligt og passende som grundlag for denne revisionserklæring.

## Regnskabernes rigtighed

### *Erklæring om regnskabernes rigtighed*

VII. Det er Rettens opfattelse, at årsregnskabet for Den Europæiske Union i alt væsentligt giver et retvisende billede af Unionens finansielle stilling pr. 31. december 2010 og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme i det afsluttede regnskabsår, i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen og de regnskabsregler, som Kommissionens regnskabsfører har indført.

### *Supplerende oplysninger i relation til regnskabernes rigtighed*

VIII. Uden at drage erklæringen i punkt VII i tvivl gør Retten opmærksom på en ændring i Kommissionens regnskabspraksis med hensyn til forfinansieringsbetalinger, som er afholdt ved oprettelse af eller som bidrag til finansieringstekniske instrumenter, og som endnu ikke er blevet anvendt i form af lån, garantier eller egenkapitalinvesteringer. Denne ændring betød, at Kommissionen har måttet ændre årsregnskabet for Den Europæiske Union for 2009, om hvilket Retten afgav en erklæring uden forbehold<sup>(4)</sup> (jf. bemærkning 2.5, 2.9, 2.10 og 3.4 til årsregnskabet for Den Europæiske Union for 2010, hvor justeringerne forklares).

## Lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet

### Indtægter

### *Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de indtægter, der ligger til grund for regnskabet*

IX. Det er Rettens opfattelse, at de indtægter, der ligger til grund for regnskabet for det år, der afsluttedes den 31. december 2010, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

<sup>(4)</sup> Jf. EUT C 303 af 9.11.2010, s. 10-12.

**Forpligtelser**

*Erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de forpligtelser, der ligger til grund for regnskabet*

X. Det er Rettens opfattelse, at de forpligtelser, der ligger til grund for regnskabet for det år, der afsluttedes den 31. december 2010, i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige.

**Betalinger**

*Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet*

XI. Retten konkluderer, at overvågnings- og kontrolsystemerne samlet set er delvis effektive med hensyn til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet. Gruppen af politikområder Landbrug og naturressourcer og gruppen af politikområder Samhørighed, energi og transport er væsentlig fejlbehæftede. Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlfrekvens i de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er 3,7 %.

*Afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet*

XII. På grund af væsentligheden af de forhold, der er beskrevet i afsnittet Grundlag for en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de betalinger, der ligger til grund for regnskabet, er det Rettens opfattelse, at de betalinger, der ligger til grund for regnskabet for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010, er væsentlig fejlbehæftede.

8. september 2011

Vitor Manuel da SILVA CALDEIRA

*Formand*

Den Europæiske Revisionsret

12, rue Alcide De Gasperi, 1615 Luxembourg, LUXEMBOURG

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

1.1. Dette kapitel i årsberetningen indeholder:

- en beskrivelse af baggrunden for Rettens revisionserklæring samt et resumé og en analyse af de revisionsresultater og konklusioner, der ligger til grund for erklæringen (jf. punkt 1.2-1.25)
- en redegørelse for konsekvenserne af den øgede brug af forfinansiering i Unionens finanser og Kommissionens regnskab (jf. punkt 1.26-1.37)
- en oversigt over gennemførelsen af 2010-budgettet (jf. punkt 1.38-1.44)
- en beskrivelse af, hvordan Retten foretager sin DAS-revision (jf. **bilag 1.1**)
- en beskrivelse af de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som følge af de foregående års bemærkninger om regnskabernes rigtighed, herunder Kommissionens reaktion på Rettens anbefalinger i årsberetningen for 2009 vedrørende inddrivelses og finansielle korrektioner (jf. **bilag 1.2**).

1.2. Revisionsretten afgiver en erklæring (DAS)<sup>(5)</sup> til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten kan supplere denne erklæring med specifikke vurderinger for hvert enkelt af EU's større aktivitetsområder<sup>(6)</sup>.

1.3. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører med henblik på at kunne afgive erklæring om regnskabernes rigtighed, er at drage en konklusion om, i hvor høj grad Den Europæiske Unions indtægter, udgifter, aktiver og passiver er registreret korrekt, og om årsregnskabet giver et retvisende billede af den finansielle stilling pr. 31. december 2010 og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme i det afsluttede regnskabsår (jf. punkt 1.6-1.8).

1.4. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører med henblik på at kunne afgive erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for 2010-regnskabet, er at drage en konklusion om, hvorvidt disse transaktioner er i overensstemmelse med de gældende forordninger eller kontrakter, og om de er beregnet korrekt (jf. punkt 1.9-1.14, hvor der gives en oversigt over revisionsresultaterne, og kapitel 2-7 med hensyn til detaljer).

<sup>(5)</sup> Fra fransk: »Déclaration d'assurance«.

<sup>(6)</sup> Jf. artikel 287 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.5. Retten har analyseret pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser — erklæringerne fra Kommissionens generaldirektører, de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens tjenestegrene og den sammenfattende rapport — for at undersøge, om de giver en rimelig vurdering af kvaliteten af den finansielle forvaltning og bidrager til Rettens samlede sikkerhed (jf. punkt 1.17-1.20 og 1.23-1.25 samt »Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser« i kapitel 2-7). Rettens arbejde omfattede også en undersøgelse af den endelige udtalelse, som Kommissionens interne revisor for første gang har afgivet, og som dækker Kommissionens finansielle forvaltning i regnskabsåret 2010 (jf. punkt 1.21 og 1.22).

**REVISIONSRESULTATER VEDRØRENDE REGNSKABSÅRET 2010****Regnskabet rigtighed**

1.6. Rettens bemærkninger gælder Den Europæiske Unions årsregnskab (herefter regnskabet) for regnskabsåret 2010, som er opstillet af Kommissionens regnskabsfører og godkendt af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 129 i finansforordningen af 25. juni 2002 <sup>(7)</sup>, og som Retten modtog den 27. juli 2011. Regnskabet består af:

- a) det konsoliderede regnskab, som omfatter balancen (der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang), resultatopgørelsen (der viser regnskabsårets indtægter og udgifter), pengestrømsopgørelsen (der viser, hvordan bevægelser i regnskabet indvirker på beholdningen af kontanter og likvide midler) og opgørelsen over bevægelser i nettoaktiver (der forklarer bevægelserne i nettoaktiver) samt de tilhørende bemærkninger
- b) den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter.

1.7. Kommissionens regnskabsfører har afgivet en erklæring til Retten om, at regnskabet med visse uvæsentlige begrænsninger <sup>(8)</sup> er fuldstændigt og pålideligt.

<sup>(7)</sup> Det er fastsat i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juli 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1), senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1081/2010 (EUT L 311 af 26.11.2010, s. 9), at det endelige regnskab skal sendes inden den 31. juli det efterfølgende regnskabsår.

<sup>(8)</sup> Jf. **bilag 1.2**, punkt 1.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.8. Rettens revision af regnskabet for 2010 viste, at det er uden væsentlig fejlinformation (jf. dog punkt 1.26-1.37 og oplysningerne om opfølgning af de foregående års bemærkninger om regnskabs rigtighed i **bilag 1.2**).

### Transaktionernes formelle rigtighed

#### *Resumé af de specifikke DAS-vurderinger*

1.9. Rettens specifikke vurderinger findes i kapitel 2 vedrørende indtægter og i kapitel 3-7 vedrørende grupper af politikområder i den aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB) (jf. **tabel 1.1**). Hver specifik vurdering indeholder en præsentation, en gennemgang af Rettens revisionsresultater og konklusioner om transaktionernes formelle rigtighed, systemernes effektivitet og pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser og redegør for Kommissionens reaktion på Rettens tidligere anbefalinger.

1.10. I årsberetningen for 2010 består gruppen Forskning og andre interne politikker, som behandles i kapitel 6, af politikområder, som i årsberetningen for 2009 var omfattet af andre specifikke vurderinger <sup>(9)</sup>.

<sup>(9)</sup> Forskningsdelen af den tidligere gruppe Forskning, energi og transport blev tidligere behandlet i kapitel 5, den tidligere gruppe Uddannelse og medborgerskab blev tidligere behandlet i kapitel 7, og den tidligere gruppe Økonomiske og finansielle anliggender blev tidligere behandlet i kapitel 8 (nærmere detaljer i punkt 6.1). Energi- og transportdelen af den tidligere gruppe Forskning, energi og transport behandles nu i kapitel 4 sammen med den tidligere gruppe Samhørighed.

Tabel 1.1 — Betalinger i 2010 fordelt på kapitlerne i årsberetningen

(millioner euro)

Sektioner (S) og afsnit (A) <sup>(1)</sup> i 2010-kontoplanen fordelt på de forskellige kapitler i Rettens årsberetning	Betalinger afholdt i 2010 <sup>(2)</sup>
<b>Kapitler i årsberetningen</b>	
<b>Landbrug og naturressourcer</b>	56 841
Landbrug og udvikling af landdistrikter (A.05) Miljø (A.07) Fiskeri og maritime anliggender (A.11) Sundhed og forbrugerbeskyttelse (A.17)	
<b>Samhørighed, energi og transport</b>	40 630
Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (A.04) Energi og transport (A.06) Regionalpolitik (A.13)	
<b>Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse</b>	6 543
Eksterne forbindelser (A.19) Udvikling og forbindelser med AVS-lande (A.21) Udvidelse (A.22) Humanitær bistand (A.23)	
<b>Forskning og andre interne politikker</b>	8 953
Økonomiske og finansielle anliggender (A.01) Erhvervspolitik (A.02) Konkurrence (A.03) Forskning (A.08) Informationssamfundet og medier (A.09) Direkte forskning (A.10) Det indre marked (A.12) Uddannelse og kultur (A.15) Kommunikation (A.16) Et område med retfærdighed, frihed og sikkerhed (A.18) Handel (A.20)	
<b>Administrationsudgifter og andre udgifter</b>	9 264
Parlamentet (S. I) Rådet (S. II) Kommissionen (S. III) Domstolen (S. IV) Revisionsretten (S. V) Det Økonomiske og Sociale Udvalg (S. VI) Regionsudvalget (S. VII) Den Europæiske Ombudsmand (S. VIII) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (S. IX)	
<b>I alt</b>	<b>122 231</b>

<sup>(1)</sup> Budgetafsnit 14 og 24-31 i sektion III i det almindelige budget, som primært vedrører administrationsudgifter, behandles i afsnittet om Europa-Kommissionen i kapitel 7.  
<sup>(2)</sup> Administrationsudgifterne er trukket fra i grupperne af politikområder og vises særskilt under egen overskrift. Det giver en difference i forhold til kapitel 3-6.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

1.11. Retten konkluderer, at indtægterne (127 795 millioner euro) <sup>(10)</sup> og betalingerne vedrørende gruppen Administrationsudgifter og andre udgifter (9 264 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at overvågnings- og kontrolsystemerne var effektive (jf. **tabel 1.2** samt punkt 2.41, 2.42, 7.33 og 7.34). Forpligtelserne vedrørende samtlige grupper af politikområder var også uden væsentlig fejlforekomst.

1.12. Retten konkluderer, at gruppen af politikområder Forskning og andre interne politikker (8 953 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at overvågnings- og kontrolsystemerne var delvis effektive med hensyn til at sikre betalingerne formelle rigtighed. Der var imidlertid en væsentlig fejlforekomst i de mellemliggende og endelige betalinger vedrørende forskningsrammeprogrammerne (jf. **tabel 1.2** samt punkt 6.48 og 6.49). Retten konkluderer også, at gruppen Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse (6 543 millioner euro) var uden væsentlig fejlforekomst, og at overvågnings- og kontrolsystemerne var delvis effektive med hensyn til at sikre betalingerne formelle rigtighed. Der var imidlertid en væsentlig fejlforekomst i de mellemliggende og endelige betalinger vedrørende denne gruppe (jf. **tabel 1.2** samt punkt 5.35 og 5.36).

1.13. Retten konkluderer, at gruppen af politikområder Landbrug og naturressourcer (55 990 millioner euro i godtgjorte udgifter) samt gruppen Samhørighed, energi og transport (37 556 millioner euro i godtgjorte udgifter) var væsentlig fejlbehæftede. De direkte betalinger til landbrugere under IFKS <sup>(11)</sup> var imidlertid uden væsentlig fejlforekomst. Retten konkluderer også, at de reviderede overvågnings- og kontrolsystemer vedrørende gruppen Landbrug og naturressourcer var delvis effektive. Endvidere konkluderer Retten, at revisionsmyndighederne i gruppen Samhørighed, energi og transport samlet set var delvis effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed (jf. **tabel 1.2** samt punkt 3.55, 3.56, 4.47 og 4.48).

1.14. Retten konkluderer, at betalingerne samlet set var væsentlig fejlbehæftede, og at overvågnings- og kontrolsystemerne vedrørende betalingerne generelt var delvis effektive (jf. **tabel 1.2**).

**1.13** Rettens konklusioner om landbrug og naturressourcer bekræfter den positive tendens, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i de seneste år er tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %. Kommissionen bemærker endvidere, at for så vidt angår udgifterne til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), som i 2010 tegnede sig for 77 % af de samlede udgifter under dette kapitel, ligger den mest sandsynlige fejlfrekvens et godt stykke under væsentlighedstærsklen, og for direkte betalinger dækket af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) er den endnu lavere. Desuden er risikoen for EU-budgettet tilstrækkeligt dækket af proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning. Se også svaret til punkt 3.17.

Kommissionen er af den opfattelse, at IFKS generelt er et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uregelmæssige udgifter. Hvad angår udvikling af landdistrikter, er Kommissionen af den opfattelse, at overvågnings- og kontrolsystemerne hele tiden bliver bedre.

Hvad samhørigheden angår, bemærker Kommissionen, at fejlfrekvensen for andet år i træk ligger et godt stykke under de fejlfrekvenser, som Retten indberettede i perioden 2006-2008. Kommissionen mener, at denne positive udvikling afspejler de styrkede kontrolforanstaltninger i programperioden 2007-2013 og dens handlingsplan fra 2008 (se også svaret til punkt 4.24).

<sup>(10)</sup> Omfanget af revisionen vedrørende indtægter er beskrevet i punkt 2.7-2.13.

<sup>(11)</sup> Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

Tabel 1.2 — Resumé af revisionsresultaterne vedrørende transaktionernes formelle rigtighed i 2010

Gruppe af politikområder	Betalinge (millioner euro)	Mest sandsynlige fejlfrekvens (%)	Konfidensinterval (%)		Fejlfrekvens <sup>(1)</sup> (%)	Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne <sup>(2)</sup>
			Nedre fejlgænse	Øvre fejlgænse		
Landbrug og naturressourcer	55 990 <sup>(3)</sup>	<b>2,3</b>	0,8	3,8	37	Delvis effektive
Samhørighed, energi og transport	37 556 <sup>(4)</sup>	7,7	4,7	10,7	49	Delvis effektive
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse	6 543	<b>1,7</b>	0,1	3,3	23	Delvis effektive
Forskning og andre interne politikker	8 953	<b>1,4</b>	0,6	2,1	39	Delvis effektive
Administrationsudgifter og andre udgifter	9 264	<b>0,4</b>	0,0	1,1	7	Effektive
<b>Samlet revideret population</b>	<b>118 306 <sup>(5)</sup></b>	<b>3,7</b>	2,6	4,8	<b>36</b>	<b>Delvis effektive</b>
Indtægter	127 795	<b>0,0</b>	I/R	I/R	I/R	Effektive

<sup>(1)</sup> Fejlfrekvensen angiver, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl.

<sup>(2)</sup> Et system betegnes som »delvis effektivt«, når det vurderes, at nogle kontrolordninger har fungeret godt nok, mens andre ikke har. Det betyder, at systemet som helhed måske ikke kan begrænse fejlene i de underliggende transaktioner til et acceptabelt niveau. Flere detaljer i afsnittet »Revisionens omfang og revisionsmetoden« i kapitel 2-7.

<sup>(3)</sup> Godtgjorte udgifter (jf. punkt 3.16).

<sup>(4)</sup> Godtgjorte udgifter (jf. punkt 4.23).

<sup>(5)</sup> Differencen mellem betalingerne i 2010 (122 231 millioner euro — jf. **tabel 1.1**) og det samlede beløb for den samlede reviderede population med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed udgøres af betalte forskud vedrørende gruppen Landbrug og naturressourcer (851 millioner euro) og gruppen Samhørighed, energi og transport (3 074 millioner euro) (jf. punkt 3.16 og 4.23).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

## Sammenligning med sidste års resultater

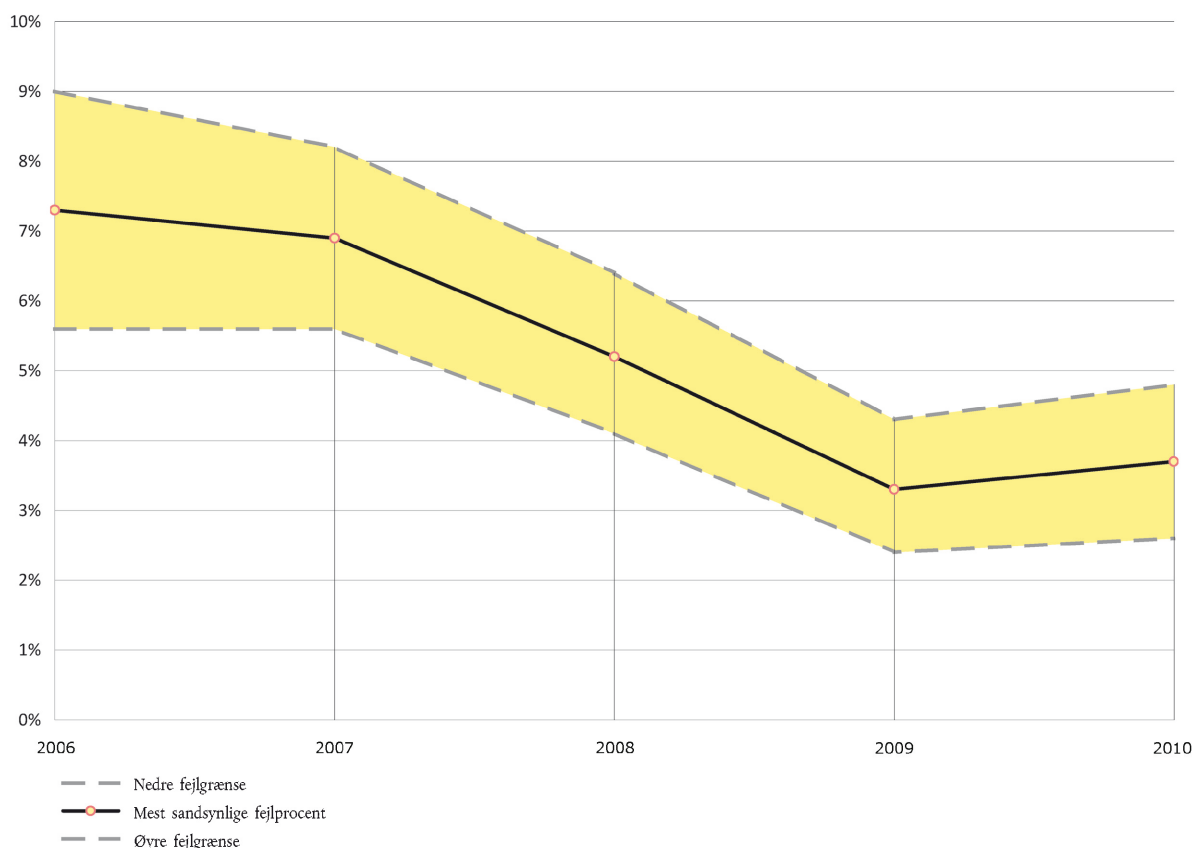
1.15. Resultaterne af Rettens revision for 2010 viser, at dens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne vedrørende gruppen Samhørighed, energi og transport<sup>(12)</sup> er højere end dens skøn vedrørende gruppen Samhørighed i 2009<sup>(13)</sup>. Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne vedrørende de øvrige grupper af politikområder ligger forholdsvis stabilt.

1.16. Tilsammen giver det en stigning i Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed, fra 3,3 % i 2009 til 3,7 % i 2010 (jf. **figur 1.1**)<sup>(14)</sup>. Retten konstaterede, at ca. en tredjedel af de testede transaktioner var behæftet med fejl (2009: en fjerdedel af det samlede antal transaktioner).

**1.15.-1.16.** I årenes løb har de fleste fejlfrekvenser været enten stabile eller faldende. I 2010 har fremskridtene på en række områder dog ikke kompenseret for en moderat stigning for samhørighedens vedkommende, hvilket har medført en lille samlet stigning for budgettet som helhed.

Når det gælder samhørigheden, bemærker Kommissionen, at den mest sandsynlige fejlfrekvens for 2010 ligger et godt stykke under de niveauer, der blev indberettet i regnskabsårene 2006 til 2008. Den lavere fejlgrænse i 2010, nemlig 4,7 %, er et fald i forhold til de 11 % i 2008.

**Figur 1.1 — Udviklingen i Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlprocent i den reviderede population af betalinger (2006-2010)**



<sup>(12)</sup> Jf. **tabel 1.2** og bilag x.1 om de forskellige grupper af politikområder samt punkt 4.17-4.19 i årsberetningen for 2009 om samhørighed.

<sup>(13)</sup> I 2010 udgjorde energi og transport 7 % af den samlede gruppe af politikområder (jf. også fodnote 9).

<sup>(14)</sup> Jf. også punkt 1.26 i årsberetningen for 2009.

## Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser

### Generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer

1.17. Hver generaldirektør redegør hvert år for sin virksomhed i en aktivitetsrapport. Den ledsages af en erklæring, hvor generaldirektøren bl.a. udtaler sig om, hvorvidt ressourcerne er blevet anvendt til det fastsatte formål, og om kontrolprocedurerne sikrer, at transaktionerne er formelt rigtige.

1.18. Alle generaldirektørerne erklærer, at disse krav er overholdt. 13 generaldirektorater eller tjenester har taget ét eller flere forbehold<sup>(15)</sup>, som for de flestes vedkommende vedrører svagheder med hensyn til de underliggende transaktioners formelle rigtighed (jf. bilag x.3 i kapitel 2-7).

1.19. Forbeholdene i generaldirektørernes erklæringer bygger på deres vurdering af, hvor væsentlige svaghederne og/eller bemærkningerne vedrørende elementerne i de årlige aktivitetsrapporter er. Et aspekt i denne vurdering, som navnlig har fået større betydning i 2010, er beregningen af en restrisiko eller restfejlfrekvensen — generelt et skøn over kontrolmekanismernes effekt på fejlforekomsten set i et flerårigt perspektiv — som sammenholdes med væsentlighedstærsklen på 2 % for at afgøre, om et forbehold er nødvendigt.

**1.19.-1.20.** Kommissionens standardpraksis foreskriver beregningen af et resterende risikobeløb som en procentdel af den relevante aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB), som sammenlignes med væsentlighedstærsklen på 2 % for at bestemme, om et forbehold er nødvendigt. Endvidere understreger Kommissionen, at beregningen af et resterende risikobeløb blot er en af de metoder, som den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan anvende til at anslå risikobeløbet.

Eftersom forvaltnings- og kontrolsystemerne varierer meget fra politikområde til politikområde, har Kommissionens tjenestegrene forskellige tilgange til vurderingen og beregningen af restfejlfrekvenserne. Kommissionen er enig i, at den eksisterende vejledning måske ikke er tilstrækkeligt detaljeret til at sikre en konsekvent brug af terminologi og kriterier fra alle tjenestegrenenes side. Den har indført peer review-proceduren for at sikre konsekvens, når forskellige generaldirektorater gennemfører programmer, der ligner hinanden.

<sup>(15)</sup> Det samlede antal forbehold er faldet fra 20 i 2009 til 17 i 2010. Det skal bemærkes, at Generaldirektoratet for Energi og Transport i 2010 blev opdelt i to generaldirektorater (Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi), og at forbeholdet fra 2009 derfor er videreført som to forbehold.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

1.20. I de stående instrukser vedrørende de årlige aktivitetsrapporter, som er udarbejdet af Generalsekretariatet og Generaldirektoratet for Budget, er der ingen vejledning i, hvordan denne restrisiko eller restfejlfrekvens skal beregnes. Det medfører, at de berørte generaldirektorater ikke anvender begrebet konsekvent (f.eks. anslås forventede inddrivelser uden forbindelse til de faktiske beløb, i forbindelse med nogle programmer kvantificeres risici for fejl på op til 5 % ikke, idet der henvises til den sats, der kan tilbageholdes i henhold til forordningen<sup>(16)</sup>, og negative resultater fra nye revisionsprogrammer med begrænset revisionsdækning udelukkes).

*Kommissionens interne revisors erklæring*

1.21. Kommissionens interne revisor afgiver for første gang en endelig udtalelse<sup>(17)</sup> om status med hensyn til kontrol i Kommissionen. Den bygger navnlig på erklæringerne i de årlige aktivitetsrapporter og på arbejde, som Kommissionens interne revisionstjeneste (IAS) og de forskellige generaldirektorskontorer for intern revision udførte i 2008-2010.

<sup>(16)</sup> jf. **bilag 4.3**.

<sup>(17)</sup> Jf. punkt 2.3 i meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten — Sammenfatning over Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2010 (KOM(2011) 323 endelig af 1. juni 2011): »Kommissionens interne revisionstjeneste er af den opfattelse, at Kommissionen i 2010 har indført procedurer for forvaltning, risikostyring og intern kontrol, der er hensigtsmæssige med hensyn til at give rimelig sikkerhed for opnåelsen af de finansielle målsætninger med undtagelse af de områder af den finansielle styring, hvor generaldirektorerne har taget forbehold i deres revisionserklæringer, og hvor der er sat spørgsmålstegn ved forholdene omkring styringen af de risici, der vedrører de underliggende transaktioner«.

Vejledningen skal give den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede en skønsmargin i hvert enkelt tilfælde.

Mens kvantificeringen af risici i de årlige aktivitetsrapporter (AAR) har til formål at give et fingerpeg om risikobeløbene og anslå de potentielle finansielle korrektioner for betalingerne i referenceåret, råder generaldirektøren over andre redskaber til at beskytte EU-midlerne, såsom afbrydelser og suspension af betalinger samt finansielle korrektioner. Kvantificeringen af risici i de årlige aktivitetsrapporter har ikke samme funktion som den fejlfrekvens, Retten fastlægger, og Kommissionen er derfor af den opfattelse, at de hverken kan eller bør sammenlignes. Generaldirektøren kan vurdere, om der er tale om »afbødende foranstaltninger«, som begrænser risikoen. Når det gælder samhørighed, er de eksisterende lovbestemte krav således afbødende foranstaltninger, og i vurderingen af risikoeksponeringen for 2010 bør der tages højde for de supplerende kontrolmekanismer, som kan gå meget længere end til referenceåret for Rettens revision (de nationale revisionsmyndigheders årlige revision, supplerende revisioner foretaget af Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) og af Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL) samt afsluttende revisioner ved programmernes afslutning).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.22. Den endelige udtalelse er begrænset til Kommissionens egne rammer for intern kontrol. Over 90 % af alle fejl konstateres imidlertid uden for Kommissionen, på støttemodtagerniveau. Kommissionens interne revisor vurderer, at disse rammer samlet set er tilstrækkelige. Retten noterer sig imidlertid, at overvågnings- og kontrolsystemerne ikke forebygger eller påviser og korrigerer fejl i et sådant omfang, at de transaktioner, der ligger til grund for budgettet, som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige.

#### Kommissionens sammenfattende rapport

1.23. Det siges i indledningen til den sammenfattende rapport<sup>(18)</sup>, at Kommissionen med vedtagelsen af den påtager sig det politiske ansvar<sup>(19)</sup> for gennemførelsen af EU-budgettet, som varetages af Kommissionens øverste ledelse. Kommissionen bemærker, at generaldirektørerne med succes har korrigeret svaghederne i 25 % af de forbehold, der blev fremsat i 2009. Ifølge Kommissionen omfatter forbedringerne bedre overholdelse af støtteberettigelsesreglerne for de udgifter, tilskudsmodtagerne anmelder.

1.24. Kommissionen erkender imidlertid, at der stadig er områder, der kræver yderligere forbedring, især områder med delt forvaltning, og foreslår forskellige tiltag, f.eks.:

- en revision af finansforordningen og sektorforordningerne for perioden efter 2013 med henblik på at forbedre indretningen af finansieringsordningerne, mindske risikoen for fejl, mindske den administrative byrde for støttemodtagerne og andre aktører og mindske udgifterne til kontrol
- konsekvent varetagelse af Kommissionens tilsynsfunktion samt anvendelse af systematiske og rettidige afbrydelser af betalinger og iværksættelse af suspensionsprocedurer og finansielle korrektioner, når der konstateres alvorlige kontrolmangler
- en øget indsats på samhørighedsområdet for at afhjælpe den betydelige stigning i fejlprocenten og i mængden af fejlbehæftede betalinger i forhold til 2009, som skyldtes, at der var gennemført flere transaktioner og anmeldt større udgifter

## KOMMISSIONENS SVAR

**1.22.** Den interne revisors udtalelse omfatter de kontrolsystemer, som Kommissionen anvender for at tackle problemet med fejlfrekvensen på støttemodtagerniveau.

Når Kommissionens interne revisor undersøger Kommissionens kontrolsystemer, skal revisoren kontrollere, at de enkelte tjenestegrene har anvendt en kontrolstrategi, hvor udgifterne til kontrollerne står i forhold til risikoen for fejl i de underliggende transaktioner, og som er effektiv til at hindre fejl i støttemodtagernes betalingsanmodninger samt til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, når der sker fejl.

**1.24.**

— Se svaret til punkt 1.37.

— Kommissionen og dens tjenestegrene udøvede faktisk deres overvågningsrolle ved at afbryde 63 betalingsfrister (49 for EFRU og 14 for ESF) og vedtage en suspensionsafgørelse for de operationelle programmer for 2007-2013 og 5 suspensionsafgørelser (ESF) for de operationelle programmer for 2000-2006, hvor der blev konstateret alvorlige mangler og uregelmæssigheder, indtil medlemsstaterne havde truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger. Kommissionen fortsætter denne strenge politik i 2011 med beslutningerne om 52 afbrydelser af betalingsfrister (40 for EFRU og 12 for ESF) i første halvår.

<sup>(18)</sup> Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten — Sammenfatning over Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2010 (KOM(2011) 323 endelig af 1. juni 2011).

<sup>(19)</sup> Jf. artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- modernisering af EU-reglerne for offentlige indkøb, som er en vigtig kilde til fejl, især på samhørighedsområdet <sup>(20)</sup>
- yderligere forbedring af de årlige aktivitetsrapporters læselighed og sammenlignelighed.

1.25. I den sammenfattende rapport noterer Kommissionen sig ledelsens rapporter og anfører, at de »giver forsikring til kommissærkollegiet med hensyn til resultaterne af forvaltningskontrollen og den interne kontrol, der gennemføres i tjenestegrenene, og giver rimelig forsikring med hensyn til Kommissionens muligheder for at nå sine målsætninger« <sup>(21)</sup>. Retten understreger dog, at nogle af de forhold, som den tidligere har konstateret <sup>(22)</sup>, endnu ikke er blevet afhjulpet:

- På flere områder burde omfanget eller rækkevidden af forbeholdene være større (jf. punkt 1.20, 3.52-3.54, 4.45, 4.46, 5.31-5.34, 6.46 og 6.47 samt bilag x.3 i kapitel 2-7).
- Dataene fra medlemsstaterne om inddrivelse eller tilbagetrækninger er stadig ufuldstændige eller er endnu ikke blevet revideret og/eller godkendt af Kommissionen (jf. **bilag 1.2**, punkt 3).
- Der tages stadig ikke tilstrækkelig højde for forskellen mellem finansielle korrektioner og inddrivelse (finansielle korrektioner er en konsekvens af svagheder konstateret i overvågnings- og kontrolsystemerne, hvorimod inddrivelse vedrører uretmæssige betalinger) og deres effekt (finansielle korrektioner bæres af skatteyderne, mens inddrivelse betales af de enkelte støttemodtagere) (jf. **bilag 1.2**, punkt 3).

## KOMMISSIONENS SVAR

## 1.25.

- *Kommissionen mener, at omfanget eller rækkevidden af forbeholdene er passende (se svarene til punkt 1.19-1.20, 3.52 til 3.54, 4.46 og 5.33 til 5.34).*
- *Oplysninger om inddrivelse er medtaget i bemærkning 6 til regnskabet.*

*Når det gælder samhørighed, kontrollerer Kommissionen for programperioden 2000-2006, at de oplysninger, der er indsendt i forbindelse med programmernes afslutning, er fuldstændige og pålidelige. For programperioden 2007-2013 foretager Kommissionen en specifik revisionsundersøgelse om medlemsstaternes inddrivelsessystemer for at få sikkerhed for kvaliteten af de oplysninger, der er indgivet i de årlige opgørelser for inddrivelse og tilbagetrækninger. Det forventes, at der vil blive taget højde for de første resultater af denne revision i de årlige aktivitetsrapporter for 2011.*

- *Kommissionen rapporterer i sine regnskaber på EU-budgetniveau og mener, at inddrivelse er af afgørende betydning for at beskytte EU-budgettet. Kommissionen er klar over, at Rettens henvisning til inddrivelse vedrører inddrivelse på støttemodtagerniveau i medlemsstaterne, og kræver, at der i de indberettede oplysninger henvises til sådanne inddrivelse. På områder med delt forvaltning ligger dette ansvar dog hos medlemsstaterne, sådan som det fremgår af Kommissionens svar til punkt 1.39 i Revisionsrettens årsberetning 2009. Så snart en medlemsstat har tilbagebetalt uretmæssigt udbetalte midler (ved hjælp af reel tilbagebetaling eller ved hjælp af modregning), anser Kommissionen EU-budgettet for at være beskyttet. Medlemsstaterne har dog pligt til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb, hver gang det er muligt og hensigtsmæssigt.*

<sup>(20)</sup> Jf. grønbogen om modernisering af EU's direktiver om offentlige indkøb (2004/18/EF og 2004/17/EF).

<sup>(21)</sup> Jf. punkt 2.3 i KOM(2011) 323 endelig af 1. juni 2011.

<sup>(22)</sup> Jf. punkt 1.31 i Rettens årsberetning for 2009.

## KONSEKVENSERNE AF DEN ØGEDE BRUG AF FORFINANSIERING

1.26. En væsentlig del af Kommissionens betalinger vedrører forskudsfinansiering af omkostninger, som afholdes af eksterne organer på et senere tidspunkt. Når disse betalinger registreres korrekt som forfinansiering, bliver de ikke behandlet som endelige udgifter i Unionens regnskab på det tidspunkt, hvor de foretages. I stedet opføres de som et aktiv på balancen, indtil der fremlægges dokumentation for de afholdte omkostninger (eller — mindre hyppigt — for afslutningen af den relevante aktivitet). På dette grundlag opfører Kommissionen den pågældende udgift i resultatopgørelsen og afvikler posten på balancen.

1.27. Hvis forskud opføres i regnskabet som endelige udgifter, registreres det ikke i regnskabet, at der skal fremlægges dokumentation for den endelige anvendelse af midlerne. Det øger risikoen for, at anvendelsen af midlerne ikke er berettiget, og at uregelmæssigheder enten ikke vil blive opdaget eller først vil blive opdaget efter lang tid. Det kan gøre det sværere at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

### Forfinansieringen er steget væsentligt fra 2005 til 2010

1.28. Den bogførte bruttoværdi af den samlede forfinansiering er mere end fordoblet i de sidste seks år (fra 39 milliarder til 84 milliarder euro, jf. første linje i **tabel 1.3**). Kommissionen foretager ved cut-off<sup>(23)</sup> et skøn over de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt ved årets udgang, men som Kommissionen endnu ikke har modtaget betalingsanmodninger for. Disse skyldige omkostninger (jf. anden linje i **tabel 1.3**) trækkes fra bruttobeløbet for udestående forfinansieringer. Det således beregnede nettobeløb for forfinansiering på balancen (jf. tredje linje i **tabel 1.3**) er også steget væsentligt, men ikke så hurtigt (fra 29 milliarder til 49 milliarder euro).

1.27. Kommissionens regnskabsansvarlige tjenestegrene fortsætter deres arbejde med at belyse de problemer, der er forbundet med registrering og udligning af forfinansiering (se også svaret til punkt 1.37).

Uanset gyldigheden af det princip, der er nævnt i anden del af Rettens udtalelse, skal det bemærkes, at f.eks. når der er tale om finansieringstekniske instrumenter, foreskriver retsgrundlaget kun én støtteberettigelseskontrol af de afholdte udgifter, nemlig ved programrets afslutning eller ved programperiodens afslutning, alt efter hvad der kommer først. Derfor vil eventuelle uregelmæssigheder først blive opdaget på dette tidspunkt, uanset hvilken regnskabsmæssig behandling der sker af Kommissionens udbetaling af midler til medlemsstaterne.

1.28. Kommissionen overvåger situationen med hensyn til væksten i forfinansieringsbeløbene. En stor del af denne stigning kan forklares med flytningen til en ny programperiode (2007-2013) og de forfinansieringer, der er udbetalt i henhold til lovgivningen om delt forvaltning. Kommissionens regnskabsansvarlige tjenestegrene fortsætter dog med at samarbejde med de ansvarlige generaldirektorer (GD'er) for at forsøge at holde de åbne forfinansieringsbeløb så lave som muligt, men dette arbejde kan ofte være i konflikt med den underliggende lovgivning.

<sup>(23)</sup> Formålet med cut-off (periodeafgrænsning) er at sikre, at både indtægter og udgifter registreres korrekt og med det fulde beløb i den rigtige regnskabsperiode.

**Tabel 1.3 — Udviklingen med hensyn til forfinansiering <sup>(1)</sup> og de dermed forbundne skyldige omkostninger fra 2005 til 2010 (millioner euro)**

	31.12.2005	31.12.2006	31.12.2007	31.12.2008	31.12.2009	31.12.2010	Forskel fra 2005 til 2010	
							Beløb	i %
<b>Forfinansiering: bruttobeløb i alt (før cut-off)</b>	38 854	43 129	55 099	73 754	84 761	84 387	45 533	117 %
Skyldige omkostninger	9 489	12 649	20 501	34 469	35 934	34 966	25 477	268 %
<b>Forfinansiering: nettobeløb i alt (efter cut-off)</b>	29 365	30 480	34 598	39 285	48 827	49 421	20 056	68 %

<sup>(1)</sup> Forudbetalte udgifter vedrørende finansieringstekniske instrumenter — 4 775 millioner euro i 2010 og 2 153 millioner euro i 2009 — er ikke medregnet (jf. punkt 1.31-1.33).

#### RETTENS BEMÆRKNINGER

#### KOMMISSIONENS SVAR

#### Unøjagtige eller ufuldstændige data om forfinansiering

##### Manglende udligning af forfinansiering

1.29. Med hensyn til udligning af forfinansiering vil det sandsynligvis altid være nødvendigt i et vist omfang at foretage et skøn, men flere generaldirektorater med ansvar for interne politikker og foranstaltninger udadtil opfører stadig overslag i regnskabet, selv når de har godkendte udgiftsopgørelser som tilstrækkeligt grundlag for yderligere betalinger til støttemodtageren <sup>(24)</sup>. Anvendelsen af overslag over skyldige omkostninger er steget væsentligt i årenes løb, fra at dække under en fjerdedel af forskudsbeløbet i 2005 til at dække næsten halvdelen i 2010 (jf. anden linje i **tabel 1.3**). Retten har tidligere udtrykt bekymring med hensyn til væksten i denne praksis <sup>(25)</sup>.

**1.29.** Kommissionen forstår godt Rettens bekymring på dette område og har gjort en indsats for at tackle dette spørgsmål. I forbindelse med den aktuelle revision af finansforordningen har Kommissionen foreslået, at den regelmæssige udligning af forfinansieringer gøres obligatorisk.

På grund af risikoen for fejl i ikke-godkendte og/eller ikke-reviderede udgiftsopgørelser vil flere ved delegation bemyndigede anvisningsberettede kun modvilligt foretage betalinger på baggrund af sådanne udgiftsopgørelser. De anvender så de ikke-godkendte og/eller ikke-reviderede udgiftsopgørelser som et fingerpeg om fremskridtene i den støttede foranstaltning og udbetaler yderligere forfinansieringer for at sikre kontinuerlige finansielle udbetalinger til de støttede projekter. Udligningen udsættes således til projektets afslutning.

Det skal i den forbindelse nævnes, at både Kommissionen og støttemodtagerne/kontrahenterne (navnlig for så vidt angår interne politikker og bistand til tredjelande) kommer til at stå over for en udfordring med hensyn til den administrative arbejdsbyrde, når regelmæssige udligninger af forfinansieringer bliver mere anvendt.

<sup>(24)</sup> Jf. punkt 1.28, første led, i Rettens årsberetning for 2006, punkt 1.23, andet led, punkt 1.24, andet led, og punkt 1.26 i årsberetningen for 2007, punkt 1.14 i årsberetningen for 2008 og punkt 1.12 i årsberetningen for 2009.

<sup>(25)</sup> I sin udtalelse nr. 6/2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget gav Retten udtryk for sine betænkeligheder ved den meget store stigning i mængden af uafsluttede forfinansieringsbetalinger og opfordrede til handling.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

*Ufuldstændig registrering af forfinansiering*

1.30. Siden 2009 er der sket en væsentlig stigning i betalinger, hvor dokumentationen for omkostningerne og/eller aktiviteterne først skal fremlægges senere, navnlig betalinger fra finansieringstekniske instrumenter. Under revisionen konstaterede Retten et betydeligt antal tilfælde, hvor Kommissionen først ikke korrekt havde registreret, at betalinger førte til, at der opstod et aktiv. I strid med princippet om indhold frem for formalia<sup>(26)</sup> gav regnskabet således det indtryk, at modtagerne havde fremlagt fuld dokumentation for anvendelsen af midlerne, selv om det ikke var tilfældet.

## Finansieringstekniske instrumenter

1.31. Bidrag til finansieringstekniske instrumenter er det væsentligste enkeltelement i denne problemstilling. I henhold til de relevante forordninger om samhørighedsområdet og udvikling af landdistrikter<sup>(27)</sup> kan betalinger fra operationelle programmer afholdt ved oprettelse af eller som bidrag til fonde, der implementerer finansieringstekniske instrumenter, inkluderes i udgiftsopgørelserne. Kommissionen har som praksis valgt at opføre hele det beløb, medlemsstaterne har anmeldt som udgifter, i resultatopgørelsen, som om der var tale om en endelig afregning.

**1.30.** Dette spørgsmål blev rejst for første gang i starten af 2011. Retsgrundlaget for delt forvaltning kræver ikke, at Kommissionen skal have de pågældende beløb, der er udbetalt som forskud, i en separat omkostningsopgørelse, og det kræver heller ikke en specifik periodisk rapportering af den endelige støttemodtagers brug af dem. Se også svarene til punkt 1.31 og 1.32.

**1.31.** Eftersom der ikke var nogen oplysninger om betalinger til finansieringstekniske instrumenter, da dette ikke kræves af medlemsstaterne i henhold til det gældende retsgrundlag, havde Kommissionen i starten ikke andet valg end at betragte disse betalinger som udgifter.

På baggrund af de oplysninger, som Kommissionen bad om og modtog fra medlemsstaterne i juni 2011, behandlede den betalingerne til finansieringstekniske instrumenter som aktiver i 2010-regnskabet, herunder sammenligningstallene for 2009. Se bemærkning 2.5, 2.9, 2.10 og 3.4 til det konsoliderede regnskab, hvor alle de detaljerede oplysninger er medtaget. Se også svaret til punkt 1.32.

<sup>(26)</sup> I den første af de internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor (IPSAS) siges det om dette princip, at hvis oplysninger på troværdig vis skal afspejle de transaktioner og andre begivenheder, som de angiver at afspejle, skal de behandles regnskabsmæssigt og præsenteres i overensstemmelse med deres indhold og økonomiske realitet og ikke blot deres juridiske form, idet indholdet af transaktioner eller andre begivenheder ikke altid er i overensstemmelse med deres juridiske form (bilag A, s. 70 i »Handbook of International Public Sector Accounting Pronouncements 2011«, bind 1). Jf. også finansforordningens artikel 124.

<sup>(27)</sup> Jf. Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2010, s. 25), afdeling 4, artikel 44, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 (EUT L 371 af 27.12.2006, s. 1), afdeling 8, artikel 43-46, vedrørende Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden samt Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1), artikel 71, stk. 5, og Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15), artikel 50-52, vedrørende Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.32. I henhold til sektorforordningerne skal myndighederne i medlemsstaterne imidlertid først på et senere tidspunkt (typisk ved udgangen af programperioden) fremlægge en endelig opgørelse over anvendelsen af midlerne i form af lån, garantier eller egenkapitalinvesteringer ydet til de endelige modtagere. Derfor havde Kommissionen i 2010 ingen samlede oplysninger om de beløb, der faktisk var anvendt i forbindelse med de finansieringstekniske instrumenter, og først da dette problem blev kendt i begyndelsen af 2011, var den i stand til at indhente de nødvendige oplysninger fra medlemsstaterne. Som følge af dette blev ca. 4,8 milliarder euro ikke opført som forfinansiering på balancen i det foreløbige regnskab for 2010 <sup>(28)</sup>.

## Andre støtteordninger

1.33. Endvidere kan der i forbindelse med en række andre støtteordninger udbetales kontante forskud til støttemodtagerne, før de endelige omkostningsanmeldelser fremlægges. I praksis behandles disse forskud også som endelige udgifter, og derfor opføres de ikke på balancen. Det er svært for Kommissionen at kvantificere, hvor stort et beløb der er tale om.

## Kommissionens foranstaltninger

1.34. Kommissionen har søgt at skaffe de nødvendige oplysninger til det endelige regnskab. Ifølge de oplysninger, som den modtog fra medlemsstaterne ved udgangen af juni 2011, beløber EU-bidraget til de finansieringstekniske instrumenter sig til 6,4 milliarder euro. De væsentligste justeringer, der skulle foretages på grundlag af skønnet over, hvor store beløb der pr. 31.12.2010 endnu ikke var anvendt i forbindelse med de finansieringstekniske instrumenter, var omklassificeringer fra udgifter til aktiver i regnskaberne for 2009 og 2010 (jf. bemærkning 2.5, 2.9, 2.10 og 3.4 til regnskabet for 2010, hvor justeringerne forklares).

## Konklusioner og anbefalinger

1.35. Kommissionen korrigerede væsentlige problemer vedrørende fuldstændigheden af oplysningerne om forfinansiering ved hjælp af periodeafgrænsningsposter og justeringer (jf. punkt 1.34). Manglen på aktuelle oplysninger om, hvor mange EU-midler medlemsstaterne faktisk har anvendt, reducerer ikke desto mindre i betydelig grad regnskabsoplysningernes anvendelighed i forvaltningen, især for Kommissionen i forbindelse med dens varetagelse af forpligtelserne med hensyn til gennemførelsen af budgettet.

## KOMMISSIONENS SVAR

**1.32.** Det skal bemærkes, at de oplysninger, der blev anmodet om og modtaget fra medlemsstaterne, ikke vedrører de beløb, der reelt blev brugt til de finansieringstekniske instrumenter, men de beløb, der var bidrag til de finansieringstekniske instrumenter. Under hensyntagen til cost-benefit-kriteriet foretog Kommissionen et estimat af de ubrugte beløb efter den lineære metode og genklassificerede dem som aktiver.

Aktiverne, som udgør i alt 4,8 mia. EUR, vil være fuldstændigt afskrevet ved udgangen af 2015 i medfør af det nuværende retsgrundlag.

Se også svaret til punkt 4.32.

**1.33.** Når det gælder de finansieringstekniske instrumenter, der er nævnt ovenfor, foreskriver retsgrundlaget for støtteordningerne heller ikke nogen specifik rapportering af de udbetalte beløb og deres anvendelse. Hidtil har Kommissionen set tegn på, at forskuddene under støtteordningerne bliver udbetalt for en kortere periode end de finansieringstekniske instrumenter. De hermed forbundne bevægelser som følge af den normale aktivitet og forsinkelserne i de opgivne reelle udgifter gør det vanskeligt at sætte tal på den finansielle indvirkning af sådanne forskud.

Se også svaret til punkt 1.36.

**1.35** Kommissionen vil gerne understrege omfanget og vigtigheden af den information, der er indsamlet om bidragene til de finansieringstekniske instrumenter, hvilket er et vigtigt skridt i retning af mere nøjagtige regnskabsoplysninger.

<sup>(28)</sup> Dette beløb består af langfristet forfinansiering (3 820 millioner euro) og kortfristet forfinansiering (955 millioner euro).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.36. Kommissionen bør træffe yderligere foranstaltninger til at sikre, at de nødvendige oplysninger er til rådighed, at regnskabsbehandlingen af transaktioner er konsekvent, og at alle generaldirektoraterne fører fuldstændige, nøjagtige og ajourførte regnskaber.

1.37. Den øgede brug af forfinansiering i EU-budgettet og af nye typer finansielle instrumenter betyder, at Kommissionen hurtigst muligt må tage den relevante regnskabsregel op til fornyet overvejelse med henblik på at give tilstrækkelig vejledning om registrering og udligning af forfinansiering. Dette tiltag bør ledsages af forbedret overvågning <sup>(29)</sup>.

## KOMMISSIONENS SVAR

**1.36.** Den anvendte regnskabsmæssige behandling var konsekvent i de fire GD'er med delt forvaltning og i overensstemmelse med retsgrundlaget. Desuden ville det på dette stadium ikke kunne lade sig gøre at ændre den anvendte behandling af de omkostningsopgørelser, som medlemsstaterne har indgivet. I stedet vil Kommissionen fortsætte med at foretage et estimat over de ubrugte beløb ved årets udgang og sørge for de nødvendige regnskabsjusteringer.

Det er nødvendigt at tage højde for omkostningseffektiviteten, eftersom Kommissionen skal undgå, at den rapportering om forskud, der kræves af støttemodtagerne, bliver yderst kompleks og ressourcekrævende for alle de berørte parter.

Kommissionen har allerede foreslået en passende ændring af det nuværende sektorielle retsgrundlag i forordningen om strukturfonde. Den vil ligeledes medtage passende bestemmelser i forslagene til de kommende retsgrundlag.

**1.37.** Kommissionen understreger, at der bør skelnes mellem forfinansiering, som gives i forbindelse med bistand til tredjelande og interne politikker, og forfinansiering, som gives i forbindelse med delt forvaltning, navnlig hvad angår finansieringstekniske instrumenter.

Kommissionen understreger også, at spørgsmålet om udligning af forfinansiering inden de endelige udbetalinger ikke blot er et spørgsmål om regnskabsmæssig vejledning. Det er i praksis ensbetydende med refusion af foreløbige omkostningsopgørelser, for hvilke graden af overensstemmelse med komplicerede støtteberettigelsesregler først skal undersøges. Dette kan ikke ske uden en væsentlig stigning i den administrative arbejdsbyrde, både for støttemodtagerne og for Kommissionens tjenestegrene.

Desuden ville det kræve ændringer af finansforordningen og i den sektorielle lovgivning, som i øjeblikket muliggør på hinanden følgende forfinansieringer baseret på fremskridt i de støttede foranstaltninger. Kommissionen har allerede foreslået i gennemgangen af den relevante artikel i finansforordningen, at regelmæssig udligning af forfinansiering bliver obligatorisk.

Endelig vil Kommissionen gerne påpege, at dens regnskabsansvarlige tjenestegrene har sørget for vejledning og uddannelse i forfinansiering og afholdt workshops om forfinansiering i 2010 og i 2011, og at dette vil fortsætte.

<sup>(29)</sup> Jf. også punkt 1.43 i årsberetningen for 2008.

**BUDGETFORVALTNING**

1.38. Denne del af kapitlet giver en oversigt over gennemførelsen af EU's almindelige budget i 2010.

*Budgetbevillinger til forpligtelser og betalinger*

1.39. De samlede disponible bevillinger i 2010, inklusive fremførte bevillinger<sup>(30)</sup>, formålsbestemte indtægter<sup>(31)</sup> og ændringsbudgetter<sup>(32)</sup>, androg 147,3 milliarder euro til forpligtelser og 130,5 milliarder euro til betalinger, en stigning på henholdsvis 0,9 % og 4,8 % i forhold til de samlede disponible bevillinger i 2009 (jf. **figur III** og **IV** i **bilaget** til denne årsberetning).

1.40. Årets forpligtelsesbevillinger lå 0,6 milliarder euro over det loft, der er fastsat i den finansielle ramme, fordi der blev anvendt midler, med hvilke det er tilladt at overskride loftet<sup>(33)</sup>. De samlede betalingsbevillinger holdt sig 11,4 milliarder euro under loftet.

*Budgetgennemførelse*

1.41. Kommissionen udarbejder en række dokumenter, som bl.a. indeholder følgende oplysninger om gennemførelsen af Den Europæiske Unions budget<sup>(34)</sup>.

- Budgetoverskuddet ved udgangen af 2010 var 4,5 milliarder euro (2009: 2,3 milliarder euro).
- I 2010 var udnyttelsesgraden for forpligtelser og betalinger henholdsvis 99 % og 97 %.

**1.41.**

<sup>(30)</sup> Bevillingerne fremført fra 2009 androg 0,3 milliarder til forpligtelser og 1,8 milliarder euro til betalinger.

<sup>(31)</sup> De formålsbestemte indtægter i 2010 (jf. også fodnote 35) androg 5,4 milliarder euro til forpligtelser og 5,8 milliarder euro til betalinger.

<sup>(32)</sup> Ved de otte ændringsbudgetter, der blev godkendt i 2010, blev bevillingerne til forpligtelser samlet forhøjet med 99 millioner euro og bevillingerne til betalinger samlet forhøjet med 19 millioner euro.

<sup>(33)</sup> I henhold til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1) kan visse forpligtelsesbevillinger i budgettet, f.eks. vedrørende Nødhjælpsreserven, Den Europæiske Unions Solidaritetsfond og Den Europæiske Fond til Globaliseringsstilpasning, overstige loftet.

<sup>(34)</sup> Detaljerede oplysninger om gennemførelsen af budgettet for 2010 findes i del II i Den Europæiske Unions årsregnskab for regnskabsåret 2010, i Kommissionens (Generaldirektoratet for Budgets) beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's regnskab for regnskabsåret 2010 («Report on budgetary and financial management accompanying the Community accounts — financial year 2010») samt i beretningen om analysen af budgetgennemførelsen for strukturfondene og Samhørighedsfonden i 2010 («Analysis of the budgetary implementation of the Structural and Cohesion Funds in 2010»).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- 3,3 milliarder euro i kumulerede uindfrie forpligtelser blev frigjort i 2010 (2009: 1,9 milliarder euro). Stigningen i frigørelserne fandt hovedsagelig sted under afsnit 04 — Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (1,4 millioner euro).
- 1,5 milliarder euro i uudnyttede betalingsbevillinger (eksklusive formålsbestemte indtægter <sup>(35)</sup>) blev fremført fra 2010 til 2011.
- Den samlede udnyttelse af betalingsbevillingerne på politikområderne Landbrug og udvikling af landdistrikter (afsnit 05), Samhørighed (afsnit 04 og 13) og Fiskeri og maritime anliggender (afsnit 11) var på 98 %.
- På politikområdet Regionalpolitik var betalingsbevillingerne højere end forventet (106 % af det oprindelige budget). Finansieringen blev sikret ved overførsler på i alt 1,8 milliarder euro, hovedsagelig fra afsnit 04 (Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold) og 05 (Landbrug og udvikling af landdistrikter), hvor betalingerne var lavere end forventet på grund af afbrydelse og suspendering af betalinger vedrørende Den Europæiske Socialfond (88 % gennemførelse), lavere beløb i anmeldelserne vedrørende udvikling af landdistrikter (94 % gennemførelse) og den langsomme afslutning af programmer <sup>(36)</sup>.

1.42. I løbet af regnskabsåret 2010 blev de relevante forordninger <sup>(37)</sup> ændret for at muliggøre yderligere forfinansiering til strukturforanstaltninger i perioden 2007-2013. På grundlag af de ændrede forordninger blev der til de medlemsstater, der var særlig hårdt ramt af den økonomiske krise, betalt yderligere forskud på 371 millioner euro fra Den Europæiske Socialfond, på 404 millioner euro fra Samhørighedsfonden og på 0,8 millioner euro fra Den Europæiske Fiskerifond. Vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter blev der i løbet af budgetåret 2010 betalt yderligere 401 million euro i forfinansiering til medlemsstaterne uden det nødvendige retsgrundlag. Det pågældende beløb behandles som en fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed i kapitel 3 <sup>(38)</sup>.

## KOMMISSIONENS SVAR

- I 2010 modtog GD EMPL de endelige betalingsanmodninger for ESF for programperioden 2000-2006. For programmer, hvor det samlede opgivne beløb var lavere end den finansielle programmering, har GD EMPL frigjort de uindfrie forpligtelser (UF).
- Gennemførelsen af ESF i 2010 nåede kun op på 88 %, hvilket skyldes nogle blokerede betalinger efter opdagelsen af alvorlige systemsvagheder eller uregelmæssigheder som et resultat af revisionsaktiviteten for visse programmer for 2000-2006 (suspension af betalinger) og for 2007-2013 (afbrydelser af betalinger). For nogle spanske, franske og italienske programmer for 2000-2006, for hvilke betalingsbevillingerne blev fremført fra 2009 til 2010 og stadig var blokerede på dette tidspunkt, vil de finansielle suspensions- og korrektionsprocedurer ske samtidig med de endelige betalinger, der behandles i forbindelse med de afsluttende revisionserklæringer (i alle tilfælde undtagen ét). I henhold til finansforordningen kan fremførelse af bevillinger ikke overføres til en anden budgetpost, og derfor blev de ikke anvendt i 2010.

**1.42.** Forskudsbetalingerne for udvikling af landdistrikter på 401 mio. EUR udgør ikke uregelmæssige betalinger til de endelige støttemodtagere. Desuden er inddrivelsen af de pågældende beløb i gang, og den vil blive afsluttet ved udgangen af 2011.

<sup>(35)</sup> Formålsbestemte indtægter er bl.a. tilbagebetalinger af fejlagtigt udbetalte beløb, der føres tilbage på de oprindelige budgetposter, bidrag fra EFTA-medlemmer, der forhøjer budgetposter, og indtægter fra tredjemænd i henhold til aftaler, som fastsætter, at der skal ydes et finansielt bidrag til EU-aktiviteter.

<sup>(36)</sup> Kilde: Den beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's regnskab for regnskabsåret 2010.

<sup>(37)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1) og forordning (EF) nr. 1083/2006.

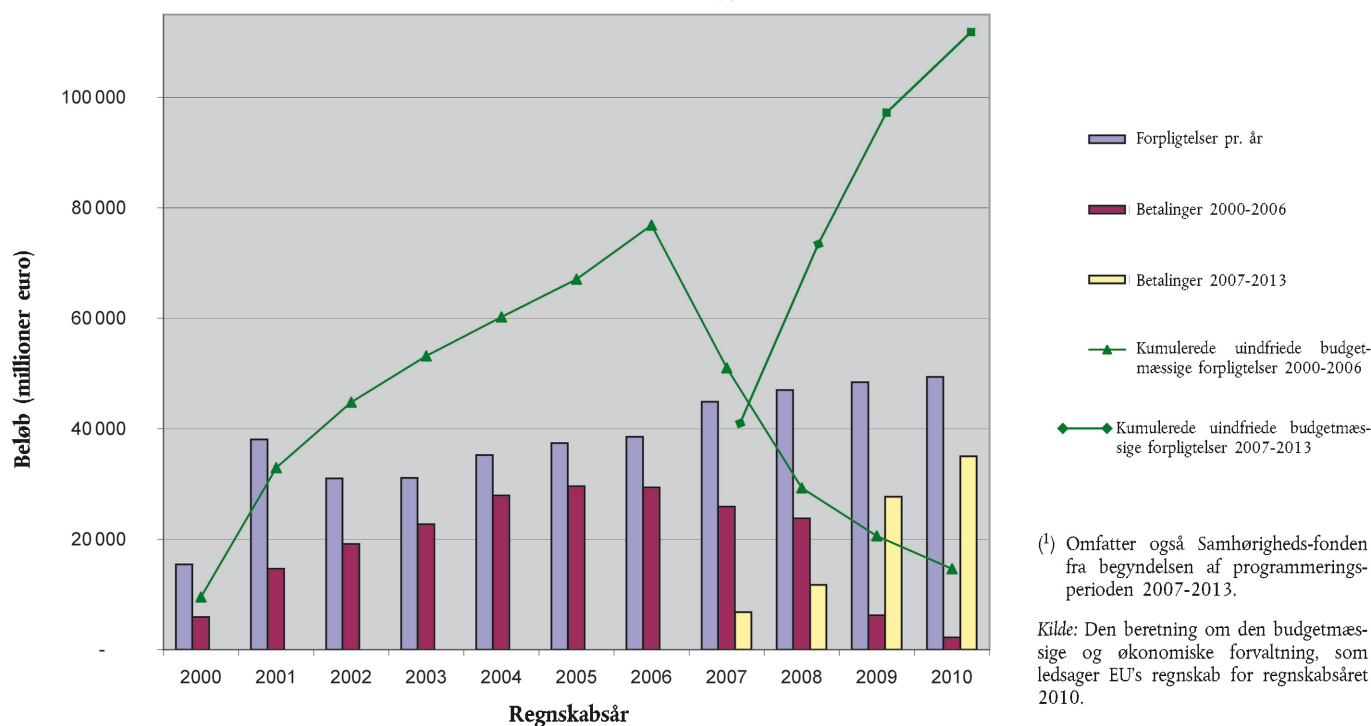
<sup>(38)</sup> Jf. punkt 3.13, 3.15 og 3.22.

*Uindfrie budgetmæssige forpligtelser*

1.43. De uindfrie budgetmæssige forpligtelser (som repræsenterer de åbne forpligtelser, for hvilke der endnu ikke er foretaget betalinger, eller som endnu ikke er blevet frigivet)<sup>(39)</sup> steg med 17 milliarder euro (9,7 %) til 194 milliarder euro — hovedsagelig på politikområder, der finansieres med opdelte bevillinger<sup>(40)</sup> — og svarer i værdi til 2,2 års opdelte bevillinger eller 2,8 års opdelte betalinger med det betalingstempo, der var på de respektive politikområder i 2010.

**1.43-1.44.** De uindfrie forpligtelser stammer fra den normale forvaltning af flerårige programmer og fra væksten i det overordnede niveau af nye forpligtelser. Hvad strukturfondene angår, bestemmes de uindfrie forpligtelsers størrelse af  $N + 2/N + 3$ -reglen, som er defineret i de relevante forordninger. I henhold til denne regel skal det forventede niveau af uindfrie forpligtelser svare til to eller tre års forpligtelser. Som følge heraf er størstedelen af de nuværende uindfrie forpligtelser »normale« i lyset af de underliggende regler. Desuden informeres budgetmyndigheden hvert år om potentielt unormale uindfrie forpligtelser. Kommissionen overvåger disse forpligtelser, som det er nødvendigt at frigøre.

**Figur 1.2 — Udviklingen i de samlede uindfrie forpligtelser vedrørende strukturfondene 2000-2006 og samhörighedsområdet 2007-2010<sup>(1)</sup>**



<sup>(1)</sup> Omfatter også Samhörigheds-fonden fra begyndelsen af programmeringsperioden 2007-2013.

Kilde: Den beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's regnskab for regnskabsåret 2010.

<sup>(39)</sup> Uindfrie budgetforpligtelser opstår som en direkte konsekvens af ordningen med opdelte bevillinger, hvor det tager nogle år at gennemføre udgiftsprogrammerne, og forpligtelserne indgås flere år, før de tilsvarende betalinger foretages. Forpligtelser afvikles ved, at der afholdes betalinger, og en situation, hvor forpligtelserne overstiger betalingerne væsentligt, vil derfor på lang sigt uundgåeligt føre til en ophobning af uindfrie forpligtelser, som hvert år kumuleres.

<sup>(40)</sup> Budgettet omfatter to forskellige former for bevillinger: ikke-opdelte bevillinger og opdelte bevillinger. De ikke-opdelte bevillinger skal dække de transaktioner, der er etårige, f.eks. administrationsudgifter. Opdelte bevillinger blev indført med henblik på foranstaltninger, som gennemføres over flere år. Betalingerne kan afholdes i bevillingsåret og de følgende år. Opdelte bevillinger anvendes hovedsagelig i forbindelse med strukturfondene og Samhörighedsfonden.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

1.44. Hovedparten af de uindfriede forpligtelser findes i gruppen Samhørighed (jf. **figur 1.2**). På dette område androg de uindfriede forpligtelser 128 milliarder euro <sup>(41)</sup> (ca. 66 % af det samlede beløb) svarende til 2,6 års forpligtelser eller 3,4 års betalinger med det betalingstempo, der var på området i 2010. Langt størstedelen af disse uindfriede forpligtelser (113,2 milliarder euro eller 88 % af det samlede beløb) vedrører den nuværende periode, 2007-2013. Det viser effekten af den indsats, der er gjort for at afvikle uindfriede forpligtelser ved hjælp af betalinger, før reglen om automatisk frigørelse (n + 2-reglen/n + 3-reglen <sup>(42)</sup>) finder anvendelse.

<sup>(41)</sup> Hvad angår samhørighed jf. Kommissionens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning, som ledsager EU's regnskab for regnskabsåret 2010, s. 23 og 36-41.

<sup>(42)</sup> N + 2/n + 3-fristen indebærer, at alle midler, der ikke er anvendt eller omfattet af en betalingsanmodning ved udgangen af det andet/tredje år efter tildelingen, automatisk frigøres. Som del af den tredje forenklingspakke blev n + 2/n + 3-reglen senest ændret med hensyn til 2007-forpligtelserne vedrørende samhørighed (jf. forordning (EF) nr. 1083/2006, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 539/2010 (EUT L 158 af 24.6.2010, s. 1)). Dette havde imidlertid ingen væsentlig effekt på udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne.

## BILAG 1.1

## REVISIONSTILGANG OG -METODE

**DEL 1 — Revisionstilgang og -metode vedrørende regnskabs rigtighed**

1. Når Retten skal vurdere, om det konsoliderede regnskab, som består af det konsoliderede årsregnskab og den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen <sup>(1)</sup>, i alt væsentligt giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme ved årets udgang, er de vigtigste vurderingskriterier følgende:

- a) *lovlighed og formel rigtighed*: Regnskabet er opstillet i overensstemmelse med reglerne, og der er disponible budgetbevillinger
- b) *fuldstændighed*: Alle indtægts- og udgiftstransaktioner og alle aktiver og passiver (herunder poster uden for balancen), der vedrører perioden, er opført i regnskabet
- c) *transaktionerne har reelt indhold, og aktiverne og passiverne er til stede*: Hver indtægts- eller udgiftstransaktion er begrundet med en begivenhed, som vedrører enheden og perioden. Aktivet eller passivet er til stede på balancetidspunktet og vedrører enheden
- d) *måling og værdiansættelse*: Indtægts- eller udgiftstransaktionen, aktivet eller passivet er opført i regnskabet med et passende beløb i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet
- e) *fremlæggelse af oplysninger*: Indtægts- eller udgiftstransaktionen, aktivet eller passivet er oplyst og beskrevet i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler og -konventioner samt princippet om gennemsigtighed.

2. Revisionen består af følgende grundelementer:

- a) ajourføring af Rettens evaluering af regnskabskontrollen
- b) kontrol af, hvordan de centrale regnskabsprocedurer og årsafslutningsprocessen fungerer
- c) analytisk kontrol af de vigtigste regnskabsdata (sammenhæng og rimelighed)
- d) analyse og afstemning af konti og/eller saldi
- e) substansrevision af forpligtelser, betalinger og specifikke poster på balancen baseret på repræsentative stikprøver.

**DEL 2 — Revisionstilgang og -metode vedrørende transaktionernes formelle rigtighed**

3. Rettens metode til revision med hensyn til den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, omfatter følgende:

- direkte test af transaktioner på hvert indtægts- eller udgiftsområde (jf. **tabel 1.1**) for at undersøge, i hvilken udstrækning de er formelt rigtige
- en vurdering af, om overvågnings- og kontrolsystemerne effektivt sikrer transaktionernes formelle rigtighed.

4. Dette suppleres med bevis opnået fra arbejde udført af andre revisorer (hvis relevant) og en analyse af Kommissionens ledelsesudtalelser.

*Rettens test af transaktioner*

5. Den direkte test af transaktioner i hver specifik vurdering (kapitel 2-7) foretages på en **repræsentativ stikprøve** af indtægter og betalinger i den pågældende gruppe af politikområder <sup>(2)</sup>. Disse test giver et statistisk skøn over, i hvilken udstrækning transaktionerne i den pågældende population ikke er formelt rigtige.

<sup>(1)</sup> Inklusive de forklarende bemærkninger.

<sup>(2)</sup> Retten udtager desuden en horisontal, repræsentativ stikprøve og undersøger, om de gældende bestemmelser og forordninger er overholdt.

6. Retten bruger en **sikkerhedsmodel** til at fastlægge, hvor store stikprøver der er nødvendige for at opnå et pålideligt resultat. I den forbindelse foretager Retten en vurdering af risikoen for, at der er fejl i transaktionerne (den iboende risiko), og risikoen for, at systemerne ikke forebygger eller påviser og korrigerer sådanne fejl (kontrolrisikoen).

7. Rettens test af transaktioner omfatter en **detaljeret undersøgelse** af hver enkelt udvalgt transaktion i stikprøverne, herunder en kontrol af, om betalingsanmodningen eller betalingen er beregnet korrekt, og om den er i overensstemmelse med de gældende bestemmelser og forordninger. Retten udvælger transaktioner, som er registreret i bevillingsregnskabet, og sporer de enkelte betalinger helt ned til den endelige modtager (f.eks. en landbruger, en kursusarrangør eller en leder af et udviklingsprojekt) og undersøger på hvert niveau, om betingelserne er opfyldt. Når transaktionen (på et hvilket som helst niveau) er beregnet forkert, eller ikke opfylder en af de gældende betingelser eller kontrakter, anses den for at være behæftet med en **fejl**.

#### Rettens vurdering og fremlæggelse af testresultaterne

8. **Fejl** i transaktioner opstår af mange forskellige årsager og manifesterer sig forskelligt, afhængigt af overtrædelsens art og af den specifikke regel eller kontraktbestemmelse, som ikke er fulgt. Fejl i de individuelle transaktioner påvirker ikke altid det samlede beløb, der betales.

9. Retten **klassificerer fejl** på følgende måde:

- som *kvantificerbare* eller *ikke-kvantificerbare*, afhængigt af om det kan måles, hvor stor en del af det beløb, der er betalt eller modtaget fra EU-budgettet, der var behæftet med fejl
- efter deres *art*, især som *støtteberettigelsesfejl* (betalingen er ikke i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse), *fejl med hensyn til forekomst* (der er godtgjort en udgift, som ikke bevisligt er afholdt) eller *nøjagtighedsfejl* (betalingen er beregnet forkert).

10. Offentlige indkøb er et område, hvor Retten ofte finder fejl. EU-lovgivningen om offentlige indkøb består grundlæggende af en række procedurekrav. Kontrakter skal annonceres for at sikre overholdelse af traktatens princip om konkurrence, bud skal vurderes på grundlag af specificerede kriterier, der må ikke foretages kunstig opdeling af kontrakter for at komme under bestemte beløbsgrænser osv.

11. Med henblik på sin revision sætter Retten en værdi på manglende overholdelse af procedurekrav. Retten:

- a) definerer fejl, der modvirker opfyldelsen af målene for reglerne om offentlige indkøb — fair konkurrence og tildeling af kontrakten til den bedst kvalificerede bydende — som »alvorlige«<sup>(3)</sup>
- b) anser, at en »alvorlig« overtrædelse af reglerne om offentlige indkøb har en effekt på hele betalingsbeløbet vedrørende kontrakten, og definerer derfor fejlen som en kvantificerbar fejl på 100 %<sup>(4)</sup>
- c) behandler mindre alvorlige fejl uden effekt på udbuddets udfald som ikke-kvantificerbare fejl<sup>(5)</sup>.

Rettens kvantificering kan være forskellig fra den kvantificering, som Kommissionen eller medlemsstaterne foretager, når de skal beslutte, hvordan der skal reagere på en forkert anvendelse af reglerne om offentlige indkøb.

12. Retten angiver, med hvilken **frekvens** fejlene forekommer, ved at oplyse, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Det giver en indikation af, hvor udbredte fejlene sandsynligvis er i den pågældende gruppe af politikområder som helhed. Disse oplysninger findes i bilag x.1 i kapitel 2-7, når der er en væsentlig fejlforekomst.

13. På grundlag af de fejl, den har kvantificeret, anvender Retten statistiske standardteknikker til at anslå den **mest sandsynlige fejlprocent** vedrørende hver af de specifikke vurderinger og for budgetudgifterne som helhed. Den mest sandsynlige fejlprocent (MSF) er det vægtede gennemsnit af de konstaterede fejlprocenter i stikprøven<sup>(6)</sup>. Retten anvender også statistiske standardteknikker til at anslå det interval, hvor den har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten for populationen ligger i hver enkelt specifik vurdering (og i udgifterne som helhed). Det er intervallet mellem den nedre fejlgrænse (NF) og den øvre fejlgrænse (ØF)<sup>(7)</sup> (jf. nedenstående figur).

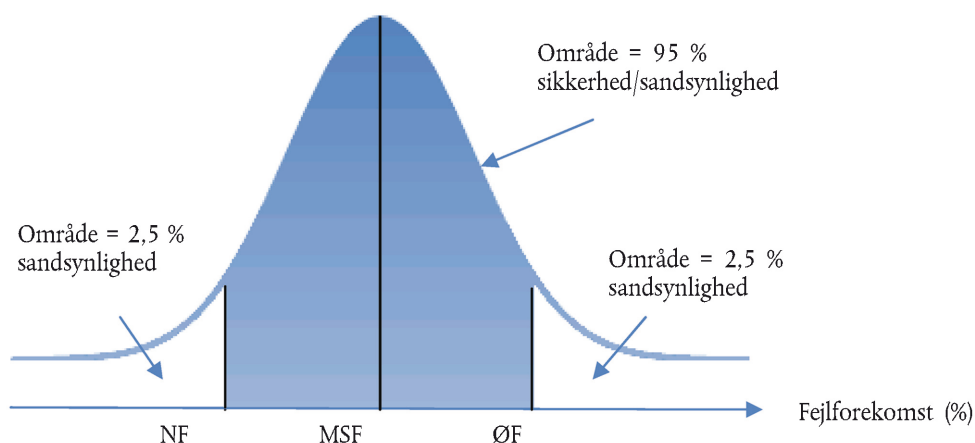
<sup>(3)</sup> Der er grundlæggende to tildelingssystemer: Det ene har fokus på den laveste pris, det andet på det mest fordelagtige tilbud.

<sup>(4)</sup> Eksempler på kvantificerbare fejl: ingen eller kun begrænset konkurrence om en hoved- eller tillægskontrakt (hvor retsgrundlaget ikke specifikt tillader det), ukorrekt vurdering af bud med effekt på udbuddets udfald, væsentlig ændring af kontraktens omfang, opdeling af kontrakter om forskellige bygninger, som har samme økonomiske formål. Retten anvender generelt en anden metode med hensyn til EU-institutioners forkerte anvendelse af udbudsdirektiverne, fordi de pågældende kontrakter normalt stadig er gyldige. Sådanne fejl kvantificeres ikke i DAS'en.

<sup>(5)</sup> Eksempler på ikke-kvantificerbare fejl: ukorrekt vurdering af bud uden effekt på udbuddets udfald, formelle svagheder i udbuddet eller udbudsbetingelserne, manglende overholdelse af formelle aspekter ved gennemsigtskravene.

<sup>(6)</sup>  $MSF = \frac{1}{\sum GS} \times \sum_i \left( GS_i \times \frac{\text{fejlbeløb}_i}{\text{revideret beløb}_i} \right)$ , hvor GS er det gennemsnitlige stikprøveinterval, og  $i$  er nummereringen af transaktioner i stikprøven.

<sup>(7)</sup>  $NF = MSF - t_{n,95\%} \times \frac{s}{\sqrt{n}}$  og  $ØF = MSF + t_{n,95\%} \times \frac{s}{\sqrt{n}}$ , hvor  $t$  er t-fordelings-faktoren,  $n$  er stikprøvestørrelsen, og  $s$  er standardafvigelsen for fejlprocenterne.



14. Procenten i det skraverede område under kurven angiver sandsynligheden for, at den virkelige fejlforekomst i populationen ligger mellem den nedre fejlgrænse og den øvre fejlgrænse.

15. Ved planlægningen af sit arbejde søger Retten at inkludere revisionshandlinger, som sætter den i stand til at sammenligne den anslåede fejlforekomst i populationen med et planlagt **væsentlighedsniveau** på 2 %. Med udgangspunkt i dette væsentlighedsniveau og under hensyntagen til fejlenes art, størrelse og kontekst vurderer Retten resultaterne af revisionen med henblik på at udarbejde sin revisionserklæring.

#### Hvordan Retten vurderer systemer og fremlægger resultaterne

16. Kommissionen — samt medlemsstaterne og modtagerstaterne, når der er tale om delt eller decentral forvaltning — indfører **overvågnings- og kontrolsystemer** med det formål at styre risiciene for budgettet, herunder med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Det er derfor en central revisionshandling at vurdere, om systemerne sikrer formel rigtighed, og den er i særdeleshed nyttig til at identificere områder, hvor der kan foreslås forbedringer.

17. Der findes en lang række forskellige systemer for hver gruppe af politikområder og for indtægterne. Hvert år udtager Retten derfor normalt en stikprøve af systemer, som den undersøger. Resultaterne af **systemvurderingerne** præsenteres i en tabel kaldet »Resultaterne af systemundersøgelsen«, som findes i bilag x.2 i kapitel 2-7. Systemerne klassificeres som *effektive* med hensyn til at mindske risikoen for fejl i transaktionerne, *delvis effektive* (når der er svagheder, som svækker den operationelle effektivitet) eller *ikke effektive* (når der er gennemgribende svagheder, som fuldstændig undergraver den operationelle effektivitet).

18. Hvis der er tilstrækkeligt bevis, giver Retten desuden en **samlet vurdering** af gruppernes overvågnings- og kontrolsystemer (også i bilag x.2 i kapitel 7-9), som både tager hensyn til vurderingen af de udvalgte systemer og til resultaterne af testen af transaktioner.

#### Hvordan Retten vurderer Kommissionens ledelsesudtalelser og fremlægger resultaterne

19. I overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder modtager Retten en regnskaberklæring fra Kommissionen, hvori denne bekræfter, at den har opfyldt sit ansvar og fremlagt alle de oplysninger, som kunne være relevante for revisor. Dermed bekræfter Kommissionen også, at den har fremlagt alle oplysninger om sin vurdering af risikoen for svig, alle oplysninger om svig eller mistanke om svig, som den kender til, og alle væsentlige overtrædelser af love og bestemmelser.

20. I kapitel 2-7 undersøger Retten desuden de relevante generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter. I disse rapporter redegøres der for opfyldelsen af politikmål og for de forvaltnings- og kontrolsystemer, der skal sikre, at transaktionerne er formelt rigtige, og at ressourcerne er anvendt forsvarligt. Hver årlig aktivitetsrapport ledsages af en erklæring, hvor generaldirektøren bl.a. udtaler sig om, hvorvidt ressourcerne er blevet anvendt til det fastsatte formål, og hvorvidt kontrolprocedurerne sikrer, at transaktionerne er formelt rigtige<sup>(8)</sup>.

21. Retten vurderer de årlige aktivitetsrapporter og de ledsagende erklæringer for at undersøge, om de giver et reelt billede af den finansielle forvaltning med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed. Retten redegør for resultaterne af denne vurdering i afsnittet »Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser« i kapitel 2-7 og — hvis der er væsentlige revisionsresultater — i form af en bemærkning efter konklusionerne om transaktionernes formelle rigtighed og systemernes effektivitet.

<sup>(8)</sup> Flere oplysninger om disse processer og link til de seneste rapporter findes på adressen [http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/index\\_en.htm](http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/index_en.htm).

*Hvordan Retten når frem til sin revisionserklæring*

22. Retten når frem til sin erklæring om den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for Den Europæiske Unions regnskab, på grundlag af det revisionsarbejde, som er beskrevet i kapitel 2-7, og som omfatter en vurdering af, om transaktionerne er behæftet med gennemgribende fejl. Et centralt element i vurderingen gælder resultaterne af Rettens test af udgiftstransaktioner. Taget under ét er Rettens bedste skøn over fejlfrekvensen i de samlede udgifter i 2010 3,7 %. Retten har 95 % sikkerhed for, at fejlfrekvensen for populationen ligger mellem 2,6 % og 4,8 %. Som beskrevet i kapitel 3-7 varierer fejlfrekvensen på de forskellige politikområder. Rettens vurdering er, at transaktionerne på hovedparten af udgiftsområderne er behæftet med gennemgribende fejl. Retten afgiver en samlet erklæring om forpligtelsesernes formelle rigtighed på grundlag af en supplerende, horisontal stikprøve.

*Uregelmæssigheder eller svig*

23. Langt de fleste fejl opstår, fordi de ofte komplekse regler vedrørende EU's udgiftsordninger bliver anvendt forkert eller misforstået. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeler den dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig, som har ansvaret for at foretage eventuelle yderligere undersøgelser. Retten melder ca. tre sager om året til OLAF på grundlag af sit revisionsarbejde.

## OPFØLGNING AF DE FOREGÅENDE ÅRS BEMÆRKNINGER OM REGNSKABETS RIGTIGHED

Bemærkninger fremsat i de foregående år	De fremskridt, der er gjort	Kommissionens svar	Rettens analyse
<p><b>1. Regnskabsførerens erklæring</b></p> <p>I sin erklæring fremhævede Kommissionens regnskabsfører, at regnskabsførerne i nogle konsoliderede enheder havde udeladt oplysninger eller ændret deres erklæringer. Navnlige manglede de krævede oplysninger om godkendelsen af regnskabsystemerne og de lokale systemer.</p>	<p><b>Regnskabsførerens erklæring</b></p> <p>Med hensyn til det konsoliderede regnskab for 2010 anfører Kommissionens regnskabsfører følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— Han oplyser, at regnskabsystemerne og/eller de lokale systemer i fire agenturer og i to fællesforetagender, hvis regnskaber konsolideres for første gang, ikke eller kun delvis er blevet godkendt, og understreger, at ansvaret for godkendelserne påhviler de respektive regnskabsførere.</li> <li>— Han bemærker, at ét forvaltningsorgan brugte sidste års model til sin forvaltningserklæring, og at en række senere tilføjede rubrikker derfor mangler.</li> </ul> <p>Kommissionens regnskabsfører fremhævede dog, at disse forhold efter hans mening ikke har en væsentlig effekt på Kommissionens regnskab.</p>	<p><b>Regnskabsførerens forvaltningserklæring</b></p> <p><i>De manglende godkendelser, der gøres opmærksom på, har ikke indflydelse på regnskabets rigtighed.</i></p>	<p><b>Regnskabsførerens erklæring</b></p> <p>Retten har taget højde for den samlede sikkerhed, der gives i regnskabsførerens erklæring. Den vil følge op på de specifikke forhold, der konstateres i forbindelse med dens fremtidige revisioner.</p>
<p><b>2. Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</b></p> <p>Med hensyn til forfinansiering, kreditorer og periodeafgrænsning (cut-off) i forbindelse hermed konstaterede Retten bogføringsfejl, hvis finansielle effekt samlet set var uvæsentlig, men som forekom hyppigt. Det viser, at de grundlæggende regnskabsdata bør forbedres yderligere i nogle generaldirektorater.</p>	<p><b>Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</b></p> <p>Kommissionen fortsatte arbejdet med at forbedre nøjagtigheden af sine regnskabsdata ved hjælp af igangværende tiltag såsom regnskabskvalitetsprojektet og godkendelsen af lokale systemer.</p>	<p><b>Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</b></p> <p><i>Se Kommissionens svar til punkt 1.29.</i></p> <p><i>Kommissionen vil fortsat arbejde på at forbedre regnskabsdataenes nøjagtighed ved hjælp af igangværende tiltag såsom regnskabskvalitetsprojekterne.</i></p>	<p><b>Forfinansiering, kreditorer og periodiseringsprocedurer (cut-off)</b></p> <p>Retten vil fortsat følge op på de konstaterede forhold.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	De fremskridt, der er gjort	Kommissionens svar	Retten analyse
<p>Med hensyn til bogføring af forfinansieringer konstaterede Retten også følgende problemer:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— Udestående forfinansieringer afvikles ikke altid korrekt. I en række tilfælde var forfinansieringen enten slet ikke afviklet eller afviklet med et forkert beløb.</li> <li>— Nogle generaldirektorater behandler ikke de tilgængelige oplysninger om de fremskridt, der er gjort, og de udgifter, der er afholdt, og afvikler ikke den relevante forfinansiering i takt med disse fremskridt. De anvender i stedet approksimative metoder ved cut-off-beregningen.</li> </ul> <p>Endvidere overholdt nogle generaldirektorater ikke kravet om, at fakturaer og omkostningsopgørelser skal registreres senest fem arbejdsdage efter modtagelsen.</p>	<p>Trods regnskabsførerens tjenesters bestræbelser på at forbedre situationen konstaterede Retten, at flere generaldirektorater med ansvar for interne politikker og foranstaltninger udadtil stadig opfører skøn i regnskabet, selv om de har tilstrækkeligt grundlag for at afvikle de relevante forfinansieringer (jf. punkt 1.29).</p> <p>Under sin revision af repræsentative stikprøver af forfinansieringer og fakturaer/omkostningsopgørelser konstaterede Retten igen fejl, hvis finansielle effekt samlet set er uvæsentlig, men som forekommer hyppigt. Kommissionen bør derfor fortsat bestræbe sig på at forbedre de grundlæggende regnskabsdata i visse generaldirektorater.</p> <p>Retten konstaterede forbedringer med hensyn til den tid, det tager at registrere nye omkostningsopgørelser, men nogle generaldirektorater lever stadig ikke helt op til kravet om at registrere fakturaer og omkostningsopgørelser straks.</p>		<p>Under 2010-revisionen konstaterede Retten desuden et betydeligt antal tilfælde, hvor Kommissionen i første omgang ikke korrekt havde registreret, at betalinger førte til, at der opstod et aktiv (f.eks. i forbindelse med finansieringstekniske instrumenter). Dette forhold er blevet afhjulpet i det endelige regnskab efter modtagelse af oplysninger fra medlemsstaterne i juni 2011, jf. punkt 1.32). Kommissionen har foreslået en ændring af det nuværende retsgrundlag og vil stille de relevante forslag vedrørende perioden efter 2013.</p>
<p><b>3. Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</b></p> <p>Selv om Kommissionen tog skridt til at fremlægge flere og bedre oplysninger om de korrektionsmekanismer, der anvendes i forbindelse med EU-budgettet, er oplysningerne endnu ikke fuldstændig pålidelige, fordi Kommissionen ikke altid modtager pålidelige oplysninger fra medlemsstaterne.</p>	<p><b>Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</b></p> <p>Kommissionens kontrol på stedet viste, at systemerne for registrering og rapportering af data endnu ikke er fuldstændig pålidelige i alle medlemsstater. Kommissionen fulgte op på uoverensstemmelserne i disse data og gav medlemsstaterne anbefalinger om forbedringer.</p>	<p><b>Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</b></p> <p><i>Pålideligheden af de data om inddrivelse, der er modtaget fra medlemsstaterne, er blevet bedre sammenlignet med sidste år, men Kommissionen er enig i, at den bør forbedres yderligere. Derfor indførte Kommissionen i begyndelsen af 2011 en revision af medlemsstaternes inddrivelsessystemer, som er baseret på de indberetninger, der foretages hvert år pr. 31. marts, med det formål at forbedre indberetningen af de nationale finansielle korrektioner til Kommissionen og sikre indberetningens fuldstændighed, nøjagtighed og rettidighed.</i></p>	<p><b>Oplysninger om inddrivelse og finansielle korrektioner</b></p> <p>Retten vil fortsat følge op på de konstaterede forhold. Den fastholder, at der bør oplyses om sammenhængen mellem fejl og inddrivelse og/eller finansielle korrektioner, hvor det er muligt.</p>

Bemærkninger fremsat i de foregående år	De fremskridt, der er gjort	Kommissionens svar	Rettenns analyse
<p>Desuden bør Kommissionen undersøge behovet for at præcisere de retningslinjer for finansiel rapportering, der definerer, hvilke oplysninger der skal fremlægges, og hvordan de skal behandles.</p> <p>Vedrørende nogle udgiftsområder fremlægger Kommissionen ingen oplysninger, der etablerer sammenhængen mellem det år, hvor en betaling afholdes, det år, hvor den dermed forbundne fejl påvises, og det år, hvor den deraf følgende finansielle korrektion oplyses i bemærkningerne til regnskabet.</p> <p>Ved udgangen af 2009 var et samlet beløb på 2,3 milliarder euro endnu ikke implementeret (dvs. inkasseret ved at Kommissionen modtager en tilbagebetaling, eller medlemsstaten trækker beløbet fra på betalingsanmodninger).</p>	<p>Som reaktion på Rettenns anmodning om en forbedring af retningslinjerne for oplysning om inddrivelse og finansielle korrektioner har Kommissionen udsendt en instruks for afslutning, som dog bør forbedres yderligere.</p> <p>Der fremlægges endnu ikke oplysninger om sammenhængen mellem betalinger, fejl og finansielle korrektioner.</p> <p>I 2010 steg det beløb vedrørende samhörighed, der endnu ikke var implementeret, med ca. 0,2 milliarder euro (dvs. de beløb, der var bekræftet/truffet afgørelse om, men endnu ikke implementeret, steg fra 2 327 millioner euro i 2009 til 2 516 millioner euro i 2010). Den lave implementeringsgrad på 71 % skyldes den igangværende afslutning. De betalingsanmodninger, der blev modtaget ved udgangen af 2010, er endnu ikke blevet godkendt, og derfor kan de dermed forbundne finansielle korrektioner på i alt 2,3 milliarder euro ikke tages i betragtning i implementeringstallene for 2010 (jf. bemærkning 6 til regnskabet for 2010, afsnit 6.3.3 »Financial corrections - cumulative figures and implementation rate«).</p>	<p>Kommissionen vil fortsat forbedre retningslinjerne for afslutning og instrukserne for 2011-afslutningen.</p> <p>Kommissionen foretager kontroller af alle udgifter flere år efter det år, hvor en givet betaling reelt fandt sted, hovedsagelig ved programafslutningen. Den finansielle korrektion kan ligeledes være et resultat af, at man har opdaget svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer. I så fald er der ikke nogen direkte forbindelse til betalingerne. Som følge heraf er det hverken muligt eller relevant at oplyse om sammenhængen mellem året for den pågældende betaling og det år, hvor den finansielle korrektion oplyses i bemærkningerne til regnskabet.</p> <p>Den underbyggende dokumentation, som medlemsstaten skal levere ved programafslutningen, er defineret i retsgrundlaget. Det operationelle programs forvaltningsmyndighed stiller alle underbyggende oplysninger, som vedrører udgifter og revision, til rådighed for Kommissionen.</p> <p>For visse programmer for 2000-2006 viser både Rettenns og Kommissionens resultater, at der var tvivl omkring fuldstændigheden og pålideligheden af de registrerede og indberettede tal for tilbagebetalinger og inddrivelse. Selv om der i Kommissionens revisioner er konstateret forbedringer i alle medlemsstaterne i årene 2007-2010, var Kommissionen stadig forsigtig ved afslutningen og bad alle programmyndigheder om at rapportere om den opfølgning (herunder finansielle korrektioner), der er foretaget på nationalt plan på alle de uregelmæssigheder, som er registreret i debitorbogholderiet for hvert program. Kommissionen vil ikke afslutte programmerne, før den betragter denne information som sammenhængende og fuldstændig.</p> <p>Hvad den retlige ramme for 2007-2013 angår, skal atteringsmyndigheden senest den 31. marts hvert år sende Kommissionen en erklæring for det foregående år om finansielle korrektioner. Dette nye rapporteringssystem giver en mere pålidelig og ensartet information i elektronisk format (ved hjælp af SFC 2007) om de korrektioner, der er foretaget. Desuden har GD REGIO og GD EMPL ændret deres revisionsstrategier, så de omfatter et specifikt modul til revisionen af de mest risikofyldte nationale inddrivelsessystemer, med start fra anden halvdel af 2011.</p> <p>Kommissionen er stadig af den opfattelse, at på grund af den flerårige karakter af korrektionssystemerne for programmer med delt forvaltning (de finansielle korrektioner bliver ikke implementeret samme år, som de godkendes af medlemsstaterne) giver fremlæggelsen af oplysninger om sammenhængen mellem betalinger, fejl og finansielle korrektioner en meget lille merværdi. Desuden er en sådan sammenhæng nærmest umulig at oplyse, eftersom udgiftsangivelsessystemet er kumulativt over en flerårig periode, og der i nogle tilfælde er systemkorrektioner.</p>	

Bemærkninger fremsat i de foregående år	De fremskridt, der er gjort	Kommissionens svar	Rettens analyse
<p>Selv om de forklarende bemærkninger til det konsoliderede regnskab indeholder oplysninger om, at nogle betalinger måske vil skulle korrigeres på et senere tidspunkt af Kommissionen eller af medlemsstaterne, er det stadig ikke anført i bemærkningerne, hvor store udgiftsbeløb og hvilke udgiftsområder der eventuelt vil skulle kontrolleres yderligere som led i regnskabsafslutningen.</p>	<p>Bemærkningerne til det konsoliderede regnskab indeholder stadig ingen oplysninger om de beløb, der skal kontrolleres yderligere som led i regnskabsafslutningen (til forskel fra kvantificerede beløb for potentielle inddrivelser).</p>	<p>Sådan som Kommissionen har svaret de tidligere år, giver finansforordningen Kommissionen mulighed for at kontrollere alle udgifter flere år efter det faktiske udgiftsår. Men at der sidenhen foretages en kontrol betyder ikke, at alle resterende budgetudgifter kan anses for at være foreløbige, indtil der efterfølgende er foretaget en kontrol, eller fristen er udløbet. Overalt, hvor der kan sættes tal på potentielle inddrivelser, er de angivet i bemærkning 6 til de konsoliderede regnskaber. På landbrugsområdet træffes der ca. seks måneder efter udløbet af det pågældende regnskabsår en finansiel regnskabsafslutningsbeslutning, hvori Kommissionen fastslår størrelsen af de udgifter, der anerkendes som udgifter for EU-budgettet i dette år. At medlemsstaterne senere vil kunne få pålagt finansielle korrektioner via regnskabsafslutningsbeslutninger, ændrer intet ved den rolle, som de finansielle regnskabsafslutningsbeslutninger spiller. Størrelsen af de udgifter, som skønnes at kunne blive udelukket fra EU-finansiering som følge af sådanne fremtidige regnskabsafslutningsbeslutninger, er angivet i en bemærkning til årsregnskaberne.</p> <p>Både kvantificerbare beløb på medlemsstaternes potentielle inddrivelser og det udgiftsbeløb, der skønnes at kunne blive udelukket fra finansiering som følge af fremtidige regnskabsafslutningsbeslutninger, indføres som et aktiv (eller oplyses som et eventualaktiv) i Kommissionens regnskabsystem og i en bemærkning til årsregnskaberne.</p> <p>Kommissionen er af den opfattelse, at for landbrugets vedkommende er de oplysninger om inddrivelser, som den får fra medlemsstaterne, pålidelige, eftersom de attesteres af uafhængige revisionsorganer.</p> <p>Når det gælder landbruget, identificerer regnskabsafslutningsbeslutningerne for hver finansielle korrektion det år, hvor den betaling, som korrektionen vedrører, blev foretaget.</p> <p>Finansiel rapportering på landbrugsområdet omfatter information om medlemsstaternes inddrivelser og Kommissionens korrektioner, beløbet på de vedtagne korrektioner pr. regnskabsår og pr. kalenderår, den finansielle gennemførelse af disse korrektioner og de tilsvarende indkasserede beløb for EGFL og for udvikling af landdistrikter.</p>	

Bemærkninger fremsat i de foregående år	De fremskridt, der er gjort	Kommissionens svar	Rettens analyse
<p><b>4. Overførsel af Galileos aktiver</b></p> <p>Aftalerne om overførsel af ejerskabet til alle aktiver, der skabes, udvikles eller erhverves under Galileoprogrammet, er endnu ikke fuldt gennemført. Eftersom alle de udgifter, der er afholdt indtil nu, behandles som forskningsudgifter, har det ingen effekt på balancen. Med henblik på at sikre en effektiv beskyttelse af aktiverne bør Kommissionen imidlertid sikre, at alle oplysninger foreligger, når overførslen finder sted.</p>	<p><b>Overførsel af Galileos aktiver</b></p> <p>For at garantere en smidig overførsel samarbejder Kommissionen med Den Europæiske Rumorganisation om at sikre, at alle de nødvendige regnskabsoplysninger og tekniske oplysninger foreligger, når overførslen finder sted. Efter planen skal overførslen ske ved afslutningen af fasen med validering i kredsløb, som forventes afsluttet i 2012.</p> <p>Retten gør imidlertid opmærksom på, at den ansvarlige generaldirektør i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 tager forbehold med hensyn til pålideligheden af Den Europæiske Rumorganisationens regnskab.</p>	<p><b>Overførsel af Galileos aktiver</b></p> <p>Kommissionen følger nøje med i de fremskridt, som Den Europæiske Rumorganisation gør med hensyn til gennemførelsen af sit nye regnskabsystem og den heraf følgende forbedring af regnskaberne.</p>	<p><b>Overførsel af Galileos aktiver</b></p> <p>Retten vil følge op på dette spørgsmål.</p>



## KAPITEL 2

**Indtægter**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	2.1-2.13
Særlige karakteristika ved indtægter	2.2-2.6
Revisionens omfang og revisionsmetoden	2.7-2.13
Traditionelle egne indtægter	2.8-2.11
Moms- og BNI-baserede egne indtægter	2.12-2.13
Transaktionernes formelle rigtighed	2.14-2.17
Traditionelle egne indtægter	2.15
Moms- og BNI-baserede egne indtægter	2.16
Andre indtægter	2.17
Systemernes effektivitet	2.18-2.35
Traditionelle egne indtægter	2.19-2.21
Momsbaserede egne indtægter	2.22-2.25
Der findes stadig længerevarende forbehold, men puklen er ved at blive afviklet	2.22-2.23
Forsinkelser i overvågningen af anvendelsen af momsdirektiverne	2.24-2.25
BNI-baserede egne indtægter	2.26-2.30
Generelle og specifikke forbehold	2.26-2.27
Verificeringen af BNI-oversigter i medlemsstaterne er endnu ikke afsluttet	2.28-2.30
UK-korrekturen	2.31-2.33
Afståelse fra at inddrive beløb, der skal tilbagebetales	2.34-2.35
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	2.36-2.38
Konklusioner og anbefalinger	2.39-2.41
Konklusioner	2.39-2.40
Anbefalinger	2.41
Opfølgning af særberetning nr. 2/2008 om bindende tariferingsoplysninger	2.42-2.45

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

2.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af indtægter, som består af egne indtægter og andre indtægter. **Tabel 2.1** indeholder de centrale oplysninger om indtægter i 2010. Egne indtægter er langt den største kilde til finansiering af budgetudgifter (93,8 %). Kapitlet indeholder også et resumé af, hvordan Kommissionen har reageret på Rettens bemærkninger i særberetning nr. 2/2008 om bindende tariferingsoplysninger.

Tabel 2.1 — Indtægter — Centrale oplysninger

Budget-afsnit	Indtægtsart	Beskrivelse	Indtægter 2010	
			millioner euro	%
1	Traditionelle egne indtægter	Produktionsafgift for sukker (kapitel 1 1)	145	0,1
		Told (kapitel 1 2)	15 514	12,1
	Momsbaserede egne indtægter	Regnskabsårets momsindtægter (kapitel 1 3)	13 393	10,5
	BNI-baserede egne indtægter	BNI-baserede egne indtægter (kapitel 1 4)	90 948	71,2
	Korrektion af budgetuligevægte	UK-korrektion (kapitel 1 5)	- 128	- 0,1
	Bruttoreduktion af det årlige BNI-bidrag	Nederlandene og Sverige (kapitel 1 6)	- 3	0,0
		<b>EGNE INDTÆGTER I ALT</b>	<b>119 869</b>	<b>93,8</b>
3		Overskud, saldi og tilpasninger	1 460	1,1
4		Indtægter fra personer, der er knyttet til EU-institutionerne og andre EU-organer	1 123	0,9
5		Indtægter i forbindelse med institutionernes administration	388	0,3
6		Bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med Fællesskabets aftaler og programmer	3 511	2,7
7		Morarenter og bøder	1 408	1,1
8		Lånoptagelse og långivning	—	0,0
9		Diverse indtægter	36	0,0
		<b>ANDRE INDTÆGTER I ALT</b>	<b>7 926</b>	<b>6,2</b>
<b>Årets samlede indtægter</b>			<b>127 795</b>	<b>100,0</b>

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Særlige karakteristika ved indtægter**

2.2. Der er tre kategorier af egne indtægter <sup>(1)</sup>: traditionelle egne indtægter (told på importerede varer og produktionsafgift for sukker), egne indtægter beregnet på grundlag af merværdi-afgiften (moms), som medlemsstaterne opkræver, og egne indtægter beregnet på basis af medlemsstaternes bruttonationalindkomst (BNI).

2.3. Medlemsstaterne fastlægger og opkræver de traditionelle egne indtægter. Medlemsstaterne indbetaler tre fjerdedele af disse beløb til Unionens budget og tilbageholder den resterende fjerdedel til dækning af opkrævningsomkostningerne. Hver medlemsstat sender Kommissionen en månedlig opgørelse over fastlagte afgifter (A-regnskabet) og en kvartalsopgørelse over de fastlagte afgifter, der ikke er medtaget deri (B-regnskabet) <sup>(2)</sup>.

2.4. Moms- og BNI-baserede egne indtægter er bidrag, der fremkommer ved, at der anvendes ensartede satser på medlemsstaternes teoretisk harmoniserede momsgrundlag eller på medlemsstaternes BNI.

2.5. Nogle medlemsstater drager fordel af en reduceret momsbidragssats <sup>(3)</sup> og af en bruttoreduktion af deres årlige BNI-bidrag <sup>(4)</sup> for perioden 2007-2013. Desuden indrømmes Det Forenede Kongerige en korrektion af budgetuligevægte («UK-korrektionen»), som indebærer en reduktion af landets betaling af egne indtægter baseret på BNI.

2.6. Under hensyntagen til de samlede traditionelle egne indtægter, moms-baserede egne indtægter og andre indtægter bruges de BNI-baserede egne indtægter til at skabe balance på budgettet. Det påvirker ganske vist ikke den samlede BNI-baserede indtægt, hvis nogle medlemsstaters BNI ansættes for lavt (eller for højt), men det bevirker, at de andre medlemsstater skal betale større (eller mindre) bidrag, indtil problemet er løst.

<sup>(1)</sup> Jf. Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17), og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 105/2009 (EUT L 36 af 5.2.2009, s. 1).

<sup>(2)</sup> Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, er det muligt for medlemsstaterne at udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem i dette særskilte regnskab.

<sup>(3)</sup> Tyskland, Nederlandene, Østrig og Sverige.

<sup>(4)</sup> Nederlandene og Sverige.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Revisionens omfang og revisionsmetoden**

2.7. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i *del 2* i *bilag 1.1*. Med hensyn til revisionen vedrørende indtægter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) I revisionen indgik en undersøgelse i Kommissionen af en repræsentativ statistisk stikprøve på 55 indtægtsordrer, der omfattede alle typer af indtægter (jf. *bilag 2.1*).
- b) Vurderingen af systemerne omfattede
  - i) traditionelle egne indtægter samt momsaserede og BNI-baserede egne indtægter
  - ii) Kommissionens systemer, der ligger til grund for beregningen af UK-korrektionen (herunder beregningen af det endelige beløb for 2006)
  - iii) afståelse fra at inddrive beløb, som der er udstedt indtægtsordrer på, baseret på en stikprøve på 19 afståelser (vedrørende i alt 11 millioner euro) godkendt af Kommissionen <sup>(5)</sup> i 2010 ud af et samlet beløb på 22 millioner euro
  - iv) Kommissionens forvaltning af bøder og strafgebyrer.
- c) Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser dækkende den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG).

*Traditionelle egne indtægter*

2.8. Rettens revision af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, kan ikke dække indførsler, der ikke er blevet angivet, eller som er sluppet uden om toldkontrollen.

2.9. Retten gennemførte en vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne i Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige, der bidrager med ca. 38 % af de samlede traditionelle egne indtægter. Den gennemgik deres regnskabssystemer og undersøgte strømmen af traditionelle egne indtægter, fra de blev fastlagt, og til de blev anmeldt til Kommissionen, med

<sup>(5)</sup> Samarbejdskontoret EuropeAid (AIDCO), der i 2011 bliver til GD for Udvikling og Samarbejde — EuropeAid (DG DEVCO), samt Generaldirektoratet for Konkurrence (COMP) og Generaldirektoratet for Energi (ENER).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

henblik på at få rimelig sikkerhed for, at de registrerede beløb var nøjagtige og fuldstændige. Revisorerne gennemførte test af centrale kontroller vedrørende anvendelsen af præferencetold-satser, tilladelsen til »overforenkling« for brugerne af hjemstedsordningen (fritagelse for underretning) <sup>(6)</sup> og behandlingen af fragt- og forsikringsomkostninger i disse medlemsstater.

2.10. For de seks indtægtsordrer vedrørende traditionelle egne indtægter i stikprøven, jf. punkt 2.7, sammenholdt Retten endvidere de udvalgte månedlige opgørelser med de tilgrundsiggende regnskaber i den pågældende medlemsstat <sup>(7)</sup>.

2.11. Retten vurderede også Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, herunder Kommissionens kontrolbesøg i medlemsstaterne.

*Moms- og BNI-baserede egne indtægter*

2.12. Moms- og BNI-indtægterne er baseret på statistiske data, hvor de underliggende transaktioner ikke kan revideres direkte. Revisionen tog derfor udgangspunkt i de makroøkonomiske aggregater, som Kommissionen modtager fra medlemsstaterne, og revisorerne vurderede dernæst de systemer, Kommissionen bruger til behandling af dataene for at finde ud af, hvilke beløb der skal opføres i det endelige budgetregnskab. Retten gennemgik således opstillingen af budgettet og undersøgte, om medlemsstaternes bidrag var korrekte.

2.13. Retten vurderede også Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, der har til formål at give rimelig sikkerhed for, at disse indtægter beregnes og opkræves korrekt. Revisionen omfattede også Kommissionens forvaltning af moms- og BNI-forbehold, dens verificering af BNI-oversigterne i medlemsstaterne og overvågningen af anvendelsen af moms-direktiverne. Rettens revision giver ikke en bedømmelse af kvaliteten af de moms- og BNI-data, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne.

<sup>(6)</sup> Artikel 266, stk. 2, i gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen: »For så vidt som kontrollen med forretningernes forskriftsmæssige gennemførelse ikke berøres deraf, kan toldmyndighederne: ...b) når visse særlige omstændigheder taler derfor, såsom de pågældende varers art og forretningernes øgede hyppighed, fritage indehaveren af tilladelsen for forpligtelsen til at underrette de kompetente toldmyndigheder om enhver vareankomst ...« i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1), senest ændret ved forordning (EU) nr. 430/2010 (EUT L 125 af 21.5.2010, s. 10).

<sup>(7)</sup> Belgien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Sverige.

## TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

2.14. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 2.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at de var uden væsentlig fejlforekomst<sup>(8)</sup>. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er på 0 %. I forbindelse med testen af transaktioner blev der dog konstateret nogle systemsvagheder, som beskrives i det følgende.

### Traditionelle egne indtægter

2.15. Retten konstaterede, at de opgørelser over A-regnskaberne, medlemsstaterne havde sendt til Kommissionen, samlet set var uden væsentlig fejlforekomst, men for én af de seks reviderede transaktioners vedkommende<sup>(9)</sup> var det ikke muligt at afstemme det opgivne beløb i traditionelle egne indtægter med de tilgrundliggende regnskaber.

### Moms- og BNI-baserede egne indtægter

2.16. Ved revisionen konstaterede Retten, at beregningen af medlemsstaternes bidrag og betalingen heraf var uden væsentlig fejlforekomst. Retten fandt imidlertid en fejl i Kommissionens beregning af den endelige UK-korrektion for 2006<sup>(10)</sup>, der var opført på budgettet for 2010, og som medførte, at Det Forenede Kongerige fik en korrektion, der var 189 millioner euro (3,5 % af UK-korrektionen) for høj (jf. **bilag 2.5**, navnlig punkt 6 og 7). For at korrigere fejlen har Kommissionen undtagelsesvist foreslået at ændre 2011-budgettet i forståelse med alle medlemsstaterne.

### Andre indtægter

2.17. Retten fandt, at de testede transaktioner vedrørende andre indtægter samlet set var uden væsentlig fejlforekomst.

## SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

2.18. Resultaterne af systemundersøgelsen er sammenfattet i **bilag 2.2**. Retten fandt, at systemerne samlet set var effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed.

**2.15.** Kommissionen følger spørgsmålet op over for myndighederne i medlemsstaterne.

**2.16.** I betragtning af de foranstaltninger, som er iværksat for at afhjælpe problemet, vil virkningen af fejlen ikke være væsentlig.

<sup>(8)</sup> Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. For så vidt angår revisionen af indtægter kan Retten med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger under 2 %.

<sup>(9)</sup> En månedlig opgørelse fra Belgien. Denne medlemsstat tegnede sig for 9,5 % af EU's samlede egne indtægter i 2010.

<sup>(10)</sup> Den endelige beregning af UK-korrektionen for år n opføres på budgettet for år n+4.

## Traditionelle egne indtægter

2.19. Som i tidligere år <sup>(1)</sup> konstaterede Retten problemer i procedurerne og systemerne, som påvirkede beløbene i B-regnskabet. Disse vedrører navnlig:

- a) uberettigede bogføringer i B-regnskabet (af beløb, som der var stillet sikkerhed for, og som ikke var blevet anfægtet) og afskrivninger <sup>(2)</sup>
- b) forsinkelser i fastlæggelsen af traditionelle egne indtægter, i bogføringen og/eller i meddelelsen af toldskyld <sup>(3)</sup>
- c) forsinkelser i indledningen af inddrivelses af fordringer <sup>(4)</sup>.

2.20. De nationale myndigheder i Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige kunne ikke redegøre fuldt ud for de beløb, der var bogført i B-regnskabet, eftersom de ikke stemte overens med de underliggende dokumenter.

2.21. I de besøgte medlemsstater afslørede Rettens revision også svagheder i gennemførelsen af kontroller inden frigivelse af varer, navnlig i forbindelse med anvendelsen af præference-toldsatser, tilladelsen til »overforenkling« for brugere af hjemstedsordningen og behandlingen af fragt- og forsikringsomkostninger. Når de nationale toldmyndigheders tilsyn kun er delvis effektivt, øger det risikoen for, at der opkræves forkerte beløb i traditionelle egne indtægter.

## Momsbaserede egne indtægter

*Der findes stadig længerevarende forbehold, men puklen er ved at blive afviklet*

2.22. Forbehold er et middel, som bruges til at holde elementer i momsopgørelserne fra medlemsstaterne, som der er tvivl om, åbne for korrektion efter den fastsatte tidsfrist på fire år. I 2010 blev der taget 52 forbehold, og 67 blev ophævet. Ved årets udgang var der i alt 152 forbehold (jf. **tabel 2.2**). Nettoeffekten af at ophæve de 67 forbehold var, at de momsaserede egne indtægter steg med næsten 90 millioner euro <sup>(5)</sup>.

**2.19.** Kommissionen vil anmode de pågældende medlemsstater om at træffe korrigerende foranstaltninger for at afhjælpe de påviste svagheder, og hvis der er betalt for lidt i traditionelle egne indtægter, vil disse beløb om nødvendigt blive opkrævet, i givet fald med morarenter. Kommissionen vil fortsætte med at se på B-regnskabet under sine regelmæssige kontroller.

**2.20.** Kommissionen vil følge op på Revisionsrettens bemærkninger under hensyntagen til medlemsstaternes svar på bemærkningerne. Kommissionen vil i givet fald anmode de pågældende medlemsstater om at træffe korrigerende foranstaltninger.

**2.21.** Kommissionen vil følge op på Revisionsrettens bemærkninger over for de pågældende medlemsstater under hensyntagen til deres svar på bemærkningerne. Når det er nødvendigt, vil medlemsstaterne blive anmodet om at træffe korrigerende foranstaltninger og overdrage eventuelle udestående traditionelle egne indtægter. I givet fald vil der også blive opkrævet morarenter. I de seneste år har Kommissionens kontrol af traditionelle egne indtægter navnlig fokuseret på medlemsstaternes toldkontrol, herunder toldkontrollen i forbindelse med hjemstedsproceduren.

<sup>(1)</sup> Jf. f.eks. punkt 2.20 i årsberetningen for 2009.

<sup>(2)</sup> Det Forenede Kongerige.

<sup>(3)</sup> Italien, Nederlandene og Det Forenede Kongerige.

<sup>(4)</sup> Det Forenede Kongerige.

<sup>(5)</sup> Dette tal fremkommer ved en stigning i indtægterne på ca. 105 millioner euro og en nedgang på næsten 15 millioner euro.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

2.23. Retten noterede, at der var sket gode fremskridt med hensyn til at få ophævet gamle momsforbehold. Ved udgangen af 2010 var der stadig otte sådanne forbehold vedrørende årene før 2000, mod 20 ved udgangen af 2009. Retten mener, at længerevarende forbehold bør defineres som forbehold, der vedrører et år, der ligger mindst ti år tilbage. Det betyder, at der skal lægges yderligere otte forbehold, der vedrører 2001, til dette tal.

## KOMMISSIONENS SVAR

2.23. Da hverken Kommissionen eller medlemsstaterne kan gøre noget for at løse et problem, som ikke er blevet identificeret, mener Kommissionen, at definitionen af længerevarende forbehold bør tage hensyn til, hvor længe det er siden, at der blev givet meddelelse om forbeholdet. Kommissionen overvåger således de forbehold, som ikke er ophævet mere end fem år efter, at der er givet meddelelse om dem, som længerevarende forbehold.

Tabel 2.2 — Momsforbehold pr. 31.12.2010

Medlemsstat	Antal forbehold pr. 31.12.2009	Forbehold taget i 2010	Forbehold ophævet i 2010	Antal forbehold pr. 31.12.2010	De tidligste forbehold vedrører
Belgien	3	0	3	0	
Bulgarien	1	1	0	2	2007
Den Tjekkiske Republik	9	0	1	8	2004
Danmark	5	5	1	9	2004
Tyskland	4	0	3	1	2003
Estland	8	4	3	9	2004
Irland	17	1	8	10	1998
Grækenland	11	0	4	7	1999
Spanien	2	1	2	1	2003
Frankrig	10	0	4	6	2001
Italien	9	5	6	8	1995
Cypern	3	3	0	6	2004
Letland	5	2	1	6	2004
Litauen	7	0	5	2	2005
Luxembourg	3	0	1	2	2004
Ungarn	4	1	1	4	2004
Malta	10	0	0	10	2004
Nederlandene	7	4	3	8	2004
Østrig	5	1	0	6	2002
Polen	6	1	1	6	2004
Portugal	10	8	4	14	1999
Rumænien	0	0	0	0	
Slovenien	3	0	3	0	
Slovakiet	3	0	3	0	
Finland	10	1	3	8	1995
Sverige	7	9	6	10	1995
Det Forenede Kongerige	5	5	1	9	1998
<b>I ALT</b>	<b>167</b>	<b>52</b>	<b>67</b>	<b>152</b>	

Kilde: Europa-Kommissionen.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

*Forsinkelser i overvågningen af anvendelsen af momsdirektiverne*

2.24. Kommissionen er ansvarlig for at sikre, at momsdirektiverne anvendes korrekt, og skal overvåge, at medlemsstaterne indfører nationale gennemførelsesforanstaltninger, som er i overensstemmelse med direktiverne. En urigtig eller ufuldstændig gennemførelse af direktiverne i national ret vil kunne påvirke det modtagne momsbeløb og dermed det beløb, der skal betales i egne momsbaseerede indtægter. I 2010 trådte tre momsdirektiver i kraft: to vedrørende »moms-pakken«<sup>(16)</sup> og ét vedrørende det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet<sup>(17)</sup>.

2.25. For syv medlemsstaters vedkommende var Kommissionens vurdering af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af »moms-pakken« endnu ikke afsluttet ved udgangen af 2010, 12 måneder efter at direktiverne var trådt i kraft. På samme dato var Kommissionen kun begyndt at vurdere gennemførelsen af momsdirektivet om forebyggelse af momsunddragelse i to medlemsstater.

2.25. Pr. 16. maj 2011 havde Kommissionens overvågning gjort det muligt at færdiggøre en samlet vurdering for hele momspakken for 22 medlemsstater. Vurderingen af de fem resterende medlemsstater er stadig i gang og vil blive afsluttet i september 2011.

Med hensyn til momsdirektivet om forebyggelse af momsunddragelse indledte Kommissionen i marts 2010 en række overtrædelsessager mod ni medlemsstater for at kunne foretage en korrekt vurdering.

I 2009 og 2010 drøftede Kommissionen problemet vedrørende to andre medlemsstater i ATFS (strategigruppen vedrørende bekæmpelse af skattesvig) og SCAC (Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde). Der vil derfor foreligge en fuld vurdering ved udgangen af 2011.

<sup>(16)</sup> Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 11), og Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).

<sup>(17)</sup> Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet (EUT L 14 af 20.1.2009, s. 7).

## BNI-baserede egne indtægter

### *Generelle og specifikke forbehold*

2.26. Ved udgangen af 2010 var der taget generelle forbehold<sup>(18)</sup> med hensyn til EU-15 medlemsstaternes BNI-data for perioden 2002-2006 og vedrørende EU-10 medlemsstaterne for perioden 2004-2006, da analysen af de ajourførte eller nye BNI-oversigter<sup>(19)</sup> endnu ikke var færdig.

2.27. I begyndelsen af 2010 var der fire<sup>(20)</sup> åbne specifikke<sup>(21)</sup> BNP-forbehold vedrørende perioden 1995-2001. Kommissionen ophævede ingen af disse forbehold i løbet af 2010. Da der ikke blev taget nye specifikke forbehold, er antallet af specifikke forbehold ved årets udgang uændret.

### *Verificeringen af BNI-oversigter i medlemsstaterne er endnu ikke afsluttet*

2.28. I 2010 aflagde Kommissionen besøg i seks medlemsstater for at efterprøve BNI-oversigter og i fire af disse medlemsstater foretog den direkte verificering, som dog var begrænset til et meget lille antal BNI-komponenter. Som det er beskrevet i Eurostats retningslinjer, forventes det normalt ikke, at denne direkte verificering anvendes til at drage konklusioner om alle dele af BNI-overslagene.

2.29. Ved udgangen af 2010 havde Eurostat ikke udarbejdet nogen vurderingsrapporter vedrørende medlemsstaternes BNI-data for perioden fra og med 2002 og kunne derfor ikke erstatte nogen generelle forbehold (jf. punkt 2.26) med specifikke forbehold vedrørende disse år.

2.27. Kommissionen fortsætter sit samarbejde med de to lande, som stadig har BNI-forbehold vedrørende perioden 1995-2001 (et vedrørende Grækenland og tre vedrørende Det Forenede Kongerige ved udgangen af 2010), så disse forbehold kan blive ophævet. Som følge af denne indsats blev et forbehold vedrørende Det Forenede Kongerige ophævet i maj 2011.

2.28. For de resterende to lande blev der foretaget en direkte verificering i Rumænien i april 2011, og der er planlagt en direkte verificering i Bulgarien i slutningen af 2011. Kommissionen foretager en direkte verificering som et supplement til verificeringen af landenes BNI-oversigter på baggrund af spørgeskemaet til vurdering af BNI-oversigten (GIAQ). Kommissionens konklusioner er baseret på denne strategi med fuldstændig verificering. Kommissionen mener, at antallet af udvalgte BNI-komponenter var tilstrækkeligt til at foretage den direkte verificering i overensstemmelse med de retningslinjer for direkte verificering, som BNI-udvalget har godkendt.

2.29. Kommissionen vil fremlægge vurderingsrapporterne i 2011, så de generelle forbehold kan blive erstattet med specifikke forbehold, når der er mulighed for det, eventuelt med undtagelse af Bulgarien og Rumænien, som indsendte deres BNI-oversigter i slutningen af 2009 i overensstemmelse med den tidsplan, som var blevet fastlagt i BNI-udvalget.

<sup>(18)</sup> I artikel 10, stk. 7, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000, som ændret, hedder det, at der efter den 30. september i det fjerde år efter et givet regnskabsår ikke længere tages hensyn til eventuelle korrektioner i BNP/BNI, undtagen på de punkter, hvor enten Kommissionen eller medlemsstaten forinden har givet meddelelse om en sådan korrektion. Disse punkter kaldes forbehold. Et generelt forbehold vedrører en medlemsstats samlede data. Alle BNI-data fra Bulgarien og Rumænien er åbne for korrektion i overensstemmelse med denne fireårsregel.

<sup>(19)</sup> Ifølge artikel 3 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1) skal medlemsstaterne sende Kommissionen (Eurostat) en oversigt over de metoder og de statistikker, de har anvendt ved beregningen af BNI og dets bestanddele i overensstemmelse med ENS 95.

<sup>(20)</sup> Disse åbne forbehold vedrører Grækenland (1) og Det Forenede Kongerige (3) og har primært relation til metodologiske aspekter og aspekter vedrørende udarbejdelsen af de statistiske oplysninger.

<sup>(21)</sup> Et specifikt forbehold vedrører enkelte elementer i BNI-oversigten (BNP frem til 2001), f.eks. bruttoværditilvækst for udvalgte aktiviteter, de samlede endelige udgifter til konsum eller bruttooverskuddet af produktionen og blandet indkomst.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

2.30. De nationale statistiske kontorerers overvågnings- og kontrolsystemer bør bidrage til at sikre, at BNI-dataene er sammenlignelige, pålidelige og fuldstændige<sup>(22)</sup>. Eurostat har imidlertid endnu ikke færdiggjort sin vurdering af de nationale statistiske kontorerers overvågnings- og kontrolsystemer og har endnu ikke vedtaget retningslinjer for anvendelsen af disse systemer til udarbejdelsen af de nationale regnskaber.

**UK-korrektionen**

2.31. I sin beregning af UK-korrektionen for referenceårene fra 2007 til 2009 medtog Kommissionen ikke ca. 2 % af de samlede betalinger af EU-midler i beløbet for de samlede »fordelte udgifter«, der er et grundlæggende element i beregningen af korrektionen. Kommissionen undlod at medtage disse beløb i beregningen, fordi det ikke var oplyst, hvor udgifterne var afholdt. Kommissionen kontrollerede ikke, om disse udgifter kunne have været fordelt med henblik på beregningen (jf. **bilag 2.5**, navnlig punkt 3-5, 10 og 11).

2.32. Retten konstaterede også, at Kommissionen i sin definition af »faktiske betalinger« med henblik på beregningen af de samlede fordelte udgifter:

- a) ikke medtager udgifter, der finansieres med formålsbestemte indtægter (øremærkede udgifter), og som er steget betydeligt, fra 1 % af de samlede betalinger over budgettet i 2007 til 5 % i 2009
- b) ikke trækker beløb, der dækkes af inkasserede indtægtsordrer, navnlig vedrørende budgetafsnit 6 »Bidrag og tilbagebetalinger i forbindelse med aftaler og EF-programmer« fra de fordelte udgifter: indtægterne fra denne kilde udgjorde mellem 3 % og 5 % af betalingerne i samme periode.

Hvis disse budgettransaktioner blev taget i betragtning, ville det være muligt at overholde princippet om »indhold frem for formalia« ved fordelingen af udgifterne (jf. **bilag 2.5**, navnlig punkt 3-5, 10 og 11).

2.33. De udeladelser, der nævnes i de to foregående punkter, gør beregningen af UK-korrektionen mindre præcis. Det er ikke muligt at vurdere, hvordan de vil påvirke resultatet af beregningen.

## KOMMISSIONENS SVAR

**2.30.** Det er Kommissionens opfattelse, at den fremgangsmåde, som den anvender (skrivebordskontrol af BNI-spørgeskemaerne og efterprøvelse af BNI-oversigterne ved hjælp af GIAQ suppleret af en direkte verificering), er passende for en endelig vurdering af medlemsstaternes BNI. Kommissionen mener, at de nationale regnskabers pålidelighed primært afhænger af de anvendte statistiske kilder og metoder, og dens strategi for BNI-godkendelse bygger på kontrol og forbedring af disse kilder og metoder. I den forbindelse er de nationale statistiske kontorerers overvågnings- og kontrolsystemer af organisatorisk art og giver ingen specifikke oplysninger om regnskaberne pålidelighed, selv om overvågnings- og kontrolsystemerne er med til at mindske risikoen for fejl i de nationale regnskaber. Kommissionen har allerede taget hensyn til Revisionsrettens bemærkninger og har videreført sin indsats for at udvikle retningslinjer for overvågnings- og kontrolsystemerne med en yderligere diskussion om spørgsmålet på BNI-udvalgets møde den 27. oktober 2010.

**2.31.** Forsøg på at nå op på 100 % nøjagtighed ville ikke være hensigtsmæssige, hvis man skal se på ressourceeffektivitet, da det ville kræve en manuel enkeltvis undersøgelse af tusindvis af transaktioner.

**2.32.**

- a) Første afsnit. Eksterne formålsbestemte indtægter (normalt omkring en tredjedel af det samlede beløb) bør ikke medtages. Kommissionen konstaterer, at den procentdel af udgifterne, der finansieres med formålsbestemte indtægter, vendte tilbage til 2007-niveauet i 2010.
- b) Andet afsnit. Ideelt set bør indtægterne fra denne kilde trækkes fra de udgifter, som modtagerlandet har fået tildelt, men disse oplysninger foreligger kun manuelt, og der vil altid være en risiko for dobbelttælling. Som allerede anført er der tusindvis af den slags transaktioner, og processen ville være meget ressourcekrævende.

Men omkostningerne ville være så høje, at Kommissionen ikke finder dem forsvarlige.

<sup>(22)</sup> Jf. punkt 2.28 i årsberetningen for 2009.

## Afståelse fra at inddrive beløb, der skal tilbagebetales

2.34. Ifølge gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen<sup>(23)</sup> er det kun muligt at afstå fra at inddrive en fordring, hvis den forventede omkostning ved inddrivelsen vil overstige den pågældende fordring, hvis det er umuligt at inddrive fordringen, fordi den er forældet, eller fordi debitor er insolvent, eller når inddrivelsen er i strid med proportionalitetsprincippet. Afståelsen fra at inddrive en fordring skal være begrundet.

2.35. Det fremgik af revisionen af systemet for afståelse fra at inddrive fordringer, at Kommissionen generelt anvendte de fastsatte procedurer og begrundede de beslutninger, den havde truffet. Men Retten fandt svagheder i Kommissionens forvaltning i perioden 1995-2008, der øgede risikoen for, at fordringer ikke vil blive inddrevet. I alle de tilfælde, hvor man havde afstået fra at inddrive beløb, og som beskrives i det følgende, blev der fundet en eller flere svagheder (eksempel 2.1, 2.2 og 2.3).

### Eksempel 2.1

#### Evaluerings af kontrahentens finansielle kapacitet

I et tilfælde (værdi ca. 500 000 euro) vedrørende tildeling af et tilskud under RP5 (femte rammeprogram for forskning) blev en virksomheds kapacitet til at skabe fortjeneste af sine aktiviteter vurderet negativt. Men Kommissionen mente ikke, at det var nødvendigt at få finansielle garantier for at kunne indgå en tilskudsaftale. I sidste ende afstod man fra at inddrive fordringen, fordi virksomheden var gået konkurs.

I 15 andre tilfælde (6 millioner euro) vedrørende procedurer for tildeling af tilskud under RP5 og foranstaltninger udadtil kunne Kommissionen ikke dokumentere, at den havde vurderet ansøgernes finansielle kapacitet. I otte af disse tilfælde afstod man fra at inddrive fordringerne, fordi modtagerne var insolvente.

2.35. Mange af forsinkelserne i fastlæggelsen af inddrivelserne skyldes uundgåelige revisionsprocedurer og retlige procedurer. Kommissionen mener ikke, at dens forvaltning har haft nogen væsentlig negativ effekt på den faktiske inddrivelse af fordringerne.

### Eksempel 2.1

#### Evaluerings af kontrahentens finansielle kapacitet

Det tilfælde, som Revisionsretten nævner, stammer fra 2001, og siden da er kontrollen af den finansielle levedygtighed, som oprindeligt blev udarbejdet med henblik på RP5, blevet meget bedre. Der blev anvendt mere komplekse nøgletal for RP6, hvilket også er tilfældet for RP7. Desuden har Kommissionen vedtaget regler for at sikre konsekvent kontrol af deltagernes eksistens, juridiske status og økonomiske formåen (Kommissionens beslutning K(2007) 2466 af 13.6.2007), som alle de pågældende generaldirektorater følger.

Kommissionen mener, at man nu har indført alle de nødvendige foranstaltninger for at mindske risikoen for, at der opstår en tilsvarende situation.

Siden det i 2003 blev obligatorisk at anvende ordningen med indkaldelser af forslag, er systemet for vurdering af ansøgernes finansielle kapacitet blevet styrket og standardiseret. Tilskudsansøgerne skal nu ved hjælp af bilag bevise, at de råder over stabile finansieringskilder, som er tilstrækkelige til, at de kan opretholde deres aktiviteter i hele den periode, hvor aktionen gennemføres, og til, at de kan deltage i finansieringen heraf.

<sup>(23)</sup> Artikel 87 i Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357 af 31.12.2002, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 af 28.4.2007, s. 13).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## Eksempel 2.2

**Kontraktforvaltning**

Koordinatoren af den ovennævnte RP5-kontrakt formidlede ikke forfinansieringen videre til de øvrige kontrahenter, der var ansvarlige for at gennemføre projektet. Kommissionen sikrede sig ikke, at de kontraktmæssige betingelser for fordelingen af forfinansieringen var opfyldt. En stor del af disse midler kunne ikke inddrives, og man afstod fra at inddrive fordringen (på 500 000 euro), fordi koordinatoren tre år senere gik konkurs.

I et andet tilfælde (145 000 euro) vedrørende det finansielle instrument European Community Investment Partners (ECIP) konstaterede Retten, at Kommissionen i lange perioder (1998-2005) ikke havde forvaltet kontrakten aktivt.

## KOMMISSIONENS SVAR

## Eksempel 2.2

**Kontraktforvaltning**

*Før 2005 var der administrative forsinkelser i forbindelse med ECIP-programmet, og siden da er der via EuropeAids omfattende afviklingsproces inddrevet 35 mio. EUR i forbindelse med 600 foranstaltninger. Med hensyn til det nævnte tilfælde blev to tredjedele af det skyldige beløb inddrevet (ved modregning), og man afstod fra at inddrive 145 000 EUR, hovedsagelig fordi det på trods af gentagne forsøg på at fastlægge disse sagers status ikke med sikkerhed kunne fastslås, hvem der havde arvet bankens ansvar, efter at et konsortium havde taget over.*

## Eksempel 2.3

**Fastlæggelse af indtægtsordrer og inddrivelsesprocedurer**

I fem tilfælde, hvor man havde afstået fra at inddrive fordringer (2,5 millioner euro), var indtægtsordrerne blevet udstedt, og/eller inddrivelsesprocedurerne indledt med ubegrundet forsinkelse. Disse tilfælde vedrørte RP5 (1) og foranstaltninger udadtil (4), og fordringerne blev frafaldet, fordi debitor var insolvent.

I ovennævnte tilfælde vedrørende ECIP-instrumentet havde Kommissionen ikke taget alle muligheder for modregning i betragtning.

## Eksempel 2.3

**Fastlæggelse af indtægtsordrer og inddrivelsesprocedurer**

*Mange af forsinkelserne i fastlæggelsen af inddrivelserne skyldes uundgåelige revisionsprocedurer og retlige procedurer. Kommissionen mener ikke, at dens forvaltning har haft nogen væsentlig negativ effekt på den faktiske inddrivelse af fordringerne.*

*De interne procedurer er også blevet bedre for så vidt angår hurtig udstedelse af debetnotaer.*

*I tilfældet vedrørende ECIP var en eventuel yderligere modregning ikke teknisk mulig i 2008 på grund af regnskabsprocedurer ved årets udgang.*

**PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER**

2.36. Resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser er sammenfattet i **bilag 2.3**. I det følgende beskriver Retten de væsentligste bemærkninger nærmere.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

2.37. Den væsentlige systemsvaghed, som blev konstateret ved Rettens revision vedrørende regnskabernes rigtighed på området traditionelle egne indtægter i én medlemsstat (jf. punkt 2.15), var også blevet konstateret ved Kommissionens inspektion. Retten mener, at denne svaghed burde have været nævnt i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Budget.

2.38. Den fejl, Retten konstaterede i Kommissionens beregning af det endelige beløb for UK-korrektionen for 2006 (jf. punkt 2.16), er beskrevet i den årlige aktivitetsrapport fra Generaldirektoratet for Budget, hvor de yderligere kontrolforanstaltninger, der efterfølgende er indført, er beskrevet. Men i betragtning af Kommissionens egne væsentlighedskriterier skulle der efter Rettens mening have været fremsat et forbehold i erklæringen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget.

**KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER****Konklusioner**

2.39. På grundlag af revisionen <sup>(24)</sup> konkluderer Retten, at

- a) medlemsstaternes angivelser og betalinger af traditionelle egne indtægter
- b) Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag på grundlag af de moms- og BNI-data, den har modtaget fra medlemsstaterne, og
- c) de andre indtægter

for det regnskabsår, der sluttede den 31. december 2010, var uden væsentlig fejlforekomst.

## KOMMISSIONENS SVAR

**2.37.** Kommissionen har siden 2008 omhyggeligt fulgt op på problemerne i denne medlemsstats regnskabssystem. Kommissionen har alt i alt foretaget tre specifikke kontroller af traditionelle egne indtægter vedrørende dette spørgsmål, en i 2008 og to i 2009, og den har anmodet om, at der træffes korrigerende foranstaltninger, herunder en forbedring af den interne kontrol og en grundig ekstern revision af regnskabssystemet. De fremskridt, som medlemsstaten har gjort, vil blive drøftet igen på mødet i ACOR vedrørende Kommissionens seneste kontrolrapport i juli 2011. Da svaghederne allerede er blevet konstateret tidligere og overvåges nøje af Kommissionen og kun vedrører én medlemsstat, og det hidtil ikke er konstateret, at der er indbetalt for lidt i traditionelle egne indtægter, blev spørgsmålet ikke specifikt nævnt i den årlige aktivitetsrapport for 2010.

**2.38.** I betragtning af den korrektion, som snart vil blive foretaget, vil fejlens endelige virkning ligge under Kommissionens væsentlighedstærskel i 2011.

<sup>(24)</sup> Af de årsager, der beskrives i punkt 2.12 og 2.13, omfatter denne konklusion ikke en vurdering af kvaliteten af de moms- og BNI-data, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

2.40. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne var effektive med hensyn til at sikre indtægternes formelle rigtighed. Retten henleder imidlertid opmærksomheden på de svagheder, der beskrives i det følgende:

- a) Ved Rettens revisioner konstateres der stadig problemer med brugen af B-regnskabet (punkt 2.19) og med A- og B-regnskabernes pålidelighed (punkt 2.15 og 2.20). Der blev også fundet svagheder i de nationale toldmyndigheders tilsyn (punkt 2.21). Retten konkluderer, at de reviderede medlemsstaters kontrolsystemer kun er delvis effektive med hensyn til at sikre, at de traditionelle egne indtægter regnskabsføres korrekt og med det fulde beløb.
- b) Der findes stadig længerevarende forbehold (punkt 2.23). Retten fandt også svagheder i Kommissionens overvågning af medlemsstaternes anvendelse af de undersøgte momsdirektiver (punkt 2.25).
- c) Kommissionen har endnu ikke afsluttet verificeringen af BNI-opgørelserne over medlemsstaternes BNI-data i perioden fra og med 2002 (punkt 2.29), og den har endnu ikke ophævet de resterende fire åbne specifikke BNI-forbehold vedrørende perioden 1995-2001 (punkt 2.27).
- d) Der var en fejl i den endelige beregning af UK-korrekturen for 2006 <sup>(25)</sup> (punkt 2.16). Der var svagheder i beregningen af korrekturen for de efterfølgende år (punkt 2.31-2.33). Retten konkluderer, at Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer er delvis effektive med hensyn til at sikre, at UK-korrekturen beregnes korrekt.

## KOMMISSIONENS SVAR

## 2.40.

- a) Når det er nødvendigt, vil Kommissionens tjenestegrene kræve, at de pågældende medlemsstater træffer foranstaltninger til at rette op på de svagheder, som Revisionsretten har påpeget. Den vil fortsat gennemgå B-regnskabet under sine regelmæssige kontroller for at mindske antallet af svagheder. Som anført i punkt 2.21 har Kommissionens seneste kontroller af traditionelle egne indtægter fokuseret på medlemsstaternes toldtilsyn, og Kommissionen vil blive ved med at overvåge dette tilsyn under sine kontroller.
- b) Kommissionen gør en aktiv indsats for at løse problemerne med de resterende længerevarende forbehold, som ikke vedrører overtrædelsesprocedurer ved EU-Domstolen.

Med hensyn til momspakken er vurderingen af de resterende fem medlemsstater stadig i gang, og Kommissionen forventer at blive færdig med den i september 2011. Med hensyn til momsdirektivet om forebyggelse af momsunddragelse kan Kommissionen nu efter at have modtaget forsinkede meddelelser fra medlemsstaterne færdiggøre sin fuldstændige overvågning af gennemførelsen ved udgangen af 2011 via en rapport fra Kommissionen til Rådet (se punkt 2.25).

- c) Kommissionen vil fremlægge vurderingsrapporterne om medlemsstaternes BNI-data i 2011, så de generelle forbehold i givet fald kan erstattes af specifikke forbehold. Kommissionen fortsætter sit samarbejde med de to lande, som stadig har BNI-forbehold vedrørende perioden 1995-2001, så disse forbehold kan blive ophævet. Som følge af denne indsats er et forbehold for Det Forenede Kongerige blevet ophævet i 2011.
- d) Overvågnings- og kontrolsystemerne er blevet grundigt revideret, efter at Revisionsretten havde opdaget denne fejl.

Kommissionen mener, at metoden til beregning af de fordelte udgifter er tilstrækkelig sikker til, at Det Forenede Kongeriges andel heraf kan beregnes. Forekomsten af de »svagheder«, som Revisionsretten påpeger, skyldes den vurdering, at marginalomkostningerne ved at gøre beregningen endnu mere detaljeret ville være for høje.

<sup>(25)</sup> I december 2009 konstaterede Kommissionen endvidere en fejl i sin beregning af de foreløbige skøn over UK-korrekturen for årene 2008 og 2009, hvor beløbene var ansat henholdsvis 138 millioner euro (2,6 %) og 458 millioner euro (13 %) for højt. Jf. punkt 2.17 i årsberetningen for 2009. Der er taget højde for de korrigerede beløb i rammerne for beregningen af de opdaterede skøn for UK-korrekturen, der blev gennemført i 2010 (inden de endelige beløb bliver beregnet i 2012 og 2013).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- e) De tab, der opstod i forbindelse med afståelse fra at inddrive fordringer, kunne have været undgået eller i det mindste have været mindre, hvis Kommissionen havde været mere proaktiv (punkt 2.35).

## Anbefalinger

2.41. **Bilag 2.4** viser resultatet af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at følge de anbefalinger, den har fremsat i tidligere beretninger. Retten skal bemærke følgende:

- på området traditionelle egne indtægter har Kommissionen foretaget en vurdering af svagheder i de forenklede toldprocedurer ved indførsel. Retten har stadig samme holdning til bogføring i B-regnskabet af toldskyld på varer, der er beslaglagt
- med hensyn til BNI-baserede egne indtægter anvender medlemsstaterne ikke altid retningslinjerne for meddelelse af større statistiske revisioner, og der er ikke sket fremskridt med hensyn til gennemførelsen af en fælles revisionspolitik i EU.

## KOMMISSIONENS SVAR

- e) Revisionsretten har ikke anfægtet Kommissionens beslutning vedrørende afståelse fra at inddrive fordringer. De underliggende systemer, som Revisionsretten har revideret i forbindelse med afståelse, vedrører altovervejende en over ti år gammel forvaltnings- og lovgivningsmæssig situation. Siden da er EuropeAid blevet oprettet (2001), der er indført en ny finansforordning (2003), der er indført et it-baseret fælles RELEX-informationssystem (2003), og forvaltningen af bistanden til tredjelande er blevet uddelegeret til delegationerne i marken (2004).

## 2.41.

- Kommissionen har i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 foretaget en vurdering af svaghederne vedrørende forenklede toldprocedurer. Den har også foretaget inspektioner af toldkontrolstrategien i alle medlemsstaterne og har udarbejdet en tematisk rapport om de svagheder, som viste sig ved disse inspektioner og ved Revisionsrettens revision. Den fremlagde et udkast til denne rapport på mødet i ACOR i december 2010, og den endelige udgave af rapporten vil blive drøftet på mødet i ACOR i juli 2011.

Kommissionen er ikke enig med Revisionsretten vedrørende bogføring i B-regnskabet af toldskyld på varer, der er beslaglagt. Kommissionen har gennemgået EU-Domstolens domme i sagerne Elshani (sag C-459/07) og Dansk Logistik (sag C-230/08) og har konkluderet, at dens nuværende holdning kan fastholdes.

Se Kommissionens svar i bilag 2.4.

- Med hensyn til BNI-baserede egne indtægter behandles spørgsmålet om revisioner i dokument GNIC/085, og revisioner af medlemsstaternes BNI overvåges via de årlige kvalitetsrapporter i henhold til BNI-forordningen. Med hensyn til retningslinjerne fra CMFB<sup>(1)</sup> om indberetning af større statistiske revisioner vil Kommissionen (Eurostat) blive ved med at understrege, at medlemsstaterne skal anvende disse retningslinjer, specielt på møderne i BNI-udvalget. Kommissionen fortsætter sine drøftelser med medlemsstaterne med henblik på at gennemføre en fælles revisionspolitik i EU under hensyntagen til Revisionsrettens bemærkninger.

<sup>(1)</sup> Udvalget for Penge-, Kreditmarks- og Betalingsbalancestatistik.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

Som følge af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne vedrørende 2010 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- fortsat gør en indsats for at sikre, at B-regnskabet anvendes korrekt, at regnskabssystemerne muliggør, at medlemsstaternes A- og B-regnskaber påviseligt er fuldstændige og korrekte, og at de nationale toldmyndigheders tilsyn styrkes yderligere (traditionelle egne indtægter)
- fremlægger vurderingsrapporter om medlemsstaternes BNI-data for BNI-udvalget, således at den i 2011 kan erstatte alle eksisterende generelle forbehold med specifikke forbehold for perioden fra og med 2002. I vurderingen af medlemsstaternes BNI bør den tage evalueringen af de overvågnings- og kontrolsystemer, de nationale statistiske kontorer anvender med henblik på opstillingen af nationalregnskaberne, i betragtning og tydeligt angive anvendelsesområdet for den udtalelse, den afgiver (BNI-baserede egne indtægter).

- Kommissionen vil fortsætte med at gennemgå B-regnskaberne og regnskabssystemerne under sine kontroller for at sikre, at medlemsstaternes A- og B-regnskaber er korrekte. Som anført i punkt 2.21 har Kommissionens seneste kontrol af traditionelle egne indtægter især fokuseret på medlemsstaternes toldkontrol, og under sine kommende inspektioner vil den fortsat kontrollere de nationale toldmyndigheders tilsyn og medlemsstaternes indsats for at styrke dette tilsyn.
- Kommissionen vil fremlægge vurderingsrapporterne i 2011, så de generelle forbehold i givet fald kan erstattes af specifikke forbehold. Det er Kommissionens opfattelse, at den fremgangsmåde, som den anvender (skrivebordskontrol af BNI-spørgeskemaerne og efterprøvelse af BNI-oversigterne ved hjælp af GIAQ suppleret af en direkte efterprøvelse), er passende for en endelig vurdering af medlemsstaternes BNI. Overvågnings- og kontrolsystemerne har i den forbindelse en organisatorisk karakter og giver ikke specifikke indikationer om regnskaberne pålidelighed, som primært afhænger af de statistiske kilder og de anvendte metoder, selv om overvågnings- og kontrolsystemerne kan være med til at nedsætte risikoen for fejl i de nationale regnskaber. Kommissionen vil fortsætte sin indsats for at udvikle retningslinjer for overvågnings- og kontrolsystemerne vedrørende medlemsstaternes udarbejdelse af de nationale regnskaber under hensyntagen til Revisionsrettens bemærkninger.

## OPFØLGNING AF SÆRBERETNING NR. 2/2008 OM BINDEDE TARIFERINGSOPLYSNINGER

### Indledning

2.42. I 2008 offentliggjorde Retten sin særberetning nr. 2/2008 om bindende tarifieringsoplysninger (BTO)<sup>(26)</sup>. En bindende tarifieringsoplysning er en afgørelse om toldklassificering, som toldmyndighederne i en medlemsstat meddeler skriftligt på anmodning af en økonomisk aktør. Den er retligt bindende for alle toldmyndigheder i Den Europæiske Union over for indehaveren i op til seks år fra udstedelsesdatoen.

2.43. Generelt fandt Retten, at BTO-systemet fungerede godt. Ikke desto mindre var der behov for forbedringer.

<sup>(26)</sup> EUT C 103 af 24.4.2008, s. 1.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

2.44. I sin afgørelse om decharge for 2007 <sup>(27)</sup> appellerede Parlamentet indtrængende til Kommissionen om at bestræbe sig på at rette op på de svagheder, der stadig fandtes, og løse konflikterne vedrørende tarifering. Rådet opfordrede Kommissionen til at forbedre BTO-ordningen yderligere og overvåge, hvorledes ordningen gennemføres og anvendes i medlemsstaterne, men understregede, at en opgørelse af det eventuelle finansielle ansvar, der måtte tilfalde medlemsstaterne, burde foretages med yderste varsomhed <sup>(28)</sup>.

**Opfølgning af anbefalingerne**

- a) *Anbefaling:* Kommissionen bør reducere den tid, det tager at finde en løsning på inkonsekvente toldklassificeringer (punkt 43 og 44 i særberetning nr. 2/2008).

*Fremskridt:* Antallet af ansatte, der beskæftiger sig med BTO, er steget, og det tager kortere tid at finde en løsning på inkonsekvente toldklassificeringer.

- b) *Anbefaling:* Kommissionen bør evaluere den fulde finansielle effekt af udstedelsen af en ukorrekt BTO og opdatere Databasen for Europæiske Bindende Tarifieringsoplysninger (EBTI-3) (punkt 45 og 46 i særberetning nr. 2/2008).

*Fremskridt:* Kommissionen kunne bevise, at den forsøgte at drage medlemsstaterne til ansvar for tab som følge af udstedelsen af en ukorrekt BTO.

Der er blevet indført nye funktioner i EBTI-3-databasen, som skal gøre det lettere at overholde bestemmelserne. Brugergrænsefladen i den offentlige EBTI-3-database er nu oversat til alle officielle EU-sprog (bortset fra maltesisk og irsk), og Tesaurus bliver løbende opdateret.

- c) *Anbefaling:* Lovgivningen, der suppleres af Kommissionens administrative retningslinjer, bør styrkes (punkt 47 i særberetning nr. 2/2008).

*Fremskridt:* Der er vedtaget bestemmelser om, at importøren har pligt til at angive, hvilken BTO-afgørelse han har for sine varer <sup>(29)</sup>, men den vil først finde anvendelse, når den moderniserede toldkodeks træder i kraft. Disse bestemmelser har også til formål at gøre det nemmere at styre den frist, der indrømmes.

**2.44.****b)**

*Kommissionen vil fortsætte med at se på ukorrekt anvendelse af BTO, som har en negativ indvirkning på de traditionelle egne indtægter, og den vil i givet fald holde medlemsstaterne finansielt ansvarlige.*

<sup>(27)</sup> Europa-Parlamentets afgørelse af 23. april 2009 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, Sektion III, Kommissionen.

<sup>(28)</sup> 2881. samling i Rådet, Luxembourg, den 23. og 24. juni 2008.

<sup>(29)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks) (EUT L 145 af 4.6.2008, s. 1).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- d) *Anbefaling:* Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til at afhjælpe de konstaterede svagheder (punkt 48 i særberetning nr. 2/2008).

*Fremskridt:* Under sine kontrolbesøg har Kommissionen fulgt op på de tilfælde, hvor de retlige krav ikke var opfyldt, og de svagheder, som Retten anførte i beretningen.

**Konklusioner**

2.45. Kommissionen har forbedret BTO-systemet og overvåget gennemførelsen og anvendelse af det i medlemsstaterne. De centrale korrigerende foranstaltninger bliver dog først effektive, når den moderniserede toldkodeks træder i kraft, og Kommissionen bør fortsætte sine bestræbelser på at nedbringe den tid, det tager at løse klassificeringsproblemer.

## KOMMISSIONENS SVAR

- d) *Kommissionen har foretaget en fuldstændig overvågning af medlemsstaterne inden for rammerne af de BTO-forvaltningsrelaterede procedurer. Arbejdet blev indledt medio 2007 og er stadig i gang i form af opfølgningstiltag. Desuden har Kommissionen til hensigt at aflægge fem kontrolbesøg vedrørende traditionelle egne indtægter i forbindelse med BTO i 2011.*

*Kommissionen overvåger løbende medlemsstaternes fremskridt og følger regelmæssigt op på de tilfælde, hvor de retlige krav ikke er opfyldt.*

2.45. *Kommissionen tager Revisionsrettens bemærkning til efterretning og fortsætter sine bestræbelser på at nedbringe den tid, det tager at løse klassificeringsproblemer.*

BILAG 2.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE INDTÆGTER

	2010				2009	2008	2007
	Traditionelle egne indtægter	Moms/BNI, korrektioner under budgetafsnit 1	Andre indtægter	I alt			
<b>STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR</b>							
Transaktioner i alt ( <i>bestående af</i> ):	6	43	6	55	62	60	66
indtægtsordrer	6	43	6	55	62	60	66
<b>RESULTATERNE AF TESTEN <sup>(1)</sup></b>							
<b>Andel af de testede transaktioner:</b>							
som ikke var behæftet med fejl	100 % (6)	100 % (43)	100 % (6)	100 % (55)	95 %	100 %	100 %
som var behæftet med en eller flere fejl	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	5 %	0 %	0 %
<b>ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL</b>							
Mest sandsynlige fejlprocent <sup>(2)</sup>				0 %			

<sup>(1)</sup> Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

<sup>(2)</sup> Da der ikke blev fundet væsentlige fejl, vises kun den mest sandsynlige fejlprocent.

## BILAG 2.2

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE INDTÆGTER

## Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

System	Central intern kontrol (Kommissionen)			Centrale interne kontroller i de reviderede medlemsstater	Samlet vurdering
	Kommissionens kontrol i medlemsstaterne	Kommissionens beregning/skrivebordskontrol af fordringer	Kommissionens forvaltning af forbehold/budgetgennemførelse		
Traditionelle egne indtægter	Effektiv	Effektiv	I/R	Delvis effektiv	Effektiv
Moms/BNI	Effektiv	Effektiv	Effektiv	I/R	Effektiv
UK-korrektion	I/R	Delvis effektiv	I/R	I/R	Delvis effektiv
Afståelser	I/R	Effektiv	Effektiv <sup>(1)</sup>	I/R	Effektiv
Bøder og strafgebyrer	I/R	Effektiv	I/R	I/R	Effektiv

I/R: Ikke relevant (finder ikke anvendelse eller er ikke vurderet).

<sup>(1)</sup> Mht. afståelserne fra at inddrive beløb i 2010 konstaterede Retten svagheder i Kommissionens forvaltning i tidligere år, der øgede risikoen for, at fordringer ikke blev inddrevet.

## Samlet vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne

Samlet vurdering	2010	2009	2008	2007
		Effektiv	Effektiv	Effektiv

## BILAG 2.3

## RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER

Vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Forbehold	Rettens bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
BUDG	uden forbehold for så vidt angår egne indtægter	I/R	<p>Den væsentlige systemsvaghed, som blev konstateret ved Rettens revision af regnskaberne rigtighed på området <b>traditionelle egne indtægter</b> i Belgien, var også blevet konstateret ved Kommissionens kontrol. Retten mener, at denne svaghed burde have været nævnt i den årlige aktivitetsrapport fra GD BUDG (jf. punkt 2.37).</p> <p>Den fejl, Retten konstaterede i Kommissionens beregninger af det endelige beløb for <b>UK-korrektionen</b>, er beskrevet i den årlige aktivitetsrapport fra GD BUDG, som beskriver de yderligere kontrolforanstaltninger, der efterfølgende er indført. Men i betragtning af Kommissionens egne væsentlighedskriterier skulle der efter Rettens mening have været truffet et forbehold i erklæringen fra generaldirektøren for GD BUDG (jf. punkt 2.38).</p>	B	A

I/R: Ikke relevant (finder ikke anvendelse).

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvis rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## BILAG 2.4

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM INDTÆGTER

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2009	I sin årsberetning for 2009 (punkt 2.32) henlede Retten opmærksomheden på revisionsresultaterne i sin nylige særberetning nr. 1/2010 om forenklede toldprocedurer ved indførsel og anførte, at det var nødvendigt, at Kommissionen i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 tog konklusionerne i denne særberetning til efterretning sammen med opfølgningen af dens egne resultater fra inspektioner af de forenklede procedurer og medlemsstaternes kontrolstrategi.	Kommissionen erkendte, at der var svagheder i medlemsstaternes toldkontrol af forenklede procedurer. Men fordi den var i gang med en inspektion, og fordi medlemsstaterne reagerede generelt positivt på Rettens revisionsresultater, og de konstaterede fejl generelt havde en lav finansiel effekt, mente Kommissionen ikke, at der var behov for at tage et forbehold i generaldirektørens erklæring (i den årlige aktivitetsrapport fra GD BUDG).	Kommissionen har i sin årlige aktivitetsrapport for 2010 foretaget en vurdering af svaghederne vedrørende forenklede toldprocedurer. Den følger op på den indsats, som medlemsstaterne har gjort som svar på resultaterne af Kommissionens egen kontrol og Revisionsrettens revisioner. En række medlemsstater har allerede givet meddelelse om de korrigerende foranstaltninger, de har truffet eller er i gang med at træffe for at rette op på de konstaterede svagheder i kontrollen. Disse foranstaltninger vil blive verificeret under fremtidige kontroller. Kommissionen har også foretaget inspektioner af toldkontrolstrategien i alle medlemsstaterne og har udarbejdet en tematisk rapport om de svagheder, som viste sig ved disse inspektioner og ved Revisionsrettens revision. Den fremlagde et udkast til denne rapport på mødet i ACOR i december 2010. Medlemsstaterne har haft tid til at indsende deres bemærkninger til udkastet, og en endelig udgave af rapporten, som tager hensyn til disse bemærkninger, vil blive drøftet på mødet i ACOR i juli 2011.	<b>Retten tager Kommissionens vurdering til efterretning og vil foretage sin egen analyse sammen med opfølgningen af sin særberetning om forenklede toldprocedurer ved indførsel.</b>

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2009	<p>I sin årsberetning for 2009 (punkt 2.22) indtog Retten den holdning, at toldskyld på varer, der er beslaglagt efter at have passeret det første toldsted, som er beliggende på Fællesskabets toldområde, skal bogføres i B-regnskabet. Kommissionen delte ikke Rettens opfattelse, som var i overensstemmelse med Domstolens dom fra april 2009 (C-459/07).</p>	<p>Kommissionen analyserede en nylig dom fra Domstolen (i april 2010) i en tilsvarende sag (C-230/08).</p>	<p>Kommissionen er ikke enig med Revisionsretten vedrørende bogføring i B-regnskabet af toldskyld på varer, der er beslaglagt. Kommissionens holdning bygger på artikel 867a i forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelser til EU-toldkodeksen, i henhold til hvilken beslaglagte og konfiskerede varer anses for at være henført under toldoplagsproceduren i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 98. For varer, der er henført under denne procedure, anses toldskylden for suspenderet, og der skal ikke ske nogen bogføring. Kommissionen har gennemgået EU-Domstolens domme i sagerne Elshani (sag C-459/07) og Dansk Logistik (sag C-230/08) og har konkluderet, at dens nuværende holdning kan fastholdes.</p>	<p>Revisionsretten har stadig samme holdning og mener, at toldskyld på varer, der er beslaglagt, skal bogføres i B-regnskabet. Denne opfattelse bekræftes af to domme fra Domstolen.</p>
2009	<p>I sin årsberetning fra 2009 (punkt 2.27) skrev Retten, at Kommissionen (i sin rapport fra januar 2010 om Grækenlands statistikker over offentligt underskud og offentlig gæld) satte spørgsmålstegn ved kvaliteten af de græske makroøkonomiske statistikker, herunder nationalregnskabet, og Kommissionen og Rådet rejste tvivl om, hvorvidt overvågnings- og kontrolsystemerne i Grækenlands statistiske tjeneste, som også udarbejder BNI-data til brug ved beregningen af egne indtægter, var effektive.</p>	<p>Kommissionens grundige analyse af den potentielle effekt af de problemer, der fremgik af denne efterprøvelse af Grækenlands data vedrørende underskud og gæld, viste, at det ikke havde en væsentlig effekt på BNP/BNI. Det kontrolarbejde vedrørende de græske skattedata, som Kommissionen (Eurostat) i 2010 udførte for at følge op på svagheder rapporteret i dens rapport fra januar 2010, viste, at effekten var på mellem 0,5 % og 0,9 % af det græske BNI.</p>	<p>Kommissionens svar fra foråret 2010 på Revisionsrettens bemærkning ved udarbejdelsen af Revisionsrettens årsberetning for 2009 henviste til resultaterne af rapporten fra januar 2010, som ikke behandlede spørgsmålet om omklassificering af offentlige selskaber. Den indvirkning på BNI, som Revisionsretten nævner, skyldes omklassificeringen af offentlige selskaber, der var en følge af arbejde, som blev afsluttet i november 2010. Derfor er det ikke nødvendigt at tage Kommissionens svar på bemærkningerne i Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2009 op til fornyet overvejelse. Kommissionen følger op på revisionerne af medlemsstaternes oplysninger for tidligere år i de følgende år i overensstemmelse med veletablerede procedurer for overvågning af BNI.</p>	<p>I den vurdering, som Kommissionen har foretaget af effekten på BNP/BNI af svaghederne i Grækenlands statistikker over offentligt underskud og offentlig gæld, bør den tage resultaterne af det arbejde, den afsluttede i november 2010, i betragtning.</p>

År	Retten anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Retten analyse
2009	<p>I sin årsberetning for 2006 fremsatte Retten bemærkninger til revisionen af de græske BNI-data (punkt 4.24-4.26) og anbefalede i punkt 4.32, at Kommissionen:</p> <p>a) fastsætter regler for, hvordan medlemsstaterne skal meddele ændringer i deres BNI, og at Kommissionen og BNI-udvalget på forhånd informeres om større revisioner</p> <p>b) implementerer en koordineret politik for revision af nationale regnskabsdata og herunder stiller krav om regelmæssig benchmarking, og</p> <p>c) sikrer, at konklusionerne fra kontrollen af den græske opgørelse foreligger så tidligt, at det er muligt at medtage de korrigerede data i regnskabsåret 2007.</p> <p>I årsberetningerne for 2007, 2008 og 2009 fulgte Retten op på dette anliggende i henholdsvis bilag 4.2 (2007 og 2008) og bilag 2.4 (2009).</p>	<p>a) I deres BNI-spørgeskemaer og kvalitetsrapporter for 2010 anførte fire medlemsstater, at der var udført større revisioner. I et tilfælde (Finland), havde man ikke informeret om revisionen på forhånd.</p> <p>b) På mødet i Udvalget for Penge-, Kreditmarkeds- og Betalingsbalancestatistik (CMFB) i januar 2010 blev det konkluderet, at Kommissionen (Eurostat) og Den Europæiske Centralbank skulle indlede en konsekvensanalyse af en »politik for revision af nationalregnskaber og betalingsbalancer« i efteråret 2010 og præsentere resultaterne heraf på CMFB-mødet i januar 2011. Men på grund af afslutningen af arbejdet med det nye udkast til ENS (Europæiske Nationalregnskabssystem) og andre opgaver vedtog man at udsætte undersøgelsen til begyndelsen af 2011 og forelægge resultaterne af konsekvensanalysen på CMFB-mødet i juli 2011.</p> <p>c) Kommissionen (Eurostat) fortsætter sit samarbejde med Grækenlands statistiske tjeneste med henblik på at kunne ophæve det sidste BNI-forbehold for perioden 1995-2001.</p>	<p>a) Kommissionen minder hele tiden medlemsstaterne om, at de skal anvende retningslinjerne, specielt på møderne i BNI-udvalget og under bilaterale kontakter. Selv om der for Finlands vedkommende blev givet fuldstændige oplysninger på forhånd under møderne i BNI-udvalget og under et BNI-besøg i Finland, vil Kommissionen blive ved med at overvåge og understrege betydningen af medlemsstaternes overholdelse af CMFB-proceduren.</p> <p>b) Ingen bemærkninger.</p> <p>c) Kommissionen (Eurostat) fortsætter sit samarbejde med de græske myndigheder for at kunne ophæve det resterende BNI-forbehold for perioden 1995-2001.</p>	<p>a) Kommissionen bør træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at medlemsstaterne altid anvender retningslinjerne for meddelelse af større statistiske revisioner (udarbejdet af CMFB).</p> <p>b) For så vidt angår implementeringen af en fælles revisionspolitik i Den Europæiske Union bemærker Retten, at Kommissionen (Eurostat) ikke har gjort fremskridt i 2010.</p> <p>c) Jf. punkt 2.26, 2.27 og 2.29.</p>

## BILAG 2.5

## BEREGNING AF KORREKTIONEN TIL FORDEL FOR DET FORENEDE KONGERIGE I 2006 OG DE EFTERFØLGENDE ÅR

1. Metoderne til beregning af korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige i 2006 er fastsat i afgørelsen om ordningen for de egne indtægter fra 2000 <sup>(1)</sup> og i et arbejdsdokument fra Kommissionen, som Rådet godkendte, da det vedtog afgørelsen om denne ordning <sup>(2)</sup>.
2. Beregningen af den korrektion, der indrømmes Det Forenede Kongerige, foregår i en række trin.
3. Beløbet på første trin fremkommer ved
  - a) at beregne forskellen mellem:
    - i) Det Forenede Kongeriges procentvise andel af summen af ikke-reducerede <sup>(3)</sup> momsgrundlag og
    - ii) Det Forenede Kongeriges procentvise andel af de samlede fordelte udgifter
  - b) at multiplicere den således beregnede forskel under a) med de samlede fordelte udgifter
  - c) at multiplicere resultatet under b) med 0,66.
4. Det »ikke-reducerede momsgrundlag« var grundlaget for de momsbaseede egne indtægter dengang, da korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige blev indført.
5. »Fordelte udgifter« er udgifter fra Den Europæiske Unions budget, der kan tildeles modtagere i medlemsstaterne. Dermed udelukkes udgifter uden for Den Europæiske Union eller udgifter, der ikke kan tildeles eller identificeres. Et beløb svarende til førtiltrædelsesudgifterne i de medlemsstater, der tiltrådte Unionen i 2004, trækkes fra de samlede fordelte udgifter.
6. I andet trin i beregningen af korrektionen beregnes »UK's fordel«, dvs. den fordel, Det Forenede Kongerige har opnået ved de ændringer i de momsbaseede egne indtægter, der er indført, efter at UK-korrektionen blev indført (nedsættelse af den sats, som den momsbaseede egne indtægt opkræves efter, indførelsen af et »loft« over momsgrundlaget på 50 % af en medlemsstats bruttonationalindkomst (BNI)) og ved indførelsen af den BNI-baserede fjerde indtægtskilde.
7. En detalje i beregningen af »UK's fordel«, der er relevant for den kritik, der fremsættes i punkt 2.16, vedrører beregningen af de ensartede momsbaseede egne indtægter for 2006. Det betyder, at der fra den »maksimale indkrævnings-sats« for moms (0,50 % i 2006) skal fratrækkes en »fastfrosne sats«, der i sig selv hænger sammen med størrelsen på Det Forenede Kongeriges nedslag. Den fejl, der omtales i punkt 2.16, er opstået, fordi Kommissionen lagde den »fastfrosne sats« til den »maksimale indkrævnings-sats« i stedet for at trække den fra.
8. Ved en yderligere justering af korrektionen fratrækkes »ekstraordinære gevinster i traditionelle egne indtægter«. Medlemsstaterne tilbageholder 25 % af udbyttet af de traditionelle egne indtægter. Da korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige blev indført, blev der tilbageholdt 10 %. Korrektionen reduceres i det omfang, de ekstraordinære gevinster reducerer Det Forenede Kongeriges betalinger af egne indtægter.
9. Metoderne til beregning af korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige efter 2006 er fastsat i afgørelsen om egne indtægter fra 2007 <sup>(4)</sup> og i et nyt arbejdsdokument fra Kommissionen, som Rådet har godkendt <sup>(5)</sup>. Ordningen efter 2006 er på visse særlige områder forskellig fra den ordning, der var gældende for 2006-korrektionen.

<sup>(1)</sup> Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42).

<sup>(2)</sup> Arbejdsdokument fra Kommissionen om beregning, finansiering, betaling og opførelse på budgettet af korrektionen af budgettuligevægte i overensstemmelse med artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom (Reference 10646/00, Addendum 2 til »I/A«-PUNKTS-NOTE, dateret den 21. september 2000 fra Generalsekretariatet for Rådet, De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet, Vedtagelse af Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for EU's egne indtægter).

<sup>(3)</sup> Som fastsat i artikel 2, stk. 1, litra c), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, må det beregningsgrundlag, som skal tages i betragtning, ikke overstige 50 % af BNP (indtil 2001)/BNI (fra 2002).

<sup>(4)</sup> Jf. afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

<sup>(5)</sup> Arbejdsdokument fra Kommissionen om beregning, finansiering, betaling og opførelse på budgettet af korrektionen af budgettuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige (Reference 9851/07, Addendum 2 til »I/A« PUNKTS-NOTE, dateret den 23. maj 2007 fra Generalsekretariatet for Rådet til De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet, Vedtagelse af Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter).

- 
10. Med hensyn til de fordelte udgifter, for hvilke de overordnede principper ikke ændres (i forhold til afgørelsen om ordningen for de egne indtægter fra 2000), skal to detaljer, der har betydning i forbindelse med den kritik, der er fremsat i punkt 2.31-2.33, bemærkes.
- a) Ifølge Kommissionens arbejdsdokument skal betalingerne i tilfælde, hvor Kommissionen har kendskab til, at den pågældende modtager handler som formidler, når det er muligt, fordeles til den (de) medlemsstater, hvor den (de) endelige modtager(e) er bosat, i overensstemmelse med deres andel af disse betalinger.
  - b) Det udgiftsbegreb, Kommissionen anvendte ved beregningen af UK-korrektionen, svarer til de »faktiske betalinger« vedrørende det pågældende år i henhold til enten dette års budgetbevillinger eller fremførsler af ikke-udnyttede bevillinger til det følgende år.
11. Punkt 2.31-2.33 viser, at Kommissionen ikke har truffet hensigtsmæssige foranstaltninger til at medtage de samlede fordelte udgifter i beregningen eller så vidt muligt at fordele betalingerne.



## KAPITEL 3

**Landbrug og naturressourcer**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	3.1-3.16
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	3.2-3.15
Revisionens omfang og revisionsmetode	3.16
Transaktionernes formelle rigtighed	3.17-3.22
Systemernes effektivitet	3.23-3.51
Politikområdet Landbrug og udvikling af landdistrikter	3.23-3.48
Systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed	3.23-3.41
Systemer vedrørende inddrivelse og finansielle korrektioner	3.42-3.48
Politikområderne Miljø, Maritime anliggender og fiskeri samt Sundhed og forbrugerbeskyttelse	3.49-3.51
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	3.52-3.54
Konklusioner og anbefalinger	3.55-3.60
Konklusioner	3.55-3.56
Anbefalinger	3.57-3.60

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

3.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen landbrug og naturressourcer, som omfatter følgende politikområder: 05-Landbrug og udvikling af landdistrikter, 07-Miljø, 11-Maritime anleggenger og fiskeri og 17-Sundhed og forbrugerbeskyttelse. **Tabel 3.1.** indeholder centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2010.

Tabel 3.1 — Landbrug og naturressourcer — Centrale oplysninger 2010

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
5	Landbrug og udvikling af landdistrikter	Administrative udgifter	131	Direkte central forvaltning
		Interventioner på landbrugsmarkeder	4 314	Delt forvaltning
		Direkte støtte	39 676	Delt forvaltning
		Udvikling af landdistrikter	11 483	Delt forvaltning
		Førtiltrædelsesforanstaltninger	14	Decentral forvaltning
		Andet	(7)	Delt forvaltning
		<b>55 611</b>		
7	Miljø	Administrative udgifter	91	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	267	Direkte/indirekte central forvaltning
			<b>358</b>	
11	Maritime anleggenger og fiskeri	Administrative udgifter	40	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	616	Central/delt forvaltning
			<b>656</b>	
17	Sundhed og forbrugerbeskyttelse	Administrative udgifter	112	Direkte central forvaltning
		Aktionsudgifter	478	Direkte/indirekte central forvaltning
			<b>590</b>	
Administrative udgifter i alt <sup>(1)</sup>			374	
Aktionsudgifter i alt			56 841	
Bestående af: — forskud			851	
— mellemliggende/endelige betalinger			55 990	
<b>Regnskabsårets betalinger i alt</b>			<b>57 215</b>	
<b>Regnskabsårets forpligtelser i alt</b>			<b>60 992</b>	

(<sup>1</sup>) Der redegøres for revisionen af administrationsudgifter i kapitel 7.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder****Politikområdet Landbrug og udvikling af landdistrikter**

3.2. Målene <sup>(1)</sup> for den fælles landbrugspolitik, som er fastlagt i traktaten, er at forøge landbrugets produktivitet for at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, at stabilisere markederne, at sikre forsyningerne og at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

3.3. EU-budgettet finansierer hovedsagelig udgifterne til den fælles landbrugspolitik via to fonde <sup>(2)</sup>: Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), der finansierer alle EU's udgifter til direkte støtte og markedsforanstaltninger <sup>(3)</sup>, og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), som med forskellige satser medfinansierer programmer vedrørende udvikling af landdistrikter.

3.4. De vigtigste foranstaltninger, som finansieres af EGFL (43 990 millioner euro), er:

- Ordningen for direkte støtte »Enkeltbetalingsordningen (SPS)«. SPS-betalinger er baseret på »betalingsrettigheder« <sup>(4)</sup>; hver enkelt betalingsrettighed aktiveres sammen med en hektar støtteberettiget jord, som landbrugeren har anmeldt. I 2010 beløb udgifterne under SPS-ordningen sig til 29 070 millioner euro (73 % af den direkte støtte).
- Ordningen for direkte støtte, »den generelle arealbetalingsordning« (SAPS). Under denne ordning betales der samme beløb for hver støtteberettiget hektar landbrugsjord. For øjeblikket anvender ti af de nye medlemsstater SAPS-ordningen <sup>(5)</sup>, og i 2010 beløb udgifterne under denne ordning sig til 4 460 millioner euro (11 % af den direkte støtte).
- Andre ordninger for direkte støtte »koblede betalinger«, som er knyttet til specifikke typer landbrugsproduktion. I 2010 tegnede disse ordninger sig for 6 146 millioner euro i udgifter (16 % af den direkte støtte).

<sup>(1)</sup> Artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

<sup>(2)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1).

<sup>(3)</sup> Bortset fra visse foranstaltninger som for eksempel salgsfremstød og skolefrugtordningen, som medfinansieres.

<sup>(4)</sup> De nationale myndigheder beregnede antallet og værdien af de enkelte landbrugeres betalingsrettigheder efter en af de modeller, der er defineret i EU-lovgivningen. Under den *historiske model* fordeles betalingsrettighederne til landbrugerne i forhold til den støtte, de hver især i gennemsnit har modtaget, og det areal, de har dyrket i referenceperioden 2000-2002. Under den *regionale model* har alle betalingsrettigheder i en region samme værdi, og landbrugerne tildes en betalingsrettighed for hver støtteberettiget hektar, som anmeldes i det år, ordningen iværksættes. I *hybridmodellen* kombineres det historiske element med et fast beløb, og hvis den er *dynamisk*, bliver det historiske element hvert år mindre, indtil der i overvejende grad bliver tale om en model med et fast beløb.

<sup>(5)</sup> Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Rumænien og Slovakiet.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

— *Interventioner på landbrugsmarkeder*: de vigtigste foranstaltninger er interventionsoplagring og eksportrestitutions, som begge har fået mindre og mindre betydning i de senere år, og andre foranstaltninger såsom specifik støtte til vin, frugt og grøntsager samt fødevarerprogrammer (beløbende sig til i alt 4 314 millioner euro i 2010).

3.5. ELFUL medfinansierer udgifter til *udvikling af landdistrikter*, som dækker en lang række foranstaltninger, f.eks. ordninger til fremme af miljøvenligt landbrug, udligningsbeløb til landbrug i ugunstigt stillede områder, investering i landbrugsbedrifter og infrastruktur i landområder (11 497 millioner euro) <sup>(6)</sup>.

3.6. Under alle EGFL-ordningerne for direkte støtte <sup>(7)</sup> og en række af støtteordningerne under ELFUL er modtagerne af EU-støtte retligt forpligtede til at opfylde »krydsoverensstemmelseskrav« med relation til miljøbeskyttelse, folkesundhed og dyre- og plantesundhed samt dyrevelfærd (de lovgivningsbestemte forvaltningskrav) og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) <sup>(8)</sup>. Når det konstateres, at disse betingelser ikke er overholdt, skal der ifølge EU-lovgivningen foretages en nedsættelse eller udelukkelse <sup>(9)</sup> af de samlede direkte betalinger, der er ydet til landbrugeren ifølge de støtteansøgninger, han har indgivet i løbet af det kalenderår, hvor forholdet konstateres.

3.7. Kun landbrugere er berettiget til arealstøtte fra EU. En landbruger defineres som en fysisk eller juridisk person, som udøver en landbrugsaktivitet, som defineres som produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål, eller bevarelse af jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) <sup>(10)</sup>. For at være støtteberettiget skal ansøgeren som minimumslandbrugsaktivitet bevare jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand.

**3.6.** *Nedsættelser og udelukkelse finder kun anvendelse, hvis den manglende overholdelse skyldes en handling eller udeladelse, som direkte kan tilskrives landbrugere, og hvis handlingen eller udeladelsen ikke er ubetydelig.*

<sup>(6)</sup> I dette beløb indgår både udgifterne til foregående programmeringsperioder og til førtiltrædelsesinstrumenterne.

<sup>(7)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 30 af 31.1.2009, s. 16).

<sup>(8)</sup> Betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand i bilag III til forordning (EF) nr. 73/2009 gælder i alle medlemsstaterne, hvorimod de lovgivningsbestemte forvaltningskrav i samme forordnings bilag II kun er obligatoriske i EU-15. For EU-10 indføres de lovgivningsbestemte forvaltningskrav gradvist mellem 2009 og 2013 og for EU-2 mellem 2012 og 2014.

<sup>(9)</sup> Ifølge artikel 66 og 67 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 (EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18) kan den nedsættelse, der foretages ved manglende overholdelse af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand, variere mellem 1 % og 5 %, hvis der er tale om forsømmelse, og kan medføre, at hele beløbet udelukkes, hvis den manglende overholdelse er forsættelig.

<sup>(10)</sup> Jf. artikel 1 og artikel 2, litra a), og c), i forordning (EF) nr. 73/2009.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

3.8. Under begge fonde kanaliseres udgifterne gennem ca. 80<sup>(11)</sup> nationale eller regionale betalingsorganer i de 27 medlemsstater. Disse betalingsorganer er ansvarlige for at foretage betalinger til modtagerne, og før de gør det, skal de enten direkte eller gennem bemyndigede organer forvisse sig om, at støtteansøgningerne opfylder betingelserne. Betalingsorganernes regnskaber og bilag gennemgås af uafhængige revisionsorganer (godkendelsesorganer), som aflægger beretning til Kommissionen i februar det følgende år.

**Politikområderne miljø, maritime anliggender og fiskeri samt sundhed og forbrugerbeskyttelse**

3.9. Unionens *miljøpolitik* skal bidrage til beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, menneskers sundhed og en rationel udnyttelse af naturressourcerne, herunder også på internationalt niveau. Det finansielle instrument for miljøet (LIFE)<sup>(12)</sup> er det vigtigste finansieringsinstrument (205 millioner euro i 2010) og dækker EU's bidrag til projekter i medlemsstaterne, som skal være med til at bevare naturen og den biologiske mangfoldighed samt fremme miljøpolitik, governance, information og kommunikation.

3.10. Den Europæiske fiskerifond (EFF)<sup>(13)</sup> er det vigtigste instrument (395 millioner euro i udgifter<sup>(14)</sup> i 2010) i forbindelse med politikområdet *Maritime anliggender og fiskeri*. Inden for sit specifikke område har den fælles fiskeripolitik samme mål som den fælles landbrugspolitik (jf. punkt 3.2).

3.11. Med hensyn til *Sundhed og forbrugerbeskyttelse* bidrager EU dels til at beskytte menneskers, dyrs og planterers sundhed, dels til forbrugervelfærd (478 millioner euro i 2010).

**Forskud og mellemliggende/endelige betalinger**

3.12. For EGFL-udgifternes vedkommende er der hovedsagelig tale om, at EU godtgør støtte (mellemliggende/endelige betalinger), som medlemsstaterne har udbetalt til landbrugere og andre støttemodtagere.

3.13. For så vidt angår ELFUL blev der i 2010 kun udbetalt forskud og mellemliggende betalinger, mens der for EFF kun blev afholdt mellemliggende betalinger.

<sup>(11)</sup> Antallet af betalingsorganer: 82 i begyndelsen af regnskabsåret 2010, 81 ved udgangen af regnskabsåret 2010 (Kilde: GD AGRI's årlige aktivitetsrapport, s. 32).

<sup>(12)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 149 af 9.6.2007, s. 1).

<sup>(13)</sup> EFF har erstattet det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) i den igangværende programperiode (2007-2013) — Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

<sup>(14)</sup> Dette beløb inkluderer udgifter til tidligere programmeringsperioder, navnlig til FIUF.

**3.8.** I henhold til artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 efterprøver godkendelsesorganerne årligt både betalingsagenturenes interne kontrolprocedurer og deres regnskaber.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.14. Der er ingen forskudsbetalinger på området Sundhed og forbrugerbeskyttelse. Medlemsstaterne får udbetalt godtgørelse på grundlag af de udgifter, de har anmeldt. På området Miljø kan op til 40 % af EU's bidrag til et LIFE-projekt forudfinansieres som fastlagt i tilkudsaftalen.

**Væsentlig reduktion af betalingsbevillingerne til ELFUL**

3.15. I forbindelse med ELFUL blev betalingsbevillingerne reduceret med 1 160 millioner euro (ca. 9 % af de oprindelige betalingsbevillinger) ved udgangen af 2010<sup>(15)</sup>, hovedsageligt som følge af det lavere tempo i medlemsstaternes udgifter, som skyldtes problemer med at skaffe national medfinansiering i den nuværende økonomiske situation.

**Revisionens omfang og revisionsmetode**

3.16. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1**. Med hensyn til revisionen vedrørende gruppen landbrug og naturressourcer skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 238 betalinger, der bestod af 146 betalinger afholdt over EGFL, 80 betalinger afholdt over ELFUL og 12 betalinger vedrørende Miljø, Maritime anliggender og fiskeri og Sundhed og forbrugerbeskyttelse. Alle betalingerne var mellemliggende eller endelige.
- For EGFL's vedkommende omfattede vurderingen af systemer en række IFKS-revisioner udvalgt ved hjælp af en kombination af væsentligheds-, risiko-, og tilfældighedskriterier (MUS) i fem betalingsorganer i tre medlemsstater, som anvender enkeltbetalingsordningen (SPS) — Tyskland (Sachsen og Niedersachsen), Spanien (Castilla La Mancha og Extremadura) og Det Forenede Kongerige (Wales) — og i en medlemsstat (Frankrig) vurderede revisorerne kontrolsystemet vedrørende foranstaltningen »omstrukturering af sukkerindustrien«. Med hensyn til *Udvikling af landdistrikterne* testede Retten tilfældigt udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i Tyskland (Mecklenburg-Vorpommern), Det Forenede Kongerige (Skotland), Rumænien, Polen, Portugal, Italien (Toscana), Letland og Frankrig. For så vidt angår *Miljø* testede Retten GD ENV's interne kontrolsystem.
- Retten fulgte op på en række svagheder med relation til markidentifikationssystemet (LPIS) og stedlige kontroller rapporteret under DAS 2008 og 2009 for tre betalingsorganer: i Grækenland, Bulgarien og Rumænien.

<sup>(15)</sup> Omfordelt til andre programmer som led i en samlet overførsel af bevillinger.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- I Nederlandene og Den Tjekkiske Republik gennemførte Retten ud over revisionerne af ovennævnte betalinger og systemer endvidere samordnede revisioner, der blev gennemført sammen med de to landes overordnede revisionsorganer. I Nederlandene omfattede revisionen en gennemgang af en supplerende stikprøve på 55 betalinger, hvoraf 53 var afholdt under EGFL-foreanstaltninger og to havde relation til udgifter til landdistriktsudvikling, samt en vurdering af de relevante overvågnings- og kontrolsystemer. I Den Tjekkiske Republik omfattede revisionen en gennemgang af 30 betalinger vedrørende fire foranstaltninger i programmet for udvikling af landdistrikter og en vurdering af de relevante overvågnings- og kontrolsystemer. Resultaterne af gennemgangen af disse supplerende stikprøver er medtaget i beregningen af fejlforekomsten<sup>(16)</sup>.
  
- Med hensyn til krydsoverensstemmelse testede Retten kun de betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand (minimumsjorddække, undgåelse af, at uønsket vegetation spreder sig), for hvilke der kan fremskaffes bevis og drages en konklusion under selve revisionsbesøget. For så vidt angår betalinger over ELFUL undersøgte Retten, om en række lovbestemte forvaltningskrav (identifikation og registrering af dyr) var opfyldt. I forbindelse med sine systemrevisioner har Retten endvidere undersøgt, hvordan standarderne for god landbrugs- og miljømæssig stand er implementeret (på nationalt niveau), og den har gennemgået de kontrolsystemer, medlemsstaterne har indført. De konstaterede tilfælde af manglende overholdelse medtages på nuværende tidspunkt ikke i beregningen af fejlfrekvensen.
  
- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser dækkede de årlige aktivitetsrapporter for GD AGRI, GD CLIMA, GD ENV, GD MARE og GD SANCO.
  
- For at kunne vurdere grundlaget for Kommissionens beslutninger om finansiel regnskabsafslutning gennemgik Retten endvidere 61 af godkendelsesorganernes attester og rapporter vedrørende 56 betalingsorganer.

<sup>(16)</sup> Ved beregningen af skønnet over fejlfrekvensen vægtede Retten resultaterne af de nederlandske og tjekkiske stikprøver af transaktioner for at afspejle den andel af udgifterne til den fælles landbrugspolitik, der blev afholdt i henholdsvis Nederlandene og Den Tjekkiske Republik.

**TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED**

3.17. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 3.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at 37 % var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlprocent er på 2,3 %<sup>(17)</sup>. Retten konstaterede endvidere, at Kommissionen havde afholdt 401 million euro i uregelmæssige forskudsbetalinger til medlemsstaterne (svarende til 0,7 % af årets samlede betalinger) (jf. punkt 3.22)<sup>(18)</sup>.

3.18. Rettens revision bekræftede resultaterne fra de foregående år, om at hyppigheden og effekten af fejlene i betalingerne ikke var ligeligt fordelt på alle politikområder. Retten noterer, at der navnlig er tendens til fejl i forbindelse med udgifterne til udvikling af landdistrikter. De direkte betalinger, der var omfattet af IFKS, var derimod uden væsentlig fejlforekomst.

3.19. 39 (27 %) af de 146 EGFL-transaktioner i stikprøven var behæftet med fejl. 29 (74 %) af disse transaktioner var behæftet med kvantificerbare fejl. Med hensyn til udgifterne til *Udvikling af landdistrikterne* var 40 (50 %) af de 80 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl. 21 (52 %) af disse transaktioner var behæftet med kvantificerbare fejl. For så vidt angår *Miljø, Maritime anliggender og fiskeri samt Sundhed og forbrugerbeskyttelse* var 8 (67 %) af de 12 transaktioner i stikprøven behæftet med fejl. 4 (50 %) af disse transaktioner var behæftet med kvantificerbare fejl.

3.20. I 2010 var 54 (62 %) af de fejlbehæftede transaktioner behæftet med kvantificerbare fejl med hensyn til støtteberettigelse og, oftest, nøjagtighed (97 % for EGFL og 52 % for ELFUL), navnlig som følge af, at der var anmeldt for meget støtteberettiget jord.

3.21. I det følgende gives eksempler på fejl, Retten har konstateret (jf. eksempel 3.1):

<sup>(17)</sup> Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,8 % og 3,8 % (dvs. mellem den nedre og den øvre fejlgrænse).

<sup>(18)</sup> Efter Rettens nuværende metode indgik disse forskudsbetalinger ikke i stikprøvens population. Selvom disse betalinger er uregelmæssige, har de ikke nogen indvirkning på, om de beløb, der udbetales til modtagerne, er korrekte.

**3.17.** Rettens konklusion med hensyn til landbrug og naturressourcer bekræfter de senere års positive tendens, nemlig at den mest sandsynlige fejlprocent ligger tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %. Kommissionen bemærker videre, at den mest sandsynlige fejlprocent for EGFL-udgifter, der i 2010 tegnede sig for 77 % af de samlede udgifter under dette kapitel, er betydeligt lavere end væsentlighedstærsklen, og at den for direkte betalinger dækket af IFKS endda er endnu lavere.

*Risikoen for EU's budget er tilstrækkeligt dækket af den efterprøvede regnskabsafslutning.*

*Forskudsbetalingerne på 401 mio. EUR udgør ikke uretmæssige udbetalinger til endelige modtagere. Inddrivelsen af de pågældende beløb pågår stadig og vil være afsluttet ved udgangen af 2011.*

**3.18.** Kommissionen er enig med Retten i, at nogle områder under udgifterne vedrørende udvikling af landdistrikter er behæftet med en højere fejlprocent, men finder, at der sker en stadig forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne. Som følge heraf er fejlprocenten ifølge Kommissionen faldende på dette område.

**3.19.** Kommissionen bemærker, at de fleste kvantificerbare fejl finansielt set er relativt små og især vedrører små forskelle i Rettens ommåling af parceller (se punkt 3.20).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## Eksempel 3.1

**Eksempel på støtteberettigelsesfejl — EGFL**

Der var afholdt en betaling til de nationale myndigheder i en medlemsstat på 4,3 millioner euro for 1 965 ton interventionssmør<sup>(19)</sup>, der blev leveret som betalingsmiddel (kompensation) til udvalgte bydende<sup>(20)</sup> i en anden medlemsstat under EU-programmet om fødevarerhjælp til socialt dårligt stillede personer. I bytte for smørret havde de udvalgte bydende (erhvervsdrivende) tilbudt at levere forskellige typer ost og andre mejeriprodukter til socialt dårligt stillede.

I henhold til de gældende EU-bestemmelser<sup>(21)</sup> må den erhvervsdrivende ikke afsætte smørret i den medlemsstat, hvor det var underlagt intervention, men skal overføre produktet til den anden medlemsstat<sup>(22)</sup>: Målet med dette krav er at forhindre, at smørret vender tilbage til den medlemsstat, hvor det var opkøbt ved intervention med henblik på markedsforvaltning. Interventionssmørret var blevet ført til grænsen til den anden medlemsstat<sup>(23)</sup>, hvor EU-kontrol dokumenterne var blevet godkendt. Langt det meste smør blev imidlertid ikke aflæsset, men blev med det samme transporteret tilbage til den oprindelige medlemsstat, hvor det blev udbudt til salg på det nationale marked, hvilket er en omgåelse af EU-bestemmelserne<sup>(24)</sup>.

**Eksempel på nøjagtighedsfejl EGFL**

Retten konstaterede, at der var afholdt SPS-betalinger til ca. 12 500 individuelle støttemodtagere på basis af et ikke ajourført LPIS, hvilket førte til en samlet overbetaling på 11 millioner euro. De nationale myndigheder havde i strid med EU-lovgivningen besluttet at afholde beløbet over det nationale budget frem for at inddrive de beløb, der er betalt for meget, fra landbrugere, hvorved der blev ydet ikke godkendt national støtte. De individuelle betalinger til landbrugerne er sat for højt og er derfor regelstridige.

## KOMMISSIONENS SVAR

## Eksempel 3.1

**Eksempel på støtteberettigelsesfejl, EGFL**

Kommissionen finder, at målet med ordningen — at uddele gratis fødevarer til de socialt dårligst stillede personer — blev opnået fuldt ud i dette eksempel, og værdien af den mængde ost og smør, der blev uddelt til disse personer, oversteg den finansielle belastning af EU's budget. Denne sag vedrører ifølge Kommissionen primært effektiviteten af en bestemt bestemmelse i 2009-ordningen, ifølge hvilken det ikke var forbudt for en anden operatør som i dette tilfælde at genoverføre produkterne til den første medlemsstat i overensstemmelse med princippet om den frie bevægelighed for varer. Skønt det bagvedliggende formål med denne bestemmelse derfor ikke blev opnået fuldt ud, kan Kommissionen ikke se, at der skulle være grundlag for at inddrive de pågældende beløb.

Problemet var begrænset til 2009-programmet, da der ikke findes tilsvarende bestemmelser i de efterfølgende programmer.

Kommissionen vil dog overveje, hvordan det er muligt at øge gennemsigtigheden af kompensationsordningerne, der er en vigtig del af støtteordningen for de socialt dårligst stillede personer, og som Kommissionen derfor agter at videreføre fremover.

**Eksempel på nøjagtighedsfejl, EGFL**

Kommissionen er bekendt med disse mangler i den pågældende LPIS og vil afhjælpe dem under den efterprøvende regnskabsafslutning. Det skal dog bemærkes, at det i artikel 73, stk. 4, i forordning (EF) nr. 796/2004 hedder, at landbrugers forpligtelse til tilbagebetaling ikke gælder, hvis udbetalingen skyldes en fejl begået af den kompetente myndighed eller af en anden myndighed, og landbrugeren ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen. Under alle omstændigheder sikrede de nationale myndigheders beslutning om at afholde beløbene over det nationale budget, at EU's budget ikke blev anvendt til at finansiere uretmæssigt afholdte udgifter.

<sup>(19)</sup> Dette beløb er en del af en samlet betaling til denne medlemsstat på 21,6 millioner euro for en samlet mængde interventionssmør på 9 894 ton.

<sup>(20)</sup> De bydende opfordres til at afgive deres tilbud for levering af et produkt i bytte for smør fra interventionslagre.

<sup>(21)</sup> Artikel 5, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1111/2009 (EUT L 306 af 20.11.2009, s. 5).

<sup>(22)</sup> Betragtning 7 i forordning (EF) nr. 1111/2009.

<sup>(23)</sup> Det samlede beløb, der blev afholdt over EU-budgettet til transport af de 9 894 ton smør, var på 0,9 millioner euro.

<sup>(24)</sup> I særberetning nr. 6/2009 om Den Europæiske Unions fødevarerhjælp til socialt dårligt stillede personer bemærkede Retten allerede, at kompensationsordninger med anvendelse af interventionslagre er uhensigtsmæssige, ikke altid sikrer gennemsigtighed, ikke altid er omkostningseffektive, og at de bør ophøre.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Eksempler på støtteberettigelsesfejl ELFUL**

*Tilsidesættelse af reglerne for offentlige indkøb:* I forbindelse med et ELFUL-projekt for etablering af en cykelsti indgik støttemodtageren kontrakt om en del af arbejdet uden forudgående bud. En del af de betalinger, der er afholdt i relation til denne kontrakt, er regelstridige, fordi der ikke er gennemført en procedure for tildeling af offentlige kontrakter.

*Manglende overholdelse af specifikke støtteberettigelseskriterier:* Der var afholdt en betaling under foranstaltningen til udvikling af landdistrikterne »Forbedring af skovenes økonomiske værdi«. Målet med projektet var »udtynding« af træætheden i skoven for at øge kvaliteten og dermed værdien af tømmeret. To af de støtteberettigelseskriterier, som støttemodtageren skulle opfylde var: 1) træætheden før udtynding skulle være mindst 800 stammer pr. hektar, og 2) arbejdet skulle udføres mellem oktober og januar for at reducere plantesundhedsrisiciene. Disse to støtteberettigelseskriterier blev ikke opfyldt: træætheden inden udtyndingen var på 600 stammer, og arbejdet blev udført mellem marts og maj. Betalingen er derfor regelstridig.

**Eksempel på fejl på området Miljø, Maritime anliggender og fiskeri samt Sundhed og forbrugerbeskyttelse**

GD ENV fratrag uberettiget støtteberettigede personaleomkostninger til et LIFE III-projekt. Dette blev til dels modsvaret af, at der uberettiget blev godkendt løn, der var udbetalt uden for den støtteberettigede projektperiode. Desuden var dokumentationen for de anmeldte udgifter mangelfuld.

## KOMMISSIONENS SVAR

**Eksempler på støtteberettigelsesfejl, ELFUL**

Tilsidesættelse af reglerne for offentlige indkøb:

*Kommissionen vil tage denne sag op under den efterprøvende regnskabsafslutning.*

Manglende overholdelse af specifikke støtteberettigelseskriterier:

*Kommissionen konstaterer, at det ser ud til, at de regionale myndigheder har fastlagt støtteberettigelsesbetingelsen for arbejdsperioden uden at foretage en tilbundsående vurdering af dens berettigelse og indvirkning. Den henstiller til medlemsstaterne at indføre gennemsigtige procedurer, hvor alle berørte parter skal inddrages, for fastsættelse af specifikke støtteberettigelseskriterier som supplement til nationale bestemmelser.*

3.22. Fra 2007 til 2009 traf Rådet en række afgørelser om at øge budgettet for foranstaltninger til udvikling af landdistrikter med 5,43 milliarder euro, primært for at imødegå »nye udfordringer« (f.eks. klimaændringer, beskyttelse af biodiversitet ...). Af dette beløb var 3 milliarder euro overført fra direkte støtteforanstaltninger til foranstaltninger til udvikling af landdistrikter (»graduering«). Som følge heraf opjusterede medlemsstaterne deres landdistriktsudviklingsprogrammer, og i 2010 udbetalte Kommissionen 401 million euro i forskud vedrørende disse supplerende programmer. Lovgivningen åbner imidlertid ikke mulighed for, at der udbetales sådanne supplerende forskud (forfinansiering er kun tilladt, når landdistriktsudviklingsprogrammerne vedtages i begyndelsen af programmeringsperioden, dvs. 2007-2008, ikke når de ændres). Hertil kommer, at det ifølge bestemmelserne udtrykkeligt er forbudt at forfinansiere gradueringmidler. Der var således intet retsgrundlag for denne betaling på 401 million euro.

3.22. Kommissionen tilslutter sig Rettens iagttagelse, men bemærker, at forskudsbetalingerne på 401 mio. EUR ikke udgør uretmæssige udbetalinger til endelige modtagere. Inddrivelsen af de pågældende beløb er igangsat og vil være afsluttet ved udgangen af 2011.

**SYSTEMERNES EFFEKTIVITET****Politikområdet Landbrug og udvikling af landdistrikter***Systemer med relation til transaktionernes formelle rigtighed*

3.23. Resultaterne af gennemgangen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS), som er det vigtigste system med hensyn til at sikre EGFL- og ELFUL-transaktionernes formelle rigtighed <sup>(25)</sup>, er sammenfattet i **bilag 3.2**.

3.24. Ved revisionen af seks betalingsorganer i 2010 fandt Retten, at IFKS-systemerne var effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed i fire organer og delvis effektive i de øvrige to. Retten gennemførte endvidere opfølgingsrevisioner i tre betalingsorganer og konstaterede, at der fortsat er svagheder i LPIS og i kvaliteten af den stedlige kontrol.

3.25. For så vidt angår de ni systemer til overvågning og kontrol på området udvikling af landdistrikterne, som Retten reviderede, konstaterede den, at to af kontrolsystemerne var ineffektive, at seks kun var delvist effektive, og at et var effektivt med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed.

3.26. IFKS består i hver medlemsstat af en database over bedrifter og støtteansøgninger, systemer til identificering af landbrugspareller og registrering af dyr, samt et register over betalingsrettigheder i de medlemsstater, der anvender SPS-ordningen. Systemet indebærer flere forskellige kontroller af støtteberettigelse: en administrativ kontrol af alle anmeldelser, krydskontrol med databaser med henblik på at undgå, at den samme jord/de samme dyr anmeldes to gange, og betalingsorganernes stedlige kontrol på bedriften af mindst 5 % af anmeldelserne.

3.24. Med hensyn til de seks betalingsagenturer, som Retten reviderede i 2010, fremgår det af dens konklusioner, at der er gjort store fremskridt sammenlignet med sidste år, hvor kun et af otte reviderede IFKS blev betragtet som effektivt. De svagheder, som Retten konstaterede i to af dem, var desuden alle mindre alvorlige og medførte til dels ingen risiko for EU's budget. Under alle omstændigheder viser disse betalingsagenturers kontrolstatistik, som er valideret af godkendelsesorganerne, at den potentielle finansielle indvirkning af disse svagheder ikke var af større betydning på betalingsorgansniveau.

Med hensyn til Rettens tre opfølgende revisioner har de pågældende medlemsstater (Bulgarien, Rumænien og Grækenland) udarbejdet eller er ved at færdiggøre handlingsplaner for at afhjælpe manglerne i deres IFKS. Som følge heraf er situationen i disse medlemsstater betydeligt forbedret.

For så vidt angår vurderingen af IFKS generelt, henvises også til punkt 3.29.

3.25. Kommissionen er enig med Retten med hensyn til de to overvågnings- og kontrolsystemer, der blev vurderet til ikke at være effektive. Med hensyn til de øvrige medlemsstater viser Kommissionens revisioner, at de har indført systemer, som er effektive eller delvist effektive, med undtagelse af systemerne for akse 2-foranstaltninger i Bulgarien, Portugal og Rumænien (se den årlige aktivitetsrapport for 2010 fra GD AGRI).

<sup>(25)</sup> Forordning (EF) nr. 73/2009 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 65).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.27. IFKS dækker de vigtigste ordninger, der finansieres over EGFL, dvs. SPS- og SAPS-ordningerne og alle de arealrelaterede ordninger for koblet støtte samt dyrepræmieordningerne. For så vidt angår ELFUL — særlig foranstaltninger vedrørende miljøvenligt landbrug og ugunstigt stillede områder — er efterprøvelsen af visse grundlæggende elementer, som f.eks. støtteberettiget areal og antal dyr, dækket af IFKS, mens andre krav er omfattet af specifikt udformede kontroller <sup>(26)</sup>.

3.28. I Rettens revision af IFKS indgik en undersøgelse af, om bestemmelserne i de relevante forordninger var overholdt, og revisorerne vurderede også systemernes effektivitet med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. Revisorerne undersøgte navnlig følgende elementer:

- I) administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet
- II) kontrolsystemer baseret på stedlig kontrol
- III) systemer til sikring af krydsoverensstemmelse og kontrol heraf.

Manglende opfyldelse af krydsoverensstemmelseskravene indvirker på udbetalingen af det fulde beløb i direkte EU-støtte, eftersom modtagerne er retligt forpligtede til at opfylde disse krav (jf. punkt 3.6).

3.29. De årlige systemrevisioner vedrørende IFKS, som Retten i de senere år har udført, har vist, at systemets effektivitet forringes af unøjagtige data i databaserne, ufuldstændig krydsoverensstemmelseskontrol eller ukorrekt eller ufuldstændig opfølgning af usædvanlige forhold. Retten konstaterede disse svagheder i en række betalingsorganer. Navnlig to centrale kontroller, nemlig krydskontrollen af parceller anmeldt i LPIS og den stedlige kontrol af disse parceller, var behæftet med svagheder i flere af de betalingsorganer.

## KOMMISSIONENS SVAR

**3.28.**

**III)** Kommissionen gør opmærksom på, at landbrugernes overholdelse af kriterier vedrørende krydsoverensstemmelse ikke udgør et støtteberettigelseskræterium, og kontrol af disse kriterier er således ikke af relevans for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Landbrugere, som ikke overholder disse kriterier, er berettigede til at modtage betalinger, men straffes under hensyntagen til, hvor alvorlig og omfattende den manglende overholdelse er, hvor længe og hvor tit den har fundet sted, og om der er tale om forsømmelighed eller bevidst adfærd hos støttemodtageren.

**3.29.** Kommissionen anser generelt IFKS for at være et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uretmæssige udgifter.

At IFKS generelt er effektivt og løbende forbedres, bekræftes af resultaterne af de overensstemmelsesrevisioner, som Kommissionen har foretaget i de seneste år i alle medlemsstater, af den lave fejlprocent, som fremgår af kontrolstatistikkerne fra medlemsstaterne, der efterprøves og valideres af godkendelsesorganerne, samt af Rettens egne DAS-erklæringer for 2010, der viser en fejlprocent for direkte betalinger på 1 %.

De resterende mangler er generelt mindre betydelige og gør ikke IFKS ineffektivt, men viser snarere, at systemet kan forbedres. Alle disse mangler følges op under den efterprøvende regnskabsafslutning, der sikrer, at risikoen for EU's budget er behørigt dækket.

Der henvises også til Kommissionens svar til punkt 3.24.

<sup>(26)</sup> Kommissionens forordning (EF) nr. 1975/2006 af 7. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 74).

### I) Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet

3.30. Betalingsorganerne skal foretage administrativ kontrol for at efterprøve, om ansøgningerne overholder ordningens krav<sup>(27)</sup>. Når det er muligt og relevant, skal den administrative kontrol indbefatte krydskontrol, bl.a. med data fra IFKS-databaser. Retten undersøgte, om databaserne var fuldstændige og pålidelige, om kontrollen gjorde det muligt at identificere usædvanlige forhold, og om der blev truffet korrigerende foranstaltninger. De mest betydningsfulde systemsvagheder, der blev konstateret, beskrives i det følgende.

#### EGFL

3.31. *Markidentifikationssystemet (LPIS)* er en database, hvor alle landbrugsområder (referenceparceller) i en medlemsstat er registreret, med frivillig anvendelse af ortofotos<sup>(28)</sup>. I tre medlemsstater (Grækenland, Rumænien og Spanien) konstaterede Retten tilfælde, hvor referenceparceller med »permanente græsarealer«<sup>(29)</sup> var registreret i LPIS som værende 100 % støtteberettigede på trods af, at de var delvist dækket med tæt skov eller andre ikke-støtteberettigede elementer og derfor kun var delvist støtteberettigede (jf. eksempel 3.2).

#### Eksempel 3.2

I Spanien (Castilla-la-Mancha og Extremadura) fandt Retten tilfælde af referenceparceller med permanente græsarealer, som var registreret i LPIS som værende fuldt ud støtteberettigede, selv om de kun delvist var dækket med græs, og den resterende del var dækket med ikke-støtteberettigede elementer som klipper, buske, tæt skov osv. I Grækenland var der tilfælde, hvor hele skove blev betragtet som permanente græsarealer, og derfor blev anset for at være berettigede til SPS-betalinger. Derfor var de støtteberettigede arealer, der var registreret i LPIS, og som blev anvendt til krydsoverensstemmelse, ofte ansat for højt. Det forringede kvaliteten af sådanne krydskontroller.

**3.31.** *Hvor revisionerne viste, at der i strid med forskrifterne er ydet direkte støtte til jord, er der iværksat regnskabsafslutningsprocedurer.*

#### Eksempel 3.2

*Kommissionen er bekendt med situationen i Grækenland og har anmodet de græske myndigheder om at løse problemerne. Med hensyn til situationen i Spanien har Kommissionen konstateret samme problemer som Retten i andre selvstyrende regioner.*

*De problemer, der er konstateret i de to medlemsstater, fører dog ikke altid systematisk til uregelmæssige betalinger, men hvor dette er sket, forfølger Kommissionen sagen under den efterprøvende regnskabsafslutning.*

<sup>(27)</sup> Artikel 11 i forordning (EF) nr. 1975/2006 og artikel 24 i forordning (EF) nr. 796/2004.

<sup>(28)</sup> I artikel 17 i Kommissionens forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 306 af 20.11.2009, s. 45) hedder det: Systemet til identifikation af landbrugspareller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder fortrinsvis luft- eller rum-ortobilleder, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i skalaen 1:10 000.

<sup>(29)</sup> I henhold til artikel 2 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1120/2009 (EUT L 316 af 2.12.2009, s. 1) er permanente græsarealer arealer, der anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, hvad enten der er tale om naturlige eller dyrkede. Det betyder, at arealer uden græs/urteagtig vegetation, f.eks. skov, klipper, damme eller stier, ikke er en del af det permanente græsareal og derfor skal udelukkes fra det støtteberettigede areal som defineret i artikel 34, stk. 2, og artikel 2 litra h), i forordning (EF) nr. 73/2009.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.32. I fem medlemsstater (Bulgarien, Nederlandene<sup>(30)</sup>, Grækenland, Rumænien og Spanien) konstaterede Retten svagheder med hensyn til at holde LPIS ajour.

3.33. For så vidt angår kontrolsystemet uden for IFKS for foranstaltningen »omstrukturering af sukkerindustrien« i Frankrig fandt Retten, at systemet kun var delvist effektivt (jf. eksempel 3.3).

## Eksempel 3.3

I overensstemmelse med en EU-omstrukturingsplan får sukkerproducenter, der for produktionsåret 2008/2009 giver afkald på hele eller en del af deres kvote, et støttebeløb for hver ton sukkerkvote, der gives afkald på. Støtten varierer fra 218,75 euro (hvis der gives afkald på kvoter) til 625 euro (hvis en produktionsfacilitet nedlægges helt). Producenten skal for de kvoter, der gives afkald på, angive fordelingen på produktionsfaciliteterne op til disse faciliteters maksimale produktionskapacitet. 10 % af støtten var forbeholdt avlere, der som følge heraf mistede deres rettigheder til levering af sukkerroer til sukkerproducenten.

I Frankrig modtog en sukkerproducent et støttebeløb svarende til, at der var givet afkald på 93 500 ton kvoter, for at nedlægge en produktionsfacilitet. Umiddelbart inden støttemodtageren ansøgte om støtten, havde denne imidlertid ansøgt om at få opgraderet facilitetens kapacitet fra 72 000 til 93 500 ton, og anmodningen var blevet godkendt. Facilitetens reelle produktion havde aldrig været over 60 000 ton. Stigningen i facilitetens kapacitet var skabt kunstigt for at opnå den højere støttesats på 625 euro pr. ton for en mængde på mindst 21 500 ton. Hertil kommer, at 10 % af denne støtte blev udbetalt til avlere, som aldrig havde leveret sukkerroer til den nedlagte facilitet.

## KOMMISSIONENS SVAR

**3.32.** For så vidt angår Nederlandene, henvises der til Kommissionens svar til punkt 3.21 (Eksempel på nøjagtighedsfejl, EGFL). For Grækenland forelå der en ny, ajourført LPIS ved udgangen af 2008. For Rumænien blev der vedtaget en afhjælpende handlingsplan i 2009, som forelå i begyndelsen af 2011. For Bulgarien blev der vedtaget en afhjælpende handlingsplan i 2009, som vil foreligge ved udgangen af 2011. Spanien har en ajourført plan, men er blevet anmodet om at styrke indsatsen på dette område i løbet af 2011.

## Eksempel 3.3

Ifølge EU's bestemmelser træffer medlemsstaternes kompetente myndighed beslutning om, hvorvidt der kan ydes støtte til ansøgninger om omstrukturingsstøtte. Inden for rammerne af producentens omstrukturingsplan, som Retten nævner, blev det besluttet, at man ville give afkald på en del af sukkerproduktionskvoten, og at dette ville blive forvaltet gennem fuldstændig nedlæggelse af en produktionsfacilitet og afkald på kvoter fra yderligere tre produktionsfaciliteter.

Det fastlægges endvidere i EU's bestemmelser, at ansøgerne i deres omstrukturingsplaner for hver berørt anlæg skal specificere den kvotemængde, der skal gives afkald på. Denne mængde skal være mindre end eller lig med den produktionskapacitet, der helt eller delvist skal nedlægges. Det præciseres ikke i bestemmelserne, hvordan denne produktionskapacitet skal fastslås, og medlemsstaterne kan derfor i princippet frit bestemme, hvad der er den mest hensigtsmæssige metode. De franske myndigheder har bekræftet, at den metode, man havde fulgt, var at fastlægge et anlægs produktionskapacitet, ikke dets reelle produktion på et bestemt tidspunkt. Kommissionen forfølger dog sagen under en igangværende efterprøvende regnskabsafslutning for at fastslå, om EU's forskrifter er overholdt.

## ELFUL

3.34. Under den administrative kontrol kontrolleres det, at ansøgerens anmeldelser er korrekte, og om de betingelser, der skal være opfyldt for at være berettiget til at modtage støtte, er overholdt<sup>(31)</sup>. Denne kontrol indbefatter krydskontrol med data, som administrationen allerede har adgang til, for eksempel i IFKS-databaserne.

<sup>(30)</sup> Disse svagheder havde kun begrænset effekt i Nederlandene, og de nederlandske myndigheder har truffet passende afhjælpende foranstaltninger fra og med ansøgningsåret 2010.

<sup>(31)</sup> I forbindelse med foranstaltningerne til udvikling af landdistrikterne i programmeringsperioden 2007-2013 er de detaljerede bestemmelser om den administrative kontrol defineret i forordning (EF) nr. 1975/2006.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.35. En af de centrale administrative kontroller af foranstaltninger <sup>(32)</sup> til forbedring af landbrugssektorens konkurrenceevne, såsom modernisering af bedrifter og forbedring og udvikling af landdistrikternes infrastruktur, har til formål at vurdere, om de anmeldte omkostninger er rimelige. Medlemsstaterne skal således implementere egnede systemer til at vurdere de beløb, som støttemodtagerne anmelder. Retten fandt, at fire af de syv nationale myndigheder, som blev revideret med hensyn til dette forhold, ikke effektivt havde implementeret dette lovkrav.

3.36. I forbindelse med nogle ELFUL-projekter skal den administrative kontrol omfatte en kontrol af, om foranstaltningen er i overensstemmelse med de gældende nationale bestemmelser og EU-bestemmelser, herunder bestemmelserne om offentlige indkøb. I Portugal konstaterede Retten, at omkostningerne til bygning af en dæmning var blevet fordelt på flere kontrakter, som således kunne tildeles direkte uden at blive sendt i udbud. Dette forhold blev ikke opdaget ved den administrative kontrol.

## II) Kontrolsystemer baseret på stedlig kontrol

3.37. Medlemsstaterne skal hvert år udføre stedlig kontrol, som for de fleste støtteordningers vedkommende skal omfatte mindst 5 % af alle støttemodtagere <sup>(33)</sup>. Rettens revision havde fokus på, om der var anvendt hensigtsmæssige risikoanalyseprocedurer til at udvælge modtagere til kontrol, om kontrollen var af god kvalitet, og om de korrektioner, der var foretaget, var tilstrækkelige.

3.38. Når Retten genudførte stedlige kontroller udført af betalingsorganerne, konstaterede den ofte, at kontrollerne ikke var blevet gennemført korrekt (jf. eksempel 3.4).

### Eksempel 3.4

I Bulgarien, Grækenland, Rumænien, Den Tjekkiske Republik og Nederlandene genudførte Retten parcelopmålinger, som var gennemført af nationale inspektører. Retten konstaterede, at det støtteberettigede areal, som de nationale inspektører havde indberettet, var ukorrekt for 13 ud af 43 parceller i Bulgarien, 6 ud af 32 parceller i Grækenland, 12 ud af 29 parceller i Rumænien, 35 ud af 67 i den Tjekkiske Republik og 16 ud af 174 parceller i Nederlandene. Den finansielle effekt var imidlertid begrænset i de tilfælde, Retten gennemgik.

3.39. I ELFUL fandt Retten svagheder i planlægningen af den stedlige kontrol og analysen af resultaterne. I Portugal for eksempel blev næsten alle kontroller (97,5 %) gennemført med betydelige forsinkelser, dvs. et eller endda to år efter det år, hvor der blev anmodet om betaling, hvilket gør det mere vanskeligt at konstatere tilfælde af manglende overholdelse.

## KOMMISSIONENS SVAR

3.35. Kommissionen er enig i, at administrative kontroller af omkostningernes rimelighed er vigtige for at sikre hele kontrolsystemets effektivitet. Disse vigtige kontroller efterprøves systematisk under Kommissionens revisionsbesøg. Det generelle indtryk er, at der med to undtagelser findes effektive eller delvist effektive systemer i de medlemsstater, som Kommissionen har revideret.

3.36. Kommissionen vil tage denne sag op under den efterprøvende regnskabsafslutning.

### Eksempel 3.4

For Grækenland er problemet begrænset til græsarealer, og dette spørgsmål følges op under den efterprøvende regnskabsafslutning.

3.39. Kommissionen konstaterede de samme svagheder under revisionerne i Portugal. De portugisiske myndigheder har dog fremsendt oplysninger til Kommissionen, der viser, at der var sket store forbedringer i situationen for ansøgningsåret 2010, og at langt de fleste kontroller var afsluttet i december 2010.

<sup>(32)</sup> Jf. afsnit II i forordning (EF) nr. 1975/2006.

<sup>(33)</sup> Artikel 12 i forordning (EF) nr. 1975/2006 og artikel 30 i forordning (EF) nr. 1122/2009.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**III) Systemer til sikring af krydsoverensstemmelse og kontrol heraf**

3.40. Krydsoverensstemmelseskravene består af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav (SMR) og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand (GLM) (jf. punkt 3.6). De lovgivningsbestemte forvaltningskrav er beskrevet i forskellige EU-direktiver og forordninger, hvorimod betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand skal defineres på nationalt niveau. For så vidt angår krydsoverensstemmelse skal betalingsorganerne kontrollere mindst 1 % af ansøgningerne om direkte betalinger.

3.41. Under besøgene på stedet bemærkede Retten på grundlag af den begrænsede revision (jf. punkt 3.16, femte led), at krydsoverensstemmelseskravene var overtrådt i forbindelse med ca. 12 % af de betalinger, der var omfattet af krydsoverensstemmelsesforpligtelser. De konstaterede overtrædelser vedrørte både de lovbestemte forvaltningskrav (identifikation og registrering af dyr) og GLM (spredning af uønsket vegetation).

*Systemer vedrørende inddrivelse og finansielle korrektioner***Inddrivelsessager**

3.42. Retten offentliggjorde en særberetning om revision vedrørende inddrivelse under den fælles landbrugspolitik<sup>(34)</sup>, hvori den konkluderede, at systemerne nu beskytter EU's finansielle interesser mere effektivt, og at inddrivelsessatsen er blevet bedre for sager fra og med 2006. Ordningen bør dog forbedres yderligere ved en præcisering af reglerne, så mulighederne for fortolkning og uensartet praksis i medlemsstaterne mindskes.

**Kommissionens procedurer for regnskabsafslutning**

3.43. Forvaltningen af de fleste af udgifterne til landbrug er delt mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Støtten udbetales af medlemsstaterne, som så får udgifterne godtgjort af Kommissionen<sup>(35)</sup>. Den endelige godkendelse af udgifterne sker i en procedure i to etaper kaldet regnskabsafslutningen. De to etaper består af en årlig finansieringsbeslutning og flerårige overensstemmelsesbeslutninger, som Kommissionen træffer.

3.44. I tidligere årsberetninger samt i særberetningen<sup>(36)</sup> om revisionen vedrørende proceduren for regnskabsafslutning har Retten kritiseret, at det er medlemsstaterne og ikke de endelige modtagere, der får pålagt de finansielle korrektioner, og at der i forbindelse med justeringerne i stor udstrækning anvendes faste korrektioner, som ikke har direkte relation til de beløb, som faktisk er blevet udbetalt uretmæssigt. Ordningen for efterprøvende regnskabsafslutning fortsatte uændret i 2010.

**3.41.** *Rettens konklusioner bekræftes af de kontrolstatistikker, som Kommissionen har modtaget fra medlemsstaterne. Disse statistikker viser, at der er indført sanktioner.*

**3.42.** *Kommissionen bifalder Rettens vurdering af, at der i de senere år er sket forbedringer med forvaltningen og revisionen af inddrivelse under den fælles landbrugspolitik. Med hensyn til særberetningens anbefalinger om yderligere at forbedre systemet vil Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje mulighederne for at styrke, harmonisere eller præcisere de relevante bestemmelser i forbindelse med sine lovforslag til den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020.*

**3.44.** *Det, Retten kritiserer i systemet for den efterprøvende regnskabsafslutning, er en del af dette system. Formålet med den efterprøvende regnskabsafslutning er at forhindre, at udgifter, der ikke er afholdt i overensstemmelse med EU's regler, finansieres af EU. Det er derimod ikke en mekanisme til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb hos modtagerne, hvilket ifølge princippet om delt forvaltning udelukkende er medlemsstaternes ansvar.*

<sup>(34)</sup> Særberetning nr. 8/2011.

<sup>(35)</sup> Hver måned, når der er tale om EGFL, og hvert kvartal, når det er ELFUL.

<sup>(36)</sup> Særberetning nr. 7/2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

Hvis det under den efterprøvende regnskabsafslutning konstateres, at der uretmæssigt er udbetalt støtte, skal medlemsstaterne følge op på dette ved at inddrive beløbet hos modtagerne.

Men selv i tilfælde hvor det ikke er nødvendigt at inddrive betalinger fra modtagerne, fordi den finansielle korrektion kun vedrører mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystem og ikke uberettigede betalinger, er disse korrektioner et vigtigt middel til at forbedre medlemsstaternes systemer og derved forhindre eller opdage og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb hos støttemodtagerne. Ifølge Domstolen er anvendelsen af faste beløb i overensstemmelse med den lovgivning, der ligger til grund for overensstemmelsesarbejdet, og anvendelsen af faste beløb blev på visse betingelser godkendt af Europa-Parlamentet i dets beslutning om decharge for 2007 (punkt 83).

Endelig har Kommissionen præciseret over for medlemsstaterne, at den, hvis deres godkendelsesorganer gentager en fuldstændig, repræsentativ stikprøve af transaktioner, som betalingsorganet har efterprøvet på stedet, og på dette grundlag bekræfter pålideligheden af medlemsstaternes kontrolstatistik, vil acceptere, at den deraf resulterende fejlprocent repræsenterer den maksimale, mulige risiko, og at eventuelle finansielle korrektioner for det pågældende år ikke vil overstige dette niveau.

**Validering af betalingsorganers inspektionsresultater**

3.45. Godkendelsesorganerne skal afgive udtalelse om kvaliteten af den stedlige kontrol, som betalingsorganerne udfører, og validere kompileringen af inspektionsresultaterne. I sine årlige aktivitetsrapporter bruger Kommissionen inspektionsresultaterne til at vurdere restfejlfrekvensen for landbrugsudgifterne.

3.46. Ifølge Kommissionens retningslinjer kan godkendelsesorganerne vælge enten at overvære eller at genudføre stedlige inspektioner. Langt de fleste godkendelsesorganer vælger at validere kvaliteten af inspektionerne ved at ledsage de nationale inspektører og ikke ved at genudføre kontrollerne. På basis af sine erfaringer mener Retten, at kvaliteten af inspektionerne ville blive bedre, hvis godkendelsesorganerne systematisk skulle genudføre tidligere inspektioner.

3.46. Selvom Kommissionen er enig i, at en rettidig gentagelse af kontrollen giver en bedre vurdering af stedlige kontrollers kvalitet, er det stadig muligt at evaluere kontrolmiljøet gennem inspektioner under ledsagelse af godkendelsesorganet. I nogle tilfælde er det måske ikke engang muligt at gentage kontrollen i rette tid. Disse begrænsninger gælder for mange efterfølgende kontroller foretaget af eksterne revisorer. I disse situationer er det et godt alternativt at ledsage inspektørerne på kontroller. De har også den yderligere fordel, at de mindsker den administrative byrde for landbrugeren, fordi man undgår en akkumulering af kontroller.

En analyse af godkendelsesorganernes rapporter med hensyn til regnskabsåret 2010 viser, at godkendelsesorganerne efterprøvede i alt omkring 3 000 kontroller. Hvor godkendelsesorganerne foretog de nødvendige kontroller, blev der foretaget nye inspektioner i omkring 24 % af tilfældene, ledsagede inspektioner i yderligere 45 %, mens begge tilgange blev fulgt i 12 %. I yderligere 19 % af tilfældene sondrede godkendelsesorganerne ikke tydeligt mellem de to metoder.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.47. Mens Rettens egen genudførelse af EGFL-arealinspektioner i Bulgarien, Rumænien, Grækenland og Nederlandene <sup>(37)</sup> viste, at der var svagheder i kvaliteten af de nationale inspektioner, rapporterede de respektive godkendelsesorganer, at kvaliteten af inspektionerne var god <sup>(38)</sup> eller i det mindste tilstrækkelig <sup>(39)</sup>.

3.48. EU-lovgivningen kræver endvidere, at godkendelsesorganerne er operationelt uafhængige af betalingsorganerne for at undgå potentielle interessekonflikter. I de fleste medlemsstater er funktionen som godkendelsesorgan blevet givet enten til det nationale revisionsorgan, et privat revisionsfirma eller finansministeriets interne revisionsafdeling, mens funktionen i Nederlandene er blevet tildelt til landbrugsministeriets interne revisionsafdeling, som Retten ikke mener er uafhængig af de myndigheder, der gennemfører den fælles landbrugspolitik.

### Politikområderne Miljø, Maritime anliggender og fiskeri samt Sundhed og forbrugerbeskyttelse

3.49. Miljø, Maritime anliggender og fiskeri samt Sundhed og forbrugerbeskyttelse forvaltes af Kommissionen og er underlagt specifikke kontrolsystemer. Revisorerne gennemgik GD ENV's interne kontrolsystem.

#### GD ENV's interne kontrolsystem

3.50. Revisorerne testede 30 tilfældigt udvalgte betalinger, der var finansieret over LIFE+-programmet. Revisionen viste, at der ikke var tilstrækkelig dokumentation for centrale kontroller, hvilket indebærer en risiko for, at sådanne kontroller ikke gennemføres. I en række tilfælde var kontrollen af de anmeldte udgifter heller ikke dokumenteret godt nok.

3.51. Tre af de 30 betalinger, der blev testet, vedrørte tilskud ydet til OECD. GD Miljø kontrollerede ikke dokumentationen for de afholdte udgifter og betragtede disse udgifter som støtteberettigede udelukkende på basis af beskrivelsen af dem i den endelige rapport. Den endelige rapport indeholdt imidlertid ikke tilstrækkelige oplysninger, som gjorde det muligt at afgøre, om omkostningerne reelt var blevet afholdt, og om de var støtteberettigede.

## KOMMISSIONENS SVAR

3.47. For Bulgarien, Rumænien og Nederlandene havde de finansielle virkninger af svagheder i godkendelsesorganernes inspektioner ingen større betydning, og de blev derfor korrekt vurderet som gode eller tilstrækkelige af godkendelsesorganerne i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer.

For Grækenlands vedkommende fastslog godkendelsesorganet i sin rapport for regnskabsåret 2010, at visse elementer i stedlige kontroller var dårlige, mens andre var tilstrækkelige.

3.48. Kommissionen vil følge op på dette spørgsmål sammen med de nederlandske myndigheder for at styrke godkendelsesorganets driftsmæssige uafhængighed. Kommissionen bemærker dog, at Retten ikke fandt tegn på, at uafhængigheden er blevet sat over styr.

3.50. Alle finansielle og tekniske repræsentanter anfører, at de har foretaget de nødvendige kontroller på eget ansvar ved at underskrive transaktionerne. En række notater, e-mail-udvekslinger og håndskrevne notater viser, at sagerne bliver efterprøvet. Kommissionen anser sit interne kontrolsystem for at være pålideligt. Den vil dog fortsat forbedre dokumentationen for visse hovedkontroller.

3.51. OECD's regnskabsføring, revision, kontrol og procedurer for indgåelse af kontrakter er blevet efterprøvet af Kommissionen inden for rammerne af finansforordningens artikel 53, litra d) og frembyder garantier svarende til de internationalt anerkendte standarder. Den endelige rapport blev betragtet som acceptabel på baggrund af de specifikke kontrolordninger under rammeaftalen af 2006 mellem Kommissionen og OECD.

<sup>(37)</sup> Jf. eksempel 3.4.

<sup>(38)</sup> Grækenland og Nederlandene.

<sup>(39)</sup> Bulgarien og Rumænien.

## PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER

3.52. Resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser, herunder særlig de årlige aktivitetsrapporter og ledelseserklæringer fra generaldirektørerne i Kommissionens generaldirektorater AGRI, CLIMA, ENV, MARE og SANCO, er sammenfattet i **bilag 3.3**.

3.53. GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2009 indeholdt et forbehold med hensyn til udgifter til udvikling af landdistrikter under akse 2 (forbedring af miljøet og landskabet). Generaldirektøren vurderede ikke, at det var nødvendigt at medtage dette forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2010. Retten mener ikke, at det var berettiget at ophæve dette forbehold (jf. **bilag 3.3**).

3.52. I dette bilag anfører Retten, at GD ENV har ophævet et forbehold baseret på antagelser, der ikke er dokumenteret. GD ENV anfører, at dets vurdering er baseret på analysen af fire år med risikobaserede revisioner, og GD ENV er overbevist om, at dette er et sundt grundlag for at beregne fejlprocenten og for at ophæve forbeholdet. På samme måde fandt Kommissionen det ikke nødvendigt at tage et forbehold for GD SANCO, da restfejlprocenten efter rettelse af de konstaterede fejl var under 2 %.

GD MARE ophævede et forbehold, selvom medlemsstaten ikke ganske kunne acceptere korrektionen, fordi det pågældende program er under afvikling, og Kommissionen vil foretage den nødvendige (fuldstændige) finansielle korrektion under regnskabsafslutningen. Under disse omstændigheder fandt GD MARE, at det var hensigtsmæssigt ikke at opretholde forbeholdet.

Disse ledelsesbeslutninger er resultatet af omhyggelige overvejelser over omstændighederne og en risikovurdering, der giver det mest pålidelige grundlag for revisionserklæringer.

3.53. Forbeholdet i GD AGRI's årlige aktivitetsrapporter for 2008 og 2009 vedrørende udgifter til foranstaltninger til udvikling af landdistrikter under akse 2 var begrundet med, at medlemsstaternes kontrolstatistik for disse foranstaltninger viste en fejlprocent, der lå betydeligt over den væsentlighedstærskel på 2 %, som bruges af Retten, hvilket igen var grunden til, at fejlprocenten for udgifter til udvikling af landdistrikter som helhed, der ifølge Kommissionens stående instrukser om forbehold er grundlaget for at vurdere fejls væsentlighed, også var over 2 %.

Resultatet af Kommissionens og medlemsstaternes fælles indsats i 2010 var en væsentlig forbedring af kvaliteten og pålideligheden af disse kontrolstatistikker og af kvantificeringsgraden for de konstaterede og indberettede fejl.

Takket være disse forbedringer kunne GD AGRI beregne restfejlprocenten for udvikling af landdistrikter som helhed mere præcist end i de foregående år, når det ikke var tilstrækkelig overbevist om, at medlemsstaterne indsamlede deres statistikker med den nødvendige konsekvens, idet det nu bruger samme metodologi som for EGFL-udgifter. På grundlag af denne tilgang lå restfejlprocenten for udvikling af landdistrikter som helhed under væsentlighedstærsklen på 2 %. Beregningen er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne med undtagelse af Cypern og Portugal, der ikke kunne overholde disse nye rapporteringsstandarder for finansielt omfattende miljøvenlige landbrugsforanstaltninger. Men selv hvis disse to medlemsstater skulle have højere fejlprocenter end gennemsnittet, ville deres indvirkning efter al sandsynlighed ikke øge restfejlprocenten for udvikling af landdistrikter som helhed til over væsentlighedstærsklen på 2 % <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Beregningen er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne med undtagelse af Cypern og Portugal, der ikke kunne overholde disse nye rapporteringsstandarder for finansielt omfattende miljøvenlige landbrugsforanstaltninger. Men selv hvis disse to medlemsstater skulle have højere fejlprocenter end gennemsnittet, ville deres indvirkning efter al sandsynlighed ikke øge restfejlprocenten for udvikling af landdistrikter som helhed til over væsentlighedstærsklen på 2 %.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.54. GD AGRI fastholder som i 2009, at de usædvanlige forhold, der konstateres af nationale inspektører under tilfældigt udvalgte inspektioner på stedet, afspejler restfejlfrekvensen for den pågældende støtteordning. Retten gentager sin bemærkning fra årsberetningen for 2009 om, at den ikke kan tilslutte sig denne metode, som er behæftet med følgende svagheder:

- Den er baseret på inspektioner, hvis kvalitet Kommissionens egen revision og Rettens revisioner har vist er utilfredsstillende for flere betalingsorganers vedkommende.
- Den bygger på statistikker, som Kommissionen allerede vidste var opstillet forkert.
- Den er ufuldstændig, fordi den ser bort fra de resterende fejl i den administrative forvaltning af de anmeldelser, som har vist sig at være mangelfulde.

## KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

## Konklusioner

3.55. For gruppen af politikområder landbrug og naturressourcer konkluderer Retten på grundlag af sin revision, at betalingerne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010, var væsentlig fejlbehæftede. De direkte betalinger, som var omfattet af IFKS, var imidlertid uden væsentlig fejlforekomst.

## KOMMISSIONENS SVAR

Desuden var handlingsplanen, som indgik i de foregående års forbehold, blevet gennemført, og de indberettede fejlprocenter blev med enkelte undtagelser betragtet som acceptable. En yderligere sænkning af antallet af fejl ville kun kunne opnås ved at øge antallet af stedlige kontroller, hvilket ikke ville være omkostningseffektivt.

Med hensyn til de høje fejlprocenter for Bulgarien og Rumænien for foranstaltninger under akse 2 var de relevante udgifter for disse to medlemsstaterne omfattet af forbeholdet for IFKS. På samme måde dækkede det nye forbehold for Portugal, der skyldes alvorlige mangler i landets IFKS, også udgifter under akse 2.

3.54. Medlemsstaterne kontrolstatistikker bliver i vid udstrækning efterprøvet og verificeret af godkendelsesorganerne, således som Retten anbefalede i årsberetningen for 2005, og resultaterne af dette arbejde er beskrevet i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport.

For at undgå risikoen for, at de fejlprocenter, der er udledt af disse kontrolstatistikker, kan være ansat for lavt på grund af unøjagtigheder i databaserne eller utilstrækkelig opfølgning på uregelmæssigheder som nævnt af Retten, anvendte GD AGRI en sikkerhedsmargen på 25 %, som ifølge generaldirektoratet er fuldt tilstrækkeligt til at dække de risici, som Retten nævner. Selv med en sådan forhøjelse ligger restfejlfrekvensen for udgifter til direkte støtte, markedsintervention og foranstaltninger til udvikling af landdistrikter langt under 2 %.

For den første søjle og især de direkte betalinger dækket af IFKS bekræfter resultaterne af Rettens egne revisioner, at fejlprocenten ligger langt under væsentlighedstærsklen på 2 %, hvilket i det store og hele underbygger resultaterne fra kontrolstatistikkerne og viser, at overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3.55. Rettens konklusion med hensyn til landbrug og naturressourcer bekræfter de seneste års positive tendens, nemlig at den mest sandsynlige fejlprocent ligger tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %.

Kommissionen bemærker videre, at den mest sandsynlige fejlprocent for EGFL-udgifter, der i 2010 tegnede sig for 77 % af de samlede udgifter under dette kapitel, er betydeligt lavere end væsentlighedstærsklen, og at den for direkte betalinger dækket af IFKS endog er endnu lavere.

Risikoen for EU's budget er desuden tilstrækkeligt dækket af den efterprøvede regnskabsafslutning.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.56. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne for landbrug og naturressourcer var delvis effektive med hensyn til at sikre betalningernes formelle rigtighed.

## Anbefalinger

3.57. **Bilag 3.4** er Rettens gennemgang af fremskridt med hensyn til behandling af de anbefalinger, den har fremsat i tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Retten skal bemærke følgende:

- Kommissionen har truffet en række vigtige afhjælpende foranstaltninger med hensyn til at forenkle foranstaltningerne til udvikling af landdistrikter og forbedre pålideligheden og fuldstændigheden af de oplysninger, der er registreret i LPIS.
- For så vidt angår anbefalingerne om, at der på EU-niveau fastsættes årlige minimumskrav til bevaring af græsarealer, og at EU-lovgivningen udelukker, at der udbetales direkte støtte til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand, har den nye rådsforordning ladet disse spørgsmål være op til medlemsstaterne.

## KOMMISSIONENS SVAR

**3.56.** Kommissionen anser generelt IFKS for at være et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for fejl eller uregelmæssige udgifter.

Med hensyn til udvikling af landdistrikter er det Kommissionens opfattelse, at overvågnings- og kontrolsystemerne hele tiden bliver bedre, og at fejlprocenten derfor er faldende på dette område.

**3.57.**

- I de sidste fire år har Kommissionen og medlemsstaterne gennemført en handlingsplan med det formål at sikre bedre kontrol med de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, og dette har mindsket fejlprocenten. Der er gennemført forenklingsinitiativer for den indeværende programmeringsperiode, og dette arbejde vil blive videreført fremover for reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013. Det står dog klart, at der skal findes den rette balance mellem de politiske mål, administrationsomkostningerne og fejlrisikoen.

Fra og med ansøgningsåret 2010 har medlemsstaterne pligt til at evaluere kvaliteten af deres LPIS. Selvom 2010 er det første år, har denne øvelse allerede været nyttig for medlemsstaterne, som har kunnet identificere områder, der kræver opmærksomhed.

- Det nuværende system skaber fælles retlige rammer, inden for hvilke medlemsstaterne er ansvarlige for at fastlægge vedligeholdelseskriterier under GLM. Dette giver mulighed for at tage hensyn til de mange forskellige landbrugsområder og -traditioner i EU.

Spørgsmålet om definitionen af en landbruger, som rejses af Revisionsretten, har Kommissionen behandlet i forbindelse med sundhedstjekket ved at give medlemsstaterne mulighed for at udelukke fysiske og juridiske personer fra ordningerne med direkte betalinger, hvis vigtigste forretningsformål ikke er at drive landbrugsaktivitet, eller hvis landbrugsaktivitet er ubetydelig (artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 73/2009).

Yderligere overvejelser om målretning af støtte til aktive landbrug som anført i Kommissionens meddelelse om den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020 forventes foretaget i forbindelse med den fælles landbrugspolitik efter 2013, eftersom det er vigtigt at undgå komplicerede regler, som resulterer i et komplekst kontrolsystem, der bliver vanskeligt at gennemføre, og som strider mod Kommissionens forenklingsbestræbelser.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

3.58. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2010 anbefaler Retten, at Kommissionen træffer hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre at:

- a) det bliver obligatorisk at anvende ortofotos, og at LPIS ajourføres regelmæssigt på basis af nye ortofotos (jf. punkt 3.31)
- b) betalingsorganerne afhjælper de svagheder, som Retten konstaterede på områder, hvor kontrolsystemerne og IFKS-databaser viste sig at være mangelfulde (jf. punkt 3.23 til 3.25)
- c) kvaliteten af den stedlige kontrol er tilstrækkelig til, at det støtteberettigede areal kan fastlægges på pålidelig vis (jf. punkt 3.38 og 3.39)
- d) kvaliteten af inspektionerne kontrolleres og rapporteres korrekt af godkendelsesorganerne (jf. punkt 3.46 og 3.47).

3.59. På området udvikling af landdistrikter anbefaler Retten, at Kommissionen og medlemsstaterne afhjælper de konstaterede svagheder, navnlig ved at forbedre effektiviteten af de kontroller, der gennemføres for foranstaltninger, der ikke er omfattet af IFKS.

3.60. Endelig bør Kommissionen og medlemsstaterne træffe effektive foranstaltninger for at løse de problemer, der er påpeget på politikområderne miljø, fiskeri, sundhed og forbrugerbeskyttelse.

## KOMMISSIONENS SVAR

**3.58.**

- a) Der er taget hensyn til regelmæssig ajourføring af LPIS i den nyindførte obligatoriske kvalitetsvurdering af LPIS. Det overvejes at gøre brug af ortofotos obligatorisk i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik efter 2013.
- b) Kommissionen samarbejder med medlemsstaterne om løbende at forbedre overvågnings- og kontrolsystemerne. Der fremsættes i den sammenhæng anbefalinger som led i de almindelige revisioner, og medlemsstater med alvorlige problemer udvikler og gennemfører handlingsplaner. Disse planer har efter Kommissionens mening været vellykkede.

*Fra og med ansøgningsåret 2010 har medlemsstaterne desuden pligt til at evaluere kvaliteten af deres LPIS. Selvom 2010 er det første år, har denne øvelse allerede været nyttig for medlemsstaterne, som har kunnet identificere områder, der kræver opmærksomhed.*

*Der følges op på eventuelle resterende svagheder under den efterprøvede regnskabsafslutning for at beskytte EU's finansielle interesser.*

- c) Når Kommissionen konstaterer sådanne svagheder, får medlemsstaterne anbefalinger til at udbedre fejlene, og der indføres finansielle korrektioner under den efterprøvede regnskabsafslutning for at beskytte EU's finansielle interesser.
- d) Kommissionen anser den overordnede struktur og rapporteringskravene med hensyn til godkendelsesorganernes gennemgang af de stedlige kontroller for at være hensigtsmæssig (se også svar til punkt 3.46 og 3.47). Der forventes derfor ikke foretaget ændringer i Kommissionens retningslinjer for godkendelsesorganerne for regnskabsåret 2011. Kommissionen vil dog fortsat overvåge kvaliteten af organernes arbejde.

3.59. Det er Kommissionens indtryk, at der er gjort store fremskridt med at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne for udvikling af landdistrikter, og at dette bekræftes af den fortsatte faldende tendens i fejlprocenterne, især for ikke-IFKS-foranstaltninger, hvor fejlprocenten for 2010 ifølge medlemsstaternes kontrolstatistikker var langt under væsentlighedstærsklen på 2 %.

3.60. Kommissionen vil gennemgå de fejl, Retten har fundet, for at fastslå, om de skyldes systemiske svagheder, og i så fald træffe foranstaltninger for at udbedre fejlene. Kommissionen vil desuden i sine forslag til nye udgiftsprogrammer søge at forenkle bestemmelserne og samtidig bevare et hensigtsmæssigt kontrolniveau. Målet er at tilskynde potentielle modtagere til at ansøge om finansiel støtte fra EU og mindske modtagernes, Kommissionens og medlemsstaternes fejl og administrative byrde. I den delte forvaltning skal medlemsstaterne sikre, at de nationale støtteberettigelsesbestemmelser er klare, enkle og effektivt kontrollerede for at mindske fejlprocenten.

BILAG 3.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE GRUPPEN LANDBRUG

	2010				2009	2008	2007
	EGFL	Udvikling af land-distrikter	SANCO, ENV, MARE	I alt			
<b>STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR <sup>(1)</sup></b>							
Transaktioner i alt ( <i>bestående af</i> ):	146	80	12	<b>238</b>	241	204	196
Forskud	0	0	0	<b>0</b>	0	0	0
Mellemliggende/endelige betalinger	146	80	12	<b>238</b>	241	204	196
<b>RESULTATERNE AF TESTEN <sup>(1)</sup> <sup>(2)</sup> <sup>(3)</sup></b>							
<b>Andel af de testede transaktioner, der:</b>							
ikke var behæftet med fejl	73 % (107)	49 % (40)	33 % (4)	<b>63 % (151)</b>	73 %	68 %	69 %
var behæftet med en eller flere fejl	27 % (39)	51 % (40)	67 % (8)	<b>37 % (87)</b>	27 %	32 %	31 %
<b>Analyse af fejlbehæftede transaktioner</b>							
<b>Analyse pr. udgiftstype</b>							
Forskud	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>0 % (0)</b>	0 %	0 %	0 %
Mellemliggende/endelige betalinger	100 % (39)	100 % (40)	100 % (8)	<b>100 % (87)</b>	100 %	100 %	100 %
<b>Analyse pr. fejlttype</b>							
Ikke-kvantificerbare fejl:	26 % (10)	48 % (19)	50 % (4)	<b>38 % (33)</b>	36 %	32 %	36 %
Kvantificerbare fejl:	74 % (29)	52 % (21)	50 % (4)	<b>62 % (54)</b>	64 %	68 %	64 %
Støtteberettigelse	3 % (1)	48 % (10)	100 % (4)	<b>28 % (15)</b>	17 %	20 %	36 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>0 % (0)</b>	2 %	2 %	3 %
Nøjagtighed	97 % (28)	52 % (11)	0 % (0)	<b>72 % (39)</b>	81 %	78 %	61 %
<b>ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL <sup>(4)</sup></b>							
Den mest sandsynlige fejlprocent				<b>2,3 %</b>			
Nedre fejlgrænse				0,8 %			
Øvre fejlgrænse				3,8 %			

<sup>(1)</sup> Disse dele af tabellen henviser kun til den stikprøve, der er nævnt i punkt 3.16, første led, og omfatter ikke transaktioner, der er gennemgået som led i de samordnede revisioner.

<sup>(2)</sup> For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikker var stikprøven opdelt i segmenter.

<sup>(3)</sup> Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

<sup>(4)</sup> Resultaterne af gennemgangen af de transaktioner, der blev undersøgt som led i de samordnede revisioner, er medtaget i beregningen af fejlfrekvensen.

## BILAG 3.2

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

## 3.2.1. Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer (IFKS) — EGFL

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Ordning	IFKS-relaterede udgifter (= nationalt loft — Bilag VIII i forordning (EF) nr. 73/2009) (1 000 euro)	Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvalitetskontrol og indberetning af de enkelte resultater	Implementering af kravene til god landbrugs- og miljømæssig stand/krydsoverensstemmelse og kontrol heraf	Samlet vurdering
Tyskland (Niedersachsen)	SPS	5 770 254	Effektiv	Delvis effektiv C	Delvis effektiv b	Effektiv
Tyskland (Sachsen)	SPS	5 770 254	Effektiv	Effektiv	Delvis effektiv b	Effektiv
Spanien (Castilla La Mancha)	SPS	4 858 043	Delvis effektiv 1, 2, 3, 4	Delvis effektiv A, B	Effektiv	Delvis effektiv
Spanien (Extramedura)	SPS	4 858 043	Delvis effektiv 1, 4, 5, 6	Delvis effektiv C	Delvis effektiv a	Delvis effektiv
Det Forenede Kongerige (Wales)	SPS	3 985 895	Effektiv	Delvis effektiv B, D	Delvis effektiv b	Effektiv
Nederlandene	SPS	853 090	Effektiv	Delvis effektiv D	Delvis effektiv a	Effektiv

NB: Den samlede vurdering kan ikke være bedre end vurderingen af de administrative procedurer og kontroller.

- 1 Ikke-støtteberettigede områder på permanente græsarealer dækket med tæt skov, som ikke er identificeret pålideligt.
- 2 Sanktioner for overanmeldelse ikke anvendt korrekt.
- 3 Sanktioner for underanmeldelse ikke anvendt korrekt.
- 4 Ukorrekt behandling af ændringer af anmodninger.
- 5 LPIS ikke opdateret korrekt efter den stedlige kontrol.
- 6 Forkert anvendelse af begrebet »indlysende fejl«.

- A Den kontrollerede population blev først efterfølgende fordelt på risikobaseret eller tilfældig udvælgelse i kontrolstatistikkerne.
- B Hurtige markbesøg behandles som stedlige kontroller.
- C Støtteberettiget areal for en afgrødegruppe ikke fastlagt korrekt.
- D Utilstrækkelig kvalitet af den stedlige kontrol.

- a De nationale krav til god landbrugs- og miljømæssig stand i forbindelse med græsarealer og dårlige græsarealer var utilstrækkelige.
- b Utilstrækkelige krav med hensyn til vedligeholdelse af jord, der er taget ud af landbrugsproduktion.

## 3.2.2. Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer — Udvikling af landdistrikter

Medlemsstat (Betalingsorgan)	Administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekt betaling, herunder databasernes kvalitet	Metode til stedlig kontrol, udvælgelse, gennemførelse, kvalitetskontrol og indberetning af de enkelte resultater	Implementering af kravene til god landbrugs- og miljømæssig stand/kryds-overensstemmelse og kontrol heraf	Samlet vurdering
Frankrig	Ikke effektiv 1, 2, 3	Delvis effektiv A, B, C	Delvis effektiv c	<b>Ikke effektiv</b>
Tyskland (Mecklenburg-Vorpommern)	Effektiv	Effektiv	Delvis effektiv b	<b>Effektiv</b>
Italien (Toscana)	Delvis effektiv 2, 3	Delvis effektiv A, B, C	Delvis effektiv a	<b>Delvis effektiv</b>
Letland	Ikke effektiv 2, 3, 4	Effektiv	Effektiv d	<b>Ikke effektiv</b>
Polen	Delvis effektiv 2, 3, 4	Effektiv B	Delvis effektiv b	<b>Delvis effektiv</b>
Portugal	Delvis effektiv 3, 4	Delvis effektiv B, C, D	Delvis effektiv a	<b>Delvis effektiv</b>
Rumænien	Delvis effektiv 2, 3, 4	Delvis effektiv 3, C	Effektiv	<b>Delvis effektiv</b>
Det Forenede Kongerige (Skotland)	Delvis effektiv 1	Delvis effektiv 1, C, D	Delvis effektiv 1, c, d	<b>Delvis effektiv</b>
Den Tjekkiske Republik	Delvis effektiv 2, 3, 5	Delvis effektiv C, E, a	Delvis effektiv a, c, e, E	<b>Delvis effektiv</b>

1 Betalinger afholdt, inden de obligatoriske kontroller var afsluttet.

2 Ukorrekte regler, beregninger og betalinger (overbetaling, toleranceregler, ikke-støtteberettigede udgifter, reduktioner).

3 Manglende bevis, mangler og ineffektive kontroller i relation til støtteberettigelsesbetingelser og forpligtelser.

4 Intet egnet system til at vurdere, om de foreslåede udgifter er rimelige.

5 Mangler i den administrative kontrol af støtteansøgninger, der er trukket helt eller delvist tilbage.

A Ingen evaluering af resultaterne af den stedlige kontrol, og ingen udvidelse af den stikprøve af støttemodtagere, der skal kontrolleres.

B Mangler i udvælgelsesmetoden og manglende overholdelse af den fastsatte minimumssats for stedlig kontrol.

C Svagheder i relation til kvaliteten af den stedlige kontrol og efterfølgende kontrol, der gennemføres.

D Forsinkelser og uoverensstemmelser med hensyn til de statistikker og kontrolresultater, der indsendes til Kommissionen.

E Sanktionsregler ikke i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

a Kontrollen gennemføres med forsinkelse og er ikke jævnt fordelt over året.

b Manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende identifikation og registrering af dyr og manglende overholdelse af de obligatoriske meddelelser.

c Ingen evaluering, når der konstateres tilfælde af manglende overholdelse og uoverensstemmelser i de gennemgåede kontrolrapporter.

d Den obligatoriske kontrolsats for SMR7 blev ikke opfyldt, og der er uoverensstemmelser i statistikkerne om kryds-overensstemmelseskontrol.

e Utilstrækkelige nationale normer for god landbrugs- og miljømæssig stand.

## Samlet vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne

Samlet vurdering	2010	2009	2008	2007
	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv

## RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESDTALELSER VEDRØRENDE LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Retten bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
GD AGRI	<b>med forbehold</b>	Alvorlige mangler i IFKS i Bulgarien, Portugal og Rumænien	<p>Opretholdelsen af forbeholdene er i overensstemmelse med Retten revisionsresultater i disse medlemsstater.</p> <p>Revisionserklæringen i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2009 indeholdt et forbehold om udgifterne til udvikling af landdistrikter under akse 2 (Forbedring af miljøet og landskabet) i programmeringsperioden 2007-2013. I den årlige aktivitetsrapport for 2010 oprettede GD AGRI ikke dette forbehold. Retten mener, at forbeholdet skulle have været opretholdt, fordi:</p> <p>a) Kommissionens metode til at beregne fejlfrekvensen ikke var fuldt ud gennemsigtig og var baseret på en række valg. Der kunne være truffet andre valg, som kunne have ført til en fejlfrekvens over tærsklen på 2 %</p> <p>b) de data, der blev brugt til at beregne fejlfrekvensen, var behæftet med en række mangler, og i nogle tilfælde var de ikke pålidelige. Navnlig fandt Retten, at kvaliteten af medlemsstaternes kontrolstatistikker, som var grundlaget for beregningen af fejlfrekvensen, var af utilstrækkelig kvalitet.</p>	<b>B</b>	<b>B</b>
GD CLIMA	<b>med forbehold</b>	Forbehold er taget af hensyn til omdømmet i lyset af et væsentligt sikkerhedsbrud, der blev konstateret i de nationale registre for EU's emissionshandels-system.		<b>A</b>	
DG ENV	<b>uden forbehold</b>		GD ENV fastholdt ikke sit forbehold, selv om fejlføremkomsten for efterfølgende revisioner, som gav anledning til forbeholdet i 2009, steg fra 5,97 % til 7,14 %. GD ENV begrundede dette med en række antagelser om stikprøvemethodens indvirkning på fejlføremkomsten, som ikke kunne efterprøves.	<b>B</b>	

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Rettens bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
DG MARE	<b>med forbehold</b>	Forvaltnings- og kontrolsystemer for FIUF's operationelle programmer i Tyskland — Mål 1	GD MARE ophævede sit forbehold for Det Forenede Kongerige — Wales and Valleys, selv om myndighederne i Det Forenede Kongerige ikke accepterede korrektionen i sin helhed.	<b>B</b>	B
DG SANCO	<b>uden forbehold</b>		Selv om Rettens og Den Interne Revisionstjenestes revisioner afslørede alvorlige svagheder, tog GD SANCO ikke forbehold.	<b>B</b>	

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvist rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

År	Retten anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Retten analyse
2008 og 2009	Retten anbefaler, at de konstaterede systemsvagheder afhjælpes. De mest presserende spørgsmål, der skal behandles med hensyn til SPS og SAPS er (punkt 3.73 i årsberetningen for 2009 <sup>(1)</sup> ):			
	a) at fjerne de systemsvagheder, som resulterer i fejl vedrørende jord, der ikke er støtteberettiget, eller overanmeldelse af det støtteberettigede areal samt unøjagtigt beregnede betalingsrettigheder, navnlig ved i højere grad at sørge for, at de data, der er registreret i LPIS, er pålidelige og fuldstændige (f.eks. de seneste ortofotos)	<p>Fra og med anmodningsåret 2010 blev der ved Kommissionens forordning (EU) nr. 146/2010 indført et krav om, at medlemsstaterne årligt skal vurdere kvaliteten af systemet til identifikation af landbrugsparcer (LPIS). Resultaterne af vurderingen og eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der skal træffes, skal hvert år meddeles Kommissionen.</p> <p>For så vidt angår pålideligheden af databasen over betalingsrettigheder fastsættes det i den nye forordning, at rettigheder, der er tildelt før 2009, anses for retmæssige og korrekte fra anmodningsåret 2010.</p>	a) Kommissionen tilslutter sig Revisionsrettens evaluering. Den vil fortsat overvåge resultaterne i de kommende år.	<p>Dette nye krav er et nyttigt skridt hen imod en bedre kvalitet i LPIS i medlemsstaterne. Retten vil følge gennemførelsen af dette krav i sine fremtidige revisioner.</p> <p>Retten hilser denne nye bestemmelse, som skaber retssikkerhed, velkommen.</p>
	b) at sørge for, at alle IFKS-databaserne sikrer, at det er muligt at få et pålideligt og fuldstændigt revisionsspor af alle foretagne ændringer	Der er ikke sket nogen fremskridt	b) Som led i sine revisioner vil Kommissionen fremsætte anbefalinger til medlemsstaterne for løbende at forbedre situationen. I årenes løb har revisionerne vist, at der sker fremskridt med kvaliteten af oplysningerne i databaserne.	
	c) at tydeliggøre og i højere grad håndhæve reglerne, så der ikke udbetales direkte EU-støtte til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand	<p>I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 kan medlemsstaterne fra 2010 opstille passende objektive og ikke-diskriminerende kriterier for at sikre, at der ikke tildeles nogen direkte betalinger til en fysisk eller juridisk person:</p> <p>a) hvis landbrugsaktivitet kun udgør en ubetydelig del af vedkommendes samlede økonomiske virksomhed, eller</p> <p>b) hvis vigtigste forretningsformål eller selskabsformål ikke er at drive landbrugsaktivitet.</p>	c) Spørgsmålet om definitionen af en landbruger, som rejses af Revisionsretten, vil blive behandlet inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik efter 2013 som nævnt i Kommissionens meddelelse »Den fælles landbrugspolitik på vej mod 2020« af 18. november 2010.	Eftersom det er op til medlemsstaterne at fastsætte disse krav, mener Retten, at der stadig er en risiko for, at der tildeles betalinger til ansøgere, som hverken har anvendt jorden til landbrugsformål eller aktivt bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand.

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
	d) på EU-niveau at fastsætte årlige minimumskrav til bevaring af græsarealer, som skal overholdes for at være berettiget til at modtage støtte fra EU.	Der er ikke sket nogen fremskridt.	d) <i>Det nuværende system skaber fælles retlige rammer, inden for hvilke medlemsstaterne er ansvarlige for at fastlægge vedligeholdelseskriterier under GLM. Dette giver mulighed for at tage hensyn til de mange forskellige landbrugsområder og -traditioner i EU.</i>	
2008 og 2009	Med hensyn til udvikling af landdistrikterne skal der fortsat gøres en indsats for yderligere at forenkle regler og betingelser (punkt 3.74 i årsberetningen for 2009 og punkt 5.66 i årsberetningen for 2008).	Forenkling fik meget opmærksomhed i 2010. Ud over drøftelser som led i den mere generelle debat om den fælles landbrugspolitik fremtid var der følgende aktioner vedrørende søjle 2. Forenkling blev drøftet på seks af de otte møder i udvalget for udvikling af landdistrikterne, der blev afholdt i 2010. Disse drøftelser var baseret på bidrag fra medlemsstaterne og arbejdsdokumenter, som Kommissionen havde udarbejdet. Et centralt punkt i disse drøftelser var støtteberettigelsesreglerne. Sådanne emner blev også drøftet i Kommissionens Ekspertgruppe for Forenkling af den Fælles Landbrugspolitik. I september 2010 blev der afholdt et seminar om emnet god forvaltning af landdistrikt-sudviklingsprogrammer i perioden 2007-2013. Der blev endvidere iværksat en undersøgelse af administrative hindringer for støttemodtagere i den anden søjle med henblik på at reducere de administrative byrder, der er knyttet til foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne.	<p>Som reaktion på listen over 39 forslag til forenkling, som medlemsstaterne fremlagde på Rådets møde i april 2009, har Kommissionen foretaget følgende aktiviteter i relation til forenkling:</p> <p>For det første vedtog Kommissionen i oktober 2010 et forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for at:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— sænke antallet af strategiske overvågningsrapporter vedrørende udvikling af landdistrikter fra 3 til 2</li> <li>— gøre det lettere at få skræddersyet rådgivning fra bedriftsrådgivningstjenester</li> <li>— tillade medlemsstaterne kun at foretage opfølgingskontroller for mindre overtrædelser og »de-minimis«-reglen på grundlag af en risikoprøve i stedet for 100 % systematiske kontroller.</li> </ul> <p>Forslaget er nu til drøftelse i Europa-Parlamentet og Rådet.</p> <p>Også i forbindelse med listen over 39 forslag til forenkling er bestemmelserne for kontrolprocedurer og krydsoverensstemmelse for det andet blevet afklaret, og klare forpligtelser er nu blevet præciseret i gennemførelsesbestemmelserne i forbindelse med en omarbejdning (forordning (EF) nr. 65/2011).</p> <p>Der er fremsat forslag til andre omfattende forenklinger på området udvikling af landdistrikter rettet mod den næste programmeringsperiode, hvilket skyldes, at det er vanskeligt at indføre større ændringer, mens programmerne stadig kører.</p> <p>Når resultaterne af undersøgelsen af den administrative byrde i den anden søjle foreligger, skal disse indgå i Kommissionens og medlemsstaternes overvejelser om yderligere at reducere papirarbejdet for modtagerne.</p>	I 2010 blev der gjort en stor indsats for at drøfte og analysere forenklingen af regler og betingelser. Det vil give et nyttigt input til strømlineringen af landdistriktsudviklingen i den kommende programmeringsperiode. Men det har endnu ikke ført til konkrete forenklingstiltag i den nuværende programmeringsperiode.

År	Retten anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Retten analyse
2008 og 2009	Sammen med de berørte nationale myndigheder bør der endvidere træffes effektive foranstaltninger for at undgå, at fiskeriprojekter får betalt udgifter, som ikke er støtteberettigede (punkt 3.76 i årsberetningen for 2009 <sup>(2)</sup> ).	Kravet til kontroller af støtteberettigede udgifter, der skal foretages under Den Europæiske Fiskerifond, er strammet i forhold til kravet til de kontroller, der blev foretaget under det foregående finansielle instrument til udvikling af fiskeriet.	GD MARE's revisionsaktivitet i 2010 afslørede ikke særlig mange eksempler på ikke-støtteberettigede udgifter.	<b>Retten vil følge de ændrede kontrolordninger i sine kommende revisioner.</b>
	Den interne kontrol med betalinger til medlemsstaterne for programmer til udryddelse og overvågning af dyresygdomme kræver, at der er en klar funktionsadskillelse mellem Kommissionens forskellige tjenester, og at der udvikles hensigtsmæssige formelle kontrolprocedurer (punkt 3.76 i årsberetningen for 2009).	Kommissionens tjenester tydeliggjorde funktionsadskillelsen og iværksatte et projekt med det formål at forenkle programmernes retsgrundlag.	Allerede i Kommissionens afgørelse 2010/712/EU blev der indført afklaringer og forenklinger om tilskud til udryddelsesprogrammer. Kommissionen vil i 2012 stille forslag til ændringer af Rådets afgørelse 90/424/EØF, der er retsgrundlaget for godtgørelse af støtteberettigede udgifter under udryddelsesprogrammerne.	<b>Retten vil følge de ændrede kontrolordninger i sine kommende revisioner.</b>

<sup>(1)</sup> Der blev fremsat lignende anbefalinger i punkt 5.65 i årsberetningen for 2008.

<sup>(2)</sup> Der blev fremsat lignende anbefalinger i punkt 5.67 i årsberetningen for 2008.

## KAPITEL 4

**Samhørighed, energi og transport**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	4.1-4.23
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	4.3-4.22
Politiske mål	4.3-4.4
Politiske instrumenter	4.5-4.19
Risici med hensyn til formel rigtighed	4.20-4.22
Revisionens omfang og revisionsmetoden	4.23
Transaktionernes formelle rigtighed	4.24-4.36
Systemernes effektivitet	4.37-4.44
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	4.45-4.46
Konklusioner og anbefalinger	4.47-4.50
Konklusioner	4.47-4.48
Anbefalinger	4.49-4.50
Opfølgning af særberetninger	4.51-4.59
Opfølgning af særberetning nr. 1/2006 om Den Europæiske Socialfonds bidrag til bekæmpelse af skolefrafald	4.51-4.53
Opfølgning af særberetning nr. 10/2006 om efterfølgende evalueringer af mål 1- og mål 3-programmer i perioden 1994-1999 (strukturfondene)	4.54-4.56
Opfølgning af særberetning nr. 7/2009 om forvaltningen af Galileoprogrammet i udviklings- og valideringsfasen	4.57-4.59

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

4.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af samhörighed, energi og transport, som omfatter politikområderne 04- Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold, 06-Energi og transport og 13-Regionalpolitik. Dette kapitel redegør også for Kommissionens reaktion på anbefalingerne i tre af Rettens særberetninger. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2010 gives i **tabel 4.1**.

**Tabel 4.1 Samhörighed, energi og transport — Centrale oplysninger 2010**

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
4	Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold	Administrative udgifter	97	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Socialfond (ESF)	7 066	Delt forvaltning
		Arbejde i Europa — social dialog og mobilitet	56	Direkte central forvaltning
		Beskæftigelse, social solidaritet og ligestilling	155	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen	104	Delt forvaltning
		Instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA, tidligere ISPA)	3	Decentral forvaltning
		<b>7 481</b>		
6	Energi og transport	Administrative udgifter	153	Direkte central forvaltning
		Land-, sø- og lufttransport	149	Direkte central forvaltning
		Transeuropæiske net (TEN)	858	Direkte central forvaltning
		Konventionel og vedvarende energi	773	Direkte central forvaltning
		Nuklear energi	237	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
		Energi- og transportrelateret forskning (ramme-programmer)	226	Direkte central forvaltning
		Sikring og beskyttelse af energi- og transportbrugere	3	Direkte central forvaltning
		EU's satellitbaserede navigationsprogrammer (EGNOS og Galileo)	460	Direkte central forvaltning
		<b>2 859</b>		
13	Regionalpolitik	Administrative udgifter	83	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og andre regionale foranstaltninger	22 091	Delt forvaltning
		Samhörighedsfonden	7 957	Delt forvaltning
		Instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA, tidligere ISPA)	479	Decentral forvaltning
		Solidaritetsfonden	13	Indirekte central forvaltning
		<b>30 623</b>		
		Administrative udgifter i alt <sup>(1)</sup>	333	
		Aktionsudgifter i alt	40 630	
		Bestående af: — forskud	3 074	
		— mellemliggende/endelige betalinger	37 556	
		<b>Regnskabsårets betalinger i alt</b>	<b>40 963</b>	
		<b>Regnskabsårets forpligtelser i alt</b>	<b>55 223</b>	

<sup>(1)</sup> Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 7.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

4.2. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden implementeres i flerårige programmeringsperioder. I 2010 tegnede betalingerne fra EFRU (22,1 milliard euro), ESF (7,1 milliard euro) og Samhørighedsfonden (8,0 milliarder euro) sig for mere end 90 % af de samlede aktionsudgifter til denne gruppe af politikområder<sup>(1)</sup>. Betalingerne under energi og transport beløb sig til 2,9 milliarder euro i 2010.

## Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder

### *Politiske mål*

#### **Samhørighedspolitikken**

4.3. Samhørighedspolitikken mål er at fremme den økonomiske og sociale samhørighed i Den Europæiske Union ved at mindske forskellen mellem de forskellige regioners udviklingsniveau.

#### **Energi og transport**

4.4. Energi- og transportpolitikken sigter mod at forsyne borgerne og erhvervslivet med sikre, bæredygtige og konkurrencedygtige energi- og transportsystemer og -ydelser og udvikle innovative løsninger, som bidrager til at formulere og gennemføre disse politikker.

### *Politiske instrumenter*

#### **Regionalpolitikken**

4.5. Regionalpolitikken tegner sig for 75 % af udgifterne i denne gruppe af politikområder. De fleste af udgifterne til regionalpolitik afholdes af EFRU og Samhørighedsfonden, (som tilsammen tegner sig for 98 % af udgifterne til regionalpolitik i 2010). EFRU finansierer infrastruktur, oprettelse eller bevarelse af arbejdspladser, regionale økonomiske udviklingsinitiativer og - navnlig via finansieringstekniske instrumenter — aktiviteter til støtte for små og mellemstore virksomheder (SMV). I medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er lavere end 90 % af gennemsnittet i EU, finansierer Samhørighedsfonden investeringer i infrastruktur på miljø- og transportområdet.

<sup>(1)</sup> I 2010 vedrørte 32,8 milliarder euro eller 88 % programmeringsperioden 2007-13, mens 4,3 milliarder euro (12 %) vedrørte perioden 2000-06. For Samhørighedsfondens og ESF's vedkommende blev der yderligere afholdt forfinansieringsbetalinger på henholdsvis 0,4 milliarder euro og 0,37 milliarder euro i 2010 som led i de foranstaltninger, der skal løse finanskrisen. Der blev også afholdt forfinansieringsbetalinger på 0,6 milliarder euro til energiprojekter under det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (genopretningsprogrammet).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

4.6. De regionalpolitiske instrumenter omfatter også regionale og grænseoverskridende samarbejdsforanstaltninger under instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) og EU's Solidaritetsfond, som yder støtte i tilfælde af naturkatastrofer i medlemsstaterne.

**Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold**

4.7. Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold tegner sig for 18 % af udgifterne i denne gruppe af politikområder. Den langt overvejende del af udgifterne til beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (94 % i 2010) afholdes af ESF, som finansierer investeringer i menneskelig kapital gennem uddannelses- og andre beskæftigelsesforanstaltninger.

4.8. Andre udgifter på dette politikområde er støtte og tilskud til organisationer, som gennemfører sociale foranstaltninger og beskæftigelsesforanstaltninger, Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen, som støtter arbejdstagere i EU, som bliver afskediget som følge af større strukturændringer i verdenshandelsmønstrene eller finanskrisen, samt et bidrag til IPA.

**Forvaltning og kontrol af EFRU's, ESF's og Samhørighedsfondens udgifter**

4.9. Der gælder fælles regler for EFRU, ESF og Samhørighedsfondens, og fondene forvaltes ved delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

4.10. På grundlag af forslag fra medlemsstaterne godkender Kommissionen de flerårige operationelle programmer (OP) og de vejledende finansieringsplaner, hvori også bidraget fra EU indgår. Projekterne i de operationelle programmer gennemføres af privatpersoner, sammenslutninger, private eller offentlige virksomheder eller lokale, regionale og nationale offentlige organer.

4.11. Medlemsstaterne overlader ansvaret for den daglige administration til forvaltningsmyndigheder og formidlende organer <sup>(2)</sup>. De udvælger de enkelte projekter og skal udføre kontrol med henblik på at forebygge, finde og korrigere fejl i de anmeldte udgifter og konstatere, at projekterne rent faktisk gennemføres (»kontroller på første niveau«). Attesteringsmyndighederne kontrollerer, at »kontrollerne på første niveau« rent faktisk bliver udført, og — når det er relevant — udfører de yderligere kontrol, inden udgiftsanmeldelserne sendes til Kommissionen.

<sup>(2)</sup> Formidlende organer er offentlige eller private organer, som under en forvaltningsmyndigheds ansvar og på dennes vegne udfører opgaver over for de modtagere, som gennemfører foranstaltningerne.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

4.12. Revisionsmyndighederne i medlemsstaterne skal udføre systemrevisioner og revisioner af aktiviteterne (dvs. projekter eller grupper af projekter) med henblik på at give rimelig sikkerhed for, at programmernes forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og at de udgifter, der er attesteret under de enkelte OP, er formelt rigtige. De rapporterer til Kommissionen om disse revisioner i årlige kontrolrapporter og årlige udtalelser.

4.13. Ved starten af hver programmeringsperiode afholder Kommissionen forskudsbetalinger til medlemsstaterne. Finansieringen af et projekt sker normalt i form af godtgørelse af omkostninger baseret på projektledernes udgiftsanmeldelser. Disse enkeltanmeldelser samles i periodiske udgiftsanmeldelser for hver af de prioriterede akser i det operationelle program, som attesteres af medlemsstaternes myndigheder og sendes til Kommissionen. Disse udgifter medfinansieres så af EU-budgettet.

4.14. Støtteberettigelsesreglerne fastsættes på nationalt (eller undertiden regionalt) niveau med forbehold for undtagelser i de specifikke forordninger, der gælder for de enkelte fonde. Medlemsstaterne har hovedansvaret for at forhindre eller opdage og korrigere uregelmæssige udgifter og for at indbetale dette til Kommissionen.

4.15. Kommissionen skal skaffe sig sikkerhed for, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, som overholder kravene i forordningerne, og at systemerne fungerer effektivt. Hvis Kommissionen konstaterer, at en medlemsstat har undladt at korrigere uregelmæssige udgifter, eller at forvaltnings- og kontrolsystemerne er behæftet med betydelige mangler, kan den afbryde eller suspendere betalingerne<sup>(3)</sup>. Hvis medlemsstaten ikke trækker de uregelmæssige udgifter (som kan erstattes med udgifter, som er støtteberettigede) tilbage, eller hvis den undlader at afhjælpe de konstaterede systemsvagheder, kan Kommissionen pålægge finansielle korrektioner, som kan medføre en nettonedsættelse af EU-finansieringen<sup>(4)</sup>.

**4.14.** *Fastsættelsen af støtteberettigelsesregler på nationalt niveau (artikel 56 i Rådets forordning EF nr. 1083/2006) var et af de væsentligste elementer i forenklingen, som blev indført i programmeringsperioden 2007-2013. Formålet med denne var at give medlemsstaterne mere fleksibilitet med hensyn til en tilpasning af støtteberettigelsesreglerne til de specifikke behov i regionerne eller programmerne og med henblik på at harmonisere dem med de gældende regler for andre nationale offentlige ordninger.*

**4.15.** *De årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold (GD EMPL) indeholder detaljerede vurderinger af Kommissionens forsikring om oprettelsen og den efterfølgende funktion af forvaltnings- og kontrolsystemerne for alle samfinansierede programmer samt for første gang en overordnet vurdering af de nationale kontrolsystemer i rapporten for 2010.*

<sup>(3)</sup> Artikel 39, stk.2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1) og artikel 91 og 92 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25).

<sup>(4)</sup> Artikel 99 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Energi og transport**

4.16. Energi og transport tegner sig for 7 % af udgifterne i denne gruppe af politikområder. Ca. 30 % af energi- og transportudgifterne går til store projekter under programmet for transeuropæiske net (TEN). Den anden hovedkategori (27 %) er udgifterne til projekter vedrørende konventionel og vedvarende energi, som i stor udstrækning ydes i form af tilskud og støtte under det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (genopretningsprogrammet). Yderligere 8 % af udgifterne er beregnet til forskningsprojekter, som hovedsagelig finansieres af forskningsrammeprogrammerne.

**Forvaltning og kontrol af udgifterne til energi og transport**

4.17. Kommissionen forvalter energi- og transportudgifterne ved direkte og indirekte central forvaltning (gennem to forvaltningsorganer og et fællesforetagende<sup>(5)</sup>), men også ved fælles forvaltning (f.eks. midlerne til nedlukning af atomkraftværker).

4.18. Kommissionen indkalder normalt projektforslag. Betalingerne til godkendte projekter udbetales direkte af Kommissionen til modtagerne på grundlag af tilskudsaftaler eller Kommissionens finansieringsbeslutninger. Modtagerne er normalt medlemsstaternes myndigheder, men kan også være offentlige eller private virksomheder. Beløbene udbetales i rater: et forskud (forfinansiering), når tilskudsaftalen eller finansieringsbeslutningen er underskrevet, efterfulgt af mellem-liggende og endelige betalinger, som skal godtgøre de støtteberettigede udgifter, som modtagerne har indberettet.

4.19. De vigtigste elementer i Kommissionens kontrol af udgifterne er: evaluering af forslagene i forhold til nærmere beskrevne udvælgelses- og tildelingskriterier, information og vejledning til modtagerne, tilsyn og kontrol med gennemførelsen af projekterne på grundlag af finansielle og tekniske situationsrapporter, som modtagerne indsender (herunder også et årsregnskab attesteret af en uafhængig ekstern revisor, hvis dette er et krav i henhold til finansieringsaftalen) og efterfølgende revision, som skal påvise og korrigere fejl, som eventuelt ikke er blevet forhindret ved tidligere kontroller, samt at tilvejebringe rimelig sikkerhed for, at udgifterne er formelt rigtige.

<sup>(5)</sup> TEN-T-forvaltningsorganet, Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation og SESAR-fællesforetagendet (Single European Sky Air Traffic Management Research).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

*Risici med hensyn til formel rigtighed**EFRU, ESF og Samhørighedsfonden*

4.20. For Samhørighedsfondens vedkommende er den største risiko med hensyn til formel rigtighed, at modtagerne anmelder omkostninger, som ikke er støtteberettigede. Hvis dette ikke opdages under de forskellige kontroller i medlemsstaten, medfører det, at medlemsstatens attestering af udgifterne er ukorrekt. Hvis Kommissionen ikke korrigerer dette senest ved programmeringsperiodens afslutning, bliver resultatet, at der udbetales et for stort beløb fra EU-budgettet til det pågældende OP.

4.21. Det er muligt, at de aktører, der er involveret i gennemførelsen af OP og projekter på nationalt og regionalt niveau, ikke er bekendt med de gældende regler, eller at de er usikre på, hvordan reglerne skal fortolkes. Det skaber yderligere risiko, at der medfinansieres så mange og så forskellige aktiviteter, og at et meget stort antal — ofte små — partnere er involveret i gennemførelsen af projekterne.

*Energi og transport*

4.22. For energi- og transportudgifternes vedkommende er den største risiko med hensyn til formel rigtighed, at modtagerne i deres anmeldelser kan medtage ikke støtteberettigede omkostninger, som ikke opdages ved Kommissionens kontrol, før de anmeldte omkostninger godtgøres. For TEN-transport- og TEN-energi projekternes vedkommende mindskes denne risiko dog ved, at de støtteberettigede udgifter i mange tilfælde overskrider medfinansieringslofterne. Især EFRU kan yde støtte til store, komplekse og tværnationale projekter. Midlerne hertil skal udbetales hurtigt, og det kan gøre det vanskeligt at sikre, at der udføres tilstrækkelig kontrol.

**4.20.** Eftersom forvaltnings- og kontrolsystemerne kan løbe over flere år, har en overbetaling, som opdages i en betalingsanmodning, der godtgøres af Kommissionen, muligvis endnu ikke været igennem hele kontrolkæden på nationalt niveau og på EU-niveau på attesteringstidspunktet.

Kommissionen koncentrerer sin tilsynsfunktion om at vejlede og uddanne forvaltningsmyndighederne i den passende måde at udføre forvaltningskontrol med henblik på påvisning af fejl på modtagerniveau før attestering og arbejder tæt sammen med nationale revisionsmyndigheder med henblik på hurtigt at kunne revidere de mest risikofyldte programmer eller myndigheder.

**4.21.** Regelsættet for 2007-2013 sørger for, at modtagerne bliver informerede om specifikke finansieringsbetingelser, og at forvaltningsmyndighederne tilser, at modtagerne har kapacitet til at opfylde disse betingelser (artikel 13, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006). Opfyldelsen af denne betingelse kontrolleres ved hjælp af regelmæssige revisioner foretaget af Kommissionens revisorer.

Kommissionen har ligeledes iværksat bilateral og multilateral uddannelse og især seminarer med henblik på at »træne trænerne« for at sikre, at medlemsstaterne løbende underviser, informerer, rådgiver og vejleder modtagerne og gennemførelsesorganerne. Denne uddannelse anses for at være særlig nyttig med hensyn til at reducere de risici, der er forbundet med små partnere, f.eks. ngo'er, der arbejder på regionalt og lokalt niveau. Derudover har Kommissionen iværksat foranstaltninger i 2011, der tilstræber at yde specifik, fokuseret information og uddannelse til de medlemsstater, hvis operationelle programmer hyppigt var behæftet med forbehold i de årlige aktivitetsrapporter.

## Revisionens omfang og revisionsmetoden

4.23. I **bilag 1.1, del 2**, beskrives Rettens overordnede revisionstilgang og den valgte metode. Med hensyn til samhörighed, energi og transport skal følgende særlige punkter bemærkes:

- Revisorerne gennemgik en stikprøve på 243 mellemliggende og endelige betalinger <sup>(6)</sup>
- vurderingen af systemerne havde fokus på revisionsmyndighederne vedrørende samhörighed i programmeringsperioden 2007-13, og
- gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser omfattede de årlige aktivitetsrapporter fra GD for Regionalpolitik, GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion, GD for Mobilitet og Transport og GD for Energi.

## TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

4.24. I **bilag 4.1** gives et resumé af resultaterne af testen af transaktioner i stikprøven. Under denne test konstaterede Retten, at 49 % af de 243 reviderede betalinger var behæftet med fejl. Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er 7,7 % <sup>(7)</sup>.

4.24. Kommissionen bemærker, at fejlniveauet for andet år i træk forbliver et godt stykke under de fejlniveauer, som blev rapporteret af Retten i perioden 2006-2008 <sup>(1)</sup>. Kommissionen er af den opfattelse, at denne positive og lovende udvikling afspejler de styrkede kontrolbestemmelser i programmeringsperioden 2007-2013 og Kommissionens handlingsplan for 2008.

Dette resultat er særdeles vigtigt, eftersom der under næsten alle operationelle programmer blev anmeldt udgifter fra og med 2010, og derved blev antallet af anmeldte udgifter for samhörighed mere end fordoblet, og den iboende fejlrisiko steg gennem det store antal aktører, som nu er involveret. Kommissionen bemærker, at ikke alle fejl, som er rapporteret af Retten, vil have finansielle konsekvenser.

Kommissionen bemærker, at størstedelen af let kvantificerbare fejl med stor indvirkning, der er påvist af Retten, er koncentreret i syv operationelle programmer under EFRU for tre medlemsstater ud af de 16 medlemsstater, der er inkluderet i Rettens stikprøve. Kommissionen træffer foranstaltninger med henblik på at korrigere de fejl, der påvises af Retten, og koncentrerer sin indsats om de mest risikofyldte programmer.

<sup>(6)</sup> Denne stikprøve omfatter 243 betalinger til 229 samhörighedsprojekter (EFRU 143, ESF 60, Samhörighedsfonden 20, og det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument (ISPA) 6), 6 arbejdsmarkeds- og beskæftigelsesprojekter uden for ESF og 8 energi- og transportprojekter. 205 af betalingerne til samhörighedsprojekter vedrører programmeringsperioden 2007-13, og 24 perioden 2000-06. Stikprøven blev udtaget blandt alle betalingerne bortset fra forskud, som i 2010 beløb sig til 3,1 milliard euro.

<sup>(7)</sup> Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlprocent). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger på mellem 4,7 % og 10,7 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

<sup>(1)</sup> En nedre fejlgrænse på 11-12 % i forhold til 4,7 % i 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

4.25. For så vidt angår 58 % af de fejlbehæftede transaktioner mener Retten, at myndighederne i medlemsstaterne havde tilstrækkelig mange oplysninger til, at de kunne have opdaget og korrigeret i hvert fald nogle af fejlene (før de attesterede udgifterne over for Kommissionen).

**En femtedel af transaktionerne overholdt ikke reglerne for offentlige indkøb**

4.26. I 19 % af de 243 reviderede transaktioner konstaterede Retten fejl med hensyn til manglende overholdelse af EU's og de nationale regler for offentlige indkøb. I 5 % af de reviderede transaktioner blev der konstateret alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af disse regler. Disse tilfælde tegner sig for 24 % af de samlede kvantificerbare fejl og udgør ca. 31 % af den skønnede fejlfrekvens i denne gruppe af politikområder (jf. eksempel 4.1).

## Eksempel 4.1

**Alvorlige brud på reglerne for offentlige indkøb**

- a) Ulovlig tildeling af en kontrakt vedrørende et tilbud til en unormalt lav pris: I forbindelse med et EFRU-projekt konstaterede Retten, at en kontrakt om konstruktion af havnekajer var blevet tildelt en bydende, hvis pris var unormalt lav. Ifølge den nationale lovgivning burde dette have ført til, at tilbuddet var blevet afvist, eftersom der ikke var sikkerhed for, at projektet kunne realiseres til den foreslåede pris. Den bydende, som havde afgivet det næstlaveste tilbud, klagede over tildelingsbeslutningen ved en national forvaltningsdomstol og fik medhold. Men på trods af den dom, den nationale domstol havde afsagt, blev udgifterne attesteret over for Kommissionen, da projektet var færdigt i 2009.

## KOMMISSIONENS SVAR

4.25. Kommissionen følger nøje op på disse sager for at sikre, at de pågældende systemer i fremtiden i højere grad kan forhindre fejl før attestering.

Forvaltningsmyndighederne skal foretage dokumentkontrol for alle ansøgninger, der indsendes af modtagerne, før attestering af udgifterne. Kontrol på stedet af transaktioner kan dog også ske på et senere tidspunkt i gennemførelsen af projektet efter attesteringen og indtil afslutningen, hvilket forklarer, hvorfor en del af fejlene i Rettens stikprøve ikke kunne opdages (jf. Kommissionens svar til punkt 4.20). Indvirkningen af kontrolsystemet med hensyn til at reducere fejlfrekvensen ses oftest kun i de efterfølgende år, efter at alle lag af kontroller er blevet indført.

4.26. Selv om Kommissionen og Retten reviderer overholdelse af reglerne for offentlige indkøb på samme måde, anvender Kommissionen proportionale faste korrektioner og derved behandles risikoen for at skade EU-budgettet på hensigtsmæssigt (jf. punkt 11 i bilag 1.1 i kapitel 1).

Disse fejlfrekvenser anvendes af Kommissionen og generelt af de nationale myndigheder i forbindelse med pålæggelse af finansielle korrektioner for overtrædelser af regler for offentlige indkøb, herunder ved opfølgning på fejl, der er rapporteret af Retten.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) En kunstig opdeling af arbejder og tjenesteydelser i flere bud: I forbindelse med flere EFRU-projekter i det samme OP var udliciteringen af arbejder og tjenesteydelser, som skulle bidrage til at gøre en flod sejlbare for krydstogtskibe, ikke i overensstemmelse med reglerne. Den ordregivende myndighed fordelte arbejderne og tjenesteydelserne på en sådan måde, at kontraktens værdi kom ned under de lofter, der er defineret i EU's og de nationale regler for offentlige indkøb, og omgik således de normale udbudsbetingelser. Flere af disse kontrakter blev senere tildelt den samme kontrahent.
- c) Manglende udlicitering af supplerende arbejder, som var omtalt i det oprindelige udbudsmateriale: I forbindelse med et EFRU-projekt var kontrakten om arbejder i relation til renovering af en universitetsbygning blevet tildelt en kontrahent direkte. Selv om disse arbejder var med i den indledende projektbeskrivelse, behandlede den ordregivende myndighed dem som supplerende arbejder, som man ikke havde kunnet forudse, da udbuddet om hovedkontrakten blev afholdt.

## KOMMISSIONENS SVAR

4.27. I yderligere 14 % af de 243 reviderede transaktioner konstaterede Retten endvidere andre overensstemmelsesfejl og ikke kvantificerbare fejl i relation til udbuds- og kontraktindgåelsesprocedurer. Disse fejl omfatter tilfælde, hvor kravene om information og offentlig omtale ikke var overholdt (f.eks. hvor bekendtgørelserne om indgåede kontrakter var offentliggjort for sent), mangler i udbudsbetingelserne eller proceduremæssige svagheder i forbindelse med evalueringen af tilbuddene. Der var også tale om tilfælde, hvor EU-direktiverne ikke var gennemført korrekt i den nationale lovgivning om offentlige indkøb. Disse fejl er ikke med i beregningen af den skønnede fejlfrekvens <sup>(8)</sup>.

**Projekter, som ikke var støtteberettigede, tegner sig for mere end en tredjedel af den skønnede fejlfrekvens**

4.28. I 3 % af de 243 reviderede transaktioner fandt Retten endvidere hele projekter, som ikke var støtteberettigede. Sådanne fejl tegner sig for 14 % af samtlige kvantificerbare fejl og udgør ca. 43 % af den skønnede fejlfrekvens for denne gruppe af politikområder (jf. eksempel 4.2).

4.27. Kommissionen følger op på alle fejl, der er rapporteret af Retten. Men for nogle af disse fejl, som er formelle, f.eks. forsinket offentliggørelse af meddelelser om kontrakttildelelse, vil Kommissionen ikke pålægge finansielle korrektioner.

4.28. Retten har identificeret forskellige typer af uegnede projekter under denne kategori. Dette viser, at forvaltningskontrollen skal forbedres både med hensyn til kvalitet og kvantitet af de pågældende programmyndigheder med henblik på at opdage sådanne projekter allerede ved udvælgelsen. Kommissionen følger op på disse sager med de pågældende programmyndigheder.

<sup>(8)</sup> Nærmere oplysninger om Rettens tilgang til kvantificering af fejl med hensyn til offentlige indkøb gives i **bilag 1.1**, punkt 1.10 og 1.11.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

## Eksempel 4.2

**Projekter, som ikke var støtteberettigede**

- a) Projekter, som ikke var støtteberettigede ifølge de nationale regler: Udgifterne til et EFRU-projekt, som var blevet godkendt og afsluttet i den foregående programmeringsperiode 2000-06, var blevet attesteret over for Kommissionen under det operationelle program for 2007-13. Det var ikke i overensstemmelse med de nationale regler for støtteberettigelse, og projektet var derfor ikke berettiget til støtte.
- b) Et indtægtskabende projekt, som ifølge resultaterne af forundersøgelsen ikke var støtteberettiget: Forundersøgelsen i forbindelse med et EFRU-projekt, som var en del af projektansøgningen, viste, at de indtægter, projektet forventedes at skabe, var større end projektomkostningerne, og projektet var derfor ikke berettiget til medfinansiering fra EFRU.
- c) Finansiering af et projekt, hvor statsstøttebetingelserne for offentlig medfinansiering ikke var opfyldt: Et EFRU-projekt ville være blevet gennemført også uden støtte fra EU. Dermed var betingelserne i EU-forordningerne vedrørende statsstøtte ikke opfyldt.

**Mere end halvdelen af alle kvantificerbare fejl skyldes anmeldelse af forskellige ikke-støtteberettigede omkostninger**

4.29. Retten fandt forskellige ikke-støtteberettigede omkostninger i 12 % af de reviderede transaktioner. Sådanne fejl tegner sig for 59 % af samtlige kvantificerbare fejl og udgør ca. 23 % af den skønnede fejlfrekvens for denne gruppe af politikområder (jf. eksempel 4.3).

4.29. Kommissionen forsøger gennem uddannelse og vejledning at sikre, at programsforvaltningsmyndigheden er bekendt med støtteberettigelsesreglerne, og at de viderebringer denne viden til alle organer, der står for forvaltningen af midlerne. Kommissionen vil fortsætte sine uddannelses tiltag og rette dem mod de programmyndigheder, hvor risiciene er påvist. Der henvises til de tiltag, der er citeret i svaret til punkt 4.20 og 4.21.

## Eksempel 4.3

**Anmeldelse af forskellige ikke-støtteberettigede omkostninger**

- a) Udnyttelse af udstyr (leverandørværktøjer) uden for det støtteberettigede område: I de anmeldte udgifter til et EFRU-projekt var der medregnet omkostninger til indkøb af nyt udstyr. Noget af det medfinansierede udstyr blev anvendt i udlandet eller i en ikke-konvergensregion i den berørte medlemsstat. Det er ikke i overensstemmelse med støtteberettigelsesreglerne for det pågældende OP. Gennemførelsesorganet havde opdaget dette, men udgifterne var alligevel blevet anmeldt til Kommissionen.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

- b) Anvendelse af en forkert medfinansieringssats: I forbindelse med et ESF-projekt som leverer uddannelseskurser til deltidsansatte, fik en virksomhed udbetalt støtte efter den højere medfinansieringssats, som gælder for små og mellemstore virksomheder (SMV), selv om den ikke var en SMV.
- c) Uforholdsmæssigt store omkostninger opført under projektet: I forbindelse med et arbejdsmarkedsprojekt under ESF, som blev gennemført af et partnerskab bestående af flere organisationer, var de omkostninger, som partnerne havde anmeldt med henblik på medfinansiering, væsentligt højere end de omkostninger, der rent faktisk var afholdt.
- d) Manglende dokumentation for anmeldte omkostninger: I forbindelse med et projekt om almen uddannelse og erhvervsuddannelse under ESF var de anmeldte omkostninger beregnet på grundlag af de resultater, deltagerne havde opnået. Men i flere af deltageres sagsmapper var der ingen dokumentation for de påståede resultater.

#### Specifikke svagheder ved oprettelsen af finansieringstekniske instrumenter

4.30. Finansieringstekniske instrumenter kan anvendes til at yde bistand i form af egenkapitalfinansiering, lån eller garantier<sup>(9)</sup>. De fonde, der implementerer de finansieringstekniske instrumenter, modtager et bidrag fra det operationelle program, når deres juridiske struktur er fastlagt, og kan så yde finansiel støtte til endelige modtagere og projekter til aktiviteter, som falder ind under det operationelle programs anvendelsesområde. De finansieringstekniske instrumenter er udformet, så de er roterende. Alle tilbagebetalte midler fra investeringer eller lån, herunder også en eventuel fortjeneste, skal tilskrives fonden i dens levetid og skal derefter genanvendes til lignende formål.

4.31. Ifølge forordningen kan de finansieringstekniske instrumenter anvendes til tre formål: midler til støtte for SMV (herunder Jeremie-initiativet (fælleseuropæiske midler til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder))<sup>(10)</sup>, til byudvikling (herunder Jessicainitiativet (fælles europæisk støtte til bæredygtige investeringer i byområder))<sup>(11)</sup> og til fremme af energieffektivitet.

<sup>(9)</sup> Artikel 44 i forordning (EF) nr. 1083/2006.

<sup>(10)</sup> Jeremie er et initiativ, som Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) har iværksat med henblik på at stille supplerende midler til rådighed for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder.

<sup>(11)</sup> Jessica er et initiativ, som er udviklet af Kommissionen og EIB med henblik på at investere midler, som skal betales tilbage (egenkapital, lån eller garantier), i byudvikling. Investeringerne i projekterne foretages via byudviklingsfonde eller, hvis det er nødvendigt, via holdingfonde.

**4.30.** Generelt foretages betalinger til fonde i henhold til bestemmelserne i finansieringsaftalerne. I Kommissionens vejledende notater anbefalede Kommissionen, at forvaltningsmyndighederne bør fortsætte forsigtigt med at betale bidrag fra de operationelle programmer til holdingfonde og finansieringstekniske instrumenter i faser og i overensstemmelse med den underliggende investeringsstrategi og/eller forretningsplan (COCOF-notat II 2008, bilag med spørgsmål og svar, svar på spørgsmål 10; COCOF-notat III 2011 — 2.4.5, 2.5.5, 2.5.6, 5.3.6).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

4.32. Kommissionen har ingen detaljerede oplysninger om finansieringen af de finansieringstekniske instrumenter. Den skønner, at der er oprettet finansieringstekniske instrumenter med midler svarende til ca. 8,1 milliard euro, og at de ved udgangen af 2010 havde modtaget betalinger på 5,2 milliarder euro fra OP for perioden 2007-13. Ifølge Kommissionens overslag svarer det til ca. halvdelen af de planlagte betalinger fra OP til fonde i den aktuelle programmeringsperiode.

4.33. I 2010 var 13 af de 203 EFRU- og ESF-betalinger i den reviderede stikprøve midler til implementering af finansieringstekniske instrumenter. Retten konstaterede overensstemmelsesfejl i syv af disse 13 transaktioner. De fleste af fejlene skyldtes manglende overholdelse af bestemmelserne for det operationelle programs bidrag til den pågældende fond (jf. eksempel 4.4).

4.32. I henhold til artikel 44 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 er medlemsstaterne ikke forpligtede til at levere detaljerede data om finansieringstekniske instrumenter til Kommissionen. Ikke desto mindre indhentede Kommissionen oplysninger om betalinger til fonde, der har implementeret finansieringstekniske instrumenter, fra forvaltningsmyndighederne på frivillig basis inden udgangen af 2010 med henblik på at estimere udviklingen af de finansieringstekniske instrumenter i støttevirksomheder. Kommissionen agter at ændre forordningen, så den omfatter de relevante indberetningskrav for resten af perioden 2007-2013.

## Eksempel 4.4

**Overensstemmelsesfejl i relation til finansieringstekniske instrumenter**

- a) For stor tilførsel af midler til en garantifond bestyret af et regionalt finansieringsorgan: I forbindelse med et EFRU-projekt konstaterede Retten, at flere af de påbudte elementer (f.eks. en investeringsstrategi og -plan, en beskrivelse af desinvesteringspolitikken og likvidationsbestemmelserne) ikke var på plads, da finansieringsaftalen mellem de regionale myndigheder og det regionale agentur, der implementerede fonden, blev underskrevet. Da finansieringsaftalen var underskrevet, fik fonden i sidste uge af december 2009 tilført flere midler, så den i stedet for 17 millioner euro nu rådede over 233 millioner euro (svarende til 14 % af det operationelle programs budget for hele programmeringsperioden). Først i juni 2010 blev der endelig udarbejdet en forretningsplan, som blev godkendt, selv om den var baseret på urealistiske forudsætninger. En væsentlig del af det operationelle programs midler, som forvaltningsmyndigheden havde indgået forpligtelser for i 2007, var ikke blevet brugt ved udgangen af 2009. Ved at øge det beløb, der var tildelt garantifonden, blev det muligt at omgå den dengang gældende n+2-regel, ifølge hvilken uudnyttede midler skal frigøres efter to år. Ud af den samlede tilførsel på 233 millioner euro var der medio 2011 givet tilsagn om at yde 1,5 millioner euro over denne fond.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Forsinkelser i forbindelse med oprettelsen af en Jeremie-holdingfond bestyret af Den Europæiske Investeringsfond (EIF): Til dette EFRU-projekt var der blevet oprettet en Jeremie-holdingfond gennem en kompleks struktur, som involverede tre operationelle programmer og fire forskellige ministerier, som bidrog til et Special Purpose Vehicle (SPV-selskab), som EIF skulle forvalte. Den oprindelige finansieringsaftale med EIF blev underskrevet i oktober 2009, og derefter anmeldte de berørte forvaltningsmyndigheder udgifter, som blev attesteret over for Kommissionen i december 2009. Disse udgifter vedrørte holdingfondens bidrag fra to af de tre operationelle programmer til en interimskonto, som EIF forvaltede. Der var imidlertid stadig forhandlinger i gang vedrørende SPV-selskabet med et af de ministerier, som skulle forvalte det tredje operationelle program. Den endelige aftale om finansiering af holdingfonden mellem EIF og SPV-selskabet blev derfor først undertegnet et langt stykke ind i december 2010. Som følge heraf var den struktur, der var oprettet for at implementere det finansieringstekniske instrument, ikke operationel i 2010, og midlerne blev først overført fra interimsfonden til SPV-selskabet i 2011.
- c) Uregelmæssig likvidationsbestemmelse: I forbindelse med et EFRU-projekt fremgik det af den aftale, som det nationale ministerium og det regionale agentur, som implementerede Jeremie-initiativet, havde undertegnet, at hvis fonden blev opløst, skulle den resterende kapital stilles til rådighed for de regionale myndigheder og overføres til den regionale finansforvaltning. Denne bestemmelse er et brud på bestemmelsen i forordningen om, at tilbagebetalte midler kun kan anvendes til små og mellemstore virksomheder.

## KOMMISSIONENS SVAR

4.34. De operationelle programmets finansielle bidrag til fonde, som implementerer finansieringstekniske instrumenter, foretages generelt via en enkelt betaling, som dækker hele perioden, og som foretages, så snart holdingfonden har fået sin juridiske struktur. Der kan specificeres alternative finansieringsordninger i finansieringsaftalerne. I overensstemmelse med forordningen attesteres disse betalinger over for Kommissionen som påløbne udgifter.

4.35. Revisionsmyndighedernes efterfølgende kontrol af sådanne betalinger vedrører normalt det regnskabsår, hvor betalingerne blev afholdt. Ved udgangen af 2010 havde omfanget af disse kontroller været begrænset, eftersom det i bedste fald kun var få aktiviteter, som var udvalgt til at modtage støtte, og der kun var blevet udbetalt begrænsede beløb til endelige modtagere og projekter.

4.36. Medmindre der er planlagt specifik kontrol, er det derfor usandsynligt, at den nuværende gennemførelse af de finansieringstekniske instrumenters transaktioner vil blive efterprøvet af revisionsmyndighederne, før programmeringsperioden 2007-13 afsluttes i 2015.

4.34. For det endelige regnskab for 2010 har Kommissionen på basis af de oplysninger, der er leveret af medlemsstaterne, omklassificeret en del af de beløb, som refunderes til medlemsstaterne for de finansieringstekniske instrumenter som forudbetalte udgifter (jf. Kommissionens svar til kapitel 1, punkt 1.33 til 1.36).

4.35. GD REGIO og GD EMPL har i deres fælles revisionsstrategi planlagt tematiske revisioner af de finansieringstekniske instrumenter. Som specificeret i Kommissionens udkast til revisionsmanualen, som deles med medlemsstaternes revisionsmyndigheder, bør disse tematiske revisioner omfatte både stiftelsen af fonden og den faktiske implementering af projekter vedrørende finansieringstekniske instrumenter.

4.36. Revisionsmyndighederne og Kommissionen kan udføre tematiske revisioner af f.eks. finansieringstekniske instrumenter. Som nævnt i Kommissionens svar til punkt 4.35 har Kommissionen foreslået en revisionsmetode til revisionsmyndighederne, som omfatter test af implementeringen af de finansieringstekniske instrumenter ved hjælp af revision af en stikprøve på de projekter, som er udført.

## SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

4.37. For programmeringsperioden 2007-13 spiller revisionsmyndighederne i medlemsstaterne en central rolle, i og med at de har ansvaret for at kontrollere, at de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt, og indsende årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser til Kommissionen, hvorved de skal give sikkerhed for, at samhørighedsudgifterne er formelt rigtige (punkt 4.12). I den aktuelle periode har medlemsstaterne etableret 112 revisionsmyndigheder for EFRU, Samhørighedsfonden og ESF <sup>(12)</sup>.

### Det arbejde, størstedelen af de undersøgte revisionsmyndigheder har udført, betragtes som delvist effektivt

4.38. Retten gennemgik en stikprøve på otte revisionsmyndigheder (og eventuelle bemyndigede revisionsorganer) i seks medlemsstater. Retten gennemgik hvert enkelt organs:

- arbejdsgange og revisionsmetoder
- arbejdspapirer vedrørende op til fire systemrevisioner
- arbejdspapirer vedrørende en stikprøve på op til 30 revisioner af transaktioner og gentog mindst otte af disse revisioner
- årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer for 2010 og de dertil knyttede arbejdsrapporter.

4.39. **Bilag 4.2** giver et resumé af resultaterne af Rettens undersøgelse og af de centrale krav, der blev testet. Retten konstaterede, at syv af de udvalgte revisionsmyndigheder mindst var delvist effektive med hensyn til at sikre betalingerne formelle rigtighed.

4.40. Revisionen påpegede flere svagheder:

- revisionen af systemer og projekter var forsinket
- tjeklisterne dækkede ikke i tilstrækkelig grad alle risici med hensyn til udgifternes formelle rigtighed, særlig for så vidt angår reglerne for offentlige indkøb og statsstøtte samt finansieringstekniske instrumenter og kravene til offentlig omtale. I modsætning til systemrevision er der ingen specifik vejledning fra Kommissionen om kontrollernes omfang og om, hvilke kontroller der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter

4.39. Kommissionen tager Rettens resultater i betragtning i forbindelse med sin vurdering af de nationale revisionsmyndigheder med henblik på at tilskynde til forbedringer, hvor det stadig er nødvendigt, og for at sikre betingelserne for én enkelt revision i de kommende år i henhold til artikel 73 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006.

4.40.

- Kommissionen konstaterede i sin undersøgelse af revisionsmyndigheder konstaterede Kommissionen, at forsinkelser i revisionsarbejde i nogle tilfælde var forbundet med forsinkelser i implementeringen af transaktioner lokalt.
- Som et resultat af Kommissionens omfattende undersøgelse af revisionsmyndighederne og under revisioner af systemerne har Kommissionen også påvist et behov for i visse tilfælde og ved særlige forhold at forbedre den eksisterende tjekliste, der anvendes af de nationale revisionsmyndigheder til revision af transaktioner. I den forbindelse deler Kommissionen nu sin egen tjekliste til revisioner af transaktioner, som tager hensyn til de tjeklister, der er udarbejdet af Retten, med revisionsmyndighederne i medlemsstaterne.

<sup>(12)</sup> 81 for 317 OP under EFRU og Samhørighedsfonden og 94 for 117 OP under ESF. 63 af disse revisionsmyndigheder er fælles for alle tre fonde.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- den valgte stikprøvemethode var ikke i overensstemmelse med den vejledning om udtagning af projekter, der var aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, eller den aftalte stikprøvemethode var ikke anvendt korrekt, og
- for alle revisionsmyndighedernes vedkommende blev der ved Rettens genudførelse af revisionen af projekter påvist revisionsresultater, som revisionsmyndigheden ikke tidligere havde indberettet. For seks revisionsmyndigheders vedkommende resulterede dette i en højere samlet fejlfrekvens end den, revisionsmyndigheden havde indberettet i den årlige kontrolrapport.

4.41. De årlige kontrolrapporter og revisionsudtalelser er baseret på revisionsresultaterne fra revisionsmyndighedernes revisioner af aktiviteter i relation til de udgifter, der er attesteret over for Kommissionen i det foregående regnskabsår, og systemrevisionerne, som afsluttes ved udgangen af juni i det regnskabsår, som er genstand for Rettens revision. Retten mener endvidere, at revisionsmyndighedernes revisionstilgange er så forskellige (endog inden for den samme medlemsstat), at deres resultater ikke kan samles og anvendes som grundlag for en samlet erklæring om den enkelte fond nationalt og på EU-niveau.

## KOMMISSIONENS SVAR

Siden starten af programmeringsperioden har Kommissionen desuden givet detaljerede og tekniske retningslinjer, tilbudt uddannelse og afholdt tekniske møder med revisorer fra de nationale revisionsmyndigheder. Derudover er de retningslinjer for anvendelsesområdet for og omfanget af revisioner af transaktioner, der blev givet i programmeringsperioden 2000-2006, stadig gyldige, da sådanne revisioner ikke varierer betydeligt mellem de to programmeringsperioder.

- Kommissionen fremhæver, at Kommissionens tekniske vejledningsnotat vedrørende stikprøver fungerer som en henstilling til revisionsmyndighederne. Det indeholder vejledende metoder, som hverken er juridisk bindende eller begrænsende med hensyn til revisionsmyndighedernes valg af alternative acceptable statistiske metoder, som kunne have samme gyldighed.
- Kommissionen bemærker, at resultatet af den nye beregning, der er fortaget af Retten, i nogle tilfælde er stærkt påvirket af kvantificeringen af fejl med hensyn til offentlige indkøb (jf. Kommissionens svar til punkt 4.26).

4.41. Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 giver en frist på seks måneder mellem afslutningen af revisionsperioden (juni) og udarbejdelsen af den årlige kontrolrapport og udtalelse (december). I sine retningslinjer for årlige kontrolrapporter har Kommissionen under hensyntagen til internationale revisionsstandarder opfordret revisionsmyndighederne til at indberette efterfølgende revisioner, som måtte forekomme i denne periode (juli til december).

Kommissionen vil gerne fremhæve, at under hensyntagen til antallet af revisionsmyndigheder i 27 medlemslande for alle samhørighedsprogrammer (jf. punkt 4.37), kan revisionsmetoderne meget vel variere, så de kan tilpasses til specifikationerne for de forskellige operationelle programmer og forvaltnings- og kontrolsystemer. Bestemmelserne, der fastsætter betingelserne for revisionsarbejde, har til formål at skabe en situation, hvor en revisionsmyndighed kan fremsætte en årlig revisionsudtalelse ud fra et program eller et system til Kommissionen på baggrund af revisioner af systemer og resultaterne fra revisioner udtrukket fra en statistisk stikprøve af transaktioner. Generaldirektørerne, som leder GD EMPL og GD REGIO, videregiver herefter revisions- og forvaltningsoplysninger i deres årlige aktivitetsrapporter, herunder den, der rapporteres af de nationale revisionsmyndigheder, på relevante aggregeringsniveauer med henblik på Kommissionens årlige forsikring.

I den årlige aktivitetsrapport for 2010 besluttede GD EMPL og GD REGIO at videregive oplysninger om de fejlfrekvenser, som medlemsstaterne meddelte for det første år for så vidt angår udgifterne for 2009 (hvilket er i overensstemmelse med resultater fra DAS-erklæringen for 2009), samt revisionsudtalelserne fra de enkelte programmer.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**Kommissionens undersøgelse af revisionsmyndighederne var generelt tilfredsstillende**

4.42. Kommissionen afsluttede undersøgelserne vedrørende 17 revisionsmyndigheder (GD for Regionalpolitik) og 36 revisionsmyndigheder (GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion). De fleste af revisionsmyndighederne oplevede forsinkelser i gennemførelsen af deres revisionsstrategi for 2010, og i yderligere fem tilfælde kunne Kommissionen som følge heraf ikke afslutte sin undersøgelse som planlagt.

4.43. Under sin revision konstaterede Kommissionen samme svagheder som dem, Retten havde bemærket under sin egen undersøgelse af revisionsmyndighederne, og Kommissionen har truffet korrigerende foranstaltninger, hvor det var relevant. På grundlag af sit eget arbejde konkluderer Kommissionen, at revisionsmyndighedernes revisionsudtalelser generelt er pålidelige.

4.44. Retten har gennemgået arbejdsrapporter og supplerende dokumentation for 35 af de 53 revisioner vedrørende revisionsmyndigheder, Kommissionen har udført. GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion har udarbejdet en fælles revisionsplan for undersøgelsen af revisionsmyndigheder, men alligevel noterede Retten, at tilgangen på visse punkter var forskellig. På trods af disse forskelle mener Retten, at Kommissionen generelt har draget passende konklusioner af denne undersøgelse.

**PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER**

4.45. Retten vurderede de årlige aktivitetsrapporter og ledsagende erklæringer for 2010 fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion, Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport og Generaldirektoratet for Energi.

4.42. I forbindelse med undersøgelsen af revisionsmyndighederne udførte GD REGIO 97 revisionsbesøg i 13 medlemsstater. Denne undersøgelse fortsætter i 2011.

Ud over de 36 revisionsmyndigheders undersøgelser, der blev omtalt af Retten, har nogle af revisionerne af systemer i GD EMPL også omfattet aspekter med relation til revisionsmyndighederne.

4.43. I den årlige aktivitetsrapport for 2010 drog GD REGIO de foreløbige konklusioner fra sine revisionsaktiviteter, at indtil der sker forbedringer hos nogle revisionsmyndigheder, kan GD REGIO fuldstændigt eller i høj grad stole på revisionsudtalelsen for 14 revisionsmyndigheder. Med hensyn til yderligere tre revisionsmyndigheder er der behov for betydelige forbedringer, for at GD REGIO kan stole på deres revisionsudtalelse.

GD EMPL's kontrolsystemer forventede en kombination af revisioner af systemer for operationelle programmer med høj risiko i kombination med en gennemgang af en række revisionsmyndigheder. I de fleste tilfælde var resultaterne positive. Disse revisioner førte dog også til en række afbrydelser og udsættelser af betalinger.

4.44. Kommissionen vil fortsætte sin gennemgang af revisionsmyndighederne, og hvis der konstateres mangler, vil Kommissionen afslutte denne metode ved at udføre specifikke revisioner med fokus på mere risikofyldte områder og programmer.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

4.46. I **Bilag 4.3** gives et resumé af resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser.

## KOMMISSIONENS SVAR

**4.46.** Kommissionen er af den opfattelse, at GD REGIO's årlige aktivitetsrapport også gør sig fortjent til at bibeholde den »A«-vurdering, der blev givet af Retten i 2009. GD REGIO's årlige aktivitetsrapport fastholdt ikke kun det samme niveau af gennemsigtighed og kvalitet i de oplysninger, der blev videregivet i 2009, men forbedrede også visse aspekter (oplysning om risikoengagementer pr. operationelt program).

Kommissionen bemærker, at Retten under sin revision har sikret sig, at omfanget af de forbehold, der blev udtrykt af generaldirektøren for GD REGIO (da dette også er tilfældet for GD EMPL), står i rimeligt forhold til de problemer, der blev konstateret i de tilgrundliggende programmer. Kommissionen finder ikke, at kvantificeringen af forbehold i generaldirektørens årlige aktivitetsrapporter kan sammenlignes med Rettens årlige estimerede fejlfrekvens. Estimeringen af risiko i de årlige aktivitetsrapporter er tættere på en estimering af de potentielle finansielle korrektioner for betalinger i referenceåret for de årlige aktivitetsrapporter efter de forbehold, der er givet udtryk for af de pågældende generaldirektører, og indtil alle modstridende procedurer er udført af Kommissionen. Det estimerede risikoengagement er baseret på en vurdering af den finansielle indvirkning på de operationelle programmer på baggrund af generaldirektørens egen analyse, som blandt andre aspekter omfatter de nationale revisionsmyndigheders arbejde (princippet om én enkelt revisionsmodel). Som i de tidligere årlige aktivitetsrapporter er denne kvantificering af risiko afhængig af vurderingen af den finansielle indvirkning af de forbehold, der er givet udtryk for på baggrund af den beregnede risiko pr. operationelt program under hensyntagen til sikkerhedsnettet på 5 %, der er angivet i forordning (EF) nr. 1260/99 (for 2000-2006) og forordning (EF) nr. 1083/2006 (for 2007-2013). I forordningerne fastsættes den højeste tærskel for mellemliggende betalinger i løbet af programmeringsperioden til 95 % af det beløb, som skal finansieres under de operationelle programmer. De resterende 5 % af Kommissionens betalinger er derfor omfattet af Kommissionens afgørelse ved afslutningen, hvilket tydeligt begrænser den finansielle risiko for manglende inddrivelse.

## KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

## Konklusioner

4.47. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at de mellemliggende og endelige betalinger vedrørende gruppen af politikområder samhørighed, energi og transport for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010, var væsentlig fejlbehæftede.

4.48. Retten konkluderer også, at revisionsmyndighederne som helhed var delvist effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**Anbefalinger**

4.49. **Bilag 4.4** viser resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne i Rettens tidligere årsberetninger (2008 og 2009). Følgende punkter bør bemærkes:

- Siden Kommissionen i februar 2008 vedtog sin handlingsplan, har den styrket tilsynet med de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer for programmeringsperioden 2007-13, særlig gennem sin overvågning af revisionsmyndighedernes arbejde og ved i stigende grad at benytte sig af muligheden for at afbryde og suspendere betalinger, og
- Kommissionen har fortsat sine bestræbelser på at give vejledning til de nationale myndigheder, som gennemfører operationelle programmer, og forenkle de støtteberettigelsesregler, der gælder for strukturfondene.

4.50. Som følge af revisionen og revisionsresultaterne og konklusionerne for 2010 anbefaler Retten, at Kommissionen:

- **Anbefaling 1:** fortsat overvåger, at bestemmelserne om berettigelse til at modtage EU-støtte overholdes, herunder særlig, at EU's og de nationale regler for offentlige indkøb (2009) anvendes korrekt.
- **Anbefaling 2:** opfordrer de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismerne strengt, inden de attesterer udgifterne over for Kommissionen (2008-09). Hver gang nationale organer eller EU-organer påviser væsentlige svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemernes funktionsmåde, bør Kommissionen fortsætte med at afbryde eller suspendere betalingerne til det operationelle program, indtil medlemsstaten har truffet korrigerende foranstaltninger.

**4.49.**

- Kommissionen påskønner Rettens vurdering af implementeringen og konsekvensen af sin handlingsplan for 2008.

Kommissionen udøvede sin tilsynsfunktion i 2010 ved at afbryde 63 (49 EFRU og 14 ESF) betalingsfrister og ved at træffe en afgørelse om suspension for det operationelle program for 2007-2013 og fem afgørelser om suspension (ESF) for det operationelle program for 2000-2006, hvor der er konstateret alvorlige mangler eller uregelmæssigheder. Disse tiltag fastholdes, indtil medlemsstaterne har truffet de nødvendige korrigerende foranstaltninger. Kommissionen anvender denne strenge politik i 2011, med 54 afbrydelser af de fastsatte betalingsfrister (40 for EFRU og 14 for ESF) inden den 30. juni 2011.

**4.50.**

- Kommissionen overvåger fortsat overholdelsen af reglerne for støtteberettigelse ved hjælp af regelmæssige revisioner og opfølgning på alle revisioner i EU og på nationalt niveau. Der indberettes tilstrækkelige oplysninger i de årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektøren for GD REGIO og generaldirektøren for GD EMPL. Kommissionen vil om nødvendigt fortsat træffe de nødvendige korrigerende foranstaltninger.

Hvad angår offentlige indkøb, overvåger Kommissionen løbende, at EU-direktiverne anvendes korrekt. Kommissionen har delt en analyse med medlemsstaterne af de fejltyper, der er opdaget inden for Samhørighed ved EU-revisioner i de foregående år, og har iværksat en øvelse med henblik på at indsamle bedste praksis og mulige svar fra medlemsstaterne for at rette op på sådanne fejl og reducere forekomsten af disse.

- Kommissionen har allerede i henhold til afgørelsen om decharge for 2009 forpligtet sig til at udføre en specifik, risikobaseret revision af korrektionsmekanismen i medlemsstaterne og til fortsat at afbryde eller suspendere betalingerne rettidigt, hvis det er nødvendigt. Den strenge politik er afspejlet i den årlige aktivitetsrapport for 2010 fra generaldirektøren for GD EMPL og generaldirektøren for GD REGIO. Det er hensigten, at det påtænkte skift til et system med årlig regnskabsafslutning for programmeringsperioden efter 2013 skal forbedre strukturfondenes forsikring yderligere. Kommissionen henviser også til sine svar på Rettens anbefalinger i sine årsberetninger for 2008 og 2009.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- **Anbefaling 3:** på grundlag af erfaringerne fra de første år i programmeringsperioden 2007-13 foretager en vurdering af anvendelsen af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at identificere mulige områder, hvor reglerne kan forenkles yderligere, og for at eliminere potentielle kilder til fejl i perioden efter 2013.
- **Anbefaling 4:** foreslår, at strukturfondsforordningerne for den aktuelle programmeringsperiode ændres, så medlemsstaterne vil skulle rapportere om den finansielle gennemførelse af finansieringstekniske instrumenter. Revisionsmyndighederne og Kommissionen bør også regelmæssigt kontrollere implementeringen af fondene.
- **Anbefaling 5:** giver revisionsmyndighederne yderligere vejledning for den aktuelle programmeringsperiode, særlig om stikprøveudtagning, omfanget af de kontroller, der skal udføres i forbindelse med revisionen af projekter, og rapportering af revisionsresultater.
- **Anbefaling 6:** foreslår, at rapporteringsperioden for de årlige kontrolrapporter bringes i overensstemmelse med regnskabsåret for EU's budget i strukturfondsforordningerne for perioden efter 2013, og at metoderne harmoniseres, så revisionsmyndighedernes revisionsudtalelser for de enkelte fonde kan samles nationalt og på EU-niveau.

## KOMMISSIONENS SVAR

- Kommissionen er enig i anbefalingen, såfremt den er målrettet mod de medlemsstater, der oplever tilbagevendende problemer i forbindelse med implementeringen af deres operationelle programmer.
- Kommissionen er enig i anbefalingen og påtænker at forslå at gøre indberetning af brug af finansieringstekniske instrumenter i medlemsstaterne obligatorisk. Revisionen af implementeringen af finansieringstekniske instrumenter udføres ved hjælp af tematiske revisioner som foreskrevet i den fælles revisionsstrategi for strukturfondene.  
  
*En årlig rapport fra medlemsstaterne om den finansielle implementering af de finansieringstekniske instrumenter kunne overvejes i forordningen om strukturfonde for den næste programmeringsperiode.*
- Kommissionen er enig i anbefalingen. Kommissionen giver løbende retningslinjer og rådgivning til revisionsmyndighederne om en række tekniske og forskriftsmæssige forhold. Kommissionens gennemgang af revisionsmyndighederne, der startede i 2009, var også en mulighed for at udvikle tiltag til opbygning af kapacitet for de nationale revisionsmyndigheder, hvilket blev forklaret yderligere i de årlige aktivitetsrapporter for 2010 fra generaldirektøren for GD REGIO og generaldirektøren for GD EMPL.  
  
*Som et resultat af analysen af de årlige kontrolrapporter, revisionsudtalelser og fejlfrekvenser rapporteret af de nationale revisionsmyndigheder inden afslutningen af 2010 har Kommissionen forpligtet sig til at give yderligere forbedrede retningslinjer til revisionsmyndighederne om de forhold, der er rejst af Retten. Et udkast til sådanne retningslinjer er allerede blevet drøftet på de tekniske møder, der er afholdt indtil nu, og vil være færdiggjort inden den næste øvelse for den årlige kontrolrapport.*
- Kommissionen er enig i den første del af anbefalingen. Kommissionens forslag om en ændring af finansforordningen omfatter en rettidig regnskabsafslutning, som vil bringe de respektive rapporteringsperioder for medlemsstaterne (årlig kontrolrapport og årlig revisionsudtalelse), Kommissionen (årlige aktivitetsrapporter) og Retten (DAS-erklæring/årsrapport) i overensstemmelse med det tilsvarende finansår (jf. også Kommissionens svar til punkt 4.41).

**OPFØLGNING AF SÆRBERETNINGER****Opfølgning af særberetning nr. 1/2006 om Den Europæiske Socialfonds bidrag til bekæmpelse af skolefrafald**

4.51. I særberetning nr. 1/2006 vurderede Retten hensigtsmæssigheden af de procedurer, som i programmeringsperioden 2000-06 skulle sikre, at de ESF-medfinansierede foranstaltninger til bekæmpelse af skolefrafald var produktive og effektive. Retten understregede, at medlemsstaternes forvaltningssystemer skal følge principperne om produktivitet, effektivitet og sparsommelighed og være i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne. Retten anbefalede særlig, at medlemsstaterne foretager en analyse af de forventede positive økonomiske virkninger, og at fordelingen af midler bør baseres på objektive og relevante kriterier, så midlernes potentielle effekt optimeres. Retten bemærkede, at rimelige årlige mål for reduktionen af andelen af personer med kort skolegang vil gøre det nemmere at nå de mål, der blev fastsat af Det Europæiske Råd.

4.52. Rettens anbefalinger er delvist blevet fulgt (jf. **bilag 4.5a**). Elementer i forvaltningssystemerne for ESF som helhed er blevet opdateret med henblik på programmeringsperioden 2007-13, og det har indvirket på foranstaltningerne til bekæmpelse af skolefrafald. Specielt vedrørende skolefrafald godkendte Rådet i juni 2011 en henstilling om »Politikker, som skal mindske antallet af elever, som forlader skolen for tidligt«.

4.53. Effekten af disse foranstaltninger har endnu ikke vist sig, ikke mindst fordi hovedforanstaltningen til bekæmpelse af skolefrafald først blev vedtaget i 2011. Retten bemærker, at der stadig ikke er en klar forbindelse mellem de specifikke prioriteringer og målene vedrørende skolefrafald og omfanget af de midler, der er afsat, i de operationelle programmer. Kommissionen har for nylig givet udtryk for, at den har til hensigt at analysere EU-finansieringens merværdi som led i sine egne revisioner, men den gør det endnu ikke.

4.52. Kommissionen er af den opfattelse, at Rettens anbefalinger er blevet gennemført fuldstændigt under hensynstagen til det regelsæt, der allerede er fastlagt for 2007-2013 på datoen for offentliggørelsen af Rettens revisionsrapport. I forbindelse med Europa 2020-strategien lancerede Kommissionen i starten af 2011 en handlingsplan for at reducere antallet af elever, der forlader skolen før tiden, herunder et forslag til Rådets henstilling om politikker, som skal mindske antallet af elever, der forlader skolen før tiden (godkendt i juni 2011).

4.53. ESF's operationelle programmer indeholder en klar forbindelse mellem de bibeholdte prioriteringer, de mål, der skal nås, som også omsættes til kvantificerede mål på prioritetsområderne, som forudset i regelsættet og det finansieringsniveau, der kræves for at nå målene. Kommissionens forslag for perioden efter 2013 vil bygge på de nuværende bestemmelser om programmering og forudgående evaluering. De operationelle programmer skal respektere lovbestemmelserne og vise forbindelser mellem prioriteter, formål og finansieringsniveau.

I forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forordninger til næste programmeringsperiode ventes det, at der vil blive lagt større vægt på output. En del af GD EMPL's revisionsressourcer skal derfor nyorienteres i retning mod effektivitetsrevision i stedet for den aktuelle konformitetskontrol/finansielle revision.

### Opfølgning af særberetning nr. 10/2006 om efterfølgende evalueringer af mål 1- og mål 3-programmer i perioden 1994-1999 (strukturfondene)

4.54. I særberetning nr. 10/2006 vurderede Retten, om Kommissionens efterfølgende evalueringer af strukturfondsinterventionerne i programmeringsperioden 1994-99 havde gjort det muligt at foretage en fyldestgørende bedømmelse af virkningerne af strukturfondsinterventionerne, og om anbefalingerne fra undersøgelsen havde været nyttige. Revisionen viste, at der var svagheder i evalueringsprocessen, som begrænsede vurderingen af strukturfondenes effekt.

4.55. GD for Regionalpolitik og GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion har taget de fleste af de centrale spørgsmål, der blev rejst i særberetning nr. 10/2006, op i forbindelse med deres efterfølgende evalueringer for perioden 2000-06 (jf. **bilag 4.5b**). De er begyndt at gå væk fra en landeorienteret tilgang og tager i stedet udgangspunkt i centrale tematiske områder for bedre at kunne koncentrere sig om strategiske spørgsmål i en Union med 27 medlemsstater. Kravet om en obligatorisk midtvejsevaluering, som blev indført i retsgrundlaget for 2000-06, burde have gjort det lettere at få gennemført efterfølgende evalueringer. Men da midtvejsevalueringerne fandt sted, var der væsentlige svagheder i medlemsstaternes overvågningssystemer, og det var for tidligt at vurdere udgifternes effektivitet (jf. også særberetning 1/2007 om midtvejsprocesserne). For at forbedre kvalitetskontrollen af de efterfølgende evalueringer har begge GD'er afsat flere ressourcer hertil, forbedret opgavebeskrivelsen for evalueringspakkerne og styrket procedurerne for kvalitetskontrol.

4.56. For perioden 2007-13 vil begge GD'er kunne udnytte, at mekanismerne til kvalitetsforbedring af medlemsstaternes egne evalueringer er blevet bedre, og at der anvendes kontrafaktisk analyse (GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion), eller at anvendelsen heraf udvides (GD for Regionalpolitik). For så vidt angår vurderingen af strukturfondenes produktivitet bør man fortsætte med at udfylde den nyligt etablerede database over enhedsomkostninger, så den vil kunne anvendes (GD for Regionalpolitik). Nationale databaser over enhedsomkostninger for uddannelsesprojekter og centrale elementer vil kunne være en hjælp for medlemsstaterne i forbindelse med forberedelse og godkendelse af projekter. Især for regionalpolitikken vedkommende kunne Strukturfondenes produktivitet yderligere forbedres ved nærmere at undersøge årsagerne til, at bidragene fra den private sektor er mærkbart forskellige fra medlemsstat til medlemsstat, og af muligheden for at yde finansiering via andre instrumenter end tilskud.

4.54. Jf. Kommissionens svar til særberetning nr. 10/2006.

4.55. Der henvises til tabellen i **bilag 4.5b** for Kommissionens svar.

4.56. GD for Regionalpolitik er enig med Retten i de fleste punkter. Med hensyn til støtte til virksomheder er der stadig behov for betydelig mere dokumentation, før der kan drages faste konklusioner om løftestangeffekt og den relative værdi af tilskud og andre instrumenter. Kommissionens igangværende evalueringsmæssige arbejdsprogram og de evalueringer, der foretages af flere medlemsstater, vil bidrage til dette.

DG EMPL arbejder aktuelt med kontrafakta. Der er allerede afholdt flere informationsmøder i regi af ESF's evalueringspartnerskabsmøder, som bl.a. omfattede præsentationer givet af medlemsstater og en akademisk ekspert. Udfordringerne ved at anvende kontrafakta i samhørighedspolitikken undersøges. GD EMPL's vejledning om ESF-evaluering for perioden 2014-2020 opfordrer medlemsstaterne til at foretage kontrafaktiske evalueringer/kontrolgruppeevalueringer.

### Opfølgning af særberetning nr. 7/2009 om forvaltningen af Galileoprogrammet i udviklings- og valideringsfasen

4.57. I særberetning nr. 7/2009 anbefalede Retten bl.a., at Kommissionen tilpasser sine ressourcer og sine retlige og finansielle instrumenter til de særlige forhold, der gælder for udvikling og forvaltning af et industriprogram. Retten anbefalede også, at Kommissionen hurtigst muligt får afklaret programmets politiske mål og omsætter dem til strategiske og operationelle mål, og herunder definerer brugerbehov, tekniske parametre og forretningsmodellen <sup>(13)</sup>.

4.58. Kommissionen har delvist fulgt Rettens anbefalinger (jf. **bilag 4.5c**). Kommissionen har påtaget sig rollen som programforvalter og har indgået formelle delegeringsaftaler med Det Europæiske Rumagentur (ESA). Kommissionen har bedt medlemsstaterne om at afklare programmets politiske mål, så de kan omsættes til endelige strategiske og operationelle mål, men der er ikke opnået enighed om en fælles holdning. Selv om Kommissionen har udarbejdet et skøn over de mellem- og langsigtede projektkostninger, er de nødvendige finansieringskilder endnu ikke sikret. På grundlag af Kommissionens tal noterer Retten, at disse mellem- og langsigtede projektkostninger vil kunne beløbe sig til mere end 20 milliarder euro frem til 2030.

4.59. Før alle de operationelle satellitter opsendes, bør der udarbejdes en klar plan, som dækker programomkostningerne efter 2013, og der bør identificeres finansieringskilder. Med hensyn til ledelsesstruktur og menneskelige ressourcer anbefaler Retten, at Kommissionen fortsat arbejder på at få implementeret anbefalingerne i særberetning nr. 7/2009.

**4.58.** Kommissionen er i færd med at gennemføre anbefalingerne.

I forbindelse med forberedelserne til den nye flerårige finansielle ramme vil Kommissionen fremlægge et nyt forslag til retsakt om den videre gennemførelse af programmerne Galileo og Egnos. Det vil blandt andet omfatte principperne for styringen af programmerne og en ajourført fastsættelse af de nødvendige budgetmidler.

De overordnede politiske og strategiske mål for GNSS-programmerne blev fastlagt i forordning (EF) nr. 683/2008 <sup>(2)</sup>, og de bliver gradvist omsat til operationelle mål (statsreguleret tjeneste, livskritisk tjeneste, eftersøgnings- og redningstjeneste, forretningsmæssig tjeneste), idet den tekniske kompleksitet af initiativet tages i betragtning.

Uden kendskab til den fremtidige offentlige finansieringsstøtte giver en ekstrapolering af budgettet for programmerne ikke et fyldestgørende samlet billede, som kan anvendes til at drage konklusioner om de samlede finansielle nettoomkostninger.

**4.59.** Kommissionen er i færd med at udarbejde en konsekvensvurdering, der identificerer de tekniske muligheder for videre gennemførelse og drift af de europæiske GNSS-programmer, herunder de omkostninger og direkte og indirekte fordele, der er forbundet med programmerne.

<sup>(13)</sup> I betragtning af programmets gennemførelsesstadium er anbefaling 2 b), 3, 4 c), 4 d) og 5 ikke medtaget i denne opfølgning.

<sup>(2)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo)

BILAG 4.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE SAMHØRIGHED, ENERGI OG TRANSPORT

2010						Energi og transport	I alt	2009	2008	2007
Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkeds-forhold		Regionalpolitik								
ESF	Andre	EFRU	Samhørigheds-fonden	ISPA						

STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR

Transaktioner i alt (bestående af):	60	6	143	20	6	8	<b>243</b>	209	189	217
Forskud	0	0	0	0	0	0	<b>0</b>	20	9	10
Mellemliggende/endelige betalinger	60	6	143	20	6	8	<b>243</b>	189	180	207

RESULTATERNE AF TESTEN 1 2 (1) (2)

Andel af de testede transaktioner, der:

ikke var behæftet med fejl	70 % (42)	100 % (6)	47 % (67)	25 % (5)	17 % (1)	37 % (3)	<b>51 % (124)</b>	67 %	58 %	50 %
var behæftet med en eller flere fejl	30 % (18)	0 % (0)	53 % (76)	75 % (15)	83 % (5)	63 % (5)	<b>49 % (119)</b>	33 %	42 %	50 %

Analyse af fejlbehæftede transaktioner

Analyse pr. udgiftstype

Forskud	i.r.	i.r.	i.r.	i.r.	i.r.	i.r.	<b>i.r.</b>	3 %	0 %	1 %
Mellemliggende/endelige betalinger								97 %	100 %	99 %

Analyse pr. fejltype

Ikke-kvantificerbare fejl:	39 % (7)	0 % (0)	55 % (42)	93 % (14)	80 % (4)	20 % (1)	<b>57 % (68)</b>	50 %	42 %	33 %
Kvantificerbare fejl:	61 % (11)	0 % (0)	45 % (34)	7 % (1)	20 % (1)	80 % (4)	<b>43 % (51)</b>	50 %	58 %	67 %
Støtteberettigelse	91 % (10)	0 % (0)	100 % (34)	100 % (1)	100 % (1)	75 % (3)	<b>96 % (49)</b>	69 %	89 %	78 %
Forekomst	9 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>2 % (1)</b>	0 %	0 %	12 %
Nøjagtighed	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	25 % (1)	<b>2 % (1)</b>	31 %	11 %	10 %

ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL

Den mest sandsynlige fejlprocent

**7,7 %**

Nedre fejlgrænse

4,7 %

Øvre fejlgrænse

10,7 %

(1) For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen var stikprøven opdelt i segmenter.

(2) Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

i.r: ikke relevant.

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE SAMHØRIGHED, ENERGI OG TRANSPORT

Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer: Revisionsmyndigheder — overholdelse af centrale krav i forordningerne og effektivitet med hensyn til at sikre aktiviteterens formelle rigtighed

Centrale krav omfattet af Rettens test		Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Frankrig	Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Forenede Kongerige/Nordirland	Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Italien (Sardinien)	Revisionsmyndighed EFRU/Samhørighedsfonden — Polen	Revisionsmyndighed EFRU/Samhørighedsfonden — Spanien (Andalusien og Valencia)	Revisionsmyndighed ESF — Polen	Revisionsmyndighed ESF — Spanien (Andalusien)	Revisionsmyndighed ESF — Tyskland (Forbund)
Generelle aspekter	Forvaltnings- og kontrolsystemerne for det operationelle program har en struktur, som sikrer en korrekt definition, fordeling og adskillelse af funktioner i revisionsmyndigheden og mellem revisionsmyndigheden og andre kompetente forvaltnings- og kontrolorganer.	Overholdt	Overholdt	Delvist overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt
Revisionshåndbogens anvendelsesområde	Der findes en revisionshåndbog (både for revision af systemer og af aktiviteter), som er i overensstemmelse med internationalt anerkendte revisionsstandarder, og som klart beskriver revisionshandlingerne.	Overholdt	Delvist overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Revisionsmetoder til systemrevision	Det arbejde, revisionsmyndigheden udfører for at evaluere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal bruges til at efterprøve, om de centrale krav i de relevante forordninger er overholdt (udspecifiseret for forvaltningsmyndigheder, formidlende organer og attesterende myndigheder), og passende vurderingskriterier for hvert af disse centrale krav.	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt
Gennemgang af systemrevisioner	Revisionsmyndighedernes revisionsplan var gennemført i overensstemmelse med den godkendte strategi for perioden, systemrevisionerne var udført i overensstemmelse med de metoder, der var fastlagt af revisionsmyndigheden, og alle faser i systemrevisionerne var korrekt dokumenteret.	Effektive	Delvist effektive	Delvist effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive
Stikprøvemethode til revision af aktiviteter	Der er defineret passende stikprøveudtagningsmetoder med henblik på udtagelsen af den stikprøve af aktiviteter, der skal revideres i den pågældende referenceperiode.	Delvist overholdt	Overholdt	Delvist overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt

Centrale krav omfattet af Rettens test		Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Frankrig	Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Forenede Kongerige/Nordirland	Revisionsmyndighed EFRU/ESF — Italien (Sardinien)	Revisionsmyndighed EFRU/Samhørighedsfonden — Polen	Revisionsmyndighed EFRU/Samhørighedsfonden — Spanien (Andalusien og Valencia)	Revisionsmyndighed ESF — Polen	Revisionsmyndighed ESF — Spanien (Andalusien)	Revisionsmyndighed ESF — Tyskland (Forbund)
Udtagning af en stikprøve til revision af aktiviteter	Stikprøveudtagningsmetoderne er blevet anvendt som defineret til udtagning af den stikprøve af aktiviteter, der skal revideres i referenceperioden.	Effektiv	Effektiv	Ikke effektiv	Effektiv	Effektiv	Effektiv	Effektiv	Delvist effektiv
Revisionsmetoder til revision af aktiviteter	Det revisionsarbejde, der var udført med henblik på at undersøge aktiviteternes formelle rigtighed, er baseret på en tjekliste med spørgsmål, som skal efterprøve overholdelsen af kravene i den relevante forordning, og som er tilstrækkelig detaljerede til, at der kan tages højde for de dermed forbundne risici.	Delvist overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvist overholdt
Gennemgang af revisioner af aktiviteter	Revisionerne var udført i overensstemmelse med den udvalgte stikprøve for perioden, de var udført i i overensstemmelse med de metoder, revisionsmyndigheden havde fastlagt, og alle faser i revisionerne var korrekt dokumenteret.	Effektiv	Delvist effektiv	Ikke effektiv	Effektiv	Delvist effektiv	Effektiv	Effektiv	Effektiv
Genudførelse af revisioner af aktiviteter	Rettens egen genudførelse af revisionsmyndighedens revisioner gav samme resultater som dem, revisionsmyndigheden havde indberettet til Kommissionen.	Effektiv	Delvist effektiv	Delvist effektiv	Effektiv	Delvist effektiv	Effektiv	Effektiv	Delvist effektiv
Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse	Den årlige kontrolrapport og revisionsudtalelse var udarbejdet i overensstemmelse med forskrifterne og de retningslinjer, Kommissionen og medlemsstaterne har aftalt, og rapporten er i overensstemmelse med resultaterne af de revisioner af systemer og aktiviteter, revisionsmyndigheden har udført.	Overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt	Overholdt	Overholdt	Overholdt	Delvist overholdt	Delvist overholdt
<b>Samlet vurdering</b>		<b>Effektive</b>	<b>Delvist effektive</b>	<b>Ikke effektive</b>	<b>Effektive</b>	<b>Delvist effektive</b>	<b>Effektive</b>	<b>Delvist effektive</b>	<b>Delvist effektive</b>

## RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTAELSER VEDRØRENDE SAMHØRIGHED, ENERGI OG TRANSPORT

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Retts bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
REGIO	med forbehold	<p>Forbehold med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for de udgifter vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, der var anmeldt i flere medlemsstater. Forbeholdet er baseret på svagheder ved centrale elementer i forvaltnings- og kontrolsystemerne for begge fonde, som de nationale myndigheder ikke havde kontrolleret tilstrækkeligt, og hvor der ikke var truffet korrigerende foranstaltninger.</p> <p>For perioden 2000-06 vedrører forbeholdet 21 OP i 6 medlemsstater (undtagen INTERREG) og to samhørighedsfundsprojekter i to medlemsstater, og det kvantificeres til 679,4 millioner euro eller 15,8 % af de mellemliggende betalinger i regnskabsåret. EU's samlede risikoengagement vedrørende denne programmeringsperiode skønnes at ligge mellem 32,5 og 68,8 millioner euro, dvs. mellem 0,8 % og 1,5 % af regnskabsårets mellemliggende betalinger (4 297,3 millioner).</p> <p>For perioden 2007-13, vedrører forbeholdet 69 OP i 10 medlemsstater og TEC-OP. Dette kvantificeres til 3 417,1 million euro eller 13,4 % af de mellemliggende betalinger i regnskabsåret. EU's risikoengagement for denne programmeringsperiode skønnes at ligge mellem 203,7 og 423,9 millioner euro, dvs. mellem 0,8 % og 1,6 % af de mellemliggende betalinger i regnskabsåret (25 527,8 millioner euro).</p>	<p>Retten mener, at generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport som helhed er udarbejdet i henhold til de relevante retningslinjer fra Kommissionen.</p> <p>Retten anerkender, at GD REGIO sammenlignet med 2009 har fremlagt flere oplysninger om de risikobehæftede beløb pr. operationelt program.</p> <p>Retten noterer imidlertid, at dens egen fejlfrekvens er væsentlig højere end de forbehold, generaldirektøren har kvantificeret.</p> <p>GD REGIO har fremsat forbehold med en kvantificerbar effekt for begge programmeringsperioder. Kvantificeringen er baseret på den formodning, at hvis risikobeløbet er mindre end de 5 %, der kan tilbageholdes i forbindelse med alle operationelle programmer, vil de kontroller, der skal udføres, når det operationelle program afsluttes, være tilstrækkelige til, at risikoen formindskes. Retten mener, at denne tilgang medfører, at risikobeløbene undervurderes.</p> <p>Endelig blev 2 823 millioner euro i finansielle korrektioner indberettet som værende implementeret i 2010. Men ikke alle godkendelses- og kontrolprocedurer var afsluttet ved årets udgang, især ikke for så vidt angår afslutningen af OP for perioden 2000-06. I Kommissionens bemærkning nr. 6 til regnskabet for 2010 er det således kun 563 millioner euro, der er klassificeret som implementerede (jf. også <b>bilag 1.2</b>, punkt 3).</p>	B	A

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Retten bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
EMPL	med forbehold	<p>Forbehold med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for de udgifter vedrørende EFRU og Samhørighedsfonden, der var anmeldt vedrørende specifikke OP under ESF i flere medlemsstater. Forbeholdet er baseret på svagheder ved centrale elementer i forvaltnings- og kontrolsystemerne for operationelle programmer, som de nationale myndigheder ikke havde kontrolleret tilstrækkeligt, og hvor der ikke var truffet korrigerende foranstaltninger.</p> <p>For perioden 2000-2006 vedrører forbeholdet 13 OP i fire medlemsstater, og det kvantificeres til 9,4 millioner euro eller 0,14 % af de mellemliggende betalinger i regnskabsåret.</p> <p>For perioden 2007-2013 vedrører forbeholdet 30 OP i ni medlemsstater, og det kvantificeres til 71,6 millioner euro eller 1,13 % af de mellemliggende betalinger i regnskabsåret.</p>	<p>Retten mener, at generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport som helhed er udarbejdet i henhold til de relevante retningslinjer fra Kommissionen.</p> <p>Retten anerkender, at GD EMPL sammenlignet med 2009 har fremlagt flere oplysninger om de risikobehæftede beløb pr. operationelt program.</p> <p>For begge perioder har GD EMPL fremsat forbehold med en kvantificerbar effekt. Kvantificeringen er baseret på den formodning, at hvis risikobeløbet er mindre end de 5 % af betalingen til et operationelt program, der kan tilbageholdes, vil de kontroller, der skal udføres, når programmet afsluttes, være tilstrækkelige til, at risikoen formindskes. Retten mener, at denne tilgang medfører, at risikobeløbene undervurderes.</p>	A	A
MOVE	med forbehold	<p>Forbehold på grund af frekvensen af resterende fejl med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser i kontrakterne under sjette rammeprogram for forskning (RP6): frekvensen af resterende fejl konstateret under den efterfølgende kontrol er højere end kontrolmålet (2 %).</p> <p>Restfejlfrekvensen er på 4,42 % og svarer til et potentielt risikobeløb på 1,15 millioner euro eller 1,95 % af betalingerne under RP6 og 0,5 % af de samlede betalinger, som GD MOVE afholdt i 2010.</p>	<p>Retten mener, at generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport som helhed er udarbejdet i overensstemmelse med de relevante retningslinjer fra Kommissionen.</p>	A	A <sup>(1)</sup>
ENER	med forbehold	<p>Forbehold på grund af frekvensen af resterende fejl med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser i kontrakterne under sjette rammeprogram for forskning (RP6): frekvensen af resterende fejl konstateret under den efterfølgende kontrol er højere end kontrolmålet (2 %).</p> <p>Frekvensen af resterende fejl er på 4,42 % og svarer til et potentielt risikobeløb på 1,7 millioner euro eller 1,12 % af betalingerne under RP6 og 0,15 % af de samlede betalinger afholdt af GD ENER i 2010.</p>	<p>Retten mener, at generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport er udarbejdet i overensstemmelse med de relevante retningslinjer fra Kommissionen.</p>	A	A <sup>(1)</sup>

(<sup>1</sup>) Resultaterne af gennemgangen af GD TREN's årlige aktivitetsrapport er gengivet i bilag 5.3 til årsberetningen for 2009. I februar 2010 blev GD TREN delt i to: GD MOVE og GD ENER.

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvist rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM SAMHØRIGHED, ENERGI OG TRANSPORT

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2009	<p><b>Samhørighed:</b></p> <p>Kommissionen bør overvåge, at betingelserne for at modtage EU-støtte overholdes, herunder at EU's regler og de nationale regler for offentlige indkøb anvendes korrekt</p> <p>(jf. punkt 4.38 i årsberetningen for 2009).</p>	<p>Som led i en specifik undersøgelse af projekterne under Samhørighedsfonden i perioden 2000-06 og en undersøgelse af de operationelle programmer for perioden 2007-13 er Kommissionen for øjeblikket i gang med at undersøge anvendelsen af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler. Den har også udsendt retningslinjer og iværksat uddannelsesforanstaltninger for forvaltnings- og revisionsmyndighederne i medlemsstaterne (f.eks. »train the trainers-seminarer«, bilaterale uddannelseskurser for forvaltnings- og revisionsmyndigheder).</p> <p>I januar 2011 offentliggjorde Kommissionen en grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb (KOM(2011) 15, endelig).</p> <p>Kommissionens evaluering af de lovgivningsmæssige rammer for EU's offentlige indkøb forventes at være færdig i 2011.</p>	<p>Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført gennem de forskellige igangværende tiltag som beskrevet af Retten.</p> <p>Jf. Kommissionens svar på punkt 4.50, <b>Anbefaling 1</b>.</p> <p>Jf. også Kommissionens svar på punkt 4.20, 4.21 og 4.29 om uddannelse og vejledning.</p>	<p>Retten mener, at anbefalingen er implementeret for så vidt angår uddannelse og vejledning, så længe Kommissionen bliver ved med at følge den nuværende politik.</p> <p>Retten vil følge op på de specifikke foranstaltninger vedrørende offentlige indkøbsaftaler (jf. også udtalelse nr. 4/2011<sup>(1)</sup>).</p>
2008	<p><b>Samhørighed:</b></p> <p>Kommissionen bør gennem sin overvågning sikre, at de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer fungerer effektivt</p> <p>(jf. punkt 6.37 a) og c) i årsberetningen for 2008 og punkt 4.37 c) i årsberetningen for 2009).</p>	<p>Med forbehold for de generelle bestemmelser i strukturfondsforordningerne defineres støtteberettigelsesreglerne på nationalt niveau og i nogle tilfælde for det enkelte operationelle program.</p> <p>Kommissionen har gennemgået de ændringer, medlemsstaterne indførte i disse regler i 2010.</p> <p>I 2010 undersøgte Kommissionen de revisionsmyndigheder, der tager sig af de operationelle programmer for 2007-13 og fortsatte gennemførelsen af specifikke revisioner vedrørende systemer og projekter. De årlige aktivitetsrapporter for 2010 giver en detaljeret vurdering af hvert enkelt af de operationelle programmer for 2007-13, primært baseret på de oplysninger, revisionsmyndighederne har indberettet.</p>	<p>Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført (jf. Kommissionens svar på punkt 4.50, <b>Anbefaling 2</b>.)</p> <p>Jf. også Kommissionens svar på punkt 4.42, 4.43 og 4.44 om dens undersøgelse af årlige aktiviteter.</p> <p>DG REGIO og DG EMPL er af den opfattelse, at de har fulgt korrekt op på alle forbehold, der er givet udtryk for vedrørende programmerne for 2007-2013 i deres respektive årlige aktivitetsrapporter.</p>	<p>Retten mener, at anbefalingen er implementeret for så vidt angår uddannelse og vejledning, så længe Kommissionen bliver ved med at følge den nuværende politik.</p>

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2008	<p><b>Samhørighed:</b></p> <p>Kommissionen bør opfordre de nationale myndigheder til at anvende korrektionsmekanismerne strengt, inden de attesterer udgifterne over for Kommissionen</p> <p>(jf. punkt 6.37 b) og d), i årsberetningen for 2008 og punkt 4.37 a) og b), i årsberetningen for 2009).</p>	<p>Kommissionen har i højere grad udnyttet den bestemmelse i strukturfondsforordningerne for 2007-13, som giver den mulighed for at afbryde eller suspendere betalinger, når en revisionsrapport giver anledning til begrundet mistanke om væsentlige svagheder (eller uregelmæssigheder, som endnu ikke er blevet korrigeret). Det giver medlemsstaterne et yderligere incitament til i rette tid at træffe alle de nødvendige foranstaltninger.</p> <p>Kommissionen indførte også ændringer med hensyn til medlemsstaternes rapportering af tilbagebetalinger og inddrivelses under programmerne for 2007-13. Bilag XI til Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006.</p> <p>Detailed information on payment interruptions and suspensions is disclosed in the 2010 AAR for both DG REGIO and DG EMPL.</p>	<p><i>Kommissionen finder, at denne anbefaling er blevet gennemført (jf. Kommissionens svar på punkt 4.50, <b>Anbefaling 2.</b>)</i></p>	<p><b>Retten mener, at anbefalingen er implementeret for så vidt angår uddannelse og vejledning, så længe Kommissionen bliver ved med at følge den nuværende politik.</b></p>

(<sup>1</sup>) Udtalelse nr. 4/2011 om Kommissionens grønbog om modernisering af EU's politik for offentlige indkøb (EUT C 195 af 2.7.2011, s. 1).

## OPFØLGNING AF SÆRBERETNING Nr. 1/2006: ANALYSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER TRUFFET SOM REAKTION PÅ RETTENS ANBEFALINGER

Oprindelige anbefalinger	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet	Tilbageværende eller yderligere svagheder	Kommissionens svar
<ul style="list-style-type: none"> <li>— Kommissionen bør om nødvendigt give medlemsstaterne den vejledning, de har brug for, så det sikres, at fællesskabsmidlerne bruges i overensstemmelse med principperne om effektivitet, produktivitet og sparsommelighed, og</li> <li>— medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen inden for rammerne af de medfinansierede foranstaltninger fastlægge procedurer eller forbedre de eksisterende procedurer for udvælgelse af projekter og identificering af de unge, som der er størst risiko for vil forlade skolen for tidligt, og for målretning af støtten.</li> </ul>	<p>Disse anbefalinger er for størstedelens vedkommende blevet fulgt, om end først flere år efter Rettens beretning. I juni 2011 vedtog Rådet en henstilling om »politikker, som skal mindske antallet af elever, der forlader skolen for tidligt«. Sigtet med denne henstilling er at hjælpe beslutningstagerne i medlemsstaterne med at forstå fænomenet og de faktorer, som bidrager hertil. Der er også udsendt generelle retningslinjer til medlemsstaterne vedrørende strukturfondene.</p>	<p>Den vigtigste korrigerende foranstaltning, som specifikt tager sigte på skolefrafald, blev først vedtaget af Rådet i 2011 og har endnu ikke haft væsentlig effekt.</p>	<p>I forbindelse med Europa 2020-strategien lancerede Kommissionen i starten af 2011 en handlingsplan for at reducere skolefrafald, herunder et forslag til Rådets henstilling (godkendt i juni 2011) om politikker, som skal mindske skolefrafald. Denne henstilling indeholder retningslinjer, der skal hjælpe medlemsstaterne til at udvikle omfattende og evidensbaserede politikker til at mindske skolefrafald. Arbejdet med handlingsplanen blev påbegyndt allerede i 2006 med etablering af klyngen om »adgang til og social integration i livslang læring« og med afgrænsning af arbejdsprogrammet for denne klynge. Handlingsplanen, der blev vedtaget af Kommissionen i 2011, er baseret på klyngens arbejde og flere komparative studier af skolefrafald i Europa (gennemført mellem 2006 og 2009).</p>
<ul style="list-style-type: none"> <li>— Kommissionen bør kontrollere, at medlemsstaternes forvaltningssystemer følger principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne.</li> </ul>	<p>Denne anbefaling er endnu ikke blevet fulgt. I forbindelse med den næste programmeringsperiode forventer Kommissionen, at dens revisioner også vil komme til at omfatte en undersøgelse af den merværdi, EU-finansieringen har tilført <sup>(1)</sup>.</p>	<p>Kommissionen har endnu ikke udvidet omfanget af sin revision til også at omfatte en undersøgelse af EU-finansieringens merværdi.</p>	<p>I forbindelse med udarbejdelsen af udkast til forordninger til næste programmeringsperiode ventes det, at der vil blive lagt større vægt på output, idet finansieringsordningerne i stor udstrækning er lagt an på at belønne output/resultat frem for input. En del af Kommissionens revisionsressourcer skal derfor nyorienteres i retning mod effektivitetsrevision i stedet for den aktuelle konformitetskontrol/finansielle revision.</p>
<ul style="list-style-type: none"> <li>— Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen foretage en analyse af de forventede positive økonomiske virkninger. Denne analyse bør omfatte en dokumenteret og motiveret begrundelse for det tildelte støtbeløb og for, at man havde prioriteret nogle områder og aktiviteter højest.</li> </ul>	<p>Denne anbefaling er kun blevet fulgt, for så vidt som Kommissionen har afgivet en principklæring. De generelle bestemmelser om programmering og forudgående evaluering for perioden 2007-13 følger i princippet Rettens anbefaling. Spørgsmålet er også blevet behandlet i forbindelse med den seneste budgetrevision. Men der er stadig ikke en klar forbindelse mellem de fastsatte prioriteter og målene vedrørende skolefrafald og de midler, der er afsat hertil i de operationelle programmer.</p>	<p>Dette spørgsmål er fortsat relevant for den næste finansielle ramme.</p>	<p>ESF's operationelle programmer indeholder en klar forbindelse mellem de bibeholdte prioriteringer, de mål, der skal nås, som også omsættes til kvantificerede mål på prioritetsområderne, som forudsat i regelsættet, og det finansieringsniveau, der kræves for at nå målene.</p>
<ul style="list-style-type: none"> <li>— Medlemsstaterne bør sikre, at fordelingen baseres på objektive og relevante kriterier, således at midlernes potentielle effekt optimeres.</li> </ul>			

Oprindelige anbefalinger	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet	Tilbageværende eller yderligere svagheder	Kommissionens svar
<p>— For at opfylde målene i Lissabontraktaten bør medlemsstaterne i samarbejde med Kommissionen opstille rimelige årlige mål med hensyn til reduktion af andelen af personer med kort skolegang.</p>	<p>Denne anbefaling er i høj grad blevet fulgt. I forbindelse med Europa 2020-strategien, fire år efter særberetningens offentliggørelse, blev medlemsstaterne enige om at opstille nationale mål, som tager hensyn til deres udgangsposition og særlige nationale forhold.</p>	<p>En medlemsstat har ikke defineret sine specifikke mål.</p>	<p>Forberedelsen af programmeringsperioden efter 2013 var første gang, Kommissionen fik mulighed for at implementere denne anbefaling. Inden for 2020-strategien er fastsættelsen af nationale mål resultatet af en dialog med Europa-Kommissionen med henblik på at kontrollere overensstemmelse med EU's overordnede mål. Hvert land fastsætter sine nationale mål i det nationale reformprogram, som skal være udarbejdet hvert år i april. Alle medlemsstater bortset fra Det Forenede Kongerige har fastsat nationale mål vedrørende skolefrafald i de nationale reformprogrammer for 2011, der blev forelagt Kommissionen i april/maj 2011.</p>
<p>— Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen tilskynde til udveksling af oplysninger og best practice mellem alle de lokale og nationale organisationer, der er ansvarlige for bekæmpelsen af skolefrafald, i det omfang loven tillader det.</p>	<p>Denne anbefaling er blevet fulgt. Under den åbne koordinationsmetode er der inden for arbejdsprogrammet for uddannelse og erhvervsuddannelse 2010, som blev vedtaget i 2003, blevet oprettet en gruppe af eksperter fra medlemsstaterne, som er specialiseret i »Access and Social Inclusion«. Siden 2006 har gruppen gennemført peer-læringsaktiviteter i forskellige medlemsstater. Kommissionen har for nylig foreslået, at der oprettes en ny tematisk arbejdsgruppe om skolefrafald.</p>	<p>Den nye tematiske gruppe om skolefrafald mangler endnu at blive oprettet.</p>	<p>I henhold til den åbne koordinationsmetode er der nedsat en »klynge« af eksperter fra medlemsstaterne med speciale i adgang til og social integration i uddannelse under arbejdsprogrammet Uddannelse og Erhvervsuddannelse 2010, som blev vedtaget af Rådet i 2003. Kommissionen vil nedsætte en ekspertgruppe på europæisk niveau (inden for rammerne af EU 2020-strategien). Denne ekspertgruppe vil fortsætte den tidligere klynges arbejde med »adgang til og social integration i livslang læring« med fokus på skolefrafald og videreudvikling af de eksisterende vejledende dokumenter.</p>
<p>— Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen aktivt fremme innovativ anvendelse af ESF-midler til at bekæmpe skolefrafald.</p>	<p>Denne anbefaling er blevet fulgt. Siden særberetningen blev offentliggjort, har medlemsstaterne afholdt konferencer om integration af de unge på arbejdsmarkedet, herunder også om skolefrafald, hvor nye modeller er blevet præsenteret.</p>	<p>Kommissionen bør fortsat opfordre til, at der iværksættes aktioner til fremme af en innovativ anvendelse af ESF.</p>	<p>Kommission fortsætter sine aktiviteter for at fremme innovativ anvendelse af ESF.</p>

(<sup>1</sup>) Denne tilgang afspejles også i meddelelsen om gennemgang af EU's budget (KOM(2010) 700) og i den femte rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed.

## OPFØLGNING AF SÆRBERETNING NR. 10/2006: ANALYSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER TRUFFET SOM REAKTION PÅ RETTENS ANBEFALINGER

Oprindelige anbefalinger (punkt 119-123 i særberetningen)	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet (efterfølgende evalueringer 2000-2006)	Tilbageværende eller yderligere svagheder (de kommende efterfølgende evalueringer 2007-2013)	Kommissionens svar
<p><b>Anbefaling 1</b></p> <p>De efterfølgende evalueringers omfang og de anvendte procedurer og metoder bør tages op til revision, og det haster temmelig meget, for det bør ske, før de næste kontrakter om efterfølgende evalueringer indgås (...).</p>	<p>Begge GD'er har skiftet metode. I stedet for at analysere medlemsstaterne tager de nu udgangspunkt i centrale tematiske områder for bedre at kunne koncentrere sig om strategiske spørgsmål i en Union med 27 medlemsstater. GD EMPL sammenfatter sin analyse i en række centrale evalueringsspørgsmål.</p>	<p>GD REGIO's analyse bør sammenfattes i overensstemmelse med spørgsmål, som er af strategisk interesse for de implicerede parter. Energi bør medtages som tema. Der bør tages hensyn til Europa 2020-målene.</p>	<p><i>Ex post</i>-evalueringen af perioden 2000-2006 inkluderer en sammenfattende rapport, der samler væsentlige resultater fra det store antal vurderinger, der er foretaget som en led i <i>ex post</i>-vurderingen.</p> <p>I forbindelse med en fremtidig <i>ex post</i>-evaluering tages der hensyn til de vigtigste træk ved den nuværende programmeringsperiode. GD REGIO minder om, at Europa 2020-strategien først blev vedtaget i 2010, flere år efter, at de igangværende programmer var blevet godkendt af Kommissionen. Spørgsmålet om vedvarende energi er for nylig blevet behandlet af DG REGIO.</p>
<p><b>Anbefaling 2</b></p> <p>Skal man forbedre evalueringsprocessen, er man nødt til at tage fat på spørgsmålet om kvalitet. Kommissionen bør indføre bedre kvalitetskontrolprocedurer og anvende dem effektivt (...). Sådanne procedurer bør sikre følgende:</p> <p>a) at der regelmæssigt indsamles relevante og pålidelige data, som er tilgængelige på alle trin i evalueringsprocessen</p> <p>b) at referencerammerne er egnede til formålet og giver kontrahenterne mulighed for at anvende hensigtsmæssige metodologier</p> <p>c) at der afsættes tilstrækkelige ressourcer og tilstrækkelig tid til evalueringsprocesserne</p> <p>d) at Kommissionen overvåger og fører tilsyn i det nødvendige omfang, så der sikres god kvalitet i hele processens forløb.</p>	<p>Der er blevet truffet en række foranstaltninger målrettet de enheder, der udfører efterfølgende evaluering.</p> <p>Begge GD'er medtog centrale evalueringshensyn i referencerammerne for 2000-2006.</p> <p>Begge GD'er har afsat tilstrækkelige ressourcer til efterfølgende evaluering.</p> <p>Begge GD'er forbedrede kvalitetskontrollen ved at udsende vejledende noter, afsatte flere ressourcer, oprette paneler af uafhængige eksperter og regelmæssigt afholde møder i styringsgruppen.</p>	<p>Der skal gøres en yderligere indsats for at sikre, at oplysningerne om projektresultater er tilgængelige, pålidelige og rigtige.</p>	<p>a) GD REGIO er enig i vurderingen. Dataforbedringerne er allerede blevet implementeret i programmeringsperioden 2007-2013: Medlemsstaterne skal tilvejebringe data om deltagerne i henhold til en liste af harmoniserede specifikationer (om f.eks. beskæftigelsesstatus, dårligt stillede, uddannelse).</p>

Oprindelige anbefalinger (punkt 119-123 i særberetningen)	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet (efterfølgende evalueringer 2000-2006)	Tilbageværende eller yderligere svagheder (de kommende efterfølgende evalueringer 2007-2013)	Kommissionens svar
<p><b>Anbefaling 3</b></p> <p>Det er særlig vigtigt, at der vælges hensigtsmæssige teknikker til vurdering og måling af den økonomiske effekt (...)</p>	<p>GD REGIO anvendte to makroøkonomiske modeller og indførte kontrafaktisk analyse som metode til vurdering af effekt <sup>(1)</sup>.</p>	<p>Den nuværende praksis med at anvende makroøkonomiske modeller for BNP-vækst til måling af resultaterne af samhørighedspolitikken bør suppleres med sociale og miljømæssige indikatorer.</p> <p>GD REGIO bør udvide anvendelsen af kontrafaktisk analyse, og GD EMPL bør indføre den. Kommissionen bør støtte medlemsstaternes anvendelse af denne form for analyse.</p>	<p>GD REGIO er enig i, at makroøkonomiske modeller fortsat vil spille en væsentlig rolle i forståelsen af virkningerne af samhørighedspolitikken. GD REGIO undersøger spørgsmålet om, hvilke modeller der er bedst egnede til at afspejle de forskellige politiske mål.</p> <p>GD REGIO er enig i en yderligere udbygning af brugen af kontrafaktisk analyse.</p> <p>GD EMPL's arbejde med kontrafakta fortsætter (jf. svar på punkt 4.56).</p>
<p><b>Anbefaling 4</b></p> <p>Der skal lægges større vægt på at få koblet de efterfølgende evalueringer sammen med tematiske studier og på at få sikret, at resultaterne stemmer overens.</p>	<p>Jf. anbefaling 1.</p>	<p>Jf. anbefaling 1.</p>	
<p><b>Anbefaling 5</b></p> <p>Retten anbefaler følgende med henblik på fremtidige vurderinger, især vedrørende mål 1-regioner:</p> <p>a) Der skal fokuseres specifikt på årsagerne til den markante forskel mellem den private sektors bidrag i de forskellige medlemsstater (...)</p> <p>b) Et andet spørgsmål, som er værd at undersøge, er, om man i fremtiden bør gå bort fra tilskudssystemet og i stedet gå over til finansieringstekniske foranstaltninger (...), som kan vise sig at være mere bæredygtige og effektive på lang sigt</p> <p>c) Der skal lægges mere vægt på fastsættelse af enhedsomkostninger og benchmarks for forskellige typer projekter.</p>	<p>Dette vedrører primært regionalpolitikken. GD REGIO har udført en vurdering af den private sektors bidrag, men kun for så vidt angår investeringer i forskning og udvikling.</p> <p>I perioden 2007-2013 blev der lagt vægt på finansieringsteknik inden for områderne venturekapital, lån og rentegodtgørelser og byfornyelse.</p> <p>GD REGIO har oprettet en database over enhedsomkostninger vedrørende infrastruktur, men den er endnu ikke i brug.</p>	<p>GD REGIO bør fortsætte med at undersøge, hvordan den private sektor kan stimuleres til at investere.</p> <p>Kommissionen bør nærmere undersøge muligheden for at yde finansiering via andre instrumenter end tilskud.</p> <p>GD REGIO bør udfylde databasen over enhedsomkostninger. GD EMPL bør opfordre medlemsstaterne til at oprette databaser over enhedsomkostninger vedrørende uddannelsesprojekter og centrale elementer.</p>	<p>a) Den tilgængelige empiriske dokumentation om virkningerne af støtte til virksomheder er stadig begrænset, såvel inden for som uden for Kommissionen. GD REGIO fortsætter sine bestræbelser på at øge denne dokumentation.</p> <p>b) GD REGIO fortsætter sine bestræbelser på at øge denne dokumentation (jf. svar på ovenstående punkt).</p> <p>c) Ex post-evalueringen 2000-2006 af Samhørighedsfonden vil øge værdien af den aktuelle database med et betydeligt antal projekter.</p>

Oprindelige anbefalinger (punkt 119-123 i særberetningen)	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet (efterfølgende evalueringer 2000-2006)	Tilbageværende eller yderligere svagheder (de kommende efterfølgende evalueringer 2007-2013)	Kommissionens svar
<p>d) Der bør også lægges mere vægt på ansøgnings- og godkendelsesprocessen for projekter, som det blev påpeget af evaluatorene.</p> <p>e) I fremtidige efterfølgende evalueringer bør der være mere fokus på interne evalueringer, som er foretaget af de relevante ministerier eller regionale myndigheder.</p>	<p>GD REGIO har bestilt en arbejdsplan om forvaltnings- og gennemførelsessystemer, som de har til hensigt at tage i betragtning ved udformningen af den periode, som starter i 2014.</p> <p>Midtvejsevalueringerne var obligatoriske, men medlemsstaternes evalueringer tog i højere grad sigte på regeloverholdelse end på resultater og udfald.</p>	<p>Kommissionen bør stille krav om, at medlemsstaterne udfører præstationsdrevne evalueringer og med dette for øje fremmer udvekslingen af god praksis.</p>	<p>e) I den nuværende programmeringsperiode er den obligatoriske midtvejsevaluering blevet erstattet af en behovsorienteret proces med løbende evalueringer. En lignende tilgang tænkes anvendt for den fremtidige periode efter 2013. Jf. Kommissionens svar på punkt 4.55.</p>

(<sup>1</sup>) I en kontrafaktisk analyse sammenlignes det, som rent faktisk er sket, med, hvad der ville være sket, hvis interventionen ikke havde fundet sted.

## OPFØLGNING AF SÆRBERETNING NR. 7/2009: ANALYSE AF DE FORANSTALTNINGER, DER ER TRUFFET SOM REAKTION PÅ RETTENS ANBEFALINGER

Oprindelige anbefalinger	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet	Tilbageværende eller yderligere svagheder	Kommissionens svar
<p><b>Anbefaling 1</b></p> <p>For at få autoritet som programforvalter bør Kommissionen tilpasse sine ressourcer og sine retlige og finansielle instrumenter til de særlige forhold, der gælder for udvikling og forvaltning af et industriprogram:</p> <p>a) antallet af ansatte og de ansattes ekspertise bør stå i et rimeligt forhold til Kommissionens opgave som programforvalter</p> <p>b) der bør etableres passende rammer for samarbejdet mellem EU og ESA</p> <p>c) Kommissionen bør sikre, at den har de finansielle ressourcer, der skal til for at finansiere infrastruktur (andet end via tilskud) og forpligte sig til at bære de årlige driftsomkostninger og omkostninger til forsyninger for denne infrastruktur i mange år fremover</p> <p>d) programmet bør styres således, at programforvalteren er i stand til at gennemføre opgaverne på en sammenhængende måde (definere forventninger, tildele beføjelser og kontrollere præstationer).</p>	<p>Denne anbefaling er delvist blevet fulgt.</p> <p>a) antallet af ansatte, der arbejder med GNSS-programmer, er steget fra 13 i 2007 til 75 i marts 2010. Den næste udfordring vil blive at sikre personalekontinuitet efter 2013.</p> <p>b) Kommissionen har undertegnet delegationsaftaler for EGNOS og Galileo med ESA. Aftalerne udløber ved udgangen af 2015.</p> <p>c) Kommissionen har udarbejdet et skøn over de mellem- og langsigtede projektkomkostninger, men de nødvendige finansieringskilder er ikke sikret. På grundlag af Kommissionens tal noterer Retten, at projektkomkostningerne frem til 2030 vil kunne beløbe sig til 20,4 milliarder euro, og at de fremtidige kommercielle indtægter forventes at dække mindre end 10 % af de skønnede årlige driftsomkostninger.</p> <p>d) delegationsaftalerne og projektforvaltningsplanerne giver programforvalteren et grundlag for, at han kan udføre sine opgaver.</p>	<p>En række beslutninger, som har betydning for, at programmet kan gennemføres med et godt resultat, er endnu ikke blevet truffet (om en klar definition af de strategiske og operationelle mål, om den samlede finansiering af programmet og om modeller for omkostningsdeling).</p>	<p><i>Europa-Kommissionen, som er ansvarlig for forvaltningen af GNSS-programmerne, har etableret den fornødne retlige og tekniske ramme for implementeringen, idet der er taget højde for Rettens anbefalinger.</i></p> <p><i>I forbindelse med forberedelserne til den nye flerårige finansielle ramme vil Kommissionen fremlægge et nyt forslag til retsakt om den videre gennemførelse af programmerne Galileo og Egnos. Det vil blandt andet omfatte principperne for styringen af programmerne og en ajourført fastsættelse af de nødvendige budgetmidler.</i></p> <p><i>Både Transportrådets konklusioner af marts 2011 og Europa-Parlamentets beslutning af juni 2011 støtter finansieringen af programmerne over EU-budgettet.</i></p> <p><i>Uden kendskab til den fremtidige offentlige finansieringsstøtte giver en ekstrapolering af budgettet for programmerne ikke et fyldestgørende samlet billede, som kan anvendes til at drage konklusioner om de samlede finansielle nettoomkostninger.</i></p>

Oprindelige anbefalinger	Samlet vurdering af de foranstaltninger, der er truffet	Tilbageværende eller yderligere svagheder	Kommissionens svar
<p><b>Anbefaling 2</b></p> <p>Kommissionen bør hurtigst muligt afklare programmets politiske mål og omsætte dem til <i>strategiske og operationelle mål</i>, der vil give Galileo en solid køreplan fra nu af, og til det er fuldstændig etableret og taget i brug. For eksempel:</p> <p>a) Hvordan skal Galileo positioneres som kommercielt system? Skal det kunne løbe rundt finansielt, eller vil det fortsat kræve offentlig støtte? Drejer det sig om at skabe størst mulige indtægter eller om at få de største makroøkonomiske fordele og betjene hele Galileos værdikæde gennem tjenester og varer genereret af Galileos applikationer?</p>	<p>Denne anbefaling er ikke blevet fulgt.</p> <p>Kommissionens har bedt medlemsstaterne om at afklare programmets politiske mål (særlig med hensyn til statsregulerede tjenester og Safety-of-Life-tjenester), så de kan omsættes til endelige strategiske og operationelle mål. Der er imidlertid ikke opnået enighed om en fælles holdning, og det forsinker de vigtige beslutninger, der skal træffes vedrørende den detaljerede planlægning af programmet.</p>	<p>Programmets politiske mål bør hurtigst muligt afklares og omsættes til strategiske og operationelle mål.</p>	<p>Kommissionen finder, at de overordnede politiske og strategiske mål for Galileoprogrammet er blevet præciseret med forordning (EF) nr. 683/2008 <sup>(1)</sup>.</p> <p><i>De operationelle mål, som statsreguleret tjeneste, livskritisk tjeneste, eftersøgnings- og redningstjeneste og forretningsmæssig tjeneste, er aktuelt under udarbejdelse og vedtages i 2011 og 2012.</i></p>
<p><b>Anbefaling 4</b></p> <p>Kommissionen bør sikre, at følgende spørgsmål behandles:</p> <p>a) Analyse, konsolidering og validering af relevante og stabile brugerkrav</p> <p>b) Udarbejdelse af gennemførelsesforanstaltninger (f.eks. de fornødne retlige og administrative rammer).</p>	<p>Denne anbefaling er delvist blevet fulgt.</p> <p>a) Brugerbehovene (statsregulerede tjenester og Safety-of-Life-tjenester) er endnu ikke fastlagt, og Kommissionen har derfor endnu ikke kunnet meddele dem til ESA, så konstruktionskravene kan færdiggøres.</p> <p>b) De statsregulerede tjenester drøftes for øjeblikket i Europa-Parlamentet.</p>	<p>Den endelige specifikation af Galileo-tjenesterne skal fastlægges, så der kan foretages teknisk afprøvning.</p> <p>Retsgrundlaget skal færdiggøres, og i den forbindelse skal der udarbejdes en politik for tredjepartsansvar.</p>	<p><i>I forbindelse med forberedelserne til den nye flerårige finansielle ramme vil Kommissionen fremlægge et nyt forslag til retsakt om den videre gennemførelse af programmerne Galileo og Egnos. Det vil blandt andet omfatte principperne for styringen af programmerne og en ajourført fastsættelse af de nødvendige budgetmidler.</i></p> <p><i>De nærmere bestemmelser er under udarbejdelse og vil blive vedtaget inden udgangen af 2011 og 2012.</i></p>

<sup>(1)</sup> Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 683/2008 af 9. juli 2008 om den videre gennemførelse af de europæiske satellitbaserede navigationsprogrammer (Egnos og Galileo)



## KAPITEL 5

**Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	5.1-5.12
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	5.2-5.11
EuropeAid	5.4-5.6
GD RELEX	5.7-5.8
GD ELARG	5.9-5.10
GD ECHO	5.11
Revisionens omfang og revisionsmetoden	5.12
Transaktionernes formelle rigtighed	5.13-5.16
Systemernes effektivitet	5.17-5.30
GD ELARG	5.18-5.29
GD ECHO	5.30
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	5.31-5.34
Konklusioner og anbefalinger	5.35-5.37
Opfølgning af særberetning nr. 9/2008 om effektiviteten af EU's støtte til Belarus, Moldova og Ukraine vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed	5.38-5.53
Indledning	5.38-5.41
Opfølgning af anbefalingerne	5.42-5.51
Konklusioner	5.52-5.53
Opfølgning af særberetning nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundheds-tjenester i Afrika syd for Sahara	5.54-5.67
Indledning	5.54-5.57
Opfølgning af anbefalingerne	5.58-5.65
Anbefalinger om tildelingen og prioriteringen af ressourcer	5.58-5.61
Anbefalinger om forvaltningen af instrumenterne og deres effektivitet	5.62-5.65
Konklusioner	5.66-5.67

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**INDLEDNING**

5.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse, som omfatter følgende politikområder: 19-Eksterne forbindelser, 21-Udvikling og forbindelser med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) <sup>(1)</sup>, 22-Udvidelse og 23-Humanitær bistand. **Tablet 5.1** indeholder de centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og udgifterne i 2010. Kapitlet omhandler også Kommissionens opfølgning på de anbefalinger, Retten har fremsat i to særberetninger.

**Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder**

5.2. Udgifterne under Eksterne forbindelser og Udvikling blev i 2010 implementeret af Samarbejdskontoret EuropeAid (EuropeAid) <sup>(2)</sup> samt af Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser (GD RELEX) <sup>(3)</sup>. Udgifterne under Udvidelse blev forvaltet af Generaldirektoratet for Udvidelse (GD ELARG), og udgifterne under Humanitær bistand, herunder fødevarebistand, af Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (GD ECHO).

5.3. Hovedparten af de udgifter, der forvaltes af de fire generaldirektorater, afholdes i form af forfinansieringer, hvor der kun skal opfyldes et begrænset antal betingelser. Mellem-liggende og endelige betalinger er derimod betinget af, at de faktisk afholdte udgifter for projektet er anmeldt og godkendt, og disse betalinger er derfor forbundet med større risici end forfinansieringer.

*EuropeAid*

5.4. EuropeAid forvalter blandt andet udgifter til:

- a) udviklingsbistand til og økonomisk samarbejde med lande i Asien, Latinamerika og AVS-staterne
- b) den europæiske naboskabspolitik inklusive det strategiske partnerskab med Rusland
- c) temaprogrammer inklusive fødevarerikkerhed, ikke-statslige aktører og lokale myndigheder, miljø, sundhed og uddannelse samt demokrati og menneskerettigheder.

<sup>(1)</sup> Den bistand, der ydes over de europæiske udviklingsfonde, finansieres ikke over det almindelige budget og gennemgås derfor i en særskilt beretning.

<sup>(2)</sup> Pr. 1. januar 2011 blev EuropeAid og Generaldirektoratet for Udvikling-GD DEV) samlet under det nye navn Generaldirektoratet for Udvikling og Samarbejde-EuropeAid (GD DEVCO).

<sup>(3)</sup> Pr. 1. januar 2011 ophørte GD RELEX med at eksistere og blev i stor udstrækning integreret i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS). Endvidere blev der etableret en ny tjeneste til at forvalte de udenrigspolitiske instrumenter (FPI).

Tabel 5.1 — Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse — Centrale oplysninger 2010

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
19	Eksterne forbindelser	Administrative udgifter	443	Direkte central forvaltning
		Samarbejde med tredjelande inden for migration og asyl	50	Direkte central forvaltning
		Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	256	Indirekte central forvaltning/fælles forvaltning
		Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)	152	Direkte central forvaltning
		Forbindelser og samarbejde med industrialiserede tredjelande	20	Direkte central forvaltning
		Krisereaktion og globale trusler mod sikkerheden	242	Direkte central forvaltning
		Den europæiske naboskabspolitik og forbindelserne med Rusland	1 520	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning
		Forbindelser med Latinamerika	287	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning
		Forbindelser med landene i Asien, Centralasien og Mellemøsten	678	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning/fælles forvaltning
	Politisk strategi og koordination	35	Direkte central forvaltning	
		<b>3 683</b>		
21	Udvikling og forbindelser med AVS-lande	Administrative udgifter	386	Direkte central forvaltning
		Fødevarerikkerhed	537	Direkte central forvaltning
		Ikke-statslige udviklingsaktører	250	Direkte central forvaltning
		Miljø og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder energi	105	Direkte central forvaltning
		Menneskelig og social udvikling	131	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning
		Geografisk samarbejde med landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS)	254	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning/fælles forvaltning
		Udviklingssamarbejdsforanstaltninger og ad hoc-programmer	29	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering	16	Direkte central forvaltning
		<b>1 708</b>		
22	Udvidelse	Administrative udgifter	91	Direkte central forvaltning
		Udvidelsesprocessen og udvidelsesstrategi	1 005	Direkte central forvaltning/indirekte forvaltning/decentral forvaltning
		Finansiel støtte efter tiltrædelsen	22	Direkte central forvaltning/decentral forvaltning
		Informations- og kommunikationsstrategi	12	Direkte central forvaltning
		<b>1 130</b>		
23	Humanitær bistand	Administrative udgifter	29	Direkte central forvaltning
		Humanitær bistand	942	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning
		<b>971</b>		
Administrative udgifter i alt <sup>(1)</sup>			949	
Aktionsudgifter i alt			6 543	
Bestående af: — forskud			4 067	
— mellemliggende/endelige betalinger			2 476	
<b>Regnskabsårets betalinger i alt</b>			<b>7 492</b>	
<b>Regnskabsårets forpligtelser i alt</b>			<b>8 126</b>	

<sup>(1)</sup> Der redegøres for revisionen af administrative udgifter i kapitel 7.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

5.5. Hovedparten af udgifterne forvaltes ved central forvaltning, som varetages direkte af Kommissionens tjenestegrener enten centralt i Kommissionens hovedsæde eller i EU-delegationerne i de pågældende tredjelande. Bistand ydet gennem internationale organisationer forvaltes ved fælles forvaltning.

5.6. Udviklingsprojekterne er spredt over mere end 150 lande, og gennemførelsesorganisationerne er meget forskellige, både hvad angår størrelse og erfaring. For at være berettigede til EU-støtte skal projekterne overholde komplekse regler, herunder udbuds- og ordretildelingsprocedurer.

*GD RELEX*

5.7. De udgifter, der forvaltes af GD RELEX, vedrører hovedsagelig aktioner under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, stabilitetsinstrumentet og instrumentet for industrialiserede lande. De vigtigste mål er: fredsbevarelse, konfliktforebyggelse, styrkelse af den internationale sikkerhed og fremme af EU's interesser over for de vigtigste industri- og højindkomstpартnere med hensyn til udenrigspolitik, økonomisk integration og globale spørgsmål. GD RELEX forvalter også andre aktionsudgifter i relation til politikstrategi og koordinering af politikområdet eksterne forbindelser.

5.8. Med hensyn til den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) vedrører udgifterne hovedsagelig gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik ved hjælp af civile missioner, som iværksættes i forskellige lande og områder, der normalt er præget af høj politisk risiko og ustabilitet.

*GD ELARG*

5.9. GD ELARG forvalter udgifter i tilknytning til udvidelsesstrategien primært under instrumentet for førtiltrædelsesbistand, Phareprogrammet, herunder eftertiltrædelsesstøtte, Cards<sup>(4)</sup> og førtiltrædelsesstøtten til Tyrkiet.

5.10. En væsentlig del af udgifterne afholdes i form af direkte betalinger til de nationale myndigheder i modtagerlandene (decentral forvaltning). Som regel overføres de første midler ved undertegnelsen af finansieringsaftalerne vedrørende de relevante nationale programmer. Frigivelsen af de efterfølgende trancher af forfinansiering er betinget af, at der er godkendt en situationsrapport, hvoraf det fremgår, at en vis procentdel af de tidligere overførte midler allerede er blevet udbetalt.

<sup>(4)</sup> Phare var det vigtigste finansielle instrument i førtiltrædelsesstrategien for de central- og østeuropæiske lande. Cardsprogrammet yder fællesskabsbistand til genopbygning, udvikling og stabilisering på Balkan.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## GD ECHO

5.11. GD ECHO er ansvarligt for gennemførelsen af EU's humanitære bistand <sup>(5)</sup>, som det forvalter fra hovedsædet. Cirka halvdelen af de bevillinger, der er indgået forpligtelser for, går til ikke-statslige organisationer (ngo'er) (direkte central forvaltning), og den anden halvdel til FN eller andre internationale organisationer (fælles forvaltning). Der indgås kun finansieringsaftaler med ngo'er, der har underskrevet partnerskabsrammeaftalen (FPA), eller FN-organisationer, der har underskrevet den finansielle og administrative rammeaftale (FAFA). Siden 2010 har GD ECHO også været ansvarligt for europæisk civilbeskyttelse <sup>(6)</sup> og har overtaget afholdelsen af disse udgifter fra GD ENV.

**Revisionens omfang og revisionsmetoden**

5.12. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1**. Med hensyn til revisionen af gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- a) Revisorerne gennemgik en stikprøve på 165 betalinger, der bestod af 75 forskud og 90 mellemliggende og endelige betalinger.
- b) Vurderingen af systemer omfattede EuropeAids og GD ELARG's overvågnings- og kontrolsystemer både i hovedsædet og i EU-delegationerne. Vurderingen omfattede:
  - i) forudgående kontrol
  - ii) overvågning og tilsyn
  - iii) eksterne revisioner og afslutningsprocedurer <sup>(7)</sup>
  - iv) intern revision.
- c) Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser dækkede de årlige aktivitetsrapporter fra EuropeAid og GD ELARG.

<sup>(5)</sup> Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 (EFT L 163 af 27.2.2001, s. 1).

<sup>(6)</sup> Hensigten er at støtte indsatsen i medlemsstaterne, EFTA-lande, kandidatlande og tredjelande med hensyn til håndtering af katastrofer, beredskab og forebyggelse, når det gælder naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, terrorhandlinger og teknologiske, radiologiske og miljømæssige uheld.

<sup>(7)</sup> Afslutningsprocedurerne indbefatter opfølgning af korrigerende foranstaltninger og efterfølgende kontrol.

## TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED

5.13. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 5.1**. Ved Rettens test af stikprøven af transaktioner konstateredes det, at 23 % var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlprocent er på 1,7 %<sup>(8)</sup>. Alle de kvantificerbare fejl blev fundet i de mellemliggende og endelige betalinger. Retten fandt desuden en høj frekvens af ikke-kvantificerbare fejl.

5.14. De fleste af de kvantificerbare fejl, Retten konstaterede, vedrører støtteberettigelse: udgifter afholdt uden for den støtteberettigede periode, ikke-støtteberettigede projektudgifter medtaget i udgiftsanmeldelserne, udgifter ikke underbygget af dækkende dokumentation, betalinger afholdt af Kommissionen uden, at det var fastsat i de relevante kontrakter. I det følgende gives der eksempler på fejl (jf. eksempel 5.1).

### Eksempel 5.1

#### Arbejde udført uden for gennemførelsesperioden (Serbien)

En af de reviderede transaktioner var en mellemliggende betaling, der blev afholdt under en bygge- og anlægskontrakt vedrørende genopbygning og udvidelse af et spildevandsrensningsanlæg. Den operationelle frist for afslutning af arbejdet var 5. marts 2009. Arbejdet i relation til den reviderede betaling blev imidlertid udført uden for den gennemførelsesperiode, der var fastsat i kontrakten, og i en anden periode end den, der var nævnt i udgiftsattesten. Betalingen på mere end 800 000 euro vurderes derfor ikke at være støtteberettiget.

#### Højere mellemliggende betalinger end fastsat i kontrakten

I henhold til de særlige betingelser i en kontrakt vedrørende lokal teknisk bistand i Ukraine måtte de mellemliggende betalinger ikke overstige 90 % af kontraktens samlede værdi. Kommissionen afholdt mellemliggende betalinger på 96 % af det beløb, der var indgået kontrakt om, hvilket førte til en overbetaling på 309 478 euro.

**5.13.** Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens konklusion om, at transaktionerne i gruppen af politikområder bistand til tredjelands, udvikling og udvidelse var uden væsentlig fejlfrekvens i 2010.

### Eksempel 5.1

#### Arbejde udført uden for gennemførelsesperioden (Serbien)

Når der er tale om arbejde, hvor ingeniøren ved udløbet af den kontraktmæssige frist fastslår, at arbejdet ikke er blevet udført eller ikke opfylder de krævede specifikationer, kan arbejdsgiveren kræve, at arbejdet afsluttes.

I dette særlige tilfælde tilbageholdt Kommissionen de udestående betalinger, indtil arbejdet opfyldte de standarder, som var fastsat i kontrakten.

#### Højere mellemliggende betalinger end fastsat i kontrakten

Kommissionen erkender, at der blev lavet en regnefejl. Denne betaling — som bragte de samlede forskud op på 96 % i stedet for det korrekte loft på 90 % — ville dog ikke have fået nogen residual finansiel indvirkning på EU's budget, da betalingen i forbindelse med den endelige udbetaling ville være blevet reduceret med et passende beløb, eller der ville være blevet iværksat en inddrivelse (understøttet af bankens finansielle garanti). Dette eksempel afspejler Kommissionens flerårige kontrolstruktur.

<sup>(8)</sup> Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det anførte tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlværdi). Retten kan med 95 % sikkerhed sige, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,1 % og 3,3 % (dvs. mellem den nedre og den øvre fejlgrænse).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

5.15. De fleste af de ikke-kvantificerbare fejl, som Retten konstaterede, var fejl i procedurerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler og i Kommissionens forlængelse af kontrakter. Retten konstaterede sådanne fejl i 14 (9) af de 53 betalinger, der blev afholdt som led i en udbudsprocedure.

5.16. En tredjedel af de kvantificerbare fejl, Retten konstaterede, vedrørte mellemliggende betalinger, og disse kan korrigeres ved efterfølgende kontrol i den interne kontrolproces. To tredjedele af fejlene blev konstateret i endelige betalinger, og de var således ikke blevet påvist ved Kommissionens kontrol. Et eksempel gives i det følgende (jf. eksempel 5.2).

## Eksempel 5.2

**Fejl i en endelig betaling, som ikke blev opdaget ved Kommissionens kontrol**

I forbindelse med en endelig betaling til et projekt, der ydede støtte til familier på landet til produktion og markedsføring af økologiske cashewnødder i Nicaragua, var de anmeldte udgifter behæftet med forskellige typer fejl: de beløb, der var anmeldt i den endelige rapport, var ikke dokumenterede i regnskaberne, der manglede fakturaer og dokumentation for betaling, reglerne for indgåelse af aftaler var ikke overholdt, og der manglede oprindelsescertifikater. På basis af de konstaterede fejl vurderer Retten, at 157 629,89 euro eller 21,7 % af de samlede omkostninger til projektet ikke er støtteberettigede. Kommissionen opdagede ikke nogen af disse fejl i forbindelse med den endelige betaling.

5.16. Kommissionen mener, at de foranstaltninger, som gennemføres for at afsløre og korrigere fejl forud for de endelige betalinger (f.eks. indgivelse af rapporter, eksterne revisioner og Kommissionens personales udgiftskontrol og kontrol af transaktioner), er effektive. Desuden kan potentielle uregelmæssigheder stadig korrigeres efterfølgende ved at foretage efterfølgende revisioner og passende inddrivelses. Kontrol kan dog realistisk set ikke reducere risikoen for finansielle fejl til nul.

## Eksempel 5.2

**Fejl i den endelige betaling, som ikke blev opdaget af Kommissionen**

I det anførte eksempel var EuropeAids planlagte kontrol endnu ikke afsluttet. Den pågældende kontrakt var allerede udset til en yderligere efterfølgende revision (ud over revisorerens obligatoriske kontrol af udgifterne ved den endelige betaling) i revisionsplanen for 2010 på grundlag af delegationens egen risikovurdering (i 2009). Denne revision (hvor man konstaterede, at 0,28 mio. EUR ikke var støtteberettigede) var ikke afsluttet, da Revisionsrettens besøg (hvor man konstaterede, at 0,16 mio. EUR ikke var støtteberettigede) fandt sted. Delegationen har allerede indledt en inddrivelsesproces på grundlag af såvel sin egen revision som Revisionsrettens besøg. Dette eksempel viser både, at EU gennemfører en omfattende kontrol (idet dette projekt til 0,7 mio. EUR fik besøg af tre hold revisorer for EU i 2009-2010), og at EuropeAids metode for obligatorisk revision, herunder den årlige risikovurdering, er effektiv.

## SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

5.17. Resultaterne af undersøgelsen af EuropeAids og GD ELARG's systemer er sammenfattet i **bilag 5.2**. Retten konstaterede, at systemerne for begge generaldirektorater var delvist effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed. De detaljerede resultater af vurderingen af EuropeAids systemer præsenteres i Rettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF-beretningen).

5.17. Kommissionen glæder sig over Revisionsrettens konklusion i Revisionsrettens årsberetning om 8., 9. og 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF-beretningen) om, at »EuropeAids kontrolmiljø vurderes at være effektivt« (punkt 30).

(9) Et af de fejlbehæftede offentlige udbud blev gennemført af det tidligere Europæiske Genopbygningsagentur.

## GD ELARG

## Forudgående kontrol

5.18. Der blev iværksat en række positive initiativer i 2010 for at forbedre de interne kontrolprocedurer. Men det var stadig ikke muligt at bekræfte den fulde effektivitet af de forbedrede interne kontrolprocedurer, som vurderes at være delvist effektive.

5.19. I 2009 etablerede GD ELARG en omfattende »Intern Kontrolstrategi«, som der i 2010 blev fulgt op på med udarbejdelse af nye <sup>(10)</sup> og reviderede <sup>(11)</sup> procedurer.

5.20. Kommissionens vejledning om anvendelsen af de godkendelseskriterier, der skal opfyldes for, at forvaltningen kan overdrages til de nationale myndigheder, er ikke tilstrækkeligt detaljeret (f.eks. benchmarks, der skal nås, inden den forudgående kontrol kan ophøre, eller betingelserne for at suspendere overdragelse af forvaltningsbeføjelser).

5.21. Gennemgangen af betalinger i hovedsædet og i delegationerne viste fortsat svagheder i revisionssporet for de kontroller, Kommissionen har udført med henblik på at validere de underliggende udgifter (jf. eksempel 5.1 — Serbien).

5.22. I syv <sup>(12)</sup> af de 17 reviderede transaktioner, der indgik i en procedure for indgåelse af aftaler, fandt Retten fejl i udbudsstadiet (f.eks. uegnet definition eller anvendelse af udvælgelseskriterierne og ukorrekt procedure for indgåelse af aftaler) eller i de efterfølgende ændringer af aftalerne (f.eks. uregelmæssige udbud med forhandling efter gennemførelsesfristen).

5.18. Kommissionen accepterede de anbefalinger, som Revisionsretten fremsatte i sin årsberetning for 2009, og vedtog straks en række foranstaltninger og instrukser. Disse foranstaltninger begyndte at blive operationelle i 2010, og den fulde virkning forventes at slå igennem i 2011.

5.20. Kriterierne for at tillægge nationale myndigheder forvaltningsbeføjelser (og modsat betingelserne for at suspendere overdragelsen af forvaltningen) præciseres i gennemførelsesforordningen for IPA, forordning (EF) nr. 718/2007.

Der kan aftales yderligere betingelser (eller benchmarks) med modtagerlandet på dette område, og disse kan medtages i de finansieringsaftaler, der indgås som led i decentral forvaltning.

5.21. Der gøres fortsat en ihærdig indsats for at fjerne de resterende svagheder, som Revisionsretten påpeger vedrørende kontrollen af betalingstransaktioner.

<sup>(10)</sup> Årlige revisionsstrategier, der defineres og udarbejdes af de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede (direktører i hovedsædet og delegationsledere) og en politik for efterfølgende kontrol af kontrakter, der forvaltes centralt.

<sup>(11)</sup> Retningslinjer for godkendelse med henblik på overdragelse af forvaltning (decentral forvaltning), tjeklister i relation til påtegningen »i overensstemmelse med de faktiske forhold« på betalinger og endelige udgiftsanmeldelser samt politikken for regnskabsafslutning.

<sup>(12)</sup> Et af de fejlbehæftede offentlige udbud blev gennemført af det tidligere Europæiske Genopbygningsagentur.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**Overvågning og tilsyn**

5.23. GD ELARG's overvågning og tilsyn vurderes at være effektive.

5.24. I 2010 fortsatte GD ELARG med at udvikle et nyt ledelsesinformationssystem. Retten konstaterede, at kvaliteten af de data, der indlæses i informationssystemerne (CRIS og i-Perseus) <sup>(13)</sup>, som vil blive brugt i det nye ledelsesinformationssystem, ikke er tilstrækkeligt sikret. Det fremgår af de indlæsningsfejl, Retten opdagede under testen af transaktioner.

5.25. GD ELARG har udarbejdet retningslinjer for delegationernes kontrolbesøg på projekter. Det har imidlertid ikke kompletteret disse retningslinjer med et instrument til fremme af konsolideringen af resultaterne af besøgene med hensyn til lovlighed og formel rigtighed.

5.26. Når der er tale om decentral forvaltning, kontrollerer GD ELARG, at de nationale systemer fungerer effektivt, og at de overholder alle de nødvendige krav for at beholde deres godkendelse. Hovedsædets systemrevisioner tester kun udformningen af de nationale systemer, herunder de interne kontrolsystemer, mens delegationerne er ansvarlige for at overvåge systemets funktion. Systemet kan forbedres yderligere, hvis delegationerne foretager systematisk kontrol på stedet.

**Ekstern revision og afslutningsprocedurer**

5.27. Retten vurderer, at de eksterne revisioner og afslutningsprocedurerne er effektive.

5.28. For så vidt angår central forvaltning fulgte GD ELARG Rettens anbefalinger og opstillede en specifik strategi, der gik ud på at foretage efterfølgende revision af kontrakter, der forvaltes centralt. Ved udgangen af 2010 forelå der kun én revisionsrapport. Retningslinjerne for og opfølgningen på udarbejdelsen af de årlige revisionsplaner i delegationerne var ikke tilstrækkeligt detaljerede (f.eks. har GD ELARG ikke defineret, hvilken procentdel af udgifterne, delegationernes revision mindst skulle dække, og delegationerne er ikke forpligtede til at orientere hovedsædet om opfølgningen på revisionsrapporter).

**Intern revision**

5.29. Den interne revisionsfunktion vurderes at være effektiv. Retten fandt, at de revisionsrapporter, der blev udarbejdet i 2010, var relevante og veldokumenterede, og at de hjalp generaldirektøren med at finde frem til de områder i GD ELARG's interne kontrolsystemer, hvor der var størst risici.

5.24. GD ELARG kontrollerer de data, som indlæses i CRIS, via a) de finansielle kredsløb (revision med 8 øjne) på grundlag af procedurehåndbøgerne, tjeklisterne og de regelmæssige kurser for personalet, b) den automatiske datakontrol, som er indbygget i CRIS, og c) kontrol af regnskabsoplysningernes kvalitet, som foretages af regnskabskorrespondenten i GD ELARG.

5.25. GD ELARG har udsendt detaljerede instrukser for kontrolbesøg, som kun er én af de måder, hvorpå man kan få rimelig sikkerhed for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Resultatet af kontrolbesøgene beskrives systematisk i kontrolrapporter, som vedlægges den relevante projektfil.

5.26. Delegationerne i de modtagerlande, hvor der er decentral forvaltning (i 2010 Kroatien og Tyrkiet), foretager systematisk kontrol på stedet som led i den årlige revisionsstrategi for alle delegationer, og de gennemgår systematisk, hvordan de nationale systemer fungerer, på regelmæssige møder med de relevante nationale myndigheder. GD ELARG modtager årlige revisionserklæringer ledsaget af en detaljeret rapport om de tilbageværende svagheder fra den nationale amvisningsberettigede. Når det er relevant, aftales der detaljerede handlingsplaner med modtagerlandet for at rette op på svagheder eller mangler i de nationale systemer.

5.28. De øvrige spørgsmål, som Revisionsretten pegede på i forbindelse med de årlige revisionsplaner, er blevet gennemgået, og der er rettet op på problemerne.

<sup>(13)</sup> 17 af de 35 (49 %) gennemgåede transaktioner var behæftet med indkodningsfejl i CRIS. De hyppigst forekommende fejl var ufuldstændig eller ukorrekt indkodning af gennemførelsesdatoer og forkert klassificering af de forskellige betalingstyper.

## GD ECHO

5.30. Retten foretog ikke en specifik vurdering af GD ECHO's overvågnings- og kontrolsystemer i 2010. Under Rettens substanstest blev der imidlertid påvist en række systemspecifikke forhold i tilknytning til ECHO's ansvarsområder, som giver en betydelig grad af fleksibilitet, når det skal fastlægges, hvad der kan accepteres som støtteberettigede udgifter, jf. eksempel 5.3. Der konstateres derfor sjældent ikke støtteberettigede udgifter i de reviderede betalinger.

## Eksempel 5.3

**Udvidede støtteberettigelseskræterier**

I de almindelige betingelser for bidragsaftaler under den finansielle og administrative rammeaftale og partnerskabsrammeaftalen accepteres en række udgifter, som er påløbet uden for foranstaltningens specifikke gennemførelsesperiode, som støtteberettigede. Anlægsaktiver (f.eks. biler), der finansieres under et projekt, er støtteberettigede, selvom de primært anvendes til et senere EU-projekt. Afskrivning af aktiver kan også være støtteberettiget, hvilket betyder, at det er nødvendigt at kontrollere, at selve anlægsaktivet ikke har haft andre finansieringskilder. Det kan derfor være vanskeligt at kende de samlede reelle omkostninger til en specifik foranstaltning.

**Fleksibel fortolkning af medfinansierede foranstaltningers støtteberettigelse**

Når FN-organisationer gennemfører multidonoraktioner, anvender Kommissionen en særlig metode kaldet »notional approach«. Denne metode går ud på, at Kommissionens bidrag — normalt et fast beløb — betales fuldt ud, hvis der er tilstrækkelige støtteberettigede udgifter til at modsvare det, og hvis foranstaltningens overordnede mål er blevet nået. Hvis en anden donor har samme støtteberettigelsesbetingelser som Kommissionen, kan der være en risiko for, at de samme udgifter forelægges to gange (risiko for dobbeltstøtte), nemlig både for Kommissionen og for den anden donor.

**5.30.** GD ECHO arbejder inden for rammerne af den gældende lovgivning og overholder lovgivningen fuldt ud.

De humanitære aktiviteter er resultatbaserede, og GD ECHO har på grundlag af sine analyser i marken konkluderet, at de forventede resultater er nået. Dette er yderst vigtigt i forbindelse med humanitær bistand, hvor en af Kommissionens hovedopgaver er at redde liv. Derfor giver finansforordningen den nødvendige fleksibilitet på dette område, og denne fleksibilitet udmøntes i gennemførelsen i marken.

Den effektive gennemførelse af GD ECHO's overvågnings- og kontrolsystemer, som Revisionsretten fremhævede i sin årsberetning for 2009, blev videreført i 2010, hvilket medførte, at kontrolorganerne, dvs. både Revisionsretten og Kommissionens revisorer, fandt et meget lavt fejlniveau.

## Eksempel 5.3

**Udvidede støtteberettigelseskræterier**

De udgifter, som er afholdt uden for gennemførelsesperioden for den enkelte foranstaltning, vedrører hovedsagelig opbygningen af lagre af fødevarer eller humanitært udstyr, hvilket Kommissionen anser for en acceptabel metode til at sikre en hurtig iværksættelse og distribution af humanitær bistand.

Med hensyn til køb i en senere fase af et projekt skyldes dette den humanitære indsats' egenart og korte varighed. Men i hvert eneste af de tilfælde, hvor der foretages et køb tæt ved afslutningen af et projekt, gennemgås forholdene i den enkelte sag, herunder aspektet vedrørende donation/overførsel ved afslutningen af det igangværende projekt, for at vurdere, om købet er nødvendigt og rimeligt.

**Fleksibel fortolkning af medfinansierede foranstaltningers støtteberettigelse**

Den særlige metode kaldet »notional approach« er blevet udviklet for at sikre, at såvel de retlige krav til EU-finansiering i forbindelse med foranstaltninger over for tredjelande som forpligtelsen til at anvende EU-midlerne på den mest effektive måde overholdes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Kommissionen begrænser den nævnte risiko gennem sin koordinerende rolle på det humanitære område, tilstedeværelsen af dens eksperter i marken og en analyse af FN-organisationens finansielle oversigt over den samlede indsats.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER**

5.31. Resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser er sammenfattet i **bilag 5.3**. I det følgende giver Retten en nærmere beskrivelse af de væsentligste bemærkninger.

5.32. Til trods for den indsats, som EuropeAid og GD ELARG har gjort i forbindelse med udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter, og til trods for de forbedringer, der er indført, er der stadig en række forhold, som Kommissionen bør rette op på.

5.33. I GD ELARG's årlige aktivitetsrapport omfatter beregningen af restfejlfrekvensen udelukkende decentral forvaltning, som i 2010 kun tegnede sig for 30 % af de afholdte betalinger.

5.34. Resultaterne af gennemgangen af erklæringen fra generaldirektøren for EuropeAid findes i EUF-beretningen. Retten mener, at generaldirektørens erklæring og årlige aktivitetsrapport giver en delvis rimelig vurdering af den finansielle forvaltning med hensyn til lovlighed og formel rigtighed for EUF og Den Europæiske Unions almindelige budget.

**KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER****Konklusioner**

5.35. For gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse konkluderer Retten på grundlag af sin revision, at betalingerne for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010, var uden væsentlige fejl. De mellemliggende og endelige betalinger var imidlertid væsentligt fejlbehæftede <sup>(14)</sup>.

5.36. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne for bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse er delvis effektive til at sikre, at betalingerne er formelt rigtige.

5.33. Det forhold, at GD ELARG i den årlige aktivitetsrapport for 2010 kun beregnede restfejlfrekvensen for decentral forvaltning, rejser ikke tvivl om ledelsesudtalelsernes pålidelighed. Som forklaret i den årlige aktivitetsrapport er decentral forvaltning (som i 2010 tegnede sig for ca. 30 % af de afholdte betalinger) den metode, hvor risikoniveauet er højest. Den samme indikator vil blive udviklet for central forvaltning, når der er skabt et statistisk signifikant grundlag via den for nyligt indførte efterfølgende kontrol for denne forvaltningsmetode.

5.34. Kommissionen mener, at de kvalitative og kvantitative indikatorer, som er fastsat i de fire byggesten i revisionserklæringen i EuropeAids årlige aktivitetsrapport, rent faktisk i tilstrækkelig grad understøtter generaldirektørens erklæring.

5.35. Kommissionen bemærker, at betalingerne i 2010 i gruppen af politikområder eksternt bistand, udvikling og udvidelse var uden væsentlig fejlforekomst. Den fortsætter med at forbedre den måde, som dens flerårige kontrolstruktur fungerer på, for at mindske antallet af fejl i de mellemliggende og endelige betalinger.

5.36. Kommissionen har udformet sine kontrolforanstaltninger på en sådan måde, at de dækker hele livscyklussen for dens flerårige projekter. Den mener, at disse overvågnings- og kontrolsystemer er effektive og er blevet forbedret betydeligt år for år. De anbefalinger, som Revisionsretten har fremsat de foregående år, er blevet fulgt. Mange af de forbedringer, som er foretaget, er blevet anerkendt af Revisionsretten, hvilket har betydet, at væsentlige dele af det vigtigste kontrolsystem vurderes som »effektive«. På trods af udfordringerne ved et miljø for bistand til tredjelande, som er præget af et højt risikoniveau, konstateredes det, at EUF-porteføljen i 2009 og den budgetfinansierede portefølje i 2010 var uden væsentlig fejlforekomst.

<sup>(14)</sup> Jf. punkt 5.13-5.16.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**Anbefalinger**

5.37. **Bilag 5.4** er Rettens gennemgang af de fremskridt, Kommissionen har gjort med hensyn til behandling af de anbefalinger, Retten har fremsat i årsberetningen for 2009. Anbefalingerne vedrørende EuropeAid findes i EUF-beretningen. På grundlag af denne gennemgang og resultaterne og konklusionerne for 2010 anbefaler Retten, at:

- GD ELARG opstiller mere detaljerede kriterier for ophør af forudgående kontrol og suspension af »overdragelse af forvaltning« til lande med decentral forvaltning og tester resultaterne af de systemer, der anvendes af de nationale myndigheder (jf. punkt 5.20 og 5.26)
- GD ELARG fortsætter med at forbedre kvaliteten af de data, der indlæses i dets ledelsesinformationssystem (jf. punkt 5.24)
- GD ELARG udvikler et instrument til at fremme konsolideringen af resultaterne af besøgene med hensyn til lovlighed og formel rigtighed (jf. punkt 5.25)
- GD ELARG intensiverer den efterfølgende revision af transaktioner, der forvaltes centralt (jf. punkt 5.29)
- Kommissionen definerer en sammenhængende metode til beregning af restfejlfrekvensen til brug for direktoraterne med ansvar for eksterne forbindelser, som generaldirektorerne kan basere deres ledelsesudtalelser på (jf. punkt 5.33 og 5.34).

**5.37.**

- Kommissionen vil undersøge, hvordan man bedst kan finpudse kriterierne.  
  
GD ELARG og de delegationerne, det kontrollerer, afprøver allerede, hvor godt de nationale systemer virker.
- GD ELARG træffer de nødvendige foranstaltninger for løbende at forbedre dataenes kvalitet i tæt samarbejde med ejeren af systemet.
- Kommissionen vil undersøge, hvordan man bedst kan konsolidere resultaterne af besøgene.
- De tilbageværende problemer, som Revisionsretten peger på i forbindelse med de årlige revisionsplaner, er blevet gennemgået, og der vil blive gjort en indsats for at løse dem, bl.a. ved at intensivere den efterfølgende revision af transaktioner, der forvaltes centralt.
- EuropeAid indledte arbejdet med en metode til beregning af restfejlfrekvensen i 2010. Resultatet af dette nye initiativ vil blive drøftet med de andre generaldirektorater med ansvar for eksterne forbindelser og vil eventuelt kunne danne grundlag for en bredere strategi (se også svaret på punkt 1.22 og punkt 55 og 62 a) i beretningen om EUF).

**OPFØLGNING AF SÆRBERETNING Nr. 9/2008 OM  
EFFEKTIVITETEN AF EU'S STØTTE TIL BELARUS,  
MOLDOVA OG UKRAINE VEDRØRENDE FRIHED,  
SIKKERHED OG RETFÆRDIGHED**

**Indledning**

5.38. I 2008 offentliggjorde Den Europæiske Revisionsret særberetning (SB) nr. 9/2008 om effektiviteten af EU's støtte til Belarus, Moldova og Ukraine vedrørende frihed, sikkerhed og retfærdighed.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

5.39. Revisionen omhandlede den støtte, der var ydet til disse tre lande til at forbedre deres kapacitet på områderne grænsekontrol, migrations- og asylforvaltning, bekæmpelse af organiseret kriminalitet samt retsvæsen og god regeringsførelse. Størstedelen af støtten blev ydet gennem internationale organisationer (FN-organer, Den Internationale Organisation for Migration, Europarådet mv.). Indtil 2007 blev størstedelen af støtten finansieret gennem Tacisprogrammet. Siden 2007 har den primære finansieringskilde været det europæiske nabo-skabs- og partnerskabsinstrument (ENPI).

5.40. De anbefalinger, Retten fremsatte i SB 9/2008, omhandlede dels konkrete svagheder i relation til de specifikke reviderede projekter dels generelle spørgsmål i relation til planlægningen og gennemførelsen af støtten til disse lande. Rådet <sup>(15)</sup> og Parlamentet <sup>(16)</sup> tilsluttede sig alle anbefalingerne fuldt ud.

5.41. I oktober 2009 offentliggjorde Kommissionen et arbejdsdokument om opfølgning på Europa-Parlamentets afgørelse om decharge for regnskabsåret 2007 <sup>(17)</sup>, hvor der henvises til anbefalingerne i SB 9/2008.

### Opfølgning af anbefalingerne

5.42. Kommissionen har forelagt dokumentation for, at EU-delegationerne i Chişinău og Kiev støttede samarbejdet mellem EU's grænsebistandsmission i Moldova og Ukraine (EUBAM) og FRONTEX på politisk og operationelt niveau.

5.42. *Kommissionen vil gerne understrege det gode samarbejde mellem Frontex og EU's delegation i Kiev og EUBAM.*

<sup>(15)</sup> Rådet for Den Europæiske Union, 6932/09 af 26. februar 2009, udkast til Rådets konklusioner.

<sup>(16)</sup> Europa-Parlamentets beslutning af 23. april 2009 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2007, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne. P6\_TA(2009)0289.

<sup>(17)</sup> Europa-Kommissionen, SEK(2009)1427 endelig, 16.10.2009, Commission staff working document accompanying the report from the Commission to the European Parliament on the follow-up to 2007 Discharge Decision.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

5.43. Kommissionen har accepteret, at den bør sikre sig, at modtagerregeringen i det mindste har forpligtet sig til at betale driftsomkostningerne, før den frigiver flere midler til centre for ulovlige migranter og asylansøgere, således at bæredygtigheden er garanteret. Som påpeget i en resultatorienteret overvågningsrapport, der blev udarbejdet for nylig, giver partnerlandenes utilstrækkelige medfinansiering ikke desto mindre anledning til bekymring. En evalueringsrapport, der blev udarbejdet på initiativ af den fælles evalueringsenhed, konkluderede således, at Ukraines regering ikke havde afsat tilstrækkelige midler til driften og vedligeholdelsen af indkvarteringscentre for migranter og midlertidige interneringscentre. Civilsamfundsorganisationer har anmeldt brud på flygtninges og asylansøgers rettigheder. Som følge heraf har Kommissionen anmodet om, at modtagerlandet skriftligt bekræfter, at det vil dække den finansierede infrastrukturens driftsomkostninger, før den frigiver flere midler på dette politikområde.

5.44. Der er ikke foretaget en samlet vurdering af de fremskridt, som de tre lande har gjort med hensyn til at fokusere projektaktiviteterne på effektiv retsforfølgelse og systematisk udveksling af oplysninger mellem forskellige retshåndhævende organer.

5.45. Kommissionen har forelagt dokumentation for civilsamfundets engagement i udformningen af en antikorrupsionspolitik i Ukraine. Den har imidlertid ikke forelagt vurderinger af produktiviteten, effektiviteten og bæredygtigheden af disse projekter. Individuelle projekter, der gennemføres af civilsamfundsorganisationer, var ikke medtaget i stikprøven i forbindelse med resultatorienteret overvågning.

5.46. EU-delegationerne i Ukraine og Moldova har omorganiseret og styrket det personale, der er ansvarligt for at forvalte disse aktioner. Delegationen i Hviderusland har delvist overtaget ansvaret for programforvaltningen fra delegationen i Kiev. Delegationerne forvaltede imidlertid ikke revisionen og evalueringen af bistandsinterventionerne effektivt.

5.47. Siden 2007 har der været en stigning i omfanget af sektorbudgetstøtte og programstøtte, mens der er færre projekter for faglig bistand. Sektorbudgetstøtte forudsætter, at forvaltningen af offentlige finanser er på et vist niveau. Hvis forvaltningen af de offentlige finanser er svag, som påpeget i vurderingen af offentlige udgifter og finansiel ansvarlighed (Public Expenditure and Financial Accountability), og der er politisk ustabilitet i en periode med finansiel krise, er der stor risiko for, at støtteaktionerne ikke gennemføres effektivt og produktivt<sup>(18)</sup>. Ingen donorer har hidtil vedtaget at yde budgetstøtte til disse lande, selv om nogle udviklingspartnere yder budgetstøtte gennem lån.

## KOMMISSIONENS SVAR

5.43. Før udbuddet blev iværksat, gav EU's delegation i Kiev modtagerne under programmet for støtte til tilbagetagelse, nemlig det ukrainske indenrigsministerium og Ukraines nationale grænsepolitik, et overslag over driftsomkostningerne for den infrastruktur, som skulle bygges for EU-midler (vand, elektricitet, gas mv.). Først efter, at begge modtagerne skriftligt havde bekræftet, at de ville kunne tilvejebringe de nødvendige midler til driften af bygningerne og betale for de nødvendige tjenester og uddannet personale til at drive faciliteterne, iværksatte EU-delegationen udbuddet i december 2010.

5.44. På trods af, at der ikke er foretaget en samlet evaluering, overvåger Kommissionen løbende de fremskridt, som gøres på dette område, og der er afsat 6 mio. EUR til ledsageforanstaltninger til budgetstøtten til »støtte til sektorpolitikken for grænseforvaltning« for 2010, som omfatter udveksling af oplysninger mellem de enkelte enheder i de retshåndhævende organer.

5.45. Formålet med Kommissionens resultatorienterede overvågning, som vurderer projekterne ud fra fem kriterier, nemlig relevans, produktivitet, effektivitet, virkning og bæredygtighed, er at støtte og forbedre kvaliteten af de udvalgte projekter, ikke at måle kvaliteten af projekterne på grundlag af en stikprøve. Den måde, den resultatorienterede overvågning fungerer på i regionen, er blevet gennemgribende revideret siden Revisionsrettens revision.

5.47. Kommissionen er enig i, at der har været en væsentlig ændring hen imod sektorbudgetstøtte i ENPI. Selv om der er visse risici ved budgetstøtte, har denne metode den fordel, at den giver et overblik over hele sektoren, og at midlerne kun frigives, hvis der er konkrete resultater og fremskridt i sektoren. Desuden har den den fordel, at der er en løbende sektorpolitisk dialog med regeringen, og den ledsages af supplerende teknisk bistand, når det er nødvendigt.

<sup>(18)</sup> Særberetning nr. 11/2010 om Kommissionens forvaltning af generel budgetstøtte i AVS-stater og lande i Latinamerika og Asien.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

5.48. Kommissionen fører strengere kontrol med de internationale organisationer, som den har uddelegeret gennemførelsen af aktioner til. Den har indført en systematisk vurdering af disse organisationers overholdelse af de internationale standarder om regnskab, revision, indkøb og interne kontrolsystemer. For så vidt angår de individuelle projekter fastsættes det normalt i rammeaftalerne med internationale organisationer, at der skal foretages kontrolbesøg. De relevante retningslinjer for kontrolbesøg på stedet anvendes dog ikke effektivt, og revisionsplanen var ikke gennemført fuldt ud. Der er også stadig et stort antal åbne projekter på en lang række områder til trods for, at de tre delegationer har gjort en indsats for at lukke dem.

5.49. Med hensyn til donorkoordination er der bevis for, at EU-delegationerne arbejder sammen med EU-medlemsstaterne og andre donorer. Den administrative reform og de hyppige ændringer af personalet og samarbejdspartnere i modtagerlandene forringer dog donorkoordineringens produktivitet betydeligt, navnlig i Ukraine.

5.50. Kommissionen har analyseret den politiske, økonomiske og sociale situation i modtagerlandene og har afspejlet partnernes prioriteter mere hensigtsmæssigt i EU's strategidokumenter. Ikke desto mindre indvirker politisk ustabilitet og ikke planlagte ændringer i de institutionelle rammer, personalet og procedurerne negativt på produktiviteten af de planlagte støtteinterventioner. Kommissionen har forbedret fastlæggelsen af mål for individuelle programmer, men for at lette overvågningen og give nyttig feedback, skal der gøres en større indsats for at definere klare og målelige mål og indikatorer samt pejlemærker for implementeringen.

5.51. De indhentede erfaringer tages i betragtning i Kommissionens planlægningsdokumenter (herunder landstrategidokumenter, nationale vejledende programmer og årlige handlingsplaner). Der udveksles imidlertid ikke systematisk erfaringer mellem delegationer, der forvalter lignende støtteinterventioner. Evalueringsrapporten, der dækkede perioden fra 2002 til 2008 i Ukraine, og som er udarbejdet på initiativ af den fælles evalueringseenhed, blev først forelagt i december 2010, dvs. efter at det nationale vejledende program for 2011-2013 var vedtaget.

## KOMMISSIONENS SVAR

5.48. *Retningslinjerne for kontrolbesøg på stedet er ikke bindende. Revisionsmetoden (herunder planlægningen af kontrolbesøg i internationale organisationer) er imidlertid en bindende instruks, og opfølgningen af revisionsplanen følges nøje af delegationerne og hovedkvarteret.*

5.50. *EuropeAid har planer om at indføre flerårige overvågnings- og evalueringsplaner og styrke overvågningsvejledningen og -rapporteringen, bl.a. gennem omformningen af rapporterne om forvaltning af bistanden til tredjelande (som delegationerne indsender to gange om året) i 2011 og de nye retningslinjer for program- og projektcyklusforvaltning.*

5.51. *Konklusionerne og anbefalingerne fra evalueringerne i det pågældende land anvendes dagligt. For at lette udvekslingen af bedste praksis og erfaringer er man ved at udvikle en database for projektevalueringer og resultatorienteret overvågning som led i platformen for projekt- og programcyklusforvaltning. Denne database vil lette planlægningen, forvaltningen, konsultationerne og analyserne i forbindelse med den eksterne projektforsvaltning og vurderingerne og resultaterne heraf.*

## Konklusioner

5.52. Kommissionen har accepteret Rettens anbefalinger og fremlagt dokumentation for, at den har gjort fremskridt med hensyn til at gennemføre dem. EU-delegationen i Hviderusland åbnede i 2008, og EU-delegationerne i Moldova og Ukraine blev omorganiserede, så de rådede over den nødvendige ekspertise til at føre en produktiv politisk dialog, fremme civilsamfundets engagement i politikformulering og forbedre støtteinterventionernes bæredygtighed. EU-delegationerne fremmede samarbejdet mellem medlemsstaterne, EU-agenturerne og de øvrige donorer i et særdeles ustabil politisk og administrativt miljø.

5.53. Det er imidlertid ikke alle Rettens anbefalinger, der er blevet fulgt. Der er ingen handlingsplan til overvågning og koordinering af de tre delegationers bestræbelser på at følge anbefalingerne og fremme systematisk udveksling af erfaringer. En samlet evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at fokusere på effektiv retsforfølgelse og systematisk udveksling af oplysninger mellem retshåndhævende organer, er fortsat under udarbejdelse. Der er stadig betydelige muligheder for at integrere reelle resultatindikatorer og strategiske mål i planlægningsdokumenterne, som ville gøre det muligt at foretage en produktiv konsekvensanalyse af støtteinterventionerne. Den væsentlige ændring henimod sektorbudgetstøtte som primær støttemekanisme indebærer også betydelige risici i lyset af den nuværende ugunstige finansielle og administrative situation. Hidtil har ingen andre donorer vedtaget at yde budgetstøtte til disse lande, selv om nogle udviklingspartnere yder budgetstøtte gennem lån.

## OPFØLGNING AF SÆRBERETNING Nr. 10/2008 OM EF'S UDVIKLINGSBISTAND TIL SUNDHEDSTJENESTER I AFRIKA SYD FOR SAHARA

### Indledning

5.54. I 2009 offentliggjorte Revisionsretten særberetning (SB) nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara. I beretningen undersøgte Retten, om de finansielle og menneskelige ressourcer, der reelt blev tildelt til sundhedssektoren, afspejlede EF's stærke politiske målsætninger på dette område. Retten undersøgte også, hvor effektivt Kommissionen havde anvendt de forskellige tilgængelige instrumenter i forbindelse med sin bistand til sundhedssektoren, især generel budgetstøtte og sektorbudgetstøtte, projekter og Den Globale Fond for bekæmpelse af aids, tuberkulose og malaria (Den Globale Fond).

5.52. Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten anerkender de betydelige fremskridt, som er gjort.

5.53. EU-delegationen i Ukraine og Belarus er på grundlag af Revisionsrettens anbefalinger i gang med at indføre et risikoregister, som vil gøre det muligt at foretage en korrekt vurdering af risikoniveauerne ved gennemførelsen af projekter.

Dette instrument gør det lettere løbende at holde øje med de vigtigste risikofaktorer, som vil kunne påvirke projekternes resultater.

Der er planer om øget udveksling af erfaringer gennem regionale seminarer, bl.a. om forbedring af metoderne for intern overvågning.

Se også svarene på punkt 5.43, 5.44, 5.45, 5.47, 5.48, 5.50 og 5.51.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

5.55. I SB 10/2008 fremsatte Retten en række anbefalinger til Kommissionen. Nogle af disse anbefalinger vedrørte tildeling og prioritering af ressourcer. I den forbindelse foreslog Retten, at Kommissionen tog fordelingen af sin finansiering op til fornyet vurdering og overvejede at øge sin støtte til sundhedssektoren for at opfylde EF's politiske forpligtelser i sundhedssektoren. Kommissionen skulle endvidere sikre, at den havde sundhedsekspertise nok til at gennemføre sine sundhedspolitikker.

5.56. Andre anbefalinger i beretningen vedrørte forbedringen af forvaltningen af støtteinstrumenterne og deres effektivitet. Retten anbefalede bl.a., at Kommissionen anvendte sektorbudgetstøtte i større omfang og styrkede den generelle budgetstøttes sektorspecifikke dimension. Efter Rettens mening bør Kommissionen også samarbejde tættere med Den Globale Fond for at støtte og føre tilsyn med dens interventioner på landeniveau. Derudover var det nødvendigt at bruge den projektbaserede tilgang mere og at udfærdige vejledninger om, hvordan de disponible instrumenter supplerer hinanden bedst. Endelig blev Kommissionen rådet til at tage mere specifik hensyn til landets situation ved valget af instrumenter og at bringe sine interventioner mere i overensstemmelse med sektortilgangene.

5.57. Anbefalingerne i beretningen blev hilst velkommen af Rådet for Den Europæiske Union<sup>(19)</sup> og Europa-Parlamentet<sup>(20)</sup> og generelt accepteret af Kommissionen.

## Opfølgning af anbefalingerne

### *Anbefalinger om tildelingen og prioriteringen af ressourcer*

5.58. Som led i midtvejsevalueringen af 10. EUF har Kommissionen taget skridt til at øge midlerne til sundhedssektoren gennem sit MDG-initiativ (årtusindudviklingsmålene), der har en samlet rammebevilling på en milliard euro, og som blev lanceret i september 2010. I dette initiativ erkendes det, at mange lande syd for Sahara er meget langt fra målet i deres bestræbelser på at nå to af de tre årtusindudviklingsmål for sundhed, nemlig MDG 4: Reducere børnedødeligheden og MDG 5: Forbedre mødresundheden, og at de også er langt fra to andre centrale MDG<sup>(21)</sup>. Det er dog endnu ikke klart, hvor stor en del af midlerne til MDG-initiativet, der reelt vil blive ydet til sundhed.

**5.56.** *Kommissionen accepterede alle Revisionsrettens anbefalinger vedrørende denne særberetning om sundhed i Afrika syd for Sahara.*

**5.58.** *I betragtning af det store antal sundhedsrelaterede forslag inden for rammerne af MDG-initiativet (frist juni 2011), hvor 20 af de 43 lande, som indsendte konceptnoter, fokuserede på sundhedsspørgsmål (dvs. 47 %), er det sandsynligt, at sundhed vil have en fremtrædende stilling i den samlede fordeling af de disponible midler.*

<sup>(19)</sup> Rådets konklusioner af 23. april 2009 om særberetning nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara, med Kommissionens svar.

<sup>(20)</sup> Europa-Parlamentets beslutning af 12. marts 2009 om en fremgangsmåde for EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara. (P6\_TA-PROV(2009)0138).

<sup>(21)</sup> MDG 1c) — Halvere antallet af mennesker, som sulter og MDG 7c) — Halvere andelen af mennesker uden adgang til rent drikkevand og basal sanitet.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

5.59. I 2010 udsendte Kommissionen sammen med medlemsstaterne en meddelelse om »EU's rolle inden for global sundhed«<sup>(22)</sup>, hvor det understregedes, at støtte til sundhedssystemer er det centrale fokus for EU's politik på området. Der er dog fortsat behov for at fastsætte et handlingsprogram for at gennemføre politikken og sikre, at der er tilstrækkelige midler til den.

5.60. Kommissionen har fortsat ydet store årlige bidrag (2008-2010: 300 millioner euro) til Den Globale Fond for at bekæmpe de tre specifikke sygdomme, der er omfattet af dens mandat. Den Globale Fond har forsøgt at prioritere støtte til sundhedssystemer højere, og Kommissionen har fulgt en politik, der gik ud på at tilskynde Den Globale Fond til i højere grad at gå i den retning. Generelt vurderes det, at ca. 15 % af Den Globale Fonds midler er blevet brugt til at styrke sundhedssystemer, og denne procentdel forventes at stige. Ikke desto mindre bør det også erkendes, at der i betragtning af Den Globale Fonds mandat og organisation er grænser for, hvor meget den kan bidrage direkte til at styrke sundhedssystemer.

5.61. Kommissionen har styrket sine menneskelige ressourcer, der arbejder med sundhed i Kommissionens hovedsæde, ved at ansætte yderligere nationale eksperter fra medlemsstaterne. Men der er stadig et alvorligt problem med hensyn til den sundhedsekspertise, der er til rådighed i delegationerne. En undersøgelse fra Kommissionen fra 2009 viste, at delegationerne i de lande, hvor sundhed var målsektoren for EUF-støtten, generelt til en vis grad selv havde sundhedseksperter, men at dette ikke var tilfældet i andre lande, selv ikke i de lande hvor Kommissionen også havde væsentlige interventioner i sundhedssektoren. Kommissionen havde derfor f.eks. normalt ikke tildelt sundhedseksperter til at støtte de nye »MDGkontrakt«-budgetstøtteprogrammer, som den indledte i 2007<sup>(23)</sup>. Kommissionen har hidtil kun gjort begrænsede fremskridt med hensyn til at følge denne anbefaling ved i højere grad at trække på medlemsstaternes sundhedsekspertise for at støtte delegationerne, selv om den har udvidet samarbejdet med Verdenssundhedsorganisationen (WHO) på landeplan. Muligheden for at oprette regionale sundhedsrådgiverstillinger, som dækker en række delegationer, drøftes stadig. Kommissionens generelt begrænsede kapacitet i delegationerne er problematisk i en tid, hvor man med MDG-initiativet har erkendt behovet for at intensivere sundhedspolitikdialogen for bedre at identificere og overvinde hindringerne for gennemførelsen af MDG 4 og MDG 5.

## KOMMISSIONENS SVAR

**5.59.** Meddelelsen »EU's rolle inden for global sundhed«, som blev udsendt i 2010, sigter mod at fremme en bedre koordinering, komplementaritet og effektivitet i de foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne yder støtte til på sundhedsområdet i udviklingslandene. En tværtjenslig gruppe i Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af meddelelsen og overvåger, hvilke resultaterne den giver. I 2011 blev der udarbejdet en »handlingsplan for global sundhed«.

**5.61.** Det er afgørende, at der er kvalificeret personale på stedet, for at man kan fortsætte den løbende politiske dialog, som er af væsentlig betydning for instrumentet for generel budgetstøtte. Men det er ikke muligt, at hver enkelt delegation til enhver tid har personale med al den fornødne ekspertise.

Kontoret for uddannelse, sundhed, forskning og kultur i hovedsædet stiller specialiseret sundhedsekspertise til rådighed for delegationerne. Det yder praktisk vejledning og udvikler gennemførelsesstrategier, herunder uddannelse, og samtidig garanterer det for, at der anvendes systemer og redskaber af høj kvalitet ved udformningen og gennemførelsen af programmerne i denne sektor. Der udvikles tematiske netværk, som forbinder de tematiske og geografiske direktorater i hovedkvarteret med delegationerne med henblik på at udbrede den eksisterende ekspertise.

Med hensyn til de regionale kontaktpunkter for sundhed er behovene og fordelene og ulemperne ved denne strategi ligesom for de øvrige aktivitetsområder ved at blive analyseret. Overvejelserne tager udgangspunkt i resultaterne af den igangværende vurdering af delegationernes arbejdsbyrde og vil tage hensyn til den nuværende situation, som er præget af budgetmæssige begrænsninger og Kommissionens personalepolitik med nulvækst.

<sup>(22)</sup> KOM(2010) 128 endelig, Bruxelles den 31.3.2010.

<sup>(23)</sup> Kommissionen tildelte ca. 1 500 millioner euro til MDG-kontrakter i otte lande. Disse programmer yder generel budgetstøtte over en periode, der var udvidet til seks år, og det er målet, at de i høj grad fokuserer på MDG.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

*Anbefalinger om forvaltningen af instrumenterne og deres effektivitet*

5.62. Kommissionen har to sektorbudgetstøtteprogrammer, der finansieres gennem EUF i Afrika syd for Sahara, selv om muligheden for at implementere en del af MDG-initiativets finansiering til sundhedssektoren gennem budgetstøtte overvejes. Kommissionen er ved at undersøge sin tilgang til generel budgetstøtte, herunder instrumentets rolle i sundhedssektoren, og den har udsendt en grønbog om emnet <sup>(24)</sup>.

5.63. I 2009 udsendte Kommissionen vejledninger om samarbejdet med Den Globale Fond til delegationerne. Målet for vejledningerne var at gøre Kommissionens støtte til Den Globale Fond mere effektiv ved i højere grad at lade delegationerne deltage i Den Globale Fonds mekanismer og at forbedre delegationernes rapportering til Kommissionens hovedsæde.

5.64. En betydelig del af de nye interventioner inden for sundhedssektoren bliver stadig gennemført gennem projekter. Kommissionen har dog endnu ikke udfærdiget en vejledning i, hvordan projekter bedst bliver brugt til at støtte andre støtteinstrumenter. Kommissionen har udsendt flere praktiske vejledninger i emner vedrørende sundhedssektoren (jf. f.eks. punkt 5.63), men den har endnu ikke udformet et fuldstændigt sæt vejledninger for udviklingsbistand inden for sundhedssektoren.

5.65. Et vigtigt redskab, som det internationale samfund har udviklet, og som bl.a. Kommissionen har bidraget til, er metoden til en fælles vurdering af de nationale strategier (Joint Assessment of National Strategies (JANS)). Formålet med denne metode er at give et fælles grundlag for en vurdering af nationale sundhedsstrategier for at gøre det muligt i højere grad at anvende sektortilgange og at tilpasse donorstøtten til de nationale systemer.

**Konklusioner**

5.66. Generelt har Kommissionen gjort gode fremskridt med hensyn til gennemførelsen af Rettens anbefalinger. Den stiller betydelige nye ressourcer til rådighed for at opfylde MDG på sundhedsområdet gennem MDG-initiativet som led i midtvejsrevisionen af 10. EUF. Den har spillet en central rolle i fastlæggelsen af en ny politik for EU's rolle i verdenssundheden, hvori det understreges, hvor vigtigt det er at yde støtte til sundhedssystemer. Kommissionen har fortsat ydet betydelige midler til Den Globale Fond, men har tilskyndet Den Globale Fond til at gøre en større indsats for sundhedssystemer. Kommissionen har også truffet foranstaltninger til at forbedre effektiviteten af støtten til Den Globale Fond.

5.62. Kommissionen er nødt til at respektere modtagerlandenes ejerskab i forbindelse med udvælgelsen af målsektorer for programmeringen (i de lande syd for Sahara, som er med i 7. EUF, er sundhed på nuværende tidspunkt en målsektor). Desuden er der klare støtteberettigelseskriterier for budgetstøtte. Budgetstøtte i sundhedssektoren anvendes derfor på nuværende tidspunkt i så mange lande som muligt. Desuden er der indkommet tre forslag vedrørende budgetstøtte i sundhedssektoren inden for rammerne af MDG-initiativet (fra lande, hvor sundhed ikke er en målsektor).

5.64. EuropeAid er i gang med at udvikle et sæt retningslinjer for program- og projektyklusforvaltning, som har fokus på en bedre kontekstanalyse. På denne baggrund er Kommissionen og medlemsstaterne også gået i gang med at uarbejde et omfattende sæt harmoniserede retningslinjer for EU's udviklingsbistand i sundhedssektoren som opfølgning til Rådets konklusioner om global sundhed fra maj 2010.

5.66. Kommissionen glæder sig over, at Revisionsretten anerkender dens gode fremskridt med hensyn til sundhedsrelaterede initiativer med henblik på at nå årtusindudviklingsmålene.

<sup>(24)</sup> Grønbog: »EU's budgetstøtte til tredjelande i fremtiden«, KOM(2010) 586 endelig, Bruxelles den 19.10.2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

5.67. En række centrale områder kræver dog stadigvæk mere opmærksomhed. Kommissionen er nødt til at gøre EU's nye globale sundhedspolitik operationel ved at fastsætte et handlingsprogram, der kan bruges til at planlægge fremtidig EUF-finansiering. Kommissionen har endvidere endnu ikke adgang til tilstrækkelig sundhedsekspertise på delegationsniveau til at kunne opfylde behovet for intensiveret fokus og dialog om MDG på sundhedsområdet, der stadig halter bagefter i Afrika syd for Sahara, nu hvor 2015 nærmer sig. Kommissionen bør fortsætte med at fremme anvendelsen af sektorbudgetstøtte i sundhedssektoren, samtidig med at den nærmere definerer, hvordan de generelle budgetstøtteprogrammer skal bistå sundhedssektoren. Dertil kommer, at arbejdet med at udfærdige vejledninger om valg af og sammenhæng mellem de forskellige støtteinstrumenter i sundhedssektoren endnu ikke er afsluttet.

## KOMMISSIONENS SVAR

**5.67.** Kommissionen er forpligtet til at overholde både støttebe-  
rettigelseskriterierne for budgetstøtte og den aftalte programmering for  
målsektorerne (herunder principperne om bistandseffektivitet og prin-  
cipperne om arbejdsfordeling mellem donorerne).

Kommissionen har:

- udarbejdet en handlingsplan for 2011 med henblik på at gennemføre EU's politik for global sundhed
- forpligtet sig til på mellemlang sigt at kortlægge ekspertisen blandt personalet i delegationerne
- påbegyndt en større revision af retningslinjerne for budgetstøtte
- indledt arbejdet med udvikling af EuropeAids nye retningslinjer for program- og projektcyklusforvaltning, som bl.a. vil fokusere på at vejlede det operationelle personale om de bedste valg af bistandsmekanismer
- sammen med medlemsstaterne iværksat arbejdet med et omfattende sæt harmoniserede retningslinjer for EU's udviklingsbistand i sundhedssektoren som opfølgning til Rådets konklusioner om global sundhed fra maj 2010.

## BILAG 5.1

## RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE

	2010						2009	2008	2007
	EuropeAid	RELEX	ELARG	ECHO	DEV	I alt			
<b>STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR</b>									
Transaktioner i alt ( <i>bestående af</i> ):	92	14	35	22	2	<b>165</b>	180	180	145
Forskud	43	12	8	12	0	<b>75</b>	83	71	46
Mellemliggende/endelige betalinger	49	2	27	10	2	<b>90</b>	97	109	99
<b>RESULTATERNE AF TESTEN <sup>(1)</sup> <sup>(2)</sup></b>									
<b>Andel af de testede transaktioner, der:</b>									
ikke var behæftet med fejl	79 % (73)	100 % (14)	74 % (26)	64 % (14)	0 % —	<b>77 % (127)</b>	87 %	73 %	74 %
var behæftet med en eller flere fejl	21 % (19)	0 % —	26 % (9)	36 % (8)	100 % (2)	<b>23 % (38)</b>	13 %	27 %	26 %
<b>Analyse af fejlbehæftede transaktioner</b>									
<b>Analyse pr. udgiftstype</b>									
Forskud	16 % (3)	0 % —	11 % (1)	0 % —	0 % —	<b>11 % (4)</b>	17 %	19 %	19 %
Mellemliggende/endelige betalinger	84 % (16)	0 % —	89 % (8)	100 % (8)	100 % (2)	<b>89 % (34)</b>	83 %	81 %	81 %
<b>Analyse pr. fejltype</b>									
Ikke-kvantificerbare fejl:	53 % (10)	0 % —	78 % (7)	38 % (3)	0 % —	<b>53 % (20)</b>	74 %	60 %	73 %
Kvantificerbare fejl:	47 % (9)	0 % —	22 % (2)	62 % (5)	100 % (2)	<b>47 % (18)</b>	26 %	40 %	27 %
Støtteberettigelse	67 % (6)	0 % —	100 % (2)	100 % (5)	0 % —	<b>72 % (13)</b>	100 %	79 %	100 %
Forekomst	22 % (2)	0 % —	0 % —	0 % —	50 % (1)	<b>17 % (3)</b>	(0)	21 %	(0)
Nøjagtighed	11 % (1)	0 % —	0 % —	0 % —	50 % (1)	<b>11 % (2)</b>	(0)	(0)	(0)
<b>ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL</b>									
Den mest sandsynlige fejlprocent						<b>1,7 %</b>			
Nedre fejlgrænse						0,1 %			
Øvre fejlgrænse						3,3 %			

<sup>(1)</sup> For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikker var stikprøven opdelt i segmenter.

<sup>(2)</sup> Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

## BILAG 5.2

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE

## Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i EuropeAid

	Kontrolmiljø	Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Eksterne revisioner og afslutnings-procedurer	Intern revision	Samlet vurdering
Centrale systemer	Effektive	Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive
Delegation	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	I/R	

## Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer i GD ELARG

Forudgående kontrol	Overvågning og tilsyn	Eksterne revisioner og afslutnings-procedurer	Intern revision	Samlet vurdering
Delvis effektive	Effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive

## Samlet vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne

Samlet vurdering	2010	2009	2008	2007
	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive

## BILAG 5.3

RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER VEDRØRENDE BISTAND TIL  
TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Forbehold	Rettens bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
ELARG	<b>uden forbehold</b>	I/R	Beregningen af restfejlfrekvensen vedrører kun decentral forvaltning, som kun omfatter 30 % af de betalinger, som GD ELARG afholdt i 2010. Rettens revisorer konstaterede, at der stadig var forhold, som skulle afhjælpes.	<b>B</b>	A
EuropeAid	<b>uden forbehold</b>	I/R	EuropeAid har udarbejdet en omfattende kontrolstrategi og har fortsat med at forbedre udformningen og implementeringen af sine overvågnings- og kontrolsystemer væsentligt. Revisionen viste dog, at der stadig er svagheder ved nogle kontroller, og at betalingerne var væsentligt fejlbehæftede.	<b>B</b>	B

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvist rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE

År	Retten anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Retten analyse
	GD RELEX bør konsolidere sin metode til efterfølgende kontrol og straks gå i gang med at imødekomme den interne revisors anbefalinger om dette.	I forlængelse af en handlingsplan har GD RELEX indført forbedringer af metoden til efterfølgende kontrol. En del af de planlagte afbødende foranstaltninger kan imidlertid først implementeres i 2011 under ledelse af den nye Tjeneste for Udenrigspolitiske Instrumenter.		
	GD RELEX bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere og lukke de gamle RRM-kontrakter og de FUSP-kontrakter, hvis gennemførelsesfrister allerede er udløbet.	Et betragteligt antal gamle RRM-sager blev lukket. Selv om der er gjort en indsats for at løse problemet for så vidt angår FUSP (25 af de 133 projekter, der var åbne i begyndelsen af 2010, blev afsluttet), er man stadig langt bagud.	<i>En omhyggelig opfølgning af afslutningen af gamle projekter er en del af den handlingsplan, som blev udarbejdet efter IAS/IAC-revisionen af FUSP. Situationen for alle gamle og færdiggjorte kontrakter gennemgås regelmæssigt, og der træffes de nødvendige foranstaltninger for at afslutte de projekter, som er gjort færdige. Antallet af FUSP-projekter er steget støt i takt med den store stigning i FUSP-budgettet i de seneste år (f.eks. blev der indgået 51 nye kontrakter i 2010), og dette kan fejlagtigt give indtryk af, at situationen ikke bliver bedre.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>
2009	GD ELARG bør give mere specifik vejledning om proceduren for »overdragelse af forvaltningsbeføjelser«, så det bliver mere klart, hvilke roller Kommissionens forskellige aktører spiller.	GD ELARG udarbejdede en ny vejledning ved udgangen af 2010. Den nye vejledning er imidlertid først gældende i 2011, og Retten mener ikke, at den er tilstrækkelig detaljeret.	<i>De initiativer, som blev truffet, efter at anbefalingen var blevet fremsat i juli, omfattede en meget intensiv koordinering og gensidige konsultationer og resulterede i et sæt instrukser, som blev offentliggjort tidligt nok til, at fristen i 2010 kunne overholdes.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>
	GD ELARG bør gennemgå sine tjeklister for intern kontrol med henblik på at kunne dokumentere alle udførte kontroller.	Der blev udarbejdet nye interne tjeklister i GD ELARG's hovedsæde, men de anvendes stadig ikke fuldt ud i EU-delegationerne i udvidelseslandene.	<i>Der er gjort den nødvendige indsats for at sikre, at de bruges fuldt ud i delegationerne.</i>	
	GD ELARG bør træffe foranstaltninger til at forbedre kvaliteten af de data, der indlæses i dets ledelsesinformationssystemer (f.eks. regelmæssig analyse og kontrol af datakvaliteten).	Retten noterede ikke relevante forbedringer i datakvaliteten ved gennemgangen af systemer og transaktioner. GD ELARG bør opstille en handlingsplan med henblik på at implementere denne anbefaling effektivt.	<i>Medarbejderne i hovedkvarteret er blevet motiveret til at sikre, at oplysningerne indkodes korrekt, men generelt ligger de nævnte problemer uden for rammerne af GD ELARG's egne informationssystemer, hvilket betyder, at man må finde løsninger, der gælder for Kommissionen som helhed.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>
	GD ELARG bør fortsat udvikle og indføre mekanismer, der kan lette analysen og opfølgningen af resultaterne af de gennemførte kontrolbesøg.	GD ELARG har endnu ikke efterkommet denne anbefaling. I 2010 blev denne svaghed bekræftet i alle de besøgte EU-delegationer i udvidelseslandene.	<i>Opfølgningen af anbefalingen blev indledt i 2010, men i sagens natur kan man ikke konstatere resultaterne lige fra starten.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2009	GD ELARG bør afsætte tilstrækkelige ressourcer til at analysere de endnu ikke behandlede endelige udgiftsanmeldelser vedrørende Phare og overgangsfaciliteten i de nye medlemsstater.	Retten noterer med tilfredshed GD ELARG's bestræbelser, men ophobningen af endelige udgiftsanmeldelser er kun delvist blevet reduceret.	<i>Som følge af den store vægt, som sluterklæringen fra de 12 nye medlemsstater er blevet tillagt, er der sket en betydelig yderligere reduktion i efterslæbet i 2010, hvilket mere end opvejer den lille opbremsning, som blev konstateret i 2009.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>
	GD ECHO bør dokumentere vurderingerne af forslag til aktioner vedrørende humanitær bistand bedre (f.eks. ved at indføre standardiserede evalueringsrapporter).	GD ECHO begyndte at udvikle en standardiseret procedure for at begrunde vurderingen af forslag. Den nye procedure skal imidlertid efter planen først indføres i 2011, og de standardiserede evalueringsrapporter er en af de muligheder, der er under overvejelse.	<i>Der blev i begyndelsen af februar 2011 nedsat en arbejdsgruppe til vurdering af forslag vedrørende humanitær bistand. Dens formål er bl.a. at harmonisere og strømline dokumenteringen af evalueringsprocessen ved at give et klarere overblik over hele processen gennem et dashboard og indføre fælles evalueringskriterier. Dette vil blive gjort i 2011.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning.</b>
	GD ECHO bør definere og etablere en mekanisme til indsamling og analyse af data vedrørende dets partners anvendelse af »Humanitarian Procurement Centres«.	GD ECHO fandt, at Rettens anbefaling var nyttig, men anså den ikke for at være en prioritet. Centrene blev informeret, om at der skulle fremlægges detaljerede oplysninger om, i hvor høj grad deres tjenester bruges af ECHO's partnere. Der vil blive udviklet en ny procedure i fremtiden.		



## KAPITEL 6

**Forskning og andre interne politikker**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	6.1-6.11
Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder	6.2-6.10
Forskningsrammeprogrammerne	6.3-6.7
Programmet for livslang læring	6.8-6.10
Revisionens omfang og revisionsmetoden	6.11
Transaktionernes formelle rigtighed	6.12-6.13
Systemernes effektivitet	6.14-6.45
Forskningsrammeprogrammerne	6.15-6.36
Forudgående skrivebordskontrol	6.15-6.18
Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser	6.19-6.22
Forudgående attestering af modtagernes metoder til beregning af omkostninger under RP7	6.23-6.28
Kommissionens strategi for efterfølgende revision	6.29-6.34
Systemer vedrørende inddrivelse og finansielle korrektioner	6.35-6.36
Andre interne politikker	6.37-6.45
Systemer vedrørende programmet for livslang læring — Erasmus	6.37-6.45
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	6.46-6.47
Konklusioner og anbefalinger	6.48-6.51
Konklusioner	6.48-6.49
Anbefalinger	6.50-6.51
Resultaterne af revisionen af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland	6.52-6.55

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

6.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af forskning og andre interne politikker, som omfatter politikområderne 01-Økonomiske og finansielle anliggender, 02-Erhvervs politik, 03-Konkurrence, 08-Forskning, 09-Informationssamfundet og medier, 10-Direkte forskning, 12-Det indre marked, 15-Uddannelse og kultur, 16-Kommunikation, 18-Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og 20-Handel. Dernæst følger resultaterne af Rettens tilbagevendende revision af Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland<sup>(1)</sup>. De centrale oplysninger om de reviderede aktiviteter og om udgifterne i 2010 gives i **tabel 6.1**.

**Tabel 6.1 Forskning og andre interne politikker — Centrale oplysninger 2010**

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
8	Forskning	Administrative udgifter	308	Direkte central forvaltning
		RP7	2 981	Direkte central forvaltning
		RP7 Euratom	318	Indirekte central forvaltning
		Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	848	Direkte central forvaltning
		Forskningsprogram under Kul- og Stålforskningsfonden	51	Direkte central forvaltning
		<b>4 506</b>		
9	Informations-samfundet og medier	Administrative udgifter	137	Direkte central forvaltning
		RP7	1 226	Direkte central forvaltning
		Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP)	160	Direkte central forvaltning
		Media	111	Direkte central forvaltning
		Cip-programmet og andre programmer	152	Direkte central forvaltning
		<b>1 786</b>		
15	Uddannelse og kultur	Administrative udgifter	122	Direkte central forvaltning
		Livslang læring, herunder flersprogethed	1 223	Indirekte central forvaltning
		Udvikling af det kulturelle samarbejde i Europa	47	Indirekte central forvaltning
		Fremme af samarbejde vedrørende ungdom og sport	145	Indirekte central forvaltning
		Stærkere tilhørsforhold til EU blandt befolkningen	35	Indirekte central forvaltning
		<b>1 572</b>		

<sup>(1)</sup> I betragtningerne til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009 af 25. maj 2009 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland (EUT L 145 af 10.6.2009, s. 10) hedder det, at Revisionsretten bør føre kontrol med fondens finansielle forvaltning efter procedurer aftalt mellem Revisionsretten, Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank.

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
18	Frihed, sikkerhed og retfærdighed	Administrative udgifter	63	Direkte central forvaltning
		Solidaritet — ydre grænser, visumpolitik og fri bevægelighed for personer	276	Delt forvaltning/direkte central forvaltning
		Migrationsstrømme — fælles indvandrings- og asylpolitik	156	Delt forvaltning/direkte central forvaltning
		Grundlæggende rettigheder og statsborgerskab	51	Direkte central forvaltning
		Sikkerhed og sikring af friheder	123	Direkte central forvaltning
		Retspleje i strafferetlige og civile anliggender	54	Direkte central forvaltning
		Information om og bekæmpelse af narkotika	18	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering	4	Direkte central forvaltning
		<b>745</b>		
2	Erhvervspolitik	Administrative udgifter	112	Direkte central forvaltning
		Konkurrenceevne, industripolitik, innovation og iværksætterånd	75	Direkte central forvaltning/indirekte central forvaltning via EACI
		Det indre marked for varer og sektorpolitik	114	Direkte central forvaltning
		RP7 Samarbejde — sikkerhed og rummet	357	Direkte central forvaltning
		<b>658</b>		
10	Direkte forskning	Personaleomkostninger, løbende omkostninger og investeringer	345	Direkte central forvaltning
		RP7	44	Direkte central forvaltning
		Fortidsbyrden efter nukleare aktiviteter	22	Direkte central forvaltning
		Afslutning af tidligere rammeprogrammer (RP) og andre aktiviteter	27	Direkte central forvaltning
		<b>438</b>		
1	Økonomiske og finansielle anliggender	Administrative udgifter	66	Direkte central forvaltning
		Den Økonomiske og Monetære Union	12	Direkte central forvaltning
		Internationale økonomiske og finansielle anliggender	101	Direkte central forvaltning
		Finansielle transaktioner og instrumenter	110	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med EIF/indirekte central forvaltning via EIF
		<b>289</b>		
16	Kommunikation	Administrative udgifter	114	Direkte central forvaltning
		Kommunikation og medierne	34	Direkte central forvaltning
		Kommunikation på lokalt niveau	35	Direkte central forvaltning
		Analyse- og kommunikationsværktøjer	23	Direkte central forvaltning
		<b>206</b>		

(millioner euro)

Budget-afsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
3	Konkurrence	Administrative udgifter	92	Direkte central forvaltning
		Karteller, monopoler og liberalisering	0	Direkte central forvaltning
			<b>92</b>	
20	Handel	Administrative udgifter	68	Direkte central forvaltning
		Handelspolitik	9	Direkte central forvaltning/fælles forvaltning med IO
			<b>77</b>	
12	Det indre marked	Administrative udgifter	60	Direkte central forvaltning
		Politisk strategi og koordinering for Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser	11	Direkte central forvaltning
			<b>71</b>	
Administrative udgifter i alt			1 487	
Rammeprogrammer (RP)			5 643	
Livslang læring, herunder flersprogethed			1 223	
Andre aktionsudgifter			2 087	
Aktionsudgifter i alt			8 953	
Bestående af: — forskud <sup>(1)</sup>			6 404	
— mellemliggende/endelige betalinger <sup>(2)</sup>			2 549	
<b>Regnskabsårets betalinger i alt</b>			<b>10 440</b>	
<b>Regnskabsårets forpligtelser i alt</b>			<b>12 169</b>	

<sup>(1)</sup> Forskuddene under syvende rammeprogram (2007-2013) og under programmet for livslang læring beløb sig til henholdsvis 3 166 millioner euro og 1 139 millioner euro.

<sup>(2)</sup> De mellemliggende/endelige betalinger under syvende rammeprogram (2007-2013) og under programmet for livslang læring beløb sig til henholdsvis 1 442 millioner euro og 83 millioner euro.

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder**

6.2. De største programmer i denne gruppe af politikområder er rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling, som tegner sig for 63 % af de samlede aktionsudgifter (eller 5 643 millioner euro), og programmet for livslang læring, som tegner sig for 14 % (eller 1 223 millioner euro).

*Forskningsrammeprogrammerne*

6.3. Formålet med forskningspolitikken er at fremme investeringer i forskning og lette overgangen til den videnbaserede økonomi. Forskningspolitikken sigter også mod at styrke det videnskabelige og tekniske grundlag for det europæiske forskningsrum <sup>(2)</sup>, forbedre forskningens kvalitet i Europa og sikre det størst mulige udbytte af det internationale samarbejde. De fleste betalinger vedrørende forskningspolitikken afholdes under sjette og syvende rammeprogram (RP6 og RP7 <sup>(3)</sup>), som er flerårige, og som har mange forskellige støtteordninger, der støtter mange forskellige tematiske områder og typer af projekter.

6.4. Rammeprogrammerne forvaltes primært af Kommissionen ved direkte central forvaltning. Forskningsudgifterne implementeres i stadig højere grad ved indirekte central forvaltning gennem forvaltningsorganer og fællesforetagender <sup>(4)</sup>.

6.5. De aktiviteter, rammeprogrammerne støtter, gennemføres af en lang række offentlige og private enheder i mange forskellige medlemsstater og tredjelande, som er associeret med rammeprogrammerne. Modtagerne kan være forskningscentre, universiteter, enkeltpersoner, virksomheder eller offentlige administrationer. Modtagerne indgår normalt i et konsortium af partnere og arbejder på grundlag af en tilkudsaftale med Kommissionen. I gennemsnit har hvert projekt under RP7 seks partnere, men afhængigt af finansieringsordningen kan der være helt op til 64.

<sup>(2)</sup> Det europæiske forskningsrum består af alle de forsknings- og udviklingsaktiviteter, programmer og politikker i Europa, som har et tværnationalt perspektiv. Sammen giver de forskere, forskningsinstitutioner og virksomheder mulighed for i højere grad at færdes, konkurrere og samarbejde på tværs af grænserne.

<sup>(3)</sup> Syvende rammeprogram samler alle EU's forskningsrelaterede initiativer under en fælles paraply og spiller en central rolle med hensyn til opfyldelsen af målene om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. Det er også en af grundpillerne i det europæiske forskningsrum.

<sup>(4)</sup> Følgende af Den Europæiske Unions fællesforetagender er involveret i forvaltningen af forskningsrammeprogrammer: i) Det Europæiske Fællesforetagende for ITER og Fusionsenergiudvikling, ii) fællesforetagendet Clean Sky, iii) fællesforetagendet Artemis, iv) fællesforetagendet for initiativet om innovative lægemidler, v) ENIAC-fællesforetagendet og vi) fællesforetagendet for brændselsceller og brint. Følgende af den Europæiske Unions forvaltningsorganer er involveret i forvaltningen af forskningsrammeprogrammer: i) Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation, ii) Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur, iii) Forvaltningsorganet for Forskning og iv) Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.6. Potentielle modtagere svarer på forslagsindkaldelser, og de projekter, der medfinansieres, udvælges blandt de godkendte forslag. Når tilskudsaftalen (eller kommissionsbeslutningen) er underskrevet, afholdes der betalinger i form af forskud efterfulgt af mellemliggende og endelige betalinger, som godtgør de udgifter, der er opgivet i de omkostningsanmeldelser, modtagerne har indsendt.

6.7. Den største risiko for uregelmæssigheder er, at modtagerne i deres anmeldelser kan medtage ikke-støtteberettigede omkostninger, som måske ikke opdages og korrigeres af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, før de godtgøres. Risikoen forstærkes af de komplicerede regler, der gælder for beregning af støtteberettigede omkostninger, og kravet om, at modtagerne skal allokere personaleomkostninger og indirekte omkostninger til projekterne og fratække forskellige poster, som ikke giver ret til EU-medfinansiering, f.eks. moms.

#### Programmet for livslang læring

6.8. Programmet for livslang læring har som mål at sikre, at personer i alle aldre kan deltage i læringsaktiviteter. Det sigter også mod at udvikle uddannelsessektoren i Europa. Programmet består af fire delprogrammer, Erasmus for videregående uddannelse, Leonardo da Vinci for erhvervsuddannelse, Grundtvig for voksenuddannelse og Comenius for skoleundervisning. De tre fjerdedele af budgettet for programmet for livslang læring gennemføres ved indirekte central forvaltning af 40 nationale kontorer i de deltagende lande, som er udpeget og overvåges af nationale myndigheder, normalt undervisningsministerier. De nationale kontorer<sup>(5)</sup> forvalter de mange, men relativt små beløb, der udbetales som tilskud.

6.9. Finansieringen på dette område består primært af forskud til de nationale kontorer og kvartalsvise bidrag til deres driftsudgifter. De første forskud udbetales, når der er underskrevet en kontrakt og godkendt et arbejdsprogram. Med hensyn til det andet og tredje forskud betaler Kommissionen for det meste beløbene på grundlag af en erklæring fra det nationale kontor om, at mindst 70 % af de midler, der allerede er blevet stillet til rådighed, er blevet udbetalt. Tilsammen når disse forskud normalt op på 100 % af det maksimalt tilladte beløb.

<sup>(5)</sup> De nationale kontorer er strukturer, som er oprettet på nationalt plan med henblik på at forvalte gennemførelsen af programmet for livslang læring i den enkelte medlemsstat. De har status som juridisk person og er underlagt lovgivningen i den pågældende medlemsstat. De er ansvarlige for at forvalte de decentraliserede dele af programmet, nemlig evalueringen, udvælgelsen og forvaltningen af projekter.

## KOMMISSIONENS SVAR

6.7. Kommissionen er enig med Retten i, at de komplicerede regler, der gælder for beregning af støtteberettigede omkostninger, udgør en vigtig fejlkilde. I den forbindelse vedtog Kommissionen den 24. januar 2011 en afgørelse med tre foranstaltninger til forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammet. Denne afgørelse giver modtagerne mulighed for at anvende deres sædvanlige regnskabsmetoder, når de anmoder om godtgørelse af gennemsnitlige personaleomkostninger — en af de mest tilbagevendende fejl, som Revisionsretten har påpeget — og for at anvende enhedssatser ved udbetaling af godtgørelser til ejerne/lederne af SMV'er. Det forventes, at disse løsningsmodeller vil føre til en lavere fejlprocent.

Endvidere gør Kommissionen i sin strategi til bekæmpelse af svig (KOM(2011) 376-2 endelig) opmærksom på risiciene ved omkostningsanmeldelser fra modtagerne og foreslår flere tiltag til afsløring/afhjælpning af svig (bl.a. uddannelse).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.10. De nationale kontorer indgår tilskudsaftaler med de deltagende organisationer<sup>(6)</sup> og udbetaler så forskud til disse (mellem 80 % og 100 % afhængigt af programmets type). De største risici med hensyn til lovlighed og formel rigtighed er, at de enkelte tilskudsbetalinger til lærere og elever ikke er korrekte, eller at de omkostninger, modtagerne anmelder, er ansat for højt eller ikke er dokumenteret. Der er risiko for, at sådanne fejl ikke bliver opdaget.

**Revisionens omfang og revisionsmetoden**

6.11. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2 i bilag 1.1**. Med hensyn til revisionen vedrørende forskning og andre interne politikker skal følgende særlige punkter bemærkes:

- Revisorerne undersøgte en stikprøve på 150 betalinger, heraf var de 61 mellemliggende og endelige betalinger til RP6 og RP7, 10 var forskud til nationale kontorer under programmet for livslang læring og 36 forskud til RP6 og RP7, mens 43 betalinger dækkede alle andre foranstaltninger på dette politikområde<sup>(7)</sup>.
- Vurderingen af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer for forskningsrammeprogrammerne, som også var baseret på de 97 betalinger i stikprøven<sup>(8)</sup> vedrørende forskningsrammeprogrammerne, dækkede:
  - forudgående skrivebordskontrol
  - revisionsattester vedrørende omkostningsanmeldelser udstedt af uafhængige revisorer
  - forudgående godkendelse af modtagernes metoder til beregning af omkostninger
  - efterfølgende finansiel revision af projekter og
  - iværksættelse af inddrivelses og finansielle korrektioner.

<sup>(6)</sup> Deltagende organisationer er normalt universiteter, skoler eller læreanstalter, som forvalter betalinger til støttmodtagere som studerende eller lærere.

<sup>(7)</sup> De 43 betalinger består af 31 forskud, otte mellemliggende og endelige betalinger, tre enkeltbetalinger og én reguleringsbetaling.

<sup>(8)</sup> 61 mellemliggende og endelige betalinger og 36 forskud under RP6 og RP7.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- Vurderingen af systemerne for de andre interne politikker omfattede overvågnings- og kontrolsystemerne for Erasmus-programmet i 10 medlemsstater, herunder:
  - den primære kontrol, som de nationale kontorer udfører
  - den sekundære kontrol, som de nationale myndigheder udfører for at give sikkerhed og for at underbygge den årlige efterfølgende erklæring
  - procedurerne ved tre højere læresteder i hver af medlemsstaterne også baseret på en stikprøve på 10 betalinger til studerende og/eller undervisere ved hver af de højere læresteder
  - de efterfølgende revisioner, som private revisorer havde udført på vegne af Kommissionen og
  - Kommissionens overvågningssystem for opfølgning af forbehold.
- Revisionen af garantifonden havde fokus på overholdelsen af aftalen mellem Kommissionen og EIB om forvaltningen af fondens aktiver og på Kommissionens overvågningsprocedurer. Revisorerne gennemgik også det arbejde, der var udført af en privat revisionsvirksomhed.
- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser omfattede de årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektørerne for GD for Forskning og Innovation (RTD), GD for Informationssamfundet og Medier (INFSO), GD for Erhvervs- og Industripolitik (ENTR), GD for Uddannelse og Kultur (EAC) og to forvaltningsorganer: Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd og Forvaltningsorganet for Forskning.

**TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED**

6.12. I **bilag 6.1** sammenfattes resultaterne af testen af transaktioner. Rettens test viste, at 39 % af transaktionerne i stikprøven var behæftet med fejl. Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er på 1,4 % <sup>(9)</sup>. Retten konstaterede dog en væsentlig fejlfrekvens i de mellemliggende og endelige betalinger vedrørende RP6 og RP7.

<sup>(9)</sup> Retten beregner sit skøn over fejlfrekvensen på grundlag af en repræsentativ statistisk stikprøve. Det opgivne tal er det bedste skøn (den mest sandsynlige fejlprocent). Retten har 95 % sikkerhed for, at fejlfrekvensen i populationen ligger mellem 0,6 % og 2,1 % (henholdsvis den nedre og den øvre fejlgrænse).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.13. Samlet set konstaterede Retten, at 58 af de 150 transaktioner i stikprøven var behæftet med fejl. De fleste af de fejlbehæftede mellemliggende og endelige betalinger (48 ud af 51) vedrørte RP6 eller RP7. I 37 tilfælde var der tale om godtgørelse af ikke-støtteberettigede eller unøjagtigt anmeldte omkostninger til projekter finansieret af forskningsrammeprogrammerne. Dette resultat stemmer overens med de forbehold, som generaldirektørerne for GD RTD og GD ENTR har fremsat som følge af en væsentlig forekomst af fejl i RP6-tilskud (jf. **bilag 6.3**). Forkert beregnede personaleomkostninger og indirekte omkostninger er fortsat — ligesom i de sidste tre år — den primære kilde til fejl. Andre typer af fejl vedrørte indirekte skatter, som ikke er støtteberettigede, forkert anvendelse af metoderne til nedskrivning af langfristede aktiver<sup>(10)</sup> og tilfælde, hvor påløbne renter af forfinansieringsbeløb indsat på bankkonti var ansat for lavt eller slet ikke var opgivet. Eksempel 6.1 illustrerer den type resultater, der er nævnt i det foregående. Seks transaktioner vedrørende andre interne politikker end forskning var behæftet med fejl. Disse fejl vedrørte godtgørelse af ikke-støtteberettigede omkostninger og fejl i tidsregistreringen.

## Eksempel 6.1

**Ikke-støtteberettigede omkostninger og forkert beregnede omkostninger**

En modtager, som forvaltede et RP6-projekt, anmeldte indirekte omkostninger med et fast beløb baseret på direkte personaleomkostninger. Efter en efterfølgende revision i 2007 ændrede modtageren sin metode til fordeling af indirekte omkostninger, men implementerede ikke revisorernes anbefalinger fuldt ud og korrekt. Under Rettens revision blev der konstateret fejl og uoverensstemmelser, som havde medført, at der var anmeldt 731 652 euro for meget.

Modtageren gjorde også krav på at få godtgjort dagpenge og indirekte skatter, som ikke er støtteberettigede, og opførte omkostninger vedrørende edb-udstyr under projektet uden at følge sin normale regnskabspraksis for nedskrivning. Det medførte, at der blev anmeldt 10 079 euro for meget.

Den samlede fejl minus et for lille beløb i anmeldte personaleomkostninger beløb sig til 13 % af de anmeldte omkostninger.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.13.** Kommissionen er enig med Retten i, at den primære kilde til fejl, der konstateres i modtagernes omkostningsanmeldelser vedrørende mellemliggende og endelige betalinger, fortsat er forkert beregnede personaleomkostninger og indirekte omkostninger. Kommissionen har i den forbindelse taget skridt til at imødegå denne risiko (jf. punkt 6.7 ovenfor).

## Eksempel 6.1

**Ikke-støtteberettigede omkostninger og forkert beregnede omkostninger**

Kommissionen følger den sædvanlige kontradiktoriske procedure sammen med modtageren.

Modtageren har meddelt Kommissionen, at vedkommende ikke er enig i visse af Rettens revisionsresultater, navnlig resultaterne vedrørende beregningen af andelen af indirekte omkostninger. Kommissionen har bedt modtageren om supplerende oplysninger, så den kan beslutte, om det er nødvendigt at foretage finansielle korrektioner og for hvilket beløb.

## SYSTEMERNES EFFEKTIVITET

6.14. I **bilag 6.2** sammenfattes resultaterne af systemundersøgelsen. Retten fandt, at systemerne var delvist effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed.

<sup>(10)</sup> Resultaterne med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed stemmer generelt overens med resultaterne af Kommissionens egne repræsentative revisioner (jf. punkt 6.32).

## Forskningsrammeprogrammerne

### Forudgående skrivebordskontrol

6.15. Formålet med den forudgående skrivebordskontrol er at efterprøve betalingernes formelle rigtighed og sikre, at kontraktbestemmelserne er overholdt, før betalingen foretages. I overensstemmelse med Kommissionens bestræbelser på så vidt muligt at forenkle sine procedurer for forudgående kontrol, så det bliver lettere at behandle betalinger, består den forudgående skrivebordskontrol ofte kun i at sikre, at de formelle administrative betingelser er overholdt, og at beløbene i modtagernes omkostningsanmeldelser er beregnet korrekt.

6.16. Revisionen af stikprøven på 97 forskningsrammeprogrammer viste, at der i 47 tilfælde var svagheder i den forudgående skrivebordskontrol, men disse betragtes dog ikke som væsentlige <sup>(11)</sup>.

6.17. Retten konstaterede også, at der i tilfælde, hvor der var tvivl om, hvorvidt de anmeldte omkostninger var støtteberettigede, blev udført detaljeret forudgående skrivebordskontrol <sup>(12)</sup>, men at denne kontrol i de fleste tilfælde blot bestod i at efterprøve, om beløbene i omkostningsanmeldelsen var beregnet korrekt, selv om der var bevis for, at de anmeldte omkostninger ikke opfyldte støtteberettigelsesbestemmelserne (jf. eksempel 6.2).

#### Eksempel 6.2

##### Svaghed i den forudgående kontrol

Modtageren af et RP6-projekt beregnede personaleomkostningerne i forbindelse med projektet på grundlag af de budgetterede gennemsnitlige timesatser for tre kategorier af personale: overordnet ingeniør, universitetsuddannet ingeniør og tekniker.

En genberegning af personaleomkostningerne på grundlag af den faktiske timesats viste en væsentlig forskel i timesatsen, som betød, at der ud af et samlet anmeldt beløb vedrørende personaleomkostninger på 508 452 euro var anmeldt 65 185 euro for meget.

På trods af, at det klart fremgik af dokumentationen, at modtageren anvendte gennemsnitlige timesatser, satte Kommissionen ikke spørgsmålstegn ved det anmeldte beløb.

<sup>(11)</sup> Der blev konstateret følgende typer svagheder: i) projektets startdato var blevet godkendt, selv om modtageren ikke havde forelagt en skriftlig anmodning inden underskrivelsen af tilskudsaftalen, ii) meddelelsen om Kommissionens finansieringsbeslutning var blevet sendt for sent til de ansøgere, som havde fået afslag, og iii) de renter, der var påløbet forskudsbeløbene, var ikke blevet kontrolleret.

<sup>(12)</sup> Detaljeret forudgående kontrol omfatter rekvirering og undersøgelse af bilag.

**6.15.** De kontroller, der kan foretages forudgående, er nødvendigvis begrænset. Derfor er der et program for efterfølgende revisioner. Kontrolsystemet skal betragtes i sin helhed.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.18. Med hensyn til betalingsforsinkelser konstaterede Retten en general forbedring sammenlignet med sidste år. Men i en række særprogrammer under rammeprogrammerne, f.eks. »Mennesker«, overskred den tid, det i gennemsnit tog at gennemføre mellemliggende og endelige betalinger, stadig den frist, Kommissionen havde sat som mål. I Rettens stikprøve af mellemliggende og endelige RP6- og RP7-betalinger var ni ud af 61 betalinger foretaget før sent. Retten noterede også unormal afbrydelse af betalinger<sup>(13)</sup>. For eksempel blev en betaling vedrørende rapporteringsperioden 2005-2006 suspenderet i 1 280 dage, hovedsagelig på grund af et problem med en af kontraktmodtagernes status. Betalingen blev endelig foretaget i oktober 2010.

*Revisionsattestering af omkostningsanmeldelser*

6.19. Ifølge tilkudsaftalerne skal modtagernes omkostningsanmeldelser vedlægges en revisionsattest fra en uafhængig revisor. Revisoren skal bekræfte de anmeldte omkostningers nøjagtighed, forekomst og støtteberettigelse samt eventuelle renter af forfinansieringer og alle andre projektindtægter. Disse revisionsattester er en central kontrol både under RP6 og RP7.

6.20. Under RP6 var det i princippet obligatorisk at indsende en revisionsattest ved udgangen af hver rapporteringsperiode, hvorimod modtagere af støtte under RP7 kun behøver at indsende revisionsattester, hvis EU-finansieringen er på mere end eller lig med 375 000 euro<sup>(14)</sup>. For RP7 som helhed skønner Kommissionen, at mere end 80 % af alle deltagere i programmet vil holde sig under dette loft. Denne ændring mindsker modtagernes administrative byrde, men den giver også øget risiko for, at fejl i tilskud, som ligger under denne grænse, ikke vil blive opdaget i tide.

6.21. For så vidt angår de 33 omkostningsanmeldelser, som blev revideret hos modtageren, og hvor der var udstedt en attest, sammenlignede Retten resultaterne af sin egen revision med attesten. I 27 tilfælde, hvor den uafhængige revisor havde givet en blank påtegning, konstaterede Retten fejl. I 14 af tilfældene havde fejlene en væsentlig finansiel effekt (over 2 %), og/eller de vedrørte omkostningsberegningemetoder, som ikke var i overensstemmelse med de gældende regler. I tilfælde med væsentlig finansiel effekt melder Kommissionens generaldirektorater (bortset fra GD ENTR) ikke formelt tilbage til de eksterne revisorer og beder om en forklaring, når det er klart, at den udstedte attest ikke er pålidelig.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.18.** Kommissionen glæder sig over den positive vurdering af fremskridtene med betalingerne. Forholdet overvåges konstant af Kommissionens tjenestegrene, navnlig siden Kommissionens meddelelse fra april 2009, der fastsatte mål med kortere tidsfrister end tidsfristerne i finansforordningen.

Betalingerne foretages først, når modtagernes omkostningsanmeldelser er fuldstændige og gør det muligt for Kommissionen at vurdere, om reglerne er overholdt. Hvis det ikke er tilfældet, har Kommissionen pligt til at afbryde betalingerne.

Denne afbrydelse trækkes altid tilbage, når modtageren fremlægger den manglende dokumentation eller de oplysninger, som Kommissionen specifikt har anmodet om.

Det tilfælde, som Retten nævner, er ekstremt og afspejler ikke Kommissionens normale transaktioner.

**6.20.** Under RP7 besluttede den lovgivende myndighed at mindske modtagernes administrative byrde med hensyn til forpligtelsen til at indsende revisionsattester for at gøre EU's forskningsrammeprogram mere attraktivt.

Dette aspekt bør endvidere ses i sammenhæng med den samlede revisionsstrategi for RP7.

**6.21.** Der er etableret en formel feedbackproces for at appellere til de reviderede modtagere om at gøre deres attesterende revisorer opmærksom på Kommissionens revisionsresultater og henvise dem til de offentligt tilgængelige støtteberettigelseskrav og fortolkningerne heraf.

<sup>(13)</sup> Kommissionen kan suspendere en betaling ved skriftligt at informere modtageren om, at hans rapport eller regning/betalingsanmodning ikke kan godkendes og angive årsagerne hertil (f.eks. forklare, at der mangler dokumentation).

<sup>(14)</sup> Der er tale om et samlet tal, som dækker alle tidligere betalinger til en modtager i forbindelse med et givet projekt, som der ikke er blevet indsendt en attest for.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.22. Denne kontrol er stadig kun delvist effektiv, hvilket også er i overensstemmelse sidste års resultater.

*Forudgående attesting af modtagernes metoder til beregning af omkostninger under RP7*

6.23. I de generelle betingelser i tilkudsaftalerne under RP7 blev der indført to typer af forudgående attesting af metoder til beregning af omkostninger: certifikatet vedrørende gennemsnitlige personaleomkostninger (CoMav) <sup>(15)</sup> og certifikatet om metode med hensyn til indirekte omkostninger og personaleomkostninger (CoM) <sup>(16)</sup>.

6.24. Formålet med disse certifikater er at: i) sikre, at modtagerne anvender korrekte metoder, når de beregner personaleomkostninger og indirekte omkostninger, ii) give modtagerne vished for, at de metoder, de anvender, opfylder kravene i aftalen om RP7-tilskud og iii) mindske den administrative byrde for modtagerne ved at frigøre dem fra forpligtelsen til at indsende attester i forbindelse med anmeldelse af mellemliggende omkostninger.

6.25. Ved udgangen af december 2010 havde kun 16 modtagere ud af en anslået population på 500 fået godkendt et CoM-certifikat, og kun 36 modtagere ud af en anslået population på 4 000 havde fået godkendt et CoMav-certifikat. De lave deltagelses/acceptprocenter er skuffende og underminerer Kommissionens bestræbelser på at forenkle procedurerne.

<sup>(15)</sup> Certifikatet er fakultativt for alle modtagere, som ønsker at anmelde gennemsnitlige personaleomkostninger. Den 24. januar 2011 vedtog Kommissionen nye kriterier for anvendelse af gennemsnitlige personaleomkostninger. For at personaleomkostninger kan betragtes som støtteberettigede, er det ikke længere en betingelse, at modtagerne først indsender et certifikat vedrørende gennemsnitlige personaleomkostninger, som skal godkendes. Modtagerne kan dog stadig vælge at indsende certifikatet vedrørende gennemsnitlige personaleomkostninger, som giver dem mulighed for at få forudgående sikkerhed for, at den metode, de har valgt, er i overensstemmelse med reglerne for RP7.

<sup>(16)</sup> Metoden er fakultativ for et begrænset antal modtagere, som modtager flere tilskud, og som opfylder en række støtteberettigelseskriterier.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.22.** Selv om revisionsattesterne under RP6 ikke gav den vished, man først havde forventet, ydede denne forudgående kontrol et væsentligt bidrag ved at reducere fejlprocenterne under FP6 sammenlignet med RP5.

For RP7's vedkommende skulle den metode, der er baseret på »aftalte procedurer«, føre til færre fejl ved fortolkningen af reglerne om støtteberettigelse.

Kommissionen har udviklet en strategi for at sikre, at de attesterende revisorer fuldt ud forstår kravene og bestemmelserne vedrørende tilskud. Heri indgår navnlig omfattende vejledninger ud over retsgrundlaget og gennemførelsesdokumenterne.

**6.25.** Kommissionen har erkendt, at acceptkriterierne for opnåelse af attesting af omkostningsberegningismetoderne er for strenge for de fleste modtagere <sup>(1)</sup>.

Kommissionen har indført en væsentlig forenkling for at lette anvendelsen af gennemsnitlige personaleomkostninger inden for den generelle eksisterende lovgivningsramme.

Generelt vil der dog blive taget hensyn til den skuffende erfaring med forudgående attesting af omkostningsberegningismetoderne ved udarbejdelsen af reglerne for den næste finansieringsperiode.

<sup>(1)</sup> KOM(2010) 187 endelig af 29. april 2010 — Forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammer for forskning.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

6.26. I Rettens revision indgik en gennemgang af attesteringsprocessen i Kommissionen. Der blev ikke konstateret nogen undtagelser. Kommissionen kontrol blev udført, som den skulle.

6.27. I ansøgningerne om certifikater om metode indgår der en »rapport om de faktiske forhold«, som en uafhængig revisor udarbejder på basis af »aftalte procedurer«, og hvori han redegør for, om de oplysninger, modtagerne har indsendt til Kommissionen, er korrekte. Den uafhængige revisors rapport om de faktiske forhold skal give Kommissionen sikkerhed for, at modtageren overholder kriterierne for at få certifikatet. For så vidt angår de to modtagere, som Retten aflagde besøg hos, konstaterede den undtagelser, som sætter spørgsmålstegn ved, om Kommissionen kan forlade sig på disse rapporter <sup>(17)</sup>.

6.28. De meget lave acceptprocenter og det forhold, at der blev konstateret svagheder i rapporterne fra den uafhængige revisor, viser, at selv om proceduren i princippet er god, havde dens effektivitet været begrænset.

*Kommissionens strategi for efterfølgende revision*

6.29. Hovedelementet i Kommissionens kontrolsystem, som skal give sikkerhed for, at de anmeldte omkostninger opfylder betingelserne for at modtage støtte, er dens program for efterfølgende finansiel revision hos støttemodtagerne.

6.30. Strategien for efterfølgende revision vedrørende RP7 (2009-2016) omfatter i det væsentlige følgende: i) tilfældigt udvalgte revisioner, der er udformet således, at der kan beregnes en fejlprocent, som er repræsentativ for hele populationen og ii) »korrigerende revisioner«, som skal fokusere på risikoområder <sup>(18)</sup>. De efterfølgende revisioners dækning af udgifter og værdien af påviste ikke-støtteberettigede omkostninger er blevet væsentlig større i perioden fra 2009 til 2010 (jf. **tabel 6.2**). Samlet set vurderer Retten, at Kommissionens strategi for efterfølgende revision er effektiv, selv om der med fordel kunne ske yderligere forbedringer med hensyn til restfejlprocenter og anvendelsen af arbejde udført af eksterne revisorer.

<sup>(17)</sup> I det ene tilfælde konstaterede Retten, at der i personaleomkostningerne og de indirekte omkostninger var medregnet omkostninger, som ikke var støtteberettigede ifølge kriterierne for RP7, eller at de gennemsnitlige personaleomkostninger i virkeligheden ikke var beregnet efter den metode, modtageren havde opgivet. I det andet tilfælde attesterede den eksterne revisor, at der var udført revisionshandling i relation til et specifikt tilskud, selv om revisionsarbejdet i realiteten var baseret på en anden stikprøve.

<sup>(18)</sup> I forbindelse med korrigerende revisioner har GD INFSO for eksempel udarbejdet detaljerede risikobaserede revisionsmetoder baseret på intelligent dataindsamling, risikovurdering og risikospecifikke revisionshandling. I 2010 var den gennemsnitlige fejlprocent i GD INFSO's risikobaserede revisioner på 30 %.

**6.27.** Med hensyn til ét tilfælde, som Retten har nævnt, følger Kommissionen sagen op med modtageren og vil træffe passende foranstaltninger. Hvad angår det andet tilfælde, indhentede Kommissionen, inden den godkendte attesten, supplerende oplysninger, der gav sikkerhed ud over simpel tillid til proforma regnskabsoplysninger. Det spørgsmål, Retten rejser, er derfor af formel karakter og berører ikke pålideligheden af godkendelsen af omkostningsberegningssmetoden.

Tabel 6.2 Implementeringen af Kommissionens strategi for efterfølgende revision

	2010		2009	
	RP 6	RP 7	RP 6	RP 7
Antal revisioner	2 323	349	1 906	16
Værdien af de reviderede anmeldte omkostninger (millioner euro)	2 183	111	1 807	2
Værdien af konstaterede ikke-støtteberettigede omkostninger (millioner euro)	91	5	69	—
Kommissionsmidler, der skal inddrives (millioner euro)	45	4	33	—

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## Restfejlprocenter

6.31. Eftersom generaldirektørerne afgiver en revisionserklæring om særskilte dele af RP7's budget, udtager den enkelte kommissionstjeneste sin egen stikprøve og indberetter så en repræsentativ fejlprocent. Den repræsentative fejlprocent for hvert GD anvendes som basis for beregningen af restfejlprocenten <sup>(19)</sup>, som er en vigtig »byggesten« i den årlige revisionserklæring.

6.32. Beregningen af restfejlprocenten er baseret på den forudsætning, at alle konstaterede fejl, herunder også systematiske fejl, vil blive korrigeret. Kommissionen sørger ikke systematisk for, at omkostningsanmeldelser, der forelægges på ny, korrigeres, og det er derfor begrænset, i hvor høj grad man kan fæste lid til restfejlfrekvenserne (jf. eksempel 6.1).

## Anvendelse af arbejde udført af eksterne revisorer

6.33. Revisionerne udføres af Kommissionens revisorer eller af eksterne revisionsfirmaer under Kommissionens overvågning. 73 % (921 ud af 1 267) af GD RTD's og 76 % (431 ud af 568) af GD INFOS's afsluttede revisioner vedrørende RP6 og RP7 var pr. udgangen af 2010 blevet udført af eksterne revisorer.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.31.** Med henblik på at støtte generaldirektørens revisionserklæring på hensigtsmæssig vis har Kommissionen udarbejdet en formel for beregning af den repræsentative fejlprocent og restfejlprocenten, der anvendes ensartet af Kommissionens tjenestegrene og forvaltningsorganerne.

Den er ikke det eneste input til revisionserklæringen, selv om den er en af de vigtigste til dette formål.

**6.32.** Kommissionens restfejlprocent er pålidelig. Den bygger på flere tal, som stammer fra det eksisterende kontrolsystem — primært revisionsstrategien — og resultaterne af ekstrapolering.

Med hensyn til kontrollen af omkostningsanmeldelser, der forelægges på ny, har Kommissionen indført en ordning, der omfatter sandsynlighedstjek og fuldstændighedstjek og om nødvendigt opfølgende revisioner, der skal sikre, at alle systematiske fejl reelt korrigeres af modtagerne. Da man i den henseende råder over ekstrapolationsprocedurer baseret på enhedssatser (december 2009), som i vidt omfang anvendes af kontrahenter, er nødvendigheden af opfølgende revisioner blevet væsentligt reduceret.

Set i et flerårigt perspektiv sikrer det system, der er indført, derfor, at restfejlprocenten er pålidelig.

Som eksempel på, at dette system fungerer, kan nævnes, at GD Forskning og Innovation har inddrevet 14,51 mio. EUR frem til den 31. marts 2011.

<sup>(19)</sup> Dvs. de fejl, der ikke opdages og dermed ikke korrigeres.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.34. At anvende arbejde udført af andre revisorer er en anerkendt revisionspraksis. Der er udarbejdet internationalt anerkendte revisionsstandarder, som skal sikre en fælles forståelse af de generelle principper herfor. Kommissionen har indført en række procedurer, som skal sikre, at den kan forlade sig på resultaterne af disse eksterne revisioner. En af de største risici er, at det arbejde, de eksterne revisorer har udført, ikke er tilstrækkeligt eller relevant, og fejl i omkostningsanmeldelserne derfor ikke opdages. For at minimere denne risiko skal der ifølge standarderne med jævne mellemrum udføres kvalitetsundersøgelser af arbejdsmetoder og revisionshandlinger, så det sikres, at man fuldt ud kan forlade sig på revisionsrapporterne og -resultaterne. Kommissionens procedurer dækker ikke dette aspekt.

*Systemer vedrørende inddrivelse og finansielle korrektioner*

6.35. Et af resultaterne af Kommissionens betydelige indsats med hensyn til efterfølgende revision er, at det beløb, der skal inddrives, var steget væsentligt ved udgangen af 2010 i forhold til 2009 (jf. **tabel 6.2**). Retten undersøgte Kommissionens opfølgingsforanstaltninger vedrørende de sager behæftet med kvantificerbare fejl, der var beskrevet i DAS-erklæringerne for 2008 og 2009, og opfølgningen af Kommissionens egne efterfølgende revisioner og konstaterede, at Kommissionens procedurer var fyldestgørende med hensyn til at sikre, at omkostninger, som ikke er støtteberettigede, inddrives.

6.36. Med hensyn til kontraktspecifikke sanktionsbestemmelser kan Kommissionen fastlægge, at kontrakten kan opsiges og/eller, at der skal betales erstatning, hvis det konstateres, at modtageren har afgivet urigtige oplysninger om sine omkostninger. Retten noterede, at Kommissionen i højere grad har anvendt disse korrigerende foranstaltninger, og at erstatningsbeløbene var steget væsentligt i 2010 (fra 223 000 euro ved udgangen af 2009 til 1 536 000 euro ved udgangen af 2010).

**Andre interne politikker***Systemer vedrørende programmet for livslang læring — Erasmus*

6.37. I kontrolmiljøet vedrørende programmet for livslang læring er der følgende ansvarsområder:

- De primære kontroller, som forvaltes af de nationale kontorer, herunder analysen af de endelige rapporter, skrivebordskontrol af bilag vedrørende anmeldte omkostninger, kontrol på stedet, efterfølgende revision og systemrevision af gengangere blandt støttemodtagerne, f.eks. universiteter. De nationale kontorer skal hvert år sende Kommissionen og de nationale myndigheder en rapport med oplysninger om de primære kontroller, som de har udført.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.34.** Outsourcet revisionsarbejde er planlagt og kontrolleres helt af Kommissionen.

*De eksterne revisorer udvælges efter en grundig kontrol af, at de anvender en fælles paneuropæisk revisionsmetode. Kommissionen udleverer en revisionshåndbog og vejledninger, der skal sikre, at deres revisionsmetode er konsekvent, og at kvalitetsproblemer undgås.*

*Kommissionens revisionspersonale ledsager de eksterne revisionsfirmaer på en række revisionsbesøg. Derved sikres et samarbejde omkring planlægning, udførelse af revisionsarbejde og rapportering, således at det bliver muligt at overvåge arbejdsmetoderne og revisionsprocedurerne i de pågældende eksterne revisionsfirmaer.*

*Derfor finder Kommissionen ikke, at en simpel anvendelse af revisionsstandarderne som målestok for, at man kan forlade sig på arbejde udført af andre revisorer, er hensigtsmæssig i dette tilfælde.*

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- Sekundære kontroller, som udføres af de nationale myndigheder, og som skal give garanti og underbygge en årlig efterfølgende erklæring om, at systemerne og de primære kontroller er effektive <sup>(20)</sup>.
- Kontroller, som udføres af Kommissionen, herunder navnlig en vurdering af de årlige efterfølgende erklæringer og stedlig kontrol af systemer samt finansiel revision og overvågningsaudit.

6.38. Retten udførte en systemrevision vedrørende ti af de nationale kontorer, som er ansvarlige for Erasmus-programmet, og de nationale myndigheder, som overvåger dem. Erasmus-programmet finansierer samarbejde mellem universiteter og højere læresteder i Europa og navnlig støtte til, at studerende kan komme på studieophold på fra tre til tolv måneder i et andet af de deltagende lande. En studerende vil typisk modtage et tilskud på mellem 250 og 500 euro om måneden afhængigt af, hvilket land der er tale om. Programmet støtter også professorer og ansatte, som kommer fra erhvervslivet, og som i kortere perioder ønsker at undervise i udlandet, og bidrager til, at universitetsansatte kan modtage undervisning. Erasmus støtter også korte intensive studieprogrammer for studerende og undervisere på højere læresteder fra mindst tre af de deltagende lande. De undersøgte systemer blev generelt betragtet som værende delvist effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed.

**Primære kontroller**

6.39. Retten fandt, at kravene i Kommissionens vejledning til de nationale kontorer, »Guide for National Agencies«, i vid udstrækning var overholdt. I otte tilfælde var de primære kontroller dog ikke implementeret fuldt ud. I nogle tilfælde var der ingen dokumentation for, at der var udført skrivebordskontrol, eller der var kontrolleret for få individuelle sagsmapper om deltagere i mobilitetsprogrammet. Med hensyn til andre centrale kontrolkrav i relation til systemerne vedrørende programmet for livslang læring blev der konstateret svagheder som f.eks., at der ikke fandtes undtagelsesregistre, eller at disse registre ikke blev fulgt op, at likviditetspolitikken ikke sikrede, at midlerne blev indsat på rentebærende konti, og at de årlige rapporter til Kommissionen blev indsendt for sent.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.39.** *Kommissionen ser med tilfredshed på, at Retten fandt, at de nationale agenturer i vid udstrækning havde overholdt vejledningen til de nationale kontorer, hvilket bekræfter Kommissionens vurdering.*

*Kommissionen er enig i, at de primære kontroller fortsat er et område, man skal være opmærksom på, hvilket blev bekræftet i den årlige aktivitetsrapport for 2010. Kommissionen vil fortsat lægge vægt på betydningen af at nå de fastsatte niveauer og dokumentere processen.*

<sup>(20)</sup> I Kommissionens beslutning K(2007) 1807, artikel 8, stk. 3, hedder det, at »den nationale myndighed fastlægger rammerne for sekundære kontroller, som har til formål at give en rimelig garanti for, at rammerne og de primære kontroller er effektive. Den kan overdrage udførelsen af sekundære kontroller til et eksternt revisionsorgan«.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.40. For 22 af de 27 højere læreanstalters vedkommende konstaterede Retten, at de ordninger, der blev anvendt til at udvælge studerende til at deltage i Erasmus-programmet, var delvist velfungerende. De største problemer var, at der manglede klarhed og åbenhed i udvælgelsesproceduren: der var ikke offentliggjort udvælgelseskriterier, og evalueringsprocessen var mangelfuldt dokumenteret. 15 af de 30 højere læreanstalter, som Retten besøgte, havde afholdt ukorrekte betalinger, dvs. betalinger til studerende for længere perioder, end dem, der var fastlagt i tilkudsaftalen, eller der var godtgjort omkostninger, som ikke var støtteberettigede.

**Sekundære kontroller**

6.41. Syv af de ti nationale myndigheders sekundære kontroller blev udført tilfredsstillende, enten af et eksternt revisionsorgan eller af de nationale myndigheders ansatte, som omhyggeligt kontrollerede, at de systemer og primære kontroller, de nationale kontorer havde indført, var i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer. De andre nationale myndigheders kontroller var utilstrækkeligt dokumenteret, eller der var ikke dokumentation for, at de bemærkninger, de nationale myndigheder eller Kommissionen havde fremsat, var blevet fulgt op.

6.42. Syv af de ti årlige efterfølgende erklæringer for 2009 var blevet sendt til Kommissionen efter udløbet af fristen den 30. april 2010.

**Kommissionens kontrol**

6.43. Retten gennemgik Kommissionens kontrol af Erasmus-programmet, som er et led i dens vurdering af de efterfølgende erklæringer for 2009. Retten har tidligere undersøgt dette system i forbindelse med årsberetningen for 2008<sup>(21)</sup>. Retten mente dengang, at Kommissionens procedurer kun gav begrænset sikkerhed med hensyn til udgiftsforvaltningens kvalitet, og at Kommissionen kun i nogle tilfælde undersøgte, om de primære og sekundære kontroller rent faktisk var udført og var af den fornødne kvalitet.

6.44. Retten mener, at Kommissionens procedurer nu er blevet bedre. I 2010 var Kommissionens vurdering baseret på en skrivebordsrevision af systemerne, besøg i otte medlemsstater og efterfølgende finansielle revisioner på stedet vedrørende 15 aftaler med nationale kontorer. I Kommissionens systemrevisioner indgik også en efterprøvning af såvel de primære som de sekundære kontroller, både med hensyn til forekomst og til kvalitet.

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.40.** Med hensyn til procedurerne for udvælgelse af studerende ved de højere læreanstalter understreger Kommissionen, at de formelle krav på grund af aktionens mobilitetsfremmende karakter skal være forholdsmæssige og skal tage behørigt hensyn til efterspørgselssituationen. Da Kommissionen ikke modtog nogen klager fra studerende over deres højere læreanstalts udvælgelse, konkluderer den, at systemet generelt fungerer godt.

Med hensyn til varigheden af de studerendes ophold med henblik på studier eller praktikophold understreger Kommissionen, at den allerede præciserede beregningsmetoden i vejledningen til de nationale kontorer af 2011 som følge af Rettens bemærkninger i DAS-revisionen for 2009.

**6.41.** Kommissionen tilrettelægger hvert år aktiviteter (seminarer, ajourføring af retningslinjer osv.), der skal forbedre de nationale myndigheders forståelse af den sekundære kontrolproces. DAS-revisionen for 2010 viser en forbedring af situationen i forhold til DAS-revisionen for 2008. Kommissionen vil fortsætte sine støtteaktiviteter.

<sup>(21)</sup> Kapitel 9, punkt 9.22 og 9.24.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

6.45. Hvert år opstiller Kommissionen en liste over forbehold på grund af fejl og mangler, som de nationale myndigheder og de nationale kontorer skal afhjælpe. Selv om der samlet set stadig er et stort antal udestående bemærkninger: i 2010 var der 28 vedrørende nationale myndigheder (sammenlignet med 29 i 2009) og 114 vedrørende nationale kontorer (sammenlignet med 146 i 2009), er forbeholdenes omfang blevet mindre <sup>(22)</sup>.

## PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER

6.46. I **bilag 6.3** sammenfattes resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser. Retten beskriver i det følgende de vigtigste bemærkninger nærmere.

6.47. Retten bemærkede, at GD INFSO havde ophævet sit forbehold med hensyn til omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed under RP6, på trods af at den samlede konstaterede fejlfrekvens og restfejlfrekvenserne i omkostningsanmeldelser vedrørende tilskud under RP6 var på henholdsvis 3,94 % og 2,2 %. Retten mener, at forbeholdet burde have været opretholdt, eftersom der ikke er solid dokumentation for, at alle de konstaterede fejl er blevet korrigeret (jf. punkt 6.32).

## KOMMISSIONENS SVAR

**6.45.** Kommissionen ser med tilfredshed på, at der er gjort betydelige fremskridt med såvel antallet som omfanget af de fejl og mangler, der skal afhjælpes af de nationale myndigheder og de nationale kontorer fra 2009 til 2010, navnlig i de nationale agenturer.

**6.47.** I tråd med Kommissionens nuværende rammer for ansvarsfordeling træffes den endelige beslutning om, hvorvidt der skal tages et forbehold eller ej, af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Det er således en ledelsesudtalelse, der bygger på den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes vurdering ud fra de oplysninger om det sandsynlige fremtidige udviklingsforløb, der er til rådighed på tidspunktet for beslutningen.

I den årlige aktivitetsrapport for 2010 meddelte generaldirektøren for GD INFSO på en gennemsigtig og detaljeret måde Kommissionen årsagerne til, at forbeholdet med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelserne under RP6 (som var 2,2 % ved udgangen af 2010) blev trukket tilbage. Beslutningen byggede på en omhyggelig analyse af alle ekstra elementer, der var til rådighed på daværende tidspunkt, og på en simulering af den forventede udvikling i restfejlprocenten under hensyntagen til de resterende igangværende revisioner under RP6 og de igangværende ekstrapolationsrunder. Den 30. juni 2011 bekræftede en ajourføring af simuleringen på grundlag af de seneste data, at restfejlprocenten var faldet til 2,1 % som forventet. Denne fejlprocent burde falde til under 2 % ved årets udgang, som tidligere forventet. Hvis den faktiske finansielle virkning af revisionsresultaterne (fejl, som kræver finansiell opfølgning) tages i betragtning, svarer restfejlprocenten til 1,6 %, hvilket er pænt under væsentlighedsgrensen på 2 %. Som allerede nævnt i Kommissionens svar på punkt 6.32 er Kommissionens beregning af restfejlprocenten pålidelig. De til grundliggende datas pålidelighed er blevet kontrolleret på grundlag af et betydeligt antal opfølgende revisioner. I betragtning af ovenstående var det derfor ikke nødvendigt for GD INFSO at fastholde et forbehold med hensyn til RP6-udgifter.

<sup>(22)</sup> 13 af forbeholdene vedrørende nationale myndigheder er blevet klassificeret som meget vigtige og 14 som vigtige, mens der i 2009 var tre, som var kritiske, 15, som var meget vigtige, og tre, som var vigtige. For de nationale kontorer er disse tal som følger: et kritisk, 44 meget vigtige og 66 vigtige i 2010 mod 75 meget vigtige og 35 vigtige i 2009.

## KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

### Konklusioner

6.48. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende forskning og andre interne politikker for det regnskabsår, der sluttede den 31. december 2010, er uden væsentlig fejlforekomst<sup>(23)</sup>. De mellemliggende og endelige betalinger under forskningsrammeprogrammerne var dog væsentlig fejlbehæftede.

6.49. På grundlag af revisionen konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne for forskning og andre interne politikker var delvist effektive med hensyn til at sikre, at betalingerne er formelt rigtige.

### Anbefalinger

6.50. **Bilag 6.4** viser resultaterne af Rettens undersøgelse af de fremskridt, der er gjort med hensyn til at imødekomme anbefalingerne fra tidligere årsberetninger (2008 og 2009).

6.51. I lyset af denne gennemgang og af resultaterne og konklusionerne for 2010 anbefaler Retten Kommissionen følgende:

- I forbindelse med forskningsrammeprogrammerne: i) bør den udnytte erfaringerne fra anvendelsen af GD INFSO's metode for risikobaseret efterfølgende revision, som er et eksempel på god praksis, til yderligere at styrke Kommissionens forudgående kontrol med henblik på at kortlægge betalinger, som har en relativt høj risikoprofil, og ii) for yderligere at øge revisionsattesternes pålidelighed bør den intensivere sine aktioner, så de uafhængige revisorer bliver mere opmærksomme på de støtteberettigelsesregler, udgifterne skal overholde, navnlig ved aktivt at informere revisorerne om tilfælde, hvor ikke-støtteberettigede omkostninger ikke er blevet identificeret.
- I forbindelse med programmet for livslang læring bør den fortsat lægge vægt på gennemførelse af primære kontroller. Den bør i særlig grad være opmærksom på at sikre sig, at de nationale kontorer mindst kontrollerer det minimum af sagsmapper, Kommissionen kræver, og at alle kontroller er korrekt dokumenteret.

**6.48.** *Kommissionen bemærker, at betalingerne i 2010 inden for politikområdet forskning og andre interne politikker var uden væsentlig fejlforekomst.*

*Kommissionen forbedrer fortsat den måde, hvorpå dens flerårige kontrolarkitektur fungerer, med henblik på at reducere fejlene i de mellemliggende og endelige betalinger.*

**6.51.**

- *Kommissionen er enig i anbefalingerne og arbejder på en række mulige forbedringer af sine processer såvel for RP7 som for den kommende fælles strategiske ramme for EU-finansiering af forskning og innovation.*
- *Kommissionen er enig i, at de primære kontroller fortsat er et område, man skal være opmærksom på, hvilket blev bekræftet i den årlige aktivitetsrapport for 2010. Kommissionen vil således fortsat understrege vigtigheden af at nå de fastsatte niveauer og dokumentere processen over for de nationale agenturer og vil fortsætte med at minde de nationale myndigheder om deres tilsynsansvar på dette område.*

<sup>(23)</sup> Jf. punkt 6.12 og 6.13.

## RESULTATERNE AF REVISIONEN AF GARANTIFONDEN FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELAND

6.52. Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland<sup>(24)</sup> (fonden) har til formål at godtgøre Unionens kreditorer<sup>(25)</sup> i tilfælde af, at en låntager misligholder sine forpligtelser, så det undgås, at der trækkes direkte på Unionens budget. Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN) varetager den administrative forvaltning af fonden, mens Den Europæiske Investeringsbank (EIB) er ansvarlig for den finansielle styring.

6.53. Pr. 31. december 2010 androg fondens samlede midler 1 347 millioner euro mod 1 240 millioner euro pr. 31. december 2009. I 2010 modtog fonden ingen anmodninger om garantistillelse.

6.54. EIB og Kommissionen anvender et benchmarkindeks for at undersøge fondens årlige resultat. I 2010 var afkastet af fondens portefølje 1,06 % sammenlignet med et benchmarkafkast på 1,19 %.

6.55. EIB forvalter Garantifondens investeringsportefølje på vegne af Den Europæiske Union<sup>(26)</sup>. For at undgå tvangssalg af nedgraderede medlemsstaters værdipapirer i juni 2010 indførte Kommissionen med tilbagevirkende kraft en ny bestemmelse, som gør det muligt, at sådanne investeringer kan indgå i fondens portefølje.<sup>3</sup>

6.54. Under de nuværende markedsforhold med stor volatilitet kan der forekomme kortfristede afvigelser fra benchmark. Porteføljen har ikke desto mindre givet et positivt overskydende afkast i årets første ti måneder, mens det let negative skæringstal (sammenlignet med benchmark), der blev oplyst ved udgangen af 2010, og som skyldtes underpræstation i november og december, allerede blev indhentet i januar 2011.

6.55. Denne afgørelse blev formaliseret i tillægsaftale nr. 4, der blev undertegnet den 9. november 2010, så snart de institutionelle procedurer, der krævedes for dens undertegnelse, var afsluttet.

<sup>(24)</sup> Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 af 31. oktober 1994 om oprettelse af en garantifond til fordel for tredjeland (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 89/2007 (EUT L 22 af 31.1.2007, s. 1).

<sup>(25)</sup> Primært EIB, men også Euratoms långivning uden for Fællesskabet og EF-lån til tredjelands i form af makrofinansiel bistand.

<sup>(26)</sup> Artikel 6 i forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94. EIB modtager et årligt administrationsgebyr for de leverede ydelser.

BILAG 6.1

RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER <sup>(1)</sup>

	2010					2009	2008	2007
	RP6	RP7	Programmet for livslanglæring	Andet	I alt			
<b>STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR</b>								
Transaktioner i alt ( <i>bestående af</i> ):	28	69	12	41	<b>150</b>	351	361	348
Forskud	4	32	12	29	<b>77</b>	125	237	159
Mellemliggende/endelige betalinger	24	37	0	12	<b>73</b>	226	124	189
<b>RESULTATERNE AF TESTEN <sup>(2)</sup> <sup>(3)</sup></b>								
<b>Andel af de testede transaktioner, der:</b>								
ikke var behæftet med fejl	29 % (8)	54 % (37)	100 % (12)	85 % (35)	<b>61 % (92)</b>	72 %	86 %	68 %
var behæftet med en eller flere fejl	71 % (20)	46 % (32)	0 % (0)	15 % (6)	<b>39 % (58)</b>	28 %	14 %	32 %
<b>Analyse af de fejlbehæftede transaktioner</b>								
<b>Analyse pr. udgiftstype</b>								
Forskud	5 % (1)	9 % (3)	0 % (0)	50 % (3)	<b>12 % (7)</b>	9 %	19 %	17 %
Mellemliggende/endelige betalinger	95 % (19)	91 % (29)	0 % (0)	50 % (3)	<b>88 % (51)</b>	91 %	81 %	83 %
<b>Analyse pr. fejltipe</b>								
Ikke-kvantificerbare fejl:	15 % (3)	37 % (12)	0 % (0)	67 % (4)	<b>33 % (19)</b>	35 %	34 %	41 %
Kvantificerbare fejl:	85 % (17)	63 % (20)	0 % (0)	33 % (2)	<b>67 % (39)</b>	65 %	66 %	59 %
Støtteberettigelse	100 % (17)	95 % (19)	0 % (0)	100 % (2)	<b>97 % (38)</b>	55 %	65 %	80 %
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>0 % (0)</b>	6 %	3 %	2 %
Nøjagtighed	0 % (0)	5 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	<b>3 % (1)</b>	39 %	32 %	18 %
<b>ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL</b>								
Den mest sandsynlige fejlprocent						<b>1,4 %</b>		
Nedre fejlgrænse						0,6 %		
Øvre fejlgrænse						2,1 %		

<sup>(1)</sup> For 2010 omfatter den nye gruppe af politikområder Forskning og andre interne politikker de grupper/områder, som i årberetningen for 2009 var en del af de andre specifikke vurderinger. Nærmere oplysninger gives i kapitel 1, punkt 1.12.

<sup>(2)</sup> For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler i gruppen af politikområder var stikprøven opdelt i segmenter.

<sup>(3)</sup> Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

## BILAG 6.2

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

## Vurdering af udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer

System	Forudgående skrivebordskontrol	Revisionspåtegning	Forudgående attestering	Efterfølgende finansielle revisioner	Iværksættelse af inddrivelses og finansielle korrektioner	Samlet vurdering
Forskningsramme-programmerne	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Delvis effektiv	Effektive	Effektiv	<b>Delvis effektive</b>

System	Sekundære kontroller	Primære kontroller	Kommissionens kontrol	Kommissionens overvågnings-system	Samlet vurdering
Programmet for Livslang Læring	Delvis effektive	Delvis effektive	Effektiv	Effektivt	<b>Delvis effektive</b>

## Specifik vurdering af Programmet for livslang læring fordelt på medlemsstater og kontroller

Medlemsstat	DAS 2010			DAS 2008
	Sekundære kontroller	Primære kontroller	Samlet vurdering	Samlet vurdering
Belgien (EPOS <sup>(1)</sup> )	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Polen (FRSE <sup>(2)</sup> )	Delvis effektive	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Tyskland (DAAD <sup>(3)</sup> )	Effektive	Effektive	Effektive	Delvis effektive
Spanien (OAPEE <sup>(4)</sup> )	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive
Det Forenede Kongerige (British Council)	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	I/R
Frankrig (2e2f <sup>(5)</sup> )	Delvis effektive	Effektive	Delvis effektive	I/R
Nederlandene (Nuffic <sup>(6)</sup> )	Effektive	Effektive	Effektive	I/R
Grækenland (IKY <sup>(7)</sup> )	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	I/R
Østrig (OEAD <sup>(8)</sup> )	Effektive	Effektive	Effektive	I/R
Sverige (Internationella programkontoret)	Effektive	Delvis effektive	Delvis effektive	I/R

Samlet vurdering	2010	2009	2008	2007
	<b>Delvis effektive</b>	Delvis effektive	Delvis effektive	Delvis effektive

<sup>(1)</sup> Europese Programma's voor Onderwijs, Opleiding en Samenwerking — Agentschap

<sup>(2)</sup> Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji

<sup>(3)</sup> Nationale Agentur für EU Hochschulzusammenarbeit Deutscher Akademischer Austauschdienst e. V.

<sup>(4)</sup> Organismo Autónomo Programas Educativos Europeos

<sup>(5)</sup> Agence Europe Education Formation France

<sup>(6)</sup> Nederlands Nationaal Agentschap voor het Leven Lang Leren programma

<sup>(7)</sup> Greek State Scholarship's Foundation I.K.Y.

<sup>(8)</sup> Österreichische Austauschdienst — GmbH

## BILAG 6.3

## RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER VEDRØRENDE FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Retten bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden		
				2010	2009	
RTD	<b>med forbehold</b>	Forbeholdet vedrører restfejlfrekvensen med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser vedørende tilskud under RP6.	Selv om den samlede konstaterede fejlfrekvens og restfejlfrekvensen i omkostningsanmeldelserne vedørende tilskud under RP6 i 2010 var på henholdsvis 3,94 % og 2,2 %, var forbeholdet med hensyn til RP6-omkostningsanmeldelsernes nøjagtighed blevet ophævet.	A	A	
INFSO	<b>uden forbehold</b>	—		B	A	
ENTR	<b>med forbehold</b>	i) Forbeholdet vedrører restfejlfrekvensen med hensyn til nøjagtigheden af omkostningsanmeldelser vedørende tilskud under RP6. ii) Forbeholdet vedrører pålideligheden af Det Europæiske Rumagenturs regnskaber.		—	A	A
EAC	<b>med forbehold</b>	For stor en fejlfrekvens i forbindelse med direkte central forvaltning på grund af manglende dokumentation for omkostningsanmeldelserne, navnlig vedrørende projekter under den foregående generation af programmer (videreførelse af forbeholdet fra 2009).		—	A	A
ERCEA	<b>uden forbehold</b>	—		—	A	I/R
REA	<b>uden forbehold</b>	—		—	A	

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de eksisterende kontrolprocedurer giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvist rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM FORSKNING OG ANDRE INTERNE POLITIKKER

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2009	Kommissionen bør gøre de attesterende revisorer mere opmærksomme på udgifternes støtteberettigelse med henblik på at øge pålideligheden af de revisionsattester, de udsteder. (punkt 8.32)	<p>Støtteberettigelseskriteriernes iboende kompleksitet indvirker på det arbejde, der udføres af de eksterne revisorer, som støttemodtagerne har givet til opgave at udstede revisionsattester. Med hensyn til RP7 mener Kommissionen, at de nye »aftalte procedurer« vil gøre de attesterende revisorer mere opmærksomme på udgifternes støtteberettigelse og dermed gøre revisionsattesterne mere pålidelige. Dette er endnu ikke blevet bekræftet.</p> <p>Når der ses bort fra GD ENTR melder Kommissionen ikke formelt tilbage til de eksterne revisorer, når det — enten som et resultat af Rettens eller af Kommissionens egne revisioner — er blevet bevist, at den udstedte attest er upålidelig. Sådant feedback er en effektiv måde, hvorpå man kan gøre de attesterende revisorer mere opmærksomme på spørgsmål i relation til udgifternes støtteberettigelse, som revisorerne måske har overset.</p>	<p>Kommissionen overvåger revisionsattesternes pålidelighed. Det er dog endnu for tidligt at fastslå, om der er et markant fald i fejlprocenten.</p> <p>Kommissionen godkendte for kort tid siden en afgørelse om forenkling af accepten af metoder til beregning af de gennemsnitlige omkostninger med henblik på anmeldelse af personaleomkostninger. Denne afgørelse forventes således at forenkle og lette forvaltningen af forskningsprogrammerne betydeligt.</p> <p>Der er etableret en formel feedbackproces, der skal tilskynde de reviderede modtagere til at gøre deres attesterende revisorer opmærksom på Kommissionens revisionsresultater og også henvise dem til relevante oplysninger, såfremt støtteberettigelseskravene og fortolkningerne heraf er offentligt tilgængelige.</p>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning</b>
	Retten anbefaler, at Kommissionen fortsætter med at styrke sin kontrol af afslutninger for at sikre, at fejl opdages og korrigeres, og at det forhindres, at allerede identificerede fejl opstår igen. (punkt 7.20).	<p>Kommissionen har gjort en indsats på dette område, særlig i forbindelse med indførelsen af programmet for livslang læring for perioden 2007-2013. De fejl, som Retten konstaterede i 2009, vedrørte Socrates II-programmet, som var en forløber for programmet for livslang læring.</p> <p>Kommissionen har fulgt op på alle kvantificerbare fejl og inddrevet beløb, som ikke var støtteberettigede.</p>		
2008	Kommissionen bør sikre, at kontrollerne anvendes konsekvent, navnlig ved at iværksætte sanktioner, hvor det er relevant, og foretage inddrivelselser eller justeringer i tilfælde, hvor anmeldte omkostninger er blevet godtgjort uberettiget. (punkt 7.42).	<p>Kommissionen har gjort en betydelig indsats på dette område, bl.a. ved at udføre flere efterfølgende revisioner, som er det centrale element i kontrolstrategien, og udstede indtægtsordrer eller modregne for meget udbetalte beløb i fremtidige betalinger til de pågældende modtagere.</p> <p>I 2010 bemærkede Retten en væsentlig stigning i de erstatningsbeløb, der skal betales til Kommissionen som følge af, at modtagerne har ansat de anmeldte omkostninger for højt.</p>	Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at føre resultaterne af revisionen ud i livet ved at inddrive for meget anmeldte beløb, kræve erstatning og endvidere løbende overvåge de fremskridt, der gøres på dette område. Endvidere kræver Kommissionen i overensstemmelse med Rettens anbefaling konsekvent erstatning i alle tilfælde, hvor for store omkostningsanmeldelser har resulteret i uberettigede finansielle bidrag.	

År	Rettens anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Rettens analyse
2008	Kommissionen bør overvåge udarbejdelsen af den årlige efterfølgende erklæring tættere med direkte kontrol af, at de beskrevne kontroller er hensigtsmæssige og udføres fuldt ud. (punkt 9.34).	Kommissionen har generelt gjort en indsats på dette område. Den har udført lidt færre stedlige systemrevisioner og aflagt færre overvågningsbesøg, men der har været væsentligt flere finansielle revisioner. I 2010 udførte GD EAC stedlig systemrevision i 8 lande (11 lande i 2009) og stedlige efterfølgende finansielle revisioner vedrørende 15 aftaler med de nationaler kontorer (5 finansielle revisioner i 2009). Generaldirektoratet aflagde også 47 overvågningsbesøg i 2010 (mod 58 i 2009).	<i>Kommissionen glæder sig over de fremskridt, som Retten har konstateret.</i>	<b>Retten tager Kommissionens svar til efterretning</b>



## KAPITEL 7

**Administrationsudgifter og andre udgifter**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	7.1-7.8
Særlige karakteristika ved politikområdet	7.4-7.5
Revisionens omfang og revisionsmetoden	7.6-7.8
Transaktionernes formelle rigtighed	7.9
Systemernes effektivitet	7.10
Pålideligheden af Kommissionens ledelsesudtalelser	7.11
Bemærkninger om specifikke institutioner og organer	7.12-7.32
Parlamentet	7.13-7.18
Det Europæiske Råd og Rådet	7.19-7.20
Kommissionen	7.21-7.22
Domstolen	7.23
Revisionsretten	7.24
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	7.25-7.27
Regionsudvalget	7.28-7.30
Den Europæiske Ombudsmand	7.31
Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	7.32
Konklusioner og anbefalinger	7.33-7.36
Konklusioner	7.33-7.34
Anbefalinger	7.35-7.36

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## INDLEDNING

7.1. Dette kapitel indeholder Rettens specifikke vurdering af EU-institutionernes og -organernes administrationsudgifter og andre udgifter. De centrale oplysninger om de reviderede institutioner og organer og om udgifterne i 2010 gives i **tabel 7.1**.

**Tabel 7.1 Institutionernes og organernes administrationsudgifter og andre udgifter — centrale oplysninger**

(millioner euro)

Budgetafsnit	Politikområde	Beskrivelse	Betalinger	Forvaltningsmåde
Sektion I, II og IV-IX. Sektion III: kapitel 1 i alle afsnit og afsnit 14, 24-27 og 29	Administrationsudgifter og andre udgifter	Europa-Parlamentet	1 509	Direkte central forvaltning
		Det Europæiske Råd og Rådet	620	Direkte central forvaltning
		Kommissionen	6 407	Direkte central forvaltning
		Domstolen	323	Direkte central forvaltning
		Revisionsretten	182	Direkte central forvaltning
		Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	121	Direkte central forvaltning
		Regionsudvalget	89	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Ombudsmand	8	Direkte central forvaltning
		Den Europæiske Tilsynsførende for Data-beskyttelse	5	Direkte central forvaltning
Administrationsudgifter i alt			9 264	
Aktionsudgifter i alt				
<b>Regnskabsårets betalinger i alt</b>			<b>9 264</b>	
<b>Regnskabsårets forpligtelser i alt</b>			<b>9 428</b>	

Kilde: Den Europæiske Unions årsregnskab for 2010.

7.2. Dette kapitel omfatter også udgifter, som i det almindelige budget betragtes som aktionsudgifter, selv om de i de fleste tilfælde mere vedrører driften af Kommissionens administration end gennemførelsen af politikker. Disse udgifter omfatter følgende afsnit på det almindelige budget: afsnit 14 (»beskatning og toldunion«), afsnit 24 (»bekæmpelse af svig«), afsnit 25 (»koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning«), afsnit 26 (»Kommissionens administration«), afsnit 27 (»budget«) og afsnit 29 (»statistik«).

7.3. Retten rapporterer særskilt om EU-agenturerne, forvaltningsorganerne og Europaskolerne <sup>(1)</sup>. Finansiell revision af Den Europæiske Centralbank indgår ikke i Rettens mandat.

<sup>(1)</sup> Rettens særlige årsberetning om Europaskolerne sendes til Europaskolernes Øverste Råd og i kopi til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Særlige karakteristika ved gruppen af politikområder**

7.4. Administrationsudgifter og andre udgifter omfatter primært udgifter til menneskelige ressourcer (lønninger, godtgørelser og pensioner), som tegner sig for 63 % af de samlede administrationsudgifter og andre udgifter, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi.

7.5. De største risici vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter er manglende overholdelse af reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, aftalernes gennemførelse, rekrutteringsprocedurer og beregningen af lønninger og godtgørelser.

**Revisionens omfang og revisionsmetoden**

7.6. Rettens generelle revisionstilgang og -metode beskrives i **del 2** i **bilag 1.1**. Med hensyn til revisionen vedrørende gruppen administrationsudgifter og andre udgifter skal følgende specifikke forhold bemærkes:

- I revisionen indgik en undersøgelse af en stikprøve på 58 transaktioner, hvoraf 4 var forskud og 54 endelige betalinger.
- Systemundersøgelsen omfattede en vurdering af, om de overvågnings- og kontrolsystemer <sup>(2)</sup>, som de enkelte institutioner og organer anvender, opfylder kravene i finansforordningen.
- Gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser omfattede de årlige aktivitetsrapporter fra de fire af Kommissionens generaldirektorater og kontorer, som primært er ansvarlige for administrationsudgifter.

7.7. I alle institutioner og organer indgik følgende udvalgte emner også i revisionen:

- a) beregning og betaling af grundløn, godtgørelser, pensioner og tjenesterejseudgifter
- b) procedurerne for ansættelse af fastansatte, midlertidigt ansatte og kontraktansatte medarbejdere
- c) indkøbsaftaler.

7.8. Revisionsretten revideres af et eksternt revisionsfirma <sup>(3)</sup>, som har udsendt en revisionsberetning om årsregnskabet for det regnskabsår, som løb fra 1. januar 2010 til 31. december 2010, og afgivet en erklæring med sikkerhed for så vidt angår den formelle rigtighed af anvendelsen af Rettens ressourcer og de kontrolprocedurer, der var indført for regnskabsåret fra 1. januar 2010 til 31. december 2010 (jf. punkt 7.24).

<sup>(2)</sup> Forudgående og efterfølgende kontrol, den interne revisionsfunktion, rapportering af undtagelser og interne kontrolstandarder.

<sup>(3)</sup> PricewaterhouseCoopers, Société à responsabilité limitée, Réviseur d'Entreprises.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**TRANSAKTIONERNES FORMELLE RIGTIGHED**

7.9. Resultaterne af testen af transaktioner er sammenfattet i **bilag 7.1**. Ved Rettens test af transaktioner konstateredes det, at 7 % af de 58 reviderede betalinger var behæftet med fejl. Retten anslår, at den mest sandsynlige fejlfrekvens er 0,4 %.

**SYSTEMERNES EFFEKTIVITET**

7.10. Resultaterne af systemundersøgelsen er sammenfattet i **bilag 7.2**. Retten fandt, at systemerne<sup>(4)</sup> var effektive med hensyn til at sikre transaktionernes formelle rigtighed i forhold til bestemmelserne i finansforordningen (jf. punkt 7.6).

**PÅLIDELIGHEDEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER**

7.11. Resultaterne af gennemgangen af Kommissionens ledelsesudtalelser er sammenfattet i **bilag 7.3**.

**BEMÆRKNINGER OM SPECIFIKKE INSTITUTIONER OG ORGANER**

7.12. De specifikke bemærkninger, der i det følgende fremsættes om de enkelte af Den Europæiske Unions institutioner og organer, drager ikke vurderingerne i punkt 7.9 og 7.10 i tvivl. Selv om de ikke er væsentlige for administrationsudgifterne som helhed, er de af betydning for den/det berørte institution eller organ.

**Parlamentet****Forvaltning af ordningen for tilskud til besøgsgrupper**

7.13. Bestemmelserne for modtagelse af besøgsgrupper, som blev vedtaget den 16. december 2002, giver mulighed for, at besøgsgrupper kan få tilskud til dækning af rejseudgifter. Beløbet beregnes på grundlag af antallet af besøgende og tur-retur-rejsens gennemsnitlige længde efter en pro persona-grundsats for en rejse i egen bil. Tilskuddet kan ikke overstige rejsens faktiske omkostninger. Ifølge de gældende procedurer skal grupperne ikke fremlægge dokumentation for de rejseomkostninger, der rent faktisk er afholdt, og det skaber risiko for overbetaling, eftersom de fleste grupper anvender den billigere offentlige transport frem for individuelle transportmidler.

## PARLAMENTETS SVAR

**7.13.** *Det ville være kompliceret og tidskrævende at kontrollere de faktiske rejseomkostninger, og det ville kræve betydeligt flere ansatte i den ansvarlige enhed, hvilket efter Parlamentets opfattelse ikke står i forhold til risikoen for overbetaling. Desuden skal gruppelederne, før de modtager støtte, underskrive følgende erklæring:*

*»Europa-Parlamentets støtte overstiger ikke de faktiske rejseomkostninger minus eventuelle tilskud modtaget fra anden side. Jeg forpligter mig til at oplyse om sådanne tilskud.«* Parlamentet vil undersøge, hvilken form for kontrol det vil være hensigtsmæssigt at indføre, som vil give rimelig sikkerhed uden at medføre en overdrevent stor administrativ byrde. Parlamentet vil desuden undersøge, om gruppelederne skal have pligt til at opbevare dokumentation for rejseomkostningerne i en nærmere fastsat periode.

<sup>(4)</sup> Systemerne i de institutioner og organer, der henvises til i punkt 7.1, taget under ét.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

7.14. Hertil kommer, at tilskuddet i praksis kan udbetales kontant til gruppens udpegede leder i stedet for i form af en bankoverførsel, og det begrænser muligheden for, at de interne kontrolprocedurer kan anvendes på disse transaktioner. I en stikprøve på seks betalinger var de fire — svarende til i alt 55 236 euro — udbetalt kontant, og kontantudbetalingerne tegnede sig for 78 % af de samlede betalinger til besøgsgrupper i 2010.

**Ansættelse af kontraktansatte medarbejdere**

7.15. I fire af de fem sager, som indgik i revisionen, viste en undersøgelse, at der ikke forelå dokumentation for gennemgangen af ansøgningerne, resultaterne af samtalerne og beslutningen om, at de pågældende personer skulle udvælges. Ifølge bedste praksis bør der foreligge fuld dokumentation, så der kan udføres intern kontrol.

**Indgåelse af offentlige indkøbsaftaler**

7.16. I fem af de 20 udbudsprocedurer, der indgik i revisionen, blev der i forbindelse med undersøgelsen konstateret fejl og uoverensstemmelser med hensyn til definitionen og anvendelsen af tildelingskriterier og i analysen af udbudsmaterialet. I disse tilfælde var der også svagheder med hensyn til udarbejdelsen af kontraktvilkår, de anvisningsberettigedes og bedømmelsesudvalgenes udførelse af deres respektive opgaver samt den formelle meddelelse til tilbudsgiverne om udfaldet af proceduren. I ni andre tilfælde konstateredes i mindre omfang samme svagheder.

**De politiske gruppers organisation og funktion**

7.17. Artikel 2.1.1 og 2.5.3 i Parlamentets interne bestemmelser for gennemførelsen af det budget, som de politiske grupper forvalter, og som præsidiets vedtog den 30. juni 2003, fastsætter, at i de år, hvor der afholdes valg til Europa-Parlamentet (som det var tilfældet i 2009), er regnskabsåret opdelt i to adskilte budget- og regnskabsperioder. Ifølge artikel 2.1.6 i disse interne bestemmelser, skal alle uudnyttede midler, der overstiger 50 % af de beløb, som grupperne har modtaget fra Parlamentets budget til hver enkelt af disse perioder, betales tilbage til Parlamentet. Denne regel er ikke blevet anvendt, og 2 355 955 euro burde være blevet fratrukket de bevillinger, som Parlamentet betalte til de politiske grupper i 2010.

## PARLAMENTETS SVAR

7.14. I beslutningen af 10. maj 2011, der ledsagede decharge-afgørelsen, gav Parlamentet udtryk for ønsket om, at der blev foretaget »en undersøgelse af, om ordningen med godtgørelse af rejseudgifter i forbindelse med officielle gruppers besøg er rimelig«. Denne undersøgelse vil give mulighed for at vurdere en ny ordning, hvor rejseudgifter opdeles i rejseomkostninger, der afhænger af rejsens længde, og opholdsudgifter, der baseres på antallet af besøgende og et loft over omkostningerne pr. besøgende/nat. Også anvendelsen af systematiske bankoverførsler for den del af støtten, der skal dække rejseomkostningerne, vil blive vurderet.

## PARLAMENTETS SVAR

7.15. Ved udvælgelse af kontraktansatte kræves der i henhold til de internt gældende bestemmelser hverken referater af samtalerne eller formelle begrundelser for udvælgelsen, da de udvalgte kandidater har bestået udvælgelsesprøven på EPSO CAST-databasen. Der findes derfor ingen formel dokumentation eller fil til underbygning af proceduren.

## PARLAMENTETS SVAR

7.16. Analysen af de enkelte nævnte tilfælde har vist, at ingen af de potentielle risici har givet sig konkrete udslag, og at de gældende regler er så komplicerede, at det kan føre til divergerende fortolkninger, navnlig i forbindelse med efterfølgende evalueringer af udbudsprocedurer, som er det, Revisionsretten baserer sine konklusioner på.

Desuden er der blevet truffet forskellige foranstaltninger for at forbedre tilrettelæggelsen af indkøbsprocedurerne. Ud over at der er blevet oprettet ressourcenedirektorater, er der også blevet godkendt foranstaltninger foreslået af forummet vedrørende proceduren for indgåelse af offentlige kontrakter, der tager sigte på at forbedre indkøbsprocedurerne, og dette forum skal forberede målrettet uddannelse for de personer, der udarbejder udbudsdokumenter, og medlemmer af bedømmelsesudvalg.

## PARLAMENTETS SVAR

7.17. Opsplitningen af valgår i to perioder, således som det er fastsat i punkt 2.1.1 i regulativet om anvendelse af bevillingerne på konto 4 0 0, er en speciel ordning, der tager højde for de særlige behov, de politiske grupper har i et sådant år. Denne særlige ordning er blevet indføjet i regulativet for at tage højde for, at nogle grupper kan blive opløst efter et valg, således at deres regnskaber skal afsluttes midt i året. For grupper, der fortsat eksisterer efter et valg, reguleres bevillingerne i forhold til deres medlemstal efter valget. I henhold til regulativet fastholdes bevillingernes etårighed, idet det fastsættes, at »bevillinger, der ikke er udnyttet i regnskabsåret, kan fremsføres til det følgende regnskabsår, dog højst med 50 % af den årlige tildeling fra Europa-Parlamentets budget«

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Gennemførelse af forudgående kontrol**

7.18. Ifølge artikel 47 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen skal enhver handling, der foretages som led i budgetgennemførelsen, være genstand for forudgående kontrol. For så vidt angår betalinger til besøgsgrupper (jf. punkt 7.13 og 7.14), indgåelse af offentlige indkøbsaftaler (jf. punkt 7.16) og betalinger, som afholdes i henhold til Parlamentets interne bestemmelser for gennemførelsen af det budget, de politiske grupper forvalter (jf. punkt 7.17), omfatter programmet for forudgående kontrol ingen kontroller, som er skræddersyet til de undersøgte transaktioners art og risiko-profil. For så vidt angår ansættelsesprocedurer (jf. punkt 7.15) udføres der specifikke kontroller, men disse omfatter ikke udvælgelsesfasen. Den forudgående kontrols effektivitet er derfor begrænset.

**Det Europæiske Råd og Rådet****Finansiering af byggeprojektet »Residence Palace«**

7.19. Konventionen om opførelse af Residence Palace i Bruxelles blev undertegnet med den belgiske stat i 2008, og bygningen skal efter planen stå færdig i 2013. Omkostningerne forbundet med byggeriet er estimeret til 310 millioner euro (estimerede 2013-priser), og der kan udbetales forskud. I perioden 2008-2010 betalte Rådet forskud på i alt 235 millioner euro, hvoraf 30 millioner euro blev afholdt over budgetposten til erhvervelse af bygninger på Rådets oprindelige budget. Resten af midlerne — 205 millioner euro (dvs. 87 % af de midler, der i alt blev udbetalt som forskud) — kom fra bevillingsoverførsler, som blev foretaget ved udgangen af hvert regnskabsår fra 2007 til 2010 (hovedsagelig fra budgetposterne til tolkning og delegationernes rejseudgifter).

7.20. Den gentagne underudnyttelse af disse budgetposter igennem hele perioden 2008-2010 og størrelsen af de overførte beløb i forhold til de samlede udbetalte forskud er ikke i overensstemmelse med princippet om et realistisk budget. Hertil kommer, at det ikke svarede til udviklingen i byggearbejdet, når der i de første tre år blev udbetalt 235 millioner euro ud af konventionens samlede beløb på 310 millioner euro.

På grund af denne kontinuitet, er det i regulativets ånd og almindelig praksis at betragte summen af regnskabsårets to halvdele som et enkelt regnskabsår og anvende fremførselsreglerne på grundlag heraf for grupper, der fortsat eksisterer efter et valg. For at fjerne den dobbeltydighed, Revisionsretten har bemærket, vil der blive foreslået en passende afklaring af regulativet i god tid inden næste valgår.

## PARLAMENTETS SVAR

7.18. Den forudgående kontrol vil blive tilpasset for at sikre systematisk kontrol med de særlige bestemmelser for de forskellige aktiviteter, som Revisionsretten har nævnt, og inddrage kontroller, der er skræddersyet til den form for risici og de risikoprofiler, der er karakteristiske for de undersøgte transaktioner.

I betragtning af de særlige regler, der gælder for finansiering af de politiske grupper, er det kun hensigtsmæssigt at foretage detaljerede kontroller efter regnskabsårets afslutning, dvs. i det følgende år, på basis af deres regnskaber. Derfor blev der foretaget en efterfølgende kontrol i 2009 (regnskabsåret 2008) og endnu en efterfølgende kontrol indgår i tjenestegrenens arbejdsprogram for 2011 (regnskabsåret 2010).

## RÅDETS SVAR

7.19. De bevillinger, der stilles til rådighed ved budgetoverførsler, blev forelagt budgetmyndigheden i overensstemmelse med procedurerne i artikel 22 og 24 i finansforordningen.

## RÅDETS SVAR

7.20. Generalsekretariatet for Rådet er enig i Revisionsrettens analyse af, at beløbene for budgetposterne til tolkning og rejseudgifter, der afholdes af delegationerne, bør være mere i overensstemmelse med det faktiske forbrug. I denne sammenhæng er bevillingerne til disse kategorier blevet betydeligt reduceret i budgetforslaget for 2012. Desuden er det beløb, der er afsat i budgettet for 2012 til forskuds-betalinger til Résidence Palace-Bygningen, blevet reduceret.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Kommissionen****Indgåelse af offentlige indkøbsaftaler**

7.21. De udvælgelseskriterier, der blev anvendt i forbindelse med en indkaldelse af interessetilkendegivelser vedrørende sikkerhedstjenester, som Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser (GD RELEX) udsendte i 2008, og som var gyldig indtil april 2011, er ikke præcise nok til at sikre, at selskaberne udvælges objektivt og hensigtsmæssigt. Der er for eksempel hverken fastsat nedre grænser for den årlige omsætning eller for den arbejdskraft, kandidaten skal råde over for at blive udvalgt og komme på listen. Hertil kommer, at indkaldelsen af interessetilkendegivelser ikke afspejler de mange forskellige sikkerhedskrav, der er gældende i de forskellige dele af verden, som den dækker (Nord- og Sydamerika, det meste af Afrika, Asien, Central- og Østeuropa samt Oceanien).

7.22. I de tre udbud, som delegationerne under Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser afholdt, konstaterede revisorerne, at der var uoverensstemmelser, og at reglerne om, at åbningsudvalget skal udarbejde en særskilt rapport, at der skal anvendes tildelingskriterier, og at bedømmelsesudvalget skal afgive en formel evalueringsrapport, var fortolket forkert.

**Domstolen**

7.23. Retten har ingen bemærkninger om Domstolen.

**Revisionsretten**

7.24. I den eksterne revisors beretning <sup>(5)</sup> anføres det, at årsregnskabet efter revisorerne opfattelse »giver et retvisende billede af den Europæiske Revisionsrets finansielle stilling pr. 31. december 2010 og af dens pengestrømme i det regnskabsår, der afsluttedes pr. denne dato, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002, Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til denne rådsforordning og Den Europæiske Unions regnskabsregler«. Beretningen vil blive offentliggjort i EU-Tidende.

## KOMMISSIONENS SVAR

**7.21-7.22.** Tjenesten for EU's Optræden Udadtil er ansvarlig for den finansielle forvaltning vedrørende delegationernes administrationsudgifter. I henhold til finansforordningens artikel 1, stk. 2, er det en tjeneste, der behandles som en institution for så vidt angår finansforordningen. Desuden er Tjenesten for EU's Optræden Udadtil ifølge artikel 147a fuldt ud underlagt procedurene vedrørende decharge.

<sup>(5)</sup> Jf. punkt 7.8, hvor der henvises til revisionsberetningen om årsregnskabet.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg****Refundering af udvalgsmedlemmernes rejseudgifter**

7.25. Ifølge reglerne om refundering af rejseomkostninger kan medlemmerne af udvalget vælge mellem to modeller: model A, som er baseret på de faktisk afholdte rejseomkostninger, og som udbetales mod forelæggelse af dokumentation, og model B (60 % af de rejser, der var foretaget mellem januar og november 2010), hvor der udbetales et fast beløb baseret på den afstand, der er tilbagelagt i kilometer. I model B skal mødet være afholdt i Bruxelles, og godtgørelsen kan ikke overstige standardprisen på en fly- eller togbillet på første klasse, som den beregnes i model A.

7.26. Den faste godtgørelse, der betales ifølge model B, er generelt højere end den faktiske pris på en fly- eller togbillet på økonomiklasse, som er den rejseform, modtagerne som oftest benytter. Der kan derfor refunderes et beløb i model B, som er større end de rejseomkostninger, der rent faktisk er afholdt. Selv om denne procedure er lovlig og formelt rigtig, er den ikke i overensstemmelse med den praksis, der følges i de andre EU-institutioner og -organer, som refunderer rejseomkostninger på grundlag af faktisk afholdte omkostninger.

**Indgåelse af offentlige indkøbsaftaler**

7.27. Retten gennemgik syv udbudsprocedurer. I en af dem — et begrænset udbud — var de tilbudsgivere, som havde givet tilbud på to forskellige delydelser, ikke blevet behandlet ens, da de indsendte en nærmere beskrivelse af deres tilbud. I to udbud efter forhandling blev der konstateret fejl og uoverensstemmelser i udarbejdelsen af udbudsbetingelser og tildelingskriterier, i kontakten med de bydende, i evalueringen af tilbuddene og i de formaliteter, der førte frem til udfaldet af proceduren.

## DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

7.25. *Pr. definition giver reglerne kun mulighed for at anvende alternativ B, hvis beløbet ikke overstiger de beregnede omkostninger under alternativ A. IATA's fulde pris for business class til de af Revisionsretten nævnte lande er alle blevet kontrolleret og ligger over, i visse tilfælde ret så betydeligt over det udbetalte faste beløb under alternativ B.*

## DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

7.26. *På linje med tidligere diskussioner i EØSU, såvel som med den reform, som Europa-Parlamentet selv for nylig har gennemført, bekræftede EØSU's præsidium på sit møde den 3. maj 2010, at EØSU-medlemmernes finansielle vilkår skal reformeres under hensyn til følgende principper:*

- *respekt for medlemmernes værdighed, retfærdig behandling af alle medlemmer, gennemsigtighed og finansiell bæredygtighed*
- *godtgørelse af transportbilletter udelukkende på grundlag af reelle omkostninger; transportordninger skal tilbyde tilstrækkelig fleksibilitet og komfort til en rimelig pris*
- *mødedagpenge i overensstemmelse med tilsvarende dagpenge for medlemmer af Europa-Parlamentet*
- *kompensation for tidsforbrug og administrationsudgifter beregnet efter aftale med Europa-Parlamentet og Rådet og på et rimeligt niveau.*

## DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

7.27. *EØSU har taget Rettens bemærkninger til efterretning og en påmindelse om vigtige elementer, der skal overholdes i udbudsproceduren er blevet sendt til alle bemyndigede anvisningsberettigede.*

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Regionsudvalget****Ansættelse af fastansatte medarbejdere**

7.27. I et stillingsopslag vedrørende ansættelse af en tjenestemand var et af udvælgelseskriterierne, at kandidater, som ikke allerede arbejdede i udvalget, skulle være tjenestemænd eller stå på en af EPSO's lister over kandidater, som havde bestået en udvælgelsesprøve i den rigtige lønklasse med henblik på ansættelse af tjenestemænd. Den kandidat, der blev udvalgt, blev ansat på grundlag af en interinstitutionel overførsel. På det tidspunkt var han endnu ikke blevet formelt ansat som tjenestemand på prøve i sin oprindelige institution, og hans personlige sagsmappe indeholdt ingen dokumentation for, at hans overførsel var blevet godkendt formelt på det korrekte hierarkiske niveau i den oprindelige institution.

**Indgåelse af offentlige indkøbsaftaler**

7.29. I forbindelse med to ud af fire udbud, som var afholdt i henhold til artikel 129 i gennemførelsesbestemmelserne, som giver mulighed for, at der kan anvendes en procedure med forhandling, hvis værdien af kontrakten ligger under eller er lig med 60 000 euro, konstaterede revisorerne, at de anvisningsberettigede ikke havde udarbejdet et formelt skøn over kontraktværdien, som kunne begrunde, at denne procedure blev anvendt.

7.30. I forbindelse med de samme to udbud afholdt efter en procedure med forhandling var reglerne vedrørende anvendelsen af tildelingskriterierne, behandlingen af prisen i tilbuddet, buddenes fortrolighed og kontakten med de bydende ikke anvendt korrekt.

**Den Europæiske Ombudsmand**

7.31. Retten har ingen bemærkninger at fremsætte om Den Europæiske Ombudsmand.

## REGIONSUDVALGETS SVAR

7.28. Regionsudvalget har forbedret sin procedure med henblik på at garantere, at det forud for udnævnelsen af en tjenestemand fra en anden institution sikres, at han eller hun er blevet formelt udnævnt som tjenestemand på prøve i denne institution og formelt overflyttet til Regionsudvalget. Med hensyn til den specifikke sag har udvalget siden modtaget en formel beslutning om udnævnelse og overflytning fra Domstolen, og denne er blevet registreret i tjenestemandens personlige sagsmappe.

## REGIONSUDVALGETS SVAR

7.29. De to kontrakter af beskeden værdi, som udbud efter forhandling blev anvendt til, dækker køb af tolketjenester til politiske seminarer afholdt uden for Belgien. Selvom skøn over kontraktens værdi ikke formelt blev inkluderet i et dokument, blev sådanne skøn gennemført med tanke på erfaringerne med udbudsprocedurer for sammenlignelige tjenester i EU. Med det formål at forbedre systemet for tilsyn og kontrol med skøn over kontraktens værdi yderligere og skabe sammenhæng mellem dets tjenestegrene vil Regionsudvalget udvikle og indføre et standardformat for dokumentationen af disse skøn.

## REGIONSUDVALGETS SVAR

7.30. For en af tolkekontraktens vedkommende var prisen for tjenesteydelsen fast og ikke underlagt revision. Forberedelserne af seminaret var forbundet med en lang række ændringer, og der var tale om en omfattende og kompleks sprogordning med ti sprog og ti tolkekabiner. Med henblik på at sikre leveringen af disse tjenesteydelser var Regionsudvalget nødsaget til at acceptere en mindre stigning i den anførte pris. På grund af vanskelighederne i tilknytning til anvendelsen af tildelingskriteriet »det økonomisk set mest fordelagtige tilbud« vil Regionsudvalget ændre kriterierne med det formål kun at anvende laveste pris ved sådanne seminarer. Som et resultat af Revisionsrettens bemærkninger vedrørende tilbuddenes fortrolighed er Regionsudvalgets tilsyns- og kontrolsystem for modtagelsen af tilbud blevet forbedret gennem etableringen af en funktionel mailboks med begrænset adgang.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse****Afholdelse af en intern udvælgelsesprøve**

7.32. I 2009 afholdt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) en intern udvælgelsesprøve inden for fire forskellige områder (jura med erfaring inden for databeskyttelse, teknologi med erfaring inden for databeskyttelse, menneskelige ressourcer og sekretariatsbistand). De opgaver, der udføres af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, er af en så speciel karakter, at de kan begrunde en intern udvælgelsesprøve, men denne praksis bør ikke betragtes som norm. Bedste praksis er at anvende Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO), som med regelmæssige mellemrum afholder almindelige udvælgelsesprøver.

**KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER****Konklusioner**

7.33. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at betalingerne vedrørende institutionernes og organernes administrationsudgifter og andre udgifter for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2010, som helhed betragtet var uden væsentlig fejlforekomst (jf. punkt 7.9).

7.34. På grundlag af sin revision konkluderer Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne for administrationsudgifter og andre udgifter var effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed. De bemærkninger, der fremsættes i punkt 7.13-7.32, drager ikke denne konklusion i tvivl. Retten gør dog opmærksom på de fejl og svagheder, der blev konstateret ved gennemgangen af en stikprøve af indkøbsprocedurer (jf. punkt 7.16, 7.21, 7.22, 7.27, 7.29 og 7.30), og den gentagne underudnyttelse af visse budgetposter, som resulterede i bevillingsoverførsler, som skulle finansiere byggeprojekter (jf. punkt 7.19 og 7.20).

**Anbefalinger**

7.35. På grundlag af de bemærkninger, der fremsættes som følge af gennemgangen af forvaltningen af menneskelige ressourcer og af de indgåede indkøbsaftaler (jf. punkt 7.12), anbefaler Retten følgende:

- På ansættelsesområdet bør de berørte institutioner og organer (jf. punkt 7.15 og 7.28) sørge for, at der foreligger passende dokumentation til begrundelse for de ansættelsesbeslutninger, der træffes, og for, at udvælgelseskriterierne i stillingsopslagene overholdes.
- For at forbedre indkøbsprocedurerne udformning og sikre en bedre samordning og gennemførelse af dem bør de berørte institutioner og organer (jf. punkt 7.16, 7.21, 7.22, 7.27, 7.29 og 7.30) sørge for, at de anvisningsberetigede udfører passende kontrol og får bedre vejledning.

7.36. I **bilag 7.4** vises resultaterne af Rettens gennemgang af de fremskridt, der er sket med hensyn til at imødekomme de anbefalinger, den fremsatte i årsberetningen for 2009.

## KOMMISSIONENS SVAR

7.35. Se Kommissionens svar på punkt 7.21-7.22.

## KOMMISSIONENS SVAR

7.36. Se Kommissionens svar på punkt 7.21-7.22.

## BILAG 7.1

## RESULTATERNE AF TESTEN AF TRANSAKTIONER VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER

	2010				2009	2008	2007
	Udgifter vedrørende personale	Udgifter vedrørende bygninger	Andre udgifter	I alt			
<b>STIKPRØVENS STØRRELSE OG STRUKTUR</b>							
Transaktioner i alt ( <i>bestående af</i> ):	33	7	18	<b>58</b>	57	57	56
Forskud	0	1	3	<b>4</b>	2	0	0
Mellemliggende/endelige betalinger	33	6	15	<b>54</b>	55	57	56
<b>RESULTATERNE AF TESTEN <sup>(1)</sup> <sup>(2)</sup></b>							
<b>Andel af de testede transaktioner, der:</b>							
ikke var behæftet med fejl	94 % (31)	100 % (7)	89 % (16)	<b>93 % (54)</b>	93 %	91 %	95 %
var behæftet med en eller flere fejl	6 % (2)	0 % (0)	11 % (2)	<b>7 % (4)</b>	7 %	9 %	5 %
<b>Analyse af fejlbehæftede transaktioner</b>							
<b>Analyse pr. udgiftstype</b>							
Forskud	0 % (0)	0 % (0)	50 % (1)	<b>25 % (1)</b>	I/R	I/R	I/R
Mellemliggende/endelige betalinger	100 % (2)	0 % (0)	50 % (1)	<b>75 % (3)</b>	I/R	I/R	I/R
<b>Analyse pr. fejltyp</b>							
Ikke-kvantificerbare fejl:	50 % (1)	0 % (0)	100 % (2)	<b>75 % (3)</b>	I/R	I/R	I/R
Kvantificerbare fejl:	50 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	<b>25 % (1)</b>	I/R	I/R	I/R
Støtteberettigelse	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>0 % (0)</b>	I/R	I/R	I/R
Forekomst	0 % (0)	0 % (0)	0 % (0)	<b>0 % (0)</b>	I/R	I/R	I/R
Nøjagtighed	100 % (1)	0 % (0)	0 % (0)	<b>100 % (1)</b>	I/R	I/R	I/R
<b>ANSLÅET EFFEKT AF DE KVANTIFICERBARE FEJL</b>							
Den mest sandsynlige fejlprocent				<b>0,4 %</b>			
Nedre fejlgrænse				0,0 %			
Øvre fejlgrænse				1,1 %			

<sup>(1)</sup> For at give et bedre indblik i områder med forskellige risikoprofiler inden for gruppen af politikområder blev stikprøven opdelt i segmenter.

<sup>(2)</sup> Tallene i parentes er det faktiske antal transaktioner.

## BILAG 7.2

## RESULTATERNE AF SYSTEMUNDERSØGELSEN VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER

## Samlet vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne

Samlet vurdering	2010	2009	2008	2007
	Effektive	Effektive	Effektive	Effektive

## BILAG 7.3

## RESULTATERNE AF GENNEMGANGEN AF KOMMISSIONENS LEDELSESUDTALELSER VEDRØRENDE ADMINISTRATIONSUDGIFTER

De vigtigste berørte GD'er	Generaldirektørens erklæring (*)	Fremsatte forbehold	Retterns bemærkninger	Samlet vurdering af pålideligheden	
				2010	2009
PMO	<b>uden forbehold</b>	I/R	—	A	A
OIB	<b>uden forbehold</b>	I/R	—	A	A
OIL	<b>uden forbehold</b>	I/R	—	A	A
DIGIT	<b>uden forbehold</b>	I/R	—	A	A

(\*) Generaldirektøren erklærer, at han/hun har opnået rimelig sikkerhed for, at de kontrolprocedurer, der er indført, giver den fornødne garanti for, at transaktionerne er formelt rigtige.

A: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

B: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver en delvist rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

C: Generaldirektørens erklæring og den årlige aktivitetsrapport giver ikke en rimelig vurdering af den økonomiske forvaltning med hensyn til formel rigtighed.

## OPFØLGNING AF TIDLIGERE ANBEFALINGER OM ADMINISTRATIONSUDGIFTER

År	Retten anbefaling	Fremskridt	Kommissionens svar	Retten analyse
2009	<p><b>Parlamentet</b></p> <p><i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i></p> <p>De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation. Parlamentet bør endvidere indføre et system, der sikrer rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>Parlamentet har gennemført procedurer, som skal mindske risikoen: For nogle af tillæggenes vedkommende er der iværksat en kampagne til kontrol af de ansattes situation, hvilket har medført, at mere end 70 000 euro er blevet tilbagebetalt. Der er indført et automatiseret kontrolværktøj (»elektronisk registrering«), som skal muliggøre mindst én årlig kontrol af de ansattes personlige og administrative oplysninger, og fastsættelsen af individuelle rettigheder kontrolleres under ansættelsesprocedurerne, eller når de ansatte overgår til en anden kategori.</p>	<p><i>Parlamentet vil fortsat nøje følge disse spørgsmål, navnlig effektiviteten af den årlige kontrol.</i></p>	<p><b>Retten tager de foranstaltninger, Parlamentet har truffet, til efterretning.</b></p>
	<p><b>Kommissionen - GD Relex</b></p> <p><i>Betaling af tillæg og ydelser af social karakter til de ansatte</i></p> <p>De ansatte bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation til Kommissionen. Endvidere bør GD RELEX indføre et system, der sikrer rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>Med hensyn til Kommissionen anførte GD RELEX, at etableringen af EU's udenrigstjeneste vil være en god lejlighed til at minde personalet om, at oplysningerne om de ansattes rettigheder skal ajourføres. Personalet er blevet informeret om dette. Der vil blive udført yderligere kontrol, og der vil blive kontakter mellem den efterfølgende kontrol, og de kontorer, der er ansvarlige for at se, om det nyligt indførte ACL-program vil gøre det muligt at udtrække statistiske stikprøver med henblik på kontrol, der skal udføres af de kontorer, der beskæftiger sig med ansatte i delegationerne.</p>		<p><b>Retten tager de foranstaltninger, Kommissionen har truffet, til efterretning.</b></p>
	<p><b>Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse</b></p> <p><i>Betaling af tillæg af social karakter til de ansatte</i></p> <p>Personalet bør anmodes om med jævne mellemrum at indsende dokumentation for deres personlige situation. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør i den forbindelse forbedre sit system til sikring af rettidig overvågning og kontrol af disse dokumenter.</p>	<p>EDPS har rettet de fejl, der blev peget på i DAS 2009, og har i 2010 og 2011 implementeret værktøjer, som skal sikre bedre forvaltning af tillæggene (formelle kontakter inden for EDPS og med PMO og et årligt oplysningsskema).</p>	<p><i>Ansøgningsformularen vedrørende husstandstillæg uden børn sendes til lønkontoret med henblik på kontrol og ajourføring af oplysningerne. Der opbevares en kopi i de personlige akter. EDPS vil fortsat forbedre forvaltningen af disse tillæg.</i></p>	<p><b>Retten tager de foranstaltninger, EDPS har truffet, til efterretning.</b></p>

## KAPITEL 8

**Opnåelse af resultater ved hjælp af EU-budgettet**

## INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	8.1-8.2
Kommissionens vurdering af sin egen performance	8.3-8.29
Indledning	8.3-8.4
Generaldirektørernes rapporter om årets resultater	8.5-8.14
Landbrug og udvikling af landdistrikter	8.5-8.7
Regionalpolitik	8.8-8.10
Forskning og innovation	8.11-8.14
Rettens bemærkninger til generaldirektørernes rapporter	8.15-8.29
Resultatoplysningernes relevans	8.15-8.23
Resultatoplysningernes sammenlignelighed	8.24-8.25
Resultatoplysningernes pålidelighed	8.26-8.29
Rettens særberetninger om performance	8.30-8.52
Indledning	8.30-8.32
Rettens bemærkninger om resultatopnåelse	8.33-8.48
Strategisk planlægning	8.33-8.35
Identificering af behov	8.36-8.38
Sammenhæng mellem mål og foranstaltninger	8.39-8.40
Relevante, tilstrækkelige og rimelige midler	8.41-8.42
Budget og tidsramme	8.43-8.44
Kontrol og resultatovervågning	8.45-8.48
Rettens bemærkninger om resultater og rapportering	8.49-8.52
Opfyldelse af målsætninger	8.49-8.50
Rapportering af resultater	8.51-8.52
Konklusioner og anbefalinger	8.53-8.59

## INDLEDNING

8.1. Dette kapitel indeholder Rettens bemærkninger til Kommissionens vurdering af sin egen performance, som fremgår af de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens generaldirektører <sup>(1)</sup>, <sup>(2)</sup>, og de vigtigste resultater af Rettens forvaltningsrevisioner i det seneste regnskabsår som beskrevet i dens særberetninger <sup>(3)</sup>.

8.2. Performance vurderes på grundlag af principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet) <sup>(4)</sup>. Det er en central opgave at måle performance gennem hele processen i de offentlige interventioner og dække input (de finansielle, menneskelige, materielle og organisatoriske ressourcer og reguleringstiltag, som kræves til gennemførelsen af programmet), output (programmets produkter), resultater (programmets umiddelbare indvirkning på de direkte adressater eller modtagere) og effekt (de langsigtede ændringer i samfundet, som i det mindste delvis kan tilskrives EU-foranstaltningen).

## KOMMISSIONENS VURDERING AF SIN EGEN PERFORMANCE

### Indledning

8.3. Kommissionens generaldirektører opstiller resultatmål i de årlige forvaltningsplaner og rapporterer om de opnåede resultater i de årlige aktivitetsrapporter.

**8.1.** *Kommissionen ser med tilfredshed på den revision, som Retten har foretaget af performanceoplysningerne, på et tidspunkt, hvor der er mere opmærksomhed på behovet for at påvise merværdien og virkningen af EU's udgifter.*

**8.2.** *Det er ikke altid let at måle virkningerne af komplekse politikker på grund af de mange faktorer, der spiller ind, samt de kombinerede virkninger af integrerede programmer. Ved overvågning registreres det, der kan observeres (og rapporteres, bl.a. gennem de årlige aktivitetsrapporter), og evaluering er nødvendig for at fastslå virkningerne af politikken.*

<sup>(1)</sup> Herunder — i punkt 8.5-8.14 — et resumé af generaldirektørernes rapportering i de årlige aktivitetsrapporter vedrørende den udtagne stikprøve.

<sup>(2)</sup> Det er fastsat i finansforordningens artikel 60, stk. 7, at de årlige aktivitetsrapporter »skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og for det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet«.

<sup>(3)</sup> Rettens særberetninger dækker både EU-budgettet og De Europæiske Udviklingsfonde.

<sup>(4)</sup> Finansforordningens artikel 27 fastsætter følgende:

»1. Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

2. I henhold til princippet om sparsommelighed skal de ressourcer, som institutionen anvender til gennemførelse af sine aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om produktivitet drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater. Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.«

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

8.4. Retten vurderede resultatoplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI), Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) og Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD) <sup>(5)</sup>. Der er tale om henholdsvis de to største udgiftsområder under delt forvaltning og det største udgiftsområde, der forvaltes direkte af Kommissionen. Retten fokuserede især på målsætningerne og de dertil relaterede resultatindikatorer for at vurdere deres relevans <sup>(6)</sup>, sammenlignelighed <sup>(7)</sup> og pålidelighed <sup>(8)</sup>.

## Generaldirektørenes rapporter om årets resultater

### *Landbrug og udvikling af landdistrikter*

8.5. GD AGRI har i sin årlige aktivitetsrapport en tabel, hvor der for hver generel målsætning er angivet tal, som viser den aktuelle situation med hensyn til opfyldelsen af målene for effektindikatorerne. GD AGRI rapporterer positive resultater vedrørende forsvarlig økonomisk forvaltning. Generaldirektoratet nævner, at medlemsstaterne har en ny forpligtelse til at vurdere deres markidentifikationssystemer, og at de kan anmode deres godkendelsesorganer om at bekræfte kontrolstatistikkerne efter at have genudført kontrollerne. I sådanne tilfælde begrænser Kommissionen eventuelle finansielle korrektioner til den fejlforekomst, der fremgår af kontrolstatistikkerne.

8.6. Med hensyn til udvikling af landdistrikter rapporterer GD AGRI om fremskridt i gennemførelsen af de pågældende 94 programmer, hvor 33,9 milliarder euro af et samlet budget på 96,2 milliarder euro er blevet anvendt — dog med forskelle i tempo mellem de forskellige medlemsstater og foranstaltninger. Eftersom 2010 markerede midtvejspunktet i programmeringsperioden, nævner GD AGRI, at det har gjort status og leveret input til overvejelserne om den fremtidige politik for udvikling af landdistrikter, bl.a. i form af 90 midtvejsevalueringer af programmerne for udvikling af landdistrikter, som blev sendt til Kommissionen ved årets udgang.

8.7. De specifikke målsætninger, de dertil relaterede resultatindikatorer og de væsentligste politikresultater for hver enkelt aktivitet i den aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB) er angivet i bilag 6 til den årlige aktivitetsrapport.

<sup>(5)</sup> Denne stikprøve på tre generaldirektorater repræsenterede over 70 % af EU's betalinger i 2010 (GD AGRI: 55,5 milliarder euro, GD REGIO: 30,6 milliarder euro, DG RTD: 3,5 milliarder euro).

<sup>(6)</sup> Om indikatorerne var afstemt med de politiske målsætninger og forvaltningsmåden, og om de var knyttet til et kvantificeret mål.

<sup>(7)</sup> Om de indikatorer, der blev valgt under planlægningen, også blev brugt senere i forbindelse med rapporteringen, og om eventuelle ændringer blev forklaret.

<sup>(8)</sup> Om generaldirektøren kunne dokumentere, at han havde rimelig sikkerhed for rigtigheden af de rapporterede oplysninger.

**8.4.** Den årlige aktivitetsrapport er kun et af redskaberne til at rapportere om performance. Kommissionen har styrket sin evalueringsskapacitet, og der fremlægges og redegøres for nyttige konklusioner i evalueringsrapporter (se svaret på punkt 8.23), som er udarbejdet af alle involverede aktører, f.eks. medlemsstaterne som led i ordninger under delt forvaltning, eksterne bedømmere osv.

### Regionalpolitik

8.8. Generaldirektøren for GD REGIO rapporterer i sin årlige aktivitetsrapport, at generaldirektoratet overholdt de operationelle prioriteter, der var fastsat for året i forvaltningsplanen, og at det fortsat gjorde betydelige fremskridt med hensyn til at opfylde sine langsigtede og flerårige målsætninger. Mere generelt rapporterer GD REGIO, at samhørighedspolitikken<sup>(9)</sup> har vist sin effektivitet og leveret yderligere bevis for, at den tilføjer merværdi.

8.9. GD REGIO giver nærmere oplysninger om de kontroller, der skal sikre sparsommelighed, produktivitet og effektivitet. Med hensyn til gennemførelsen af de operationelle programmer vurderer GD REGIO, at 73 % af de beløb, der er truffet afgørelse om for perioden 2007-2013, er blevet anvendt tilfredsstillende bedømt ud fra fire kriterier (fremskridt i projektudvælgelsen, forberedelse og gennemførelse af store projekter, finansieringstekniske instrumenter: etablering og investeringer samt betalinger til modtagere). Desuden fremlægger GD REGIO ny dokumentation for samhørighedspolitikens merværdi med henvisning til de efterfølgende evalueringer af EFRU-programmerne for 2000-2006, konklusionerne fra »Experts evaluation network« vedrørende programmeringsperioden 2007-2013 og den femte samhørighedsrapport<sup>(10)</sup>.

8.10. GD REGIO beskriver særskilt den seneste udvikling i gennemførelsen af de relevante programmeringsperioder for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden, førtiltrædelsesforanstaltningerne og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond og angiver de dertil relaterede resultatindikatorer i bilag 7 til den årlige aktivitetsrapport.

### Forskning og innovation

8.11. Generaldirektøren minder i sin årlige aktivitetsrapport om Kommissionens og medlemsstaternes målsætning om at arbejde for et integreret europæisk forskningssystem i verdensklasse. Han beskriver en situation, hvor EU's videnskabelige og teknologiske konkurrenceevne generelt stadig er stærk, idet EU står for 23,4 % af verdens samlede investeringer i forskning, 22 % af forskerne, 32,4 % af alle de publikationer, der har stor effekt, og 31,3 % af alle patenter. Der har dog været en tilbagegang i forhold til vækstøkonomiernes stigende investeringer i forskning.

**8.8.** I den årlige aktivitetsrapport rapporterer Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) om flere aspekter af performance: budgetgennemførelse, politikudvikling, operationelle resultater knyttet til kvaliteten af intervention og gennemførelsen af genopretningspakken, forsvarlig økonomisk forvaltning osv. De operationelle prioriteter, der er fastlagt i forvaltningsplanen, er et af elementerne til vurdering af performance.

<sup>(9)</sup> Samhørighedspolitikken omfatter regionalpolitikken, som forvaltes af GD REGIO, og Den Europæiske Socialfond, som forvaltes af Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejds-markedsforhold og Inklusion.

<sup>(10)</sup> [http://ec.europa.eu/regional\\_policy/sources/docoffic/official/reports/cohesion5/index\\_en.cfm](http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/official/reports/cohesion5/index_en.cfm)

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

8.12. Med hensyn til syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, som er EU's hovedinstrument til at gennemføre og støtte EU's forskningspolitik, rapporterer GD RTD, at det har afsluttet i alt 38 <sup>(1)</sup> indkaldelser af forslag i 2010 og indgået forpligtelser for over 5,2 milliarder euro.

8.13. Midtvejsevalueringen af syvende rammeprogram i 2010 konkluderede, at det bidrager til udviklingen af det europæiske forskningsrum, og at dets geografiske rækkevidde i det grænseoverskridende samarbejde og dets fremme af forsknings-eksperitise fortsat har betydning for det europæiske forskningslandskab.

8.14. Den årlige aktivitetsrapport beskriver desuden de vigtigste resultater for hver enkelt aktivitet og rapporterer om målsætninger og dertil relaterede indikatorer i bilag 8.

### Rettens bemærkninger til generaldirektørernes rapporter

#### *Resultatoplysningernes relevans*

**Der er et sammenhængende sæt af målsætninger, indikatorer og mål med fokus på effektivitet, men resultaterne bør analyseres grundigere**

8.15. De undersøgte generaldirektorater har i deres forvaltningsplaner et sæt af målsætninger, indikatorer og mål med primært fokus på effektivitet. De overordnede målsætninger er fastsat på strategipolitisk plan. Opfyldelsen af disse målsætninger måles ved hjælp af effektindikatorer og dertil relaterede mål. De specifikke målsætninger, som er fastsat på operationelt plan, er knyttet til resultatindikatorer og -mål.

**8.15.** *Det er Kommissionens opfattelse, at de årlige aktivitetsrapporter, som Retten har gennemgået, er i overoverensstemmelse med kravene i artikel 60, stk. 7, i finansforordningen.*

*Rækken af målsætninger, indikatorer og mål i forvaltningsplanen er udformet således, at de fokuserer på politikernes eller programmernes effektivitet.*

<sup>(1)</sup> Dette tal gælder perioden fra januar til oktober 2010 (jf. fodnote 4 i den årlige aktivitetsrapport).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.16. Imidlertid bliver forskellene mellem målene og de opnåede resultater enten ikke analyseret i de årlige aktivitetsrapporter (GD REGIO, GD RTD) eller kun analyseret delvist (GD AGRI). Oplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter er derfor ikke tilstrækkelige til at forklare, hvorfor mål ikke blev nået, eller hvorfor mål blev overskredet væsentligt.

**I øjeblikket indeholder forvaltningsplanerne ingen målsætninger og indikatorer til måling af sparsommelighed og produktivitet**

8.17. I deres forvaltningsplaner opstillede generaldirektorerne ingen målsætninger og dertil relaterede indikatorer med henblik på at vurdere sparsommelighed (inputomkostninger) og produktivitet (forholdet mellem input, output og resultater), hverken på EU-politikoniveau eller for de udgifter, der var under deres direkte kontrol. I de årlige aktivitetsrapporter var det derfor ikke muligt at vurdere, om de beskrevne resultater skyldtes en sparsommelig og produktiv forvaltning af ressourcerne, eller om der var registreret fremskridt på dette område.

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.16.** I de stående instrukser anmodes Kommissionens tjenestegrene om at begrunde enhver uoverensstemmelse mellem opnåede og planlagte resultater.

Selv om der i nogle tilfælde ikke blev forelagt en fuldstændig vurdering af forskellene mellem målene og de opnåede resultater, gives der hvert år oplysninger om den aktuelle situation, som klart viser, at tendensen går i retning af at nå målene.

Kommissionen er enig i, at der i fremtidige årlige aktivitetsrapporter kunne redegøres bedre for, hvorfor de faktiske resultater afviger fra de planlagte mål, og opmærksomheden vil især blive rettet mod at videreudvikle analysen af resultaterne i forhold til de fastsatte mål.

**8.17.** Med gennemførelsen af aktivitetsbaseret forvaltning var forvaltningsplanen det redskab, som Kommissionen valgte for sine tjenestegrene med henblik på at omsætte Kommissionens langsigtede strategi til generelle og specifikke mål.

I de stående instrukser opfordres tjenestegrene til at begrænse antallet af generelle mål og navnlig at tilpasse dem til EU's 2020-strategi og til at fastlægge prioriteterne mellem dem.

Med hensyn til de specifikke mål opfordres tjenestegrene til at fastsætte mål, der er afpasset efter de generelle mål, og som tager fat på den direkte virkning af EU's tiltag for målgruppen.

Endelig fokuserer forvaltningsplanen på effektive politikker (målenes opfyldelsesgrad).

Med hensyn til rapportering oplyser Kommissionens tjenestegrene i deres årlige aktivitetsrapporter om effektiviteten og de økonomiske aspekter af deres kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 60, stk. 7, i finansforordningen. Del 2 i den årlige aktivitetsrapport fokuserer på effektiviteten af det interne kontrolsystem, mens del 3 omfatter nøgleindikatorer vedrørende lovlighed og formel rigtighed, der opgøres i formatet »input, output, resultater og virkninger«.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

**På nogle områder er målene ikke tilstrækkeligt kvantificerede eller specifikke**

8.18. For GD AGRI's vedkommende er fire af de ti mål for de fastlagte effektindikatorer ikke kvantificeret, og der beskrives kun en tendens. For GD RTD's vedkommende gør det samme sig gældende for tre ud af ti mål. For fem ud af ti mål for effektindikatorer i GD AGRI forklares det ikke, på hvilket grundlag indikatormålene er opstillet, og det samme gør sig gældende for fire ud af ti mål for effektindikatorer og for samtlige mål for resultatindikatorerne for samarbejde på de forskellige forskningsområder i GD RTD. Hvad angår GD REGIO er målene for effekt- og resultatindikatorerne kvantificeret, men hovedparten af forvaltningsplanens operationelle prioriteter og output for 2010 er hverken specifikke<sup>(12)</sup> eller målelige.

8.19. GD RTD brugte de samme indikatorer for syv forskellige af de finansierede aktiviteter i den aktivitetsbaserede budgetlægning, men konsoliderede ikke resultaterne. Det er derfor svært at foretage en samlet vurdering. I GD RTD's årlige aktivitetsrapport skelnes der ikke klart mellem effekten af de projekter, der finansieres over rammeprogrammet under generaldirektoratets direkte ansvar, og effekten af dets foranstaltninger til at koordinere medlemsstaternes forskningsindsats under en fælles og sammenhængende EU-politik for forskning, hvor Kommissionens indflydelse kun er indirekte.

**På nogle områder er der ikke fastsat mellemliggende milepæle for flerårige mål**

8.20. Det gælder for regionalpolitik, forskning og i mindre grad dele af landbrugsområdet, at generaldirektoraterne havde opstillet målsætninger og mål for flerårige programmeringsperioder, men ikke anvendte hensigtsmæssige mellemliggende milepæle.

**8.18.** Kommissionens stående instrukser kræver ikke, at alle indikatorer er kvantitative, eller at de redegør for målene, da forvaltningsplanen primært er et ledelsesredskab. Indikatorer skal være målbare, således at de fremskridt, der gøres mod opfyldelsen af de fastsatte mål, kan overvåges, og det bidrager tendenser også til.

For GD REGIO er de generelle og specifikke mål, der er knyttet til den aktivitetsbaserede budgetlægning (ABB), »SMART« (specifikke, målelige, attraktive, realistiske og tidsbestemte), og definitionen af politisk output er også klar. GD REGIO har indført såkaldte »operationelle prioriteter«. Disse har til formål at indføre en metode baseret på »systemtænkning« og med fokus på kvalitetsforbedringer. Der fokuseres således mere på processer og fremskridt end på at nå specifikke output og mål.

**8.19.** Selv om de samme indikatorer anvendes til forskellige aktiviteter, anmodes Kommissionens tjenestegrene i de stående instrukser om at fremlægge deres mål og indikatorer gennem aktivitetsbaseret budgetlægning og ikke konsolidere oplysninger på tværs af aktiviteter.

Det er ekstremt vanskeligt at udskille virkningerne efter arten af de foranstaltninger, der træffes af Generaldirektoratet for Forskning og Innovation (GD RTD), da virkninger refererer til ændringer, der i sidste ende slår igennem i hele EU. Disse samfundsændringer afhænger primært af andre aktørers indsats (medlemsstater, regioner, virksomheder osv.).

**8.20.** For flerårige programmer er det ikke altid hensigtsmæssigt at fastsætte mellemliggende milepæle, da virkningerne kun vil blive opnået på en ikke-lineær måde i slutningen af programmeringsperioden. Ifølge Kommissionens stående instrukser er mellemliggende milepæle kun nødvendige for generelle mål. Den årlige rapportering om input, output og resultater, dvs. overvågningen af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af programmet, giver mulighed for løbende at vurdere fremskridtene mod opnåelse af målene.

Inden for länddistriktudvikling giver midtvejsevalueringen af programmerne for udvikling af länddistrikterne endvidere et yderligere indgående uafhængigt kvantitativt og kvalitativt billede af, om programmerne er på rette spor med hensyn til at nå deres mål, og hvilke tilpasninger der kan blive nødvendige.

<sup>(12)</sup> Som eksempler på operationelle prioriteter for 2010 kan nævnes 1.1: at træffe foranstaltninger til fremme af høj kvalitet i de nationale og regionale myndigheders programgennemførelse, og 1.2: sammen med medlemsstater og kandidatlande at træffe foranstaltninger med henblik på at sikre en god absorption og anvendelse af ressourcerne.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.21. Det normale udviklingstempo i flerårige programmer kan være forholdsvis lavt, så en målopfyldelse på under 10 % efter et antal år kan i nogle tilfælde betragtes som normalt, men i andre tilfælde signalere, at der er forsinkelser. På EFRU-området blev det f.eks. fastsat som mål for perioden 2007-2013, at yderligere 10 millioner indbyggere skulle have adgang til bredbånd i seks medlemsstater. Det seneste kendte resultat var 550 000 for 2007-2009, hvilket svarer til 5,5 % af det samlede mål efter tre af de syv år. Det oplyses ikke, om denne opfyldelsesgrad anses for at være tilstrækkelig til at nå det flerårige mål. I sådanne tilfælde kan det først til allersidst i perioden kontrolleres, om generaldirektoraterne er på rette spor med hensyn til at opfylde deres flerårige mål.

**Beskrivelsen af de politiske resultater giver kun begrænsede oplysninger om resultater og effekt**

8.22. I de årlige aktivitetsrapporter beskriver generaldirektorerne årets politiske resultater og de fastlagte resultatindikatorer. Teksten har generelt mere fokus på output (hvad generaldirektoratet har gjort, de truffene foranstaltninger, disses formål, de leverede produkter) og input (bruttobeløb for de involverede ressourcer) end på vurdering af foranstaltningernes udfald (programmernes resultater for de direkte adressater og/eller deres effekt).

## KOMMISSIONENS SVAR

For de indikatorer, der måler de endelige mål for EU's forsknings- og udviklingspolitik, og for de indikatorer, der vedrører aktiviteten »EFRU-udvikling«, ajourføres oplysningerne sædvanligvis hvert år, men med en vis forsinkelse på to eller flere år afhængigt af indikatoren. Rettens forslag om mere eksplicite redegørelser for, om virkeliggørelsen af målene anses for at være på rette spor, kunne undersøges fremadrettet.

Se også svaret på punkt 8.21.

**8.21.** Udviklingstempoet i flerårige programmer kan ganske rigtigt være forholdsvis lavt. Der er to grunde hertil: gennemførelsen af programmerne medfører kapacitetsopbygning i den indledende fase, og det tager flere år, før den ønskede virkning opnås.

Med hensyn til støtten til bredbåndsadgang, der ydes af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), vil de mål for 2007-2013, der er nævnt for de forskellige resultatindikatorer, ikke blive nået på syv år, men i slutningen af støtteberettigelsesperioden to år senere. GD REGIO har i nøgledokumenter, der alle er nævnt i den årlige aktivitetsrapport, understreget nødvendigheden af, at medlemsstaterne fremskynder virkeliggørelsen af EU's 2020-mål for bredbåndsadgang <sup>(1)</sup>.

Se også svaret på punkt 8.20.

**8.22.** Det ligger i den årlige cyklus, som aktivitetsrapporten følger, at den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede i den flerårige periode, som politikken og/eller programmet gennemføres inden for, i forvaltningsdelen af den årlige aktivitetsrapport snarere fokuserer på de input og output, der henhører under hans forvaltningsområde, end allerede på de langsigtede resultater og virkninger af politikker og programmer, der kun kan være kendt ved afslutningen af programmet, og som også kan være påvirket af andre faktorer uden for hans forvaltningsområde.

Se også svaret på punkt 8.23.

<sup>(1)</sup> Meddelelse »Samhørighedspolitik: Strategirapport 2010 om gennemførelsen af programmerne for perioden 2007-2013«, KOM(2010) 110, s. 13, og meddelelse »Regionalpolitikens bidrag til intelligent vækst i Europa 2020«, KOM(2010) 553, s. 7).

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.23. Dette er navnlig tilfældet med hensyn til GD AGRI, som i sin beskrivelse af de politiske resultater næsten ikke nævner foranstaltningernes udfald<sup>(13)</sup>. Til sammenligning giver GD REGIO mere væsentlige oplysninger om resultater og effekt (kvalitativ vurdering af gennemførelsen af de operationelle programmer) og det samme gælder i mindre grad GD RTD (beskrivelse af de vigtigste resultater af midtvejsevalueringen af syvende rammeprogram).

*Resultatoplysningernes sammenlignelighed***GD AGRI og GD RTD har generelt anvendt målsætningerne, indikatorerne og målene fra forvaltningsplanen til rapportering**

8.24. Det gælder for GD AGRI og GD RTD, at de generelt har anvendt målsætningerne, indikatorerne og målene i forvaltningsplanerne til at rapportere om deres resultater i de årlige aktivitetsrapporter. Der er imidlertid nogle få tilfælde<sup>(14)</sup>, hvor det ikke forklares, hvorfor indikatorer eller mål er blevet ændret. Årsagerne er forskellige, f.eks. at der blev valgt en mere specifik og målelig indikator, at der var fastlagt nye politiske prioriteter, eller at der var fremkommet nye oplysninger.

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.23.** Omfattende evalueringsvurderinger gennemføres mere hensigtsmæssigt ved hjælp af målrettede evalueringsrapporter, der udarbejdes af flere GD'er, og som involverer mere end én ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget. Da den årlige aktivitetsrapport er en forvaltningsrapport, egner dens format sig ikke til at medtage omfattende rapporter om resultaterne af evalueringsaktiviteterne. Hvis en af disse evalueringer lægger op til, at politik- og/eller forvaltningsaspekterne bør tages op til fornyet overvejelse, vil der dog blive reageret. Kun i sådanne tilfælde ville dette også blive meddelt i den årlige aktivitetsrapport (jf. undtagelsesbaseret rapportering).

I beskrivelsen af de politiske resultater i Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) blev der fokuseret på at rapportere om gennemførelsen af prioriteterne, samtidig med at der blev tilføjet nogle kvantificerbare data samt nogle relevante kvalitative eksempler for at illustrere sådanne resultater gennem aktivitetsbaseret budgetlægning. Oplysningerne blev dog givet under hensyn til målgruppen — den brede offentlighed — og derfor gik man på visse punkter på kompromis for at gøre dem lettere at læse, og hovedparten af performanceoplysningerne vedrørende resultater findes i bilag 6 til den årlige aktivitetsrapport.

**8.24.** GD AGRI finder, at der generelt er en god stabilitet hen over årene med hensyn til indikatorer og mål. Som Retten har understreget, er ændringen af indikatorer og mål en undtagelse, der har forskellige årsager, f.eks. valget af en mere specifik og målelig indikator og/eller ajourført information. I fremtiden vil opmærksomheden især blive rettet mod at gøre begrundelsen for ændringer i indikatorer/revision af mål mere eksplicit.

Alle tilfælde af ændringer mellem målsætninger, indikatorer og mål i forvaltningsplanen og i den årlige aktivitetsrapport fra GD RTD er berettiget. Dette kunne rent faktisk fremgå mere eksplicit af kommende årlige aktivitetsrapporter.

<sup>(13)</sup> Undtagen med hensyn til udgifternes lovlighed, hvor det, at fejlforekomsten ligger på omkring 2 %, beskrives som et udfald af de systemer, der er indført.

<sup>(14)</sup> Af de 11 effektindikatorer i GD AGRI's forvaltningsplan er blevet erstattet med andre i den årlige aktivitetsrapport, og ét mål er blevet ændret. GD RTD har ændret to resultatindikatorer og udeladt en tredje. Ingen af disse ændringer er forklaret i de årlige aktivitetsrapporter.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Ofte giver GD REGIO's årlige aktivitetsrapport ingen forklaring på justeringer af indikatorer og mål**

8.25. Målsætningerne i forvaltningsplanen for 2010 er de samme som dem, der anvendes til at rapportere om resultaterne i den årlige aktivitetsrapport. Men med hensyn til de tilfælde, hvor GD REGIO har tilpasset indikatorer og mål for at tage højde for politikudviklingen, mangler der forklaringer på 14 af de 16 justeringer, som Retten undersøgte:

- Et af målene for de syv effektindikatorer i forvaltningsplanen er blevet ændret i den årlige aktivitetsrapport, uden at forskellen forklares.
- Med hensyn til f.eks. EFRU er seks <sup>(15)</sup> resultatindikatorer blevet tilføjet og én <sup>(16)</sup> udeladt, uden at årsagerne angives.

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.25.** Generelt har der i årenes løb været en god stabilitet med hensyn til indikatorer og mål for GD REGIO. I den årlige aktivitetsrapport for 2010 bestræbtes det at præsentere udviklingen i de kendte resultater for gradvist at nå de flerårige mål.

Revisioner af indikatorer og mål afspejler den igangværende proces hen imod rapportering om og anvendelse af ajourførte oplysninger, som er tilgængelige i officielle dokumenter — og er angivet i tilsvarende fodnoter med så mange oplysninger, som findes nødvendige. Der blev redegjort for denne proces i den årlige aktivitetsrapport for 2009 (s. 21), hvoraf det fremgår, at der gradvist vil blive benyttet nøgleindikatorer til opfølgning af resultaterne af samhørighedspolitikken.

Som følge af krisen har nogle programmer tilpasset deres strategier og finansieringstildelinger på tværs af prioriteter med deraf følgende konsekvenser for de dertil knyttede mål, jf. side 7 i den årlige aktivitetsrapport. GD REGIO vil bestræbe sig på at sikre, at sådanne ændringer medtages i den årlige aktivitetsrapport.

- Der er tilføjet flere miljøresultatindikatorer for EFRU's aktivitet (reduktion af drivhuseffekten, beskyttelse mod oversvømmelser osv.). Det er en positiv revision på linje med punkt 8.18.

<sup>(15)</sup> Reduktion af drivhusgasudledninger, yderligere produktionskapacitet for vedvarende energi, antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod oversvømmelse, antal personer omfattet af foranstaltninger til beskyttelse mod skovbrande, yderligere antal indbyggere med adgang til bredbånd, antal projekter, der opfylder to grænseoverskridende kriterier.

<sup>(16)</sup> Antal ombyggede skoler.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- Seks EFRU-mål er blevet ændret uden forklaring. Bl.a. er der tilføjet et mål om at medfinansiere 170 000 projekter til støtte for SMV'er i perioden 2007-2013. Med hensyn til de fem andre ændrede EFRU-indikatorer (17) er de omfattede medlemsstater ikke de samme som i planlægningsfasen. For eksempel er forvaltningsplanens mål for yderligere antal indbyggere omfattet af nye/renoverede spildevandsprojekter 31,5 millioner i 16 medlemsstater, men i den årlige aktivitetsrapport er det blevet 12,5 millioner i 13 medlemsstater. Ændringerne forklares ikke i rapporten.

## KOMMISSIONENS SVAR

- Tallene i forvaltningsplanen er tallene på forhandlingstidspunktet, mens GD REGIO i den årlige aktivitetsrapport kunne rapportere om de mål og faktiske resultater, som der blev rapporteret om i de årlige gennemførelsesrapporter for 2009. Der er, hvor det blev skønnet hensigtsmæssigt, blevet tilføjet fodnoter for at give supplerende oplysninger og overholde det omfang, der er nævnt i forvaltningsplanen for 2010.

Det nye mål på 170 000 SMV'er udgør en forbedring af rapporteringsprocessen, da det oprindeligt ikke var muligt at fastsætte et mål, når forvaltningsplanen var blevet udarbejdet.

I mangel af fuldstændige indikatorer på EU-plan er det acceptabelt kun at fremlægge indikatorer for visse medlemsstater i overensstemmelse med Kommissionens instrukser, og det er en situation, som tidligere er blevet accepteret af budgetmyndigheden.

I forvaltningsplanen blev målene og de senest kendte resultater nogle gange præsenteret for to forskellige grupper af medlemsstater. For at forbedre sammenligneligheden af de senest kendte resultater og målene har GD REGIO tilpasset tallene ved at anvende den samme gruppe af medlemsstater.

*Resultatoplysningernes pålidelighed***Oplysningerne vedrørende 17 ud af 31 indikatorer kan spores tilbage til en pålidelig kilde**

8.26. Retten undersøgte en stikprøve på 31 indikatorer fra de tre generaldirektorater (18). Vedrørende 17 af disse kunne oplysningerne om de opnåede resultater spores tilbage til en pålidelig kilde. Der var generelt tale om data fra eksterne og anerkendte leverandører af statistiske data eller internt forvaltede databaser, herunder regnskabsoplysninger.

**8.26-8.27.** Fodnote 19. Den indikator, som Retten nævner, henviser ganske rigtigt til antallet af forskningsinfrastrukturer i verdensklasse, som lanceres samtidigt på EU-plan, og vil blive ændret i overensstemmelse hermed.

(17) Virksomhedsetablering, øget tilgængelighed (antal km ombyggede jernbaner og veje), yderligere antal indbyggere omfattet af nye/renoverede spildevandsprojekter, antal forskningsjob skabt og antal studerende med gavn af forbedret uddannelsesinfrastruktur.

(18) Ved udvælgelsen af indikatorer søgte Retten at opnå størst mulig dækning af de forskellige generaldirektoraters vigtigste målsætninger.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

**Svagheder i kontrolsystemet forringer pålideligheden på områderne regionalpolitik og udvikling af landdistrikter**

8.27. Af de 14 øvrige indikatorer blev otte resultatindikatorer for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og fire effektindikatorer for udvikling af landdistrikter<sup>(19)</sup> konsolideret af de respektive generaldirektorater på grundlag af oplysninger indsendt af medlemsstaterne om gennemførelsen af programmerne. Kommissionens mulighed for at sikre, at de indsendte oplysninger er pålidelige og sammenlignelige, forringes af lovgivningsmæssige (jf. punkt 8.28) og praktiske begrænsninger (jf. punkt 8.29)

8.28. På EFRU-området er der ikke noget lovgivningsmæssigt krav om at indføre et fælles sæt resultatindikatorer, så forvaltningsmyndighederne har ikke pligt til at anvende de nøgleindikatorer for EFRU's og Samhørighedsfondens interventioner, som er defineret i Kommissionens vejledende retningslinjer vedrørende overvågnings- og evalueringsindikatorer fra august 2006. Der er derfor høj risiko for, at de data, der blev indsamlet om nøgleindikatorer og anvendt i bilag 7 til den årlige aktivitetsrapport, ikke er udtømmende og sammenlignelige<sup>(20)</sup>.

8.29. Ud over en plausibilitetskontrol<sup>(21)</sup> foretog Kommissionen ingen kontrol af, om dataene fra de ansvarlige organer i medlemsstaterne var pålidelige, hverken med hensyn til EFRU eller udvikling af landdistrikter. Oplysningerne fra de it-systemer, som medlemsstaterne brugte til at rapportere til Kommissionen, blev aggregeret på program- eller foranstaltningsniveau. Kommissionen havde ingen direkte adgang til data på projektniveau, og den kunne derfor ikke foretage mere systematiske og dybtgående kontroller.

<sup>(19)</sup> De sidste to indikatorer var en indikator for regionernes konvergens i retning af Lissabonmålene, som var baseret på data fra Eurostat, men blev ændret væsentligt i løbet af året, og en indikator for antallet af forskningsinfrastrukturer, der bygges og drives i fællesskab på EU-niveau, men denne indikator inkluderede data om infrastrukturer, der endnu ikke var bygget.

<sup>(20)</sup> Dette forhold vedrører ikke indikatorerne for udvikling af landdistrikter, da der er fastsat et fælles sæt indikatorer for disse i artikel 62 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 (EUT L 368 af 23.12.2006, s. 15).

<sup>(21)</sup> Kontrol af enhedstariffer, identificering af skrivefejl og sammenligning af data rapporteret på program- eller foranstaltningsniveau med andre rapporteringsoplysninger.

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.27.** Se svaret på punkt 8.29.

**8.28.** De begrænsninger, som Retten har afdækket, vedrører spørgsmål, der bør sættes i perspektiv. GD REGIO har kontinuerligt udviklet og forbedret ordningerne for rapportering om performance, der går ud over de lovmæssige krav, som lovgiveren havde tænkt sig, navnlig med etableringen af »nøgleindikatorer«. GD REGIO er dog helt klar over disse svagheder og har arbejdet på at forbedre rapporteringen om de anbefalede nøgleindikatorer gennem samarbejde med medlemsstaterne. Det fremtidige retsgrundlag vil blive tilpasset i overensstemmelse hermed.

**8.29.** GD REGIO er ved at undersøge tallene fra medlemsstaterne og udnytter sit stærke partnerskab med dem og regionerne til at tilskynde dem til og overbevise dem om at indberette mere pålidelige tal. Ikke desto mindre lægger de lovmæssige krav hovedansvaret for projektudvælgelse, fastlæggelse af mål og detaljeret overvågning på forvaltningsmyndighederne. Med hensyn til sporing af den tematiske anvendelse af EU-finansiering drøftes resultaterne af den årlige programrapportering for 2009 i forskellige fora med deltagelse af nationale myndigheder (Koordineringsudvalget for Fondene (COCOF), tekniske årlige møder eller overvågningsudvalg), hvilket har resulteret i korrigerede oplysninger. Kommissionens kvalitetskontrol med rapporteringen i dette informationssystem vil blive fortsat og intensiveret.

Med hensyn til udvikling har Kommissionen etableret en fælles overvågnings- og evaluingsramme for programmeringsperioden 2007-2013. Dermed råder man for første gang over én enkelt ramme for overvågning og evaluering af alle interventioner inden for udvikling af landdistrikter på grundlag af fælles indikatorer.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen gjorde i samarbejde med medlemsstaterne en stor indsats for at afstemme kvaliteten og pålideligheden af de oplysninger, der meddeles inden for denne ramme. Midtvejsevalueringen af programmerne for udvikling af landdistrikter peger på, at der fortsat er vanskeligheder med at kvantificere effektindikatorerne for flere programmer. Der arbejdes videre med disse i tæt samarbejde med medlemsstaterne, både i relation til den nuværende programmeringsperiode og som forberedelse fremadrettet.

Inden for denne ramme påhviler ansvaret for levering af pålidelige overvågningsdata medlemsstaterne i overensstemmelse med kompetencefordelingen under delt forvaltning. På grund af det store antal projekter, og da medlemsstaternes projekter omfatter mange forskellige specifikke forhold, er det hverken muligt eller omkostningseffektivt for Kommissionen at kontrollere dataene fra medlemsstaterne på projekt-niveau.

**RETTENS SÆRBERETNINGER OM PERFORMANCE****Indledning**

8.30. I sine særberetninger undersøger Retten, om EU's interventioner forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Når Retten vælger emner til særberetninger, tager den hensyn til, hvor væsentligt det reviderede område er, hvilke risici der kan indvirke negativt på en forsvarlig økonomisk forvaltning, om beslægtede emner tidligere er blevet dækket af Retten og af andre evalueringer, og om emnet er relevant, dvs. i hvilken udstrækning resultaterne af revisionen vil kunne bidrage til øget effektivitet, produktivitet og/eller sparsommelighed i relation til EU-udgifterne.

8.31. Retten vedtog følgende særberetninger i 2010:

*Særberetninger vedtaget af Revisionsretten i 2010 <sup>(22)</sup>*

- Nr. 1/2010 »Bliver de forenklede toldprocedurer ved indførsel kontrolleret effektivt?«
- Nr. 2/2010 »Hvor effektive er ordningerne for støtte til projekteringsundersøgelser og opbygning af ny infrastruktur under sjette rammeprogram for forskning?«
- Nr. 3/2010 »Konsekvensanalyser i EU-institutionerne: er de en hjælp i beslutningsprocessen?«

<sup>(22)</sup> Særberetningerne ligger på Rettens websted: <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/publications/auditreportsandopinions/specialreports>

## RETTENS BEMÆRKNINGER

- Nr. 4/2010 »Er mobilitetsordningen under Leonardo da Vinci-programmet udformet, og forvaltes den på en sådan måde, at den vil kunne føre til effektive resultater?«
- Nr. 5/2010 »Gennemførelsen af Leadermetoden til udvikling af landdistrikterne«
- Nr. 6/2010 »Har reformen af sukkermarkedet opfyldt de væsentligste mål?«
- Nr. 7/2010 »Revision vedrørende proceduren for regnskabsafslutning«
- Nr. 8/2010 »Bedre transportpræstationer på de trans-europæiske jernbaneakser: Har EU's investeringer i jernbaneinfrastruktur været effektive?«
- Nr. 9/2010 »Anvendes EU's strukturforanstaltningsmidler til forbedring af vandforsyningen til husholdningsbrug bedst muligt?«
- Nr. 10/2010 »De særlige foranstaltninger til fordel for landbruget i EU's fjernområder og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav«
- Nr. 11/2010 »Kommissionens forvaltning af generel budgetstøtte i AVS-stater og lande i Latinamerika og Asien«
- Nr. 12/2010 »EU's udviklingsbistand til almen grunduddannelse i Afrika syd for Sahara og i Sydasiens«
- Nr. 13/2010 »Er det nye europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument blevet iværksat som planlagt, og opnår det resultater i Sydkaukasus (Armenien, Aserbajdsjan og Georgien)?«
- Nr. 14/2010 »Kommissionens forvaltning af systemet for veterinærkontrol af importeret kød efter reformen af hygiejnelovgivningen i 2004«

8.32. I de 14 særberetninger, som Retten vedtog i 2010, fremsatte den følgende bemærkninger om forvaltningen og om opnåelsen af resultater ved anvendelse af EU-midler, fra den første planlægning til resultaterne rapporteres.

## Rettens bemærkninger om resultatopnåelse

### Strategisk planlægning

8.33. I en række af sine særberetninger (SB) <sup>(23)</sup> fremhævede Retten principperne for god planlægning: Initiativer bør placeres i en strategisk kontekst og prioriteres, der bør opstilles specifikke, målelige, attraktive, realistiske og tidsbestemte mål (SMART-mål), som bør defineres ensartet i de forskellige planlægningsdokumenter, og gode forudgående konsekvensanalyser kan spille en vigtig rolle i beslutningsprocessen.

8.34. Retten konstaterede mangelfuld strategisk planlægning af kapacitetsudviklingsinitiativer vedrørende udviklingsbistand til almen grunduddannelse (SB nr. 12/2010, punkt 69), utilstrækkelig prioritering og definition af mål i naboskabspolitikken (SB nr. 13/2010, punkt 68) og med hensyn til Leader-metoden en mangel på specifikke og målelige målsætninger, der kan opfyldes inden for en fastsat tidsramme (SB nr. 5/2010, punkt 26). I sin beretning om mobilitetsordningen under Leonardo Da Vinci-programmet konstaterede Retten, at Kommissionen ikke havde fastlagt SMART-mål og resultatindikatorer, som kunne bruges til at evaluere programmet set i forhold til målene, og at Kommissionen derfor tre år inde i programmet endnu ikke havde kunnet vurdere, i hvilket omfang det opfyldte sine mål (SB nr. 4/2010, punkt 48, 50, 61 og 62).

8.35. Retten noterede imidlertid forbedringer med hensyn til fastsættelse af mål i forbindelse med budgetstøtte til udviklingslande (SB nr. 11/2010, punkt 56 og 96) og et eksempel på god praksis på området »bedre regulering«, hvor konsekvensanalyser havde været en effektiv hjælp for beslutningstagerne i EU (SB nr. 3/2010, punkt 87).

### Identificering af behov

8.36. I nogle af sine bemærkninger <sup>(24)</sup> viste Retten også, at en klar identificering af de behov, som programmet skal dække, er vigtig, hvis der skal opnås gode resultater.

**8.34.** Den strategiske planlægning inden for kapacitetsudvikling bygger på en klar efterspørgsel fra partnerlandene og de ansvarlige på regeringsniveau. Erfaringerne fra dette område viser, at uden dette ejerskab vil eksternt institutionel støtte sandsynligvis ikke blive anvendt som grundlag for effektiv kapacitetsudvikling.

Udvalget for programmet for livslang læring vedtog på mødet den 17. juni 2010 indikatorerne for Leonardo da Vinci-mobilitetsordningen. Kommissionen vil i løbet af 2011 fremlægge en foreløbig rapport for udvalget om disse indikatorer.

Med hensyn til Leader-metoden er Kommissionen enig i, at målsætningerne i de individuelle lokale udviklingsstrategier så vidt muligt bør udarbejdes i overensstemmelse med SMART-kriterierne. For at bistå de lokale aktionsgrupper med denne opgave støtter finansieringen af landdistriktudvikling både bistands- og uddannelsesaktiviteter gennem delforanstaltningen »kompetenceudvikling«.

**8.35.** Kommissionen hilser anerkendelsen af forbedringerne af definitionen af budgetstøtte velkommen. EUF's årsberetning bekræfter også de betydelige fremskridt, som Kommissionen har gjort med at vise, at støttekriterierne i Cotonouaftalen er opfyldt, og med at indføre formelle vurderingsrammer for performance med hensyn til forvaltning af de offentlige finanser.

<sup>(23)</sup> SB nr. 12/2010, punkt 69, SB nr. 13/2010, punkt 68, SB nr. 5/2010, punkt 26, SB nr. 11/2010, punkt 56 og 96, SB nr. 3/2010, punkt 87 og SB nr. 4/2010, punkt 48, 50, 61 og 62.

<sup>(24)</sup> SB nr. 8/2010, punkt 63, SB nr. 9/2010, punkt 72, SB nr. 13/2010, punkt 70 og SB nr. 5/2010, punkt 48.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.37. Retten bemærkede således, at definitionen af de prioriterede projekter for de transeuropæiske jernbaneakser burde afspejle de nuværende og forventede fremtidige behov (SB nr. 8/2010, punkt 63).

8.38. Den påpegede også, at en god behovsanalyse undgår at fastsætte mål, som ligger ud over det virkelig påkrævede, og at den samtidig tilskynder til at finde andre og billigere løsninger (SB nr. 9/2010, punkt 72).

*Sammenhæng mellem mål og foranstaltninger*

8.39. I en række af sine beretninger <sup>(25)</sup> fremhævede Retten, at der skal være en klar sammenhæng mellem målene og de foranstaltninger, der træffes med henblik på at opfylde dem.

8.40. Når denne sammenhæng ikke er præciseret, er det ikke sandsynligt, at udformningen af de valgte foranstaltninger vil føre til opfyldelse af de fastsatte mål (jf. SB nr. 10/2010, punkt 34, vedrørende de mindre øer i Det Ægæiske Hav). På området »bedre regulering« bemærkede Retten, at konsekvensanalyserapporterne ikke udgjorde en standardpræsentation af, hvordan målene for og de forventede resultater af den foreslåede intervention kunne opnås med de foreslåede leveringsmekanismer og med hensyn til udgiftsprogrammerne gennemføres inden for rammerne af det anslåede budget (SB nr. 3/2010, punkt 60).

*Relevante, tilstrækkelige og rimelige midler*

8.41. I nogle af sine bemærkninger <sup>(26)</sup> understreger Retten vigtigheden af at have et tilstrækkeligt udvalg af midler til at opfylde de fastsatte mål.

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.37.** Med hensyn til fastlæggelsen af prioritetsprojekter for de transeuropæiske jernbaneakser har erfaringen vist, at det er særdeles vanskeligt at nå frem til en endelig beskrivelse af de vigtigste transeuropæiske jernbaneakser, selv om det ganske vist er det, der bør tilstræbes, da de er i stadig forandring afhængigt af migration, handelsmønstre og de geopolitiske rammebetingelser. Der er blevet gennemført undersøgelser, der skal analysere de eksisterende og forventede trafikstrømme både for individuelle projekter og for nettet, men de har endnu ikke ført til afgørende resultater. Som følge heraf er en sådan definition ikke mulig på nuværende tidspunkt, og prioritetsprojekterne bør fortsat bygge på politiske aftaler mellem Rådet og Europa-Parlamentet på grundlag af den bedste tilgængelige dokumentation.

**8.40.** Kommissionen er enig i, at støtteprogrammet for de mindre øer i Det Ægæiske Hav kunne forbedres, og arbejder på at gøre det i samarbejde med de græske myndigheder.

<sup>(25)</sup> SB nr. 10/2010, punkt 34, SB nr. 3/2010, punkt 60 og SB nr. 6/2010, punkt 94 og 96.

<sup>(26)</sup> SB nr. 12/2010, punkt 66, SB nr. 7/2010, punkt 90 og SB nr. 9/2010, punkt 53.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.42. På området udviklingsbistand til almen grunduddannelse i Afrika syd for Sahara bemærkede Retten, at Kommissionen havde besvær med at tilføre delegationerne personale med de rigtige profiler, og at dette svækkede delegationernes evne til at forvalte programmerne effektivt (SB nr. 12/2010, punkt 66). I sin særberetning om proceduren for regnskabsafslutning bemærkede Retten, at hvis finansielle korrektioner virkelig skal være effektive, skal de have en direkte præventiv eller afskrækkende virkning på dem, der er ansvarlige for uregelmæssighederne (SB nr. 7/2010, punkt 90).

*Budget og tidsramme*

8.43. I sine beretninger <sup>(27)</sup> påpegede Retten, at planlægning i projektgennemførelsesfasen er vigtig for at undgå budgetoverskridelser og forsinkelser.

8.44. Med hensyn til EU's investeringer i jernbaneinfrastruktur bemærkede Retten, at der var risiko for større omkostningsstigninger for de projekter, der var mindre grundigt og detaljeret forberedt (SB nr. 8/2010, punkt 46). Retten bemærkede også, at en bedre planlægning delvis kunne have forebygget de forsinkelser i gennemførelsen af projekter vedrørende vandforsyning til husholdningsbrug, der skyldtes supplerende krav som følge af miljøvurderinger, problemer med at få administrative tilladelser og unøjagtigheder i estimater eller beregninger (SB nr. 9/2010, punkt 51).

## KOMMISSIONENS SVAR

**8.42.** Kommissionen anerkender, at passende kvalificeret ekspertise på uddannelsesområdet er vigtig. Når uddannelse er en prioritet for en delegation, tager Kommissionen skridt til at sikre, at der er passende ekspertise til rådighed, f.eks. ved som led i EU's politik for arbejdsdeling at uddelegere ansvaret til en medlemsstat, der har relevant sektorspecifik ekspertise, eller ved at stille relevant ekspertise til rådighed fra hjemstedet via de geografiske direktorater med støtte fra tematiske enheder. Det er også planen, at der skal udvikles tematiske netværk for bedre at forbinde ekspertisen i de tematiske og geografiske direktorater på hjemstedet med delegationerne.

Den efterprøvende regnskabsafslutning har til formål at udelukke udgifter, der ikke overholder EU-reglerne, fra EU-finansiering. Det er ikke en mekanisme, hvorved der inddrives uretmæssige betalinger til modtagerne, hvilket i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning henhører under medlemsstaternes enekompetence.

Når uretmæssige betalinger til modtagerne kan siges at være et resultat af den efterprøvende regnskabsafslutning, skal medlemsstaterne følge dem op med inddrivelsesforanstaltninger mod disse modtagere. Hvis inddrivelse ikke er nødvendig, fordi den finansielle korrektion vedrører mangler i en medlemsstats forvaltnings- og kontrolsystemer, er korrektioner et vigtigt middel til at forbedre disse systemer og dermed forhindre eller spore og inddrive uretmæssige betalinger til modtagerne.

Endvidere fastsætter landbrugslovgivningen sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges modtagere, der har modtaget uretmæssige betalinger.

**8.44.** Kommissionen har gentagne gange fremhævet betydningen af de nationale og regionale myndigheders projektplanlægning som led i projekter under Samhørighedsfonden og store projekter under strukturfondene. I forbindelse med strukturfondenes programmeringsperiode 2007-2013 blev den tekniske bistandsfacilitet JASPERS oprettet specifikt med henblik på at støtte bedre projektudformning og -planlægning hovedsagelig i EU12.

Planlægning er dog kun ét element, der berører udgiftsoverskridelser og forsinkelser. Som Retten også konkluderede i punkt 45 i sin særberetning om EU's investeringer i jernbaneinfrastruktur: »I næsten alle tilfælde skete de [omkostningsstigningerne] på grund af faktorer, der ikke kunne forudses, og som kom frem i løbet af byggefasen, f. eks. uventet vanskelige geografiske betingelser, miljøbeskyttelseskrav, sikkerhedskrav og højere tilbud end forventet fra kontrahenterne«.

<sup>(27)</sup> SB nr. 8/2010, punkt 46, SB nr. 9/2010, punkt 51 og SB nr. 5/2010, punkt 71.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

*Kontrol og resultatovervågning*

8.45. I nogle af sine bemærkninger <sup>(28)</sup> opfordrede Retten de ansvarlige forvaltere til at forbedre de interne kontrolsystemer og overvåge resultaterne ved at etablere hensigtsmæssige mekanismer til registrering af oplysninger og data om de opnåede udfald eller om resultaterne.

8.46. For eksempel bemærkede Retten, at de evalueringer, der blev udført for at overvåge de EU-finansierede interventioner vedrørende almen grunduddannelse i Afrika syd for Sahara, generelt havde fokus på procedurer og finansielle spørgsmål i forbindelse med specifikke betalingsbetingelser og ikke så meget på de uddannelsesmæssige resultater (SB nr. 12/2010, punkt 62). Tilsvarende konstaterede den, at de lokale aktionsgrupper, som er ansvarlige for at gennemføre Leaderprogrammet, ikke indsamlede data om eller vurderede, om de lokale strategiske mål var blevet opfyldt (SB nr. 5/2010, punkt 31).

8.47. Retten noterede imidlertid også produktive aspekter i overvågnings- og kontrolsystemerne, f.eks. Levnedsmiddel- og Veterinærkontorets inspektioner, som spiller en vigtig rolle for opretholdelsen af det nødvendige kontrolpres (SB nr. 4/2010, punkt 67), og Kommissionens udvikling af en velfungerende metode til kontrol af de forenklede toldprocedurer (SB nr. 1/2010, punkt 81).

8.48. I én af sine beretninger (SB nr. 10/2010, punkt 40) fremhævede Retten, at en årlig vurdering af programgennemførelsen er nyttig, da en sådan vurdering sætter de ansvarlige forvaltere i stand til at foretage effektive ændringer af igangværende programmer.

**8.46.** I forbindelse med politikstøtteprogrammer inden for uddannelsessektoren, der finansieres ved hjælp af sektorspecifik budgetstøtte, vurderes fremskridtene ud fra resultatindikatorer (indskrivning, fuldførelse, overlevelse og læringsresultater i visse tilfælde) som led i fælles undersøgelser sammen med andre donorer under ledelse af partnerlandet. Når der aftales performanceovervågningsordninger med partnerne, finder Kommissionen, at en god blanding af resultat- og procesindikatorer giver det nødvendige samlede billede af landets fremskridt med gennemførelsen af sektorpolitikken.

I forbindelse med Leaderprogrammet har Kommissionen udstukket supplerende retningslinjer til medlemsstaterne om, hvordan de bedre kan overvåge, vurdere og forbedre de lokale aktionsgruppers strategier og deres respektive resultater. I begyndelsen af 2011 nedsatte den også en fokusgruppe vedrørende kvaliteten af de lokale udviklingsstrategier, herunder overvågnings- og evalueringsspørgsmål, under det europæiske netværk for udvikling af landdistrikter. Resultaterne, der vil foreligge i slutningen af året, vil tilvejebringe yderligere redskaber og god praksis for såvel medlemsstaterne som de lokale aktionsgrupper.

**8.47.** Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret vurderer løbende både produktiviteten og effektiviteten af sit kontrolarbejde for at sikre, at ressourcerne udnyttes bedst muligt.

**8.48.** Kommissionen har udarbejdet fælles performanceindikatorer, hvis vurdering vil bidrage til yderligere at forbedre POSEI og ordningerne for de mindre øer i Det Ægæiske Hav.

<sup>(28)</sup> SB nr. 12/2010, punkt 62, SB nr. 5/2010, punkt 31, SB nr. 10/2010, punkt 79 og SB nr. 10/2010, punkt 40.

## Rettens bemærkninger om resultater og rapportering

### *Opfyldelse af målsætninger*

8.49. I to af sine beretninger (SB nr. 8/2010 og SB nr. 10/2010) gav Retten en positiv konklusion om de resultater, der var opnået gennem interventioner finansieret af EU-budgettet. Retten konstaterede, at de samfinansierede jernbaneinfrastrukturprojekter leverede den planlagte infrastruktur i henhold til specifikationerne, og at de havde skabt nye og bedre muligheder for jernbanetransport på vigtige strækninger i de prioriterede projekter (SB nr. 8/2010, punkt 65). Med hensyn til de særlige foranstaltninger til fordel for landbruget i EU's fjernområder og på de mindre øer i Det Ægæiske Hav konkluderede Retten, at programmerne generelt blev gennemført på en effektiv måde og dermed dækkede behovene i disse regioner (SB nr. 10/2010, punkt 82).

8.50. Andre særberetninger viser mere blandede resultater, hvor en række vigtige målsætninger ikke var opfyldt (SB nr. 6/2010, SB nr. 9/2010, SB nr. 12/2010 og SB nr. 13/2010). Retten bemærkede, at når der er modstridende målsætninger, er det vanskeligt at opfylde dem samtidigt (SB nr. 6/2010, punkt 93 og 99). Strukturforanstaltningernes udgifter har bidraget til at forbedre forsyningen af vand til husholdningsbrug, men der kunne være opnået bedre resultater med lavere omkostninger for EU-budgettet (SB nr. 9/2010, punkt 71).

### *Rapportering af resultater*

8.51. I sine beretninger <sup>(29)</sup> gjorde Retten opmærksom på, at hensigtsmæssige rapporteringsstrukturer og relevante, sammenlignelige og pålidelige data er nødvendige for at kunne vurdere overensstemmelsen mellem de fastsatte målsætninger og de opnåede resultater.

8.52. I sin beretning om mobilitetsordningen under Leonardo Da Vinci-programmet noterede Retten, at eftersom det årlige arbejdsprogram havde en anden struktur end den årlige aktivitetsrapport, var det ikke muligt at foretage en meningsfuld sammenligning af de faktiske og de planlagte resultater (SB nr. 4/2010, punkt 41). Retten bemærkede også, at manglen på data eller på pålidelige data betød, at Kommissionen og medlemsstaterne ikke kunne vurdere, om Leaderprogrammerne er effektive med hensyn til at levere resultater vedrørende landdistriktudvikling, det være sig i absolutte størrelser eller set i forhold til andre metoder (SB nr. 5/2010, punkt 100).

8.50. Målsætningerne for reformen af EU's sukkermarked i 2006 er direkte knyttet til målsætningerne for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i traktaterne. Det er ikke en mangel ved reformen, at der er delvist modstridende målsætninger, men snarere et resultat af dens store omfang. Kommissionen finder, at sukkerreformen på vellykket vis har sikret omstruktureringen af sektoren og givet den en langsigtet politisk ramme og forbedret dens konkurrenceevne betydeligt.

8.52. Med hensyn til Leonardo da Vinci-mobilitetsordningen reviderede en intern arbejdsgruppe i GD Uddannelse og Kultur — som bebudet i handlingsplanen som svar på Rettens beretning — kravene til og formen af den årlige rapport fra det nationale agentur i andet kvartal 2011. Den reviderede rapport er nu i overensstemmelse med strukturen og indholdet af det nationale agenturs arbejdsprogram for 2011. Som følge heraf vil årsrapporten fra det nationale agentur for 2011 (som Kommissionen vil modtage i 2012) gøre det muligt at foretage en meningsfuld sammenligning af resultaterne i forhold til den planlagte performance.

<sup>(29)</sup> SB nr. 4/2010, punkt 41 og SB nr. 5/2010, punkt 100.

## KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

8.53. Som nævnt i begyndelsen af dette kapitel er det fastsat i finansforordningen, at de årlige aktivitetsrapporter skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og for det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet<sup>(30)</sup>. Retten konstaterer, at forskellene mellem de fastsatte mål og de opnåede resultater ofte ikke bliver analyseret (jf. punkt 8.16), og at rammerne for rapportering om udgifternes effektivitet ikke omfatter sparsommelighed og produktivitet (jf. punkt 8.17).

8.54. Manglen på hensigtsmæssige mellemliggende milepæle betyder, at det vanskeligt kan vurderes, om man er på rette spor med hensyn til at opfylde de flerårige mål (jf. punkt 8.20 og 8.21).

8.55. Retten noterer, at målsætningerne, indikatorerne og målene fra forvaltningsplanerne generelt er de samme som dem, der anvendes til rapportering i de årlige aktivitetsrapporter (jf. punkt 8.24 og 8.25).

8.56. Lovgivningsmæssige og praktiske begrænsninger forringer pålideligheden af de planlægnings- og rapporteringsoplysninger, som generaldirektoraterne modtager fra medlemsstaterne vedrørende programmer under delt forvaltning (jf. punkt 8.27-8.29).

Midtvejsevalueringen af Leader+ fandt sted på et tidligt stadium af gennemførelsen af strategien med lokale aktionsgrupper. Den efterfølgende evaluering af Leader+, der blev afsluttet i december 2010, giver dog nyttige oplysninger om produktiviteten og effektiviteten af Leader-interventionerne. Disse oplysninger vil være nyttige i forbindelse med det igangværende arbejde med de politiske rammer for en fælles landbrugspolitik efter 2013.

**8.53.** Kommissionen er enig i, at der i fremtidige årlige aktivitetsrapporter kunne redegøres bedre for, hvorfor de faktiske resultater afviger fra de planlagte mål.

I henhold til artikel 60, stk. 7, i finansforordningen er det det interne kontrolsystems effektivitet og produktivitet, der skal rapporteres om i den årlige aktivitetsrapport, og ikke EU-aktionernes effektivitet og produktivitet. Indholdet af den årlige aktivitetsrapport er fastlagt efter kravene i denne bestemmelse. Takket være konsekvensen i nomenklaturen for aktivitetsbaseret budgetlægning er de menneskelige og finansielle ressourcer (som vist i bilag 2 og 3), der er afsat til hver aktivitetsbaserede budgetlægningsaktivitet, under alle omstændigheder klart afgrænset og kan knyttes sammen med indikatorerne i det tilsvarende bilag, hvorved det bliver muligt at vurdere økonomien og effektiviteten af forvaltningen af de disponible ressourcer.

**8.54.** For flerårige programmer er det ikke altid hensigtsmæssigt at fastsætte mellemliggende milepæle, da virkningerne kun vil blive opnået på en ikke-lineær måde i slutningen af programmeringsperioden. Den årlige rapportering om input, output og resultater, dvs. overvågningen af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af programmet, giver mulighed for en løbende vurdering af fremskridtene i retning af at nå målene.

**8.56.** Med hensyn til udvikling har Kommissionen etableret en fælles overvågnings- og evalueringsramme for programmeringsperioden 2007-2013. Dermed råder man for første gang over én enkelt ramme for overvågning og evaluering af alle foranstaltninger i forbindelse med udvikling af landdistrikter på grundlag af fælles indikatorer.

Inden for denne ramme påhviler ansvaret for levering af pålidelige overvågningsdata medlemsstaterne i overensstemmelse med kompetencefordelingen under delt forvaltning. På grund af det store antal projekter, og da medlemsstaternes projekter omfatter mange forskellige specifikke forhold, er det hverken muligt eller omkostningseffektivt for Kommissionen at kontrollere dataene fra medlemsstaterne på projektniveau.

Se også svaret på punkt 8.29.

<sup>(30)</sup> Artikel 60, stk. 7, andet afsnit, i finansforordningen.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

8.57. Retten konkluderer, at planlægningsfasens kvalitet har betydning for fastlæggelsen af, hvordan de ønskede resultater kan opnås. Utilstrækkelig eller mangelfuld planlægning, f.eks. mangel på SMART-mål, kan føre til forsinkelser og ekstraomkostninger og få indflydelse på, hvilke resultater der opnås (jf. punkt 8.33-8.44).

8.58. Med hensyn til ledelsens regnskabspligt er det vigtigt, at de rapporterede resultater stemmer overens med forvaltningsplanens målsætninger og indikatorer, og at der er etableret hensigtsmæssige overvågnings- og kontrolsystemer, som sikrer pålidelige oplysninger, der kan bruges til rapportering om de opnåede resultater (jf. punkt 8.45-8.48, 8.51 og 8.52).

8.59. Retten fremsætter følgende anbefalinger:

— **Anbefaling 1:** Der bør være mere fokus på resultater i generaldirektoraternes årlige aktivitetsrapporter. Navnlig bør forskellene mellem de fastsatte mål og de opnåede resultater analyseres, og der bør rapporteres om sparsommelighed og produktivitet i relation til EU-udgifterne (jf. punkt 8.53).

— **Anbefaling 2:** Kommissionens tjenester bør fastsætte hensigtsmæssige mellemliggende milepæle for flerårige mål, så målopfyldelsen kan vurderes tilstrækkeligt (jf. punkt 8.54).

— **Anbefaling 3:** Kommissionen og medlemsstaterne bør inden for rammerne af deres respektive ansvar i forbindelse med delt forvaltning blive enige om ensartede resultatindikatorer og sikre, at oplysningerne om fastsatte mål og opnåede resultater er pålidelige (jf. punkt 8.56).

## KOMMISSIONENS SVAR

8.57. Kommissionen er enig i, at planlægningsfasen er meget vigtig, og at det er nødvendigt, at man baserer sig på SMART-mål.

8.58. Kommissionen er enig i, at det er vigtigt for ledelsens regnskabspligt, at de rapporterede resultater stemmer overens med forvaltningsplanens målsætninger og indikatorer, og at der bør etableres hensigtsmæssige opfølgings- og kontrolsystemer, som sikrer pålidelige oplysninger, der kan bruges til rapportering om de opnåede resultater.

Kommissionen forpligter sig til konstant at forbedre sine overvågnings- og kontrolsystemer for at sikre, at de er relevante og fyldestgørende for levering af de nødvendige oplysninger på pålidelig vis.

8.59.

— Der kunne ganske rigtigt redegøres bedre for forskellene mellem de planlagte mål og de opnåede resultater med udgangspunkt i de fastsatte målsætninger.

Det er dog ikke hensigten, at forvaltningsplanen og den årlige aktivitetsrapport skal give detaljerede oplysninger om økonomi og effektivitet (se svarene på punkt 8.17 og 8.53).

For programmerne på strukturfondsområdet afhænger vurderingen af økonomien og effektiviteten af finansieringsordningerne i høj grad af, om medlemsstaterne er rede til og i stand til at rapportere om spørgsmål som enhedsomkostninger og forbindelsen mellem output og udgiftskategorier. Det er ikke muligt at gøre dette for alle programmer på en syntetisk måde inden for den nuværende lovgivningsmæssige ramme.

— Der kunne godt fastsættes mellemliggende milepæle for output, resultater og eventuelt effektindikatorer.

For output er det muligt at fastsætte milepæle for flerårige mål, i det mindste på programniveau. Det forekommer dog mere kunstigt for resultatindikatorer på grund af de forskellige faktorer, der spiller ind. Kommissionen er ikke desto mindre rede til at medtage nogle yderligere krav i de kommende forordninger med krav om situationsrapporter om de nye forslag til partnerskabskontrakter, navnlig med hensyn til milepæle, som er fastsat i performancerammen.

— Som led i ordningen under delt forvaltning spiller Kommissionen en kontrollerende rolle, idet den skal sikre sig, at ordningerne for forvaltnings- og kontrolsystemer opfylder kravene, og skal kontrollere, at systemerne fungerer effektivt.

## RETTENS BEMÆRKNINGER

## KOMMISSIONENS SVAR

- I den forbindelse har Kommissionen allerede iværksat en sådan proces med medlemsstaterne.
- Med hensyn til udvikling af landområder har Kommissionen etableret en fælles overvågnings- og evalueringsramme for programmeringsperioden 2007-2013, hvorved man for første gang råder over én enkelt ramme for overvågning og evaluering af alle foranstaltninger i forbindelse med udvikling af landområder på grundlag af fælles indikatorer.
- Kommissionen agter at arbejde tættere sammen med medlemsstaterne for at videreudvikle den fælles overvågnings- og evalueringsramme for den næste programmeringsperiode. Der er allerede planlagt et første seminar om overvågning og evaluering af den fælles landbrugspolitik i september 2011.
- For strukturfondenes vedkommende vil Kommissionen foreslå, at der indgås aftale om anvendelse af fælles outputindikatorer for den kommende forordning efter 2013, og vil vedtage en metode til identifikation af relevante resultatindikatorer, som skal være specifikke i sammenhængen. Kontrollen med de planlagte mål og rapporteringen om de opnåede resultater vil fortsat henhøre under medlemsstaternes ansvar (se svaret på anbefaling 6).
- **Anbefaling 4:** Under planlægningen af EU-udgiftsprogrammer bør Kommissionen og medlemsstaterne være mere opmærksomme på at fastsætte SMART-mål og på at identificere og begrænse de risici, der kan opstå under gennemførelsen (jf. punkt 8.57).
  - **Anbefaling 5:** Ledelsens regnskabspligt bør også omfatte resultatrapportering med overensstemmelse mellem de forventede resultater som beskrevet i forvaltningsplanen og de opnåede resultater som beskrevet i den årlige aktivitetsrapport (jf. punkt 8.58).
  - **Anbefaling 6:** Kommissionen bør — sammen med medlemsstaterne, hvor det er relevant i forbindelse med delt forvaltning — udforme og anvende overvågnings- og kontrolsystemer, der sikrer fuldstændige og præcise resultatoplysninger (jf. punkt 8.58).
- Kommissionen bestræber sig altid på at fastsætte SMART-mål og at være opmærksom på at identificere og afbøde de risici, der kan opstå under gennemførelsen. Disse bestræbelser vil blive yderligere intensiveret fremadrettet.
  - Kommissionen er enig i, at det er vigtigt for ledelsens regnskabspligt, at de rapporterede resultater stemmer overens med forvaltningsplanens målsætninger og indikatorer, sådan som det allerede er tilfældet for størstedelens vedkommende, og at der er etableret hensigtsmæssige opfølgings- og kontrolsystemer, som sikrer pålidelige oplysninger, der kan bruges til rapportering om de opnåede resultater.
- Kommissionen bør bevare fleksibiliteten, så den kan offentliggøre de seneste data i den årlige aktivitetsrapport, selv om der ikke var taget højde for dem i forvaltningsplanen. Den vil dog fremlægge data for at gøre det muligt at sammenligne de to procedurer.
- For programmerne under delt forvaltning vil Kommissionen foreslå nogle centrale krav til udformningen af systemer, der sikrer resultatoplysninger inden for rammerne af de kommende forordninger efter 2013. Ansvar for anvendelsen af disse systemer til sikring af fuldstændige og præcise resultatoplysninger ligger hos medlemsstaterne i overensstemmelse med kompetencefordelingen under delt forvaltning.

## BILAG

**Finansielle oplysninger om det almindelige budget**

## INDHOLD

## BAGGRUNDSOPLYSNINGER OM BUDGETTET

1. Budgettets opstilling
2. Retsgrundlag
3. Budgetprincipperne i traktaterne og finansforordningen
4. Budgettets indhold og struktur
5. Finansiering af budgettet (budgetindtægter)
6. Budgetbevillingernes art
7. Budgetgennemførelsen
  - 7.1. Ansvar for gennemførelsen
  - 7.2. Modtagelse af indtægter
  - 7.3. Afholdelse af udgifter
  - 7.4. Det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen og regnskabsårets saldo
8. Regnskabsaflæggelse
9. Ekstern revision
10. Decharge og opfølgning

## FORKLARENDE BEMÆRKNINGER

Kildemateriale

Valutaenhed

Forkortelser og tegn

TAVLER VEDRØRENDE BUDGETTET OG DET KONSOLIDEREDE REGNSKAB FOR REGNSKABSÅRET 2010

## BAGGRUNDSOPLYSNINGER OM BUDGETTET

### 1. BUDGETTETS OPSTILLING

Budgettet omfatter Den Europæiske Unions indtægter og udgifter, som Rådet og Europa-Parlamentet har vedtaget. Det omfatter også den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt alle andre udgifter i forbindelse med gennemførelsen af disse politikker, som Rådet beslutter at lade afholde over budgettet.

### 2. RETSGRUNDLAG

Retsgrundlaget for budgettet er de finansielle bestemmelser i traktaterne (artikel 310-325, TEUF, og artikel 106A, Euratom) <sup>(1)</sup> samt finansforordningerne <sup>(2)</sup>.

### 3. BUDGETPRINCIPPERNE I TRAKTATERNE OG FINANSFORORDNINGEN

Alle Den Europæiske Unions indtægter og udgifter skal opføres i ét og samme budget (principperne om enhed og et realistisk budget). Budgettet vedtages for ét regnskabsår ad gangen (princippet om etårighed). Indtægter og udgifter skal balancere (princippet om balance). Regnskaberne opstilles, gennemføres og aflægges i euro (princippet om én regningsenhed). Indtægterne skal uden sondring anvendes til finansiering af samtlige udgifter og skal ligesom udgifterne opføres med det fulde beløb i budgettet og efterfølgende i årsregnskabet uden indbyrdes modregning (princippet om bruttoopgørelse). Bevillingerne øremærkes til specifikke formål og fordeles på afsnit og kapitler, og kapitlerne underinddeles i artikler og konti (princippet om specificering). Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet (princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning). Budgettet opstilles og gennemføres, og regnskaberne aflægges, under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed (princippet om klarhed og åbenhed). Der er en række undtagelser fra disse almindelige principper.

### 4. BUDGETTETS INDHOLD OG STRUKTUR

Budgettet består af en »samlet oversigt over indtægter og udgifter« og en særskilt sektion for hver institution med en »oversigt over indtægter og udgifter«. De ni sektioner er: sektion I - Parlamentet, sektion II - Rådet, sektion III - Kommissionen, sektion IV - Domstolen, sektion V - Revisionsretten, sektion VI - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, sektion VII - Regionsudvalget, sektion VIII - Den Europæiske Ombudsmand og sektion IX - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Inden for hver sektion er indtægter og udgifter opført under budgetposter (afsnit, kapitler, artikler og eventuelt konti) efter art eller formål.

### 5. FINANSIERING AF BUDGETTET (BUDGETINDTÆGTER)

Hovedparten af budgettet finansieres af Den Europæiske Unions egne indtægter: egne indtægter beregnet på grundlag af medlemsstaternes BNI, egne indtægter hidhørende fra moms, told, landbrugsafgifter samt sukker- og isoglukoseafgifter <sup>(3)</sup>.

Ud over egne indtægter har Unionen andre indtægter (jf. **tablle I**).

### 6. BUDGETBEVILLINGERNES ART

Der sondres i budgettet mellem følgende bevillinger til dækning af de anslåede udgifter:

a) Opdelte bevillinger (OB) anvendes til finansiering af flerårige foranstaltninger inden for bestemte budgetområder. De omfatter forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB):

— Forpligtelsesbevillinger er grundlaget for de retlige forpligtelser, der indgås i regnskabsåret i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår.

— Betalingsbevillinger anvendes til finansiering af udgifter, der er indgået forpligtelser for i løbet af regnskabsåret og i tidligere regnskabsår.

<sup>(1)</sup> Jf. listen over forkortelser i de forklarende bemærkninger.

<sup>(2)</sup> Især finansforordningen af 25. juni 2002 (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

<sup>(3)</sup> Vigtigste retsakter vedrørende Fællesskabernes egne indtægter: Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom (EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17), Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 (EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1).

- b) Ikke-opdelte bevillinger (IOB) anvendes til at indgå forpligtelser og afholde betalinger i forbindelse med udgifter, som vedrører de årlige aktiviteter i det enkelte regnskabsår.

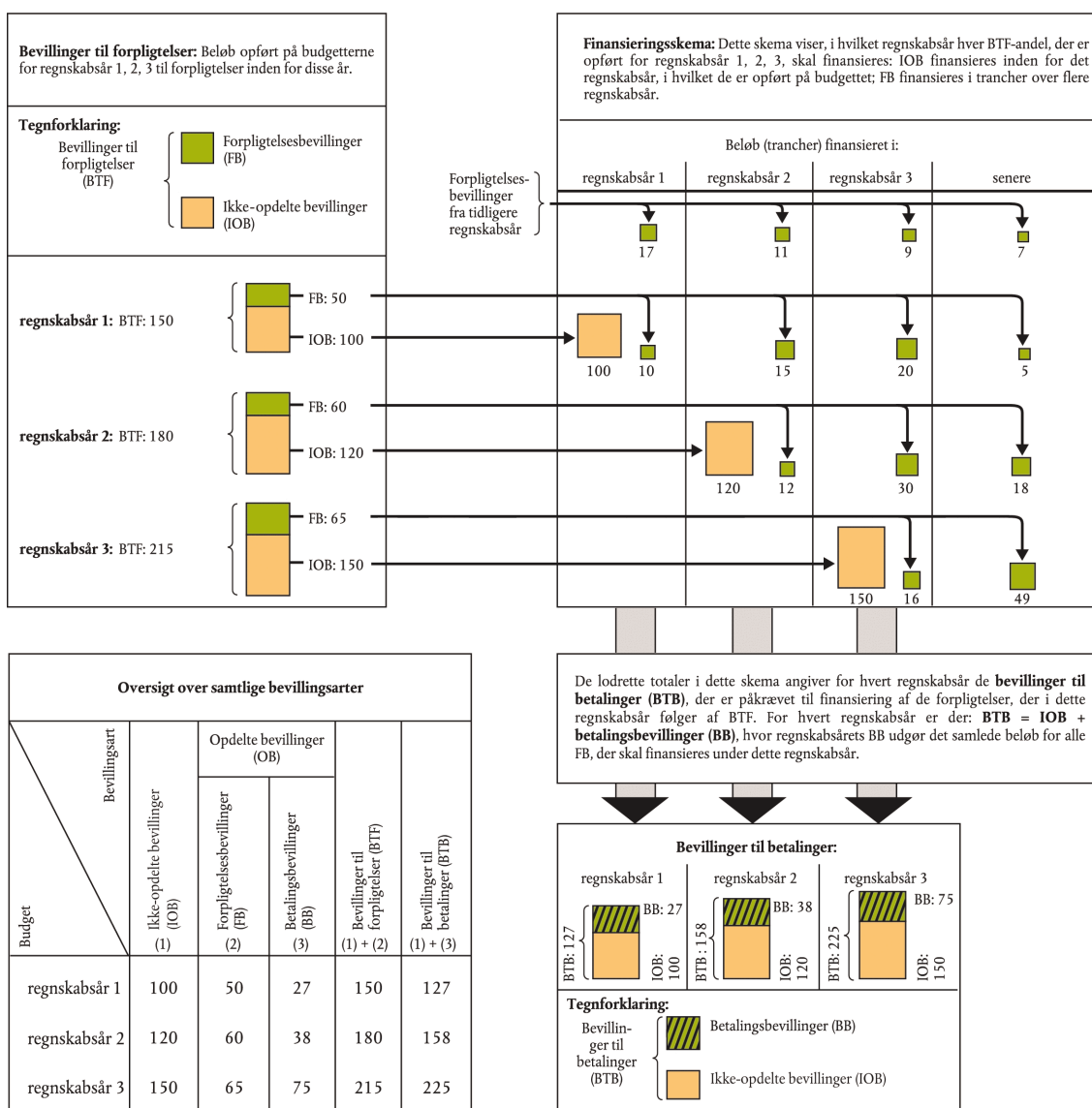
Det er derfor vigtigt, at der for hvert regnskabsår beregnes følgende to totaler:

- a) de samlede bevillinger til forpligtelser (BTF) <sup>(4)</sup> = ikke-opdelte bevillinger (IOB) + forpligtelsesbevillinger (FB) <sup>(4)</sup>

- b) de samlede bevillinger til betalinger (BTB) <sup>(4)</sup> = ikke-opdelte bevillinger (IOB) + betalingsbevillinger (BB) <sup>(4)</sup>.

Indtægterne på budgettet skal dække samtlige bevillinger til betalinger. Forpligtelsesbevillingerne behøver ikke at være dækket af indtægter.

Nedenstående forenklede skema (med fiktive beløb) viser, hvorledes disse bevillinger indvirker på det enkelte regnskabsår.



## 7. BUDGETGENNEMFØRELSEN

### 7.1. Ansvar for gennemførelsen

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med finansforordningen og inden for de tildelte bevillinger. Kommissionen giver de øvrige institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem <sup>(5)</sup>. Principperne for gennemførelsen af budgettet og det ansvar, der påhviler institutionernes anvisningsberettigede, regnskabsførere, forskudsbestyrere og interne revisorer, er fastlagt i finansforordningen. Inden for de to største udgiftsområder (EGFL og samhørighed) varetages forvaltningen af Den Europæiske Unions midler af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

### 7.2. Modtagelse af indtægter

De anslåede indtægter opføres i budgettet med forbehold for eventuelle ændringer i henhold til ændringsbudgetter.

Den budgetmæssige gennemførelse af indtægterne sker ved, at fordringer konstateres, og Den Europæiske Unions tilgodehavender (egne indtægter og andre indtægter) inkasseres. Der gælder særlige regler herfor <sup>(6)</sup>. De faktiske indtægter i et regnskabsår svarer til de indtægter, der i løbet af regnskabsåret inkasseres på grundlag af de konstaterede fordringer, og de beløb, der inkasseres på grundlag af uinddrevne fordringer fra tidligere regnskabsår.

### 7.3. Afholdelse af udgifter

De anslåede udgifter opføres i budgettet.

Den budgetmæssige gennemførelse af udgifterne, dvs. udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne, kan sammenfattes som følger:

#### a) bevillinger til forpligtelser:

- i) *udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede bevillinger til forpligtelser består af følgende elementer: det oprindelige budget (IOB og FB) + ændringsbudgetter + formålsbestemte indtægter + overførsler + bevillinger til forpligtelser fremført fra det foregående regnskabsår + frigjorte forpligtelsesbevillinger fra foregående regnskabsår, der er genopført
- ii) *udnyttelse af bevillingerne*: De endelige bevillinger til forpligtelser er disponible i regnskabsåret til indgåelse af forpligtelser (udnyttede bevillinger til forpligtelser = summen af indgåede forpligtelser)
- iii) *fremførelse af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: En institution kan træffe beslutning om at fremføre ikke-udnyttede bevillinger fra regnskabsåret til det følgende regnskabsår. Bevillinger, der er disponible i form af formålsbestemte indtægter, fremføres automatisk
- iv) *bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder

#### b) bevillinger til betalinger:

- i) *udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede disponible bevillinger til betalinger består af følgende elementer: det oprindelige budget (IOB og BB) + ændringsbudgetter + formålsbestemte indtægter + overførsler + fremførte bevillinger fra det foregående regnskabsår i form af automatiske eller ikke-automatiske fremførsler
- ii) *udnyttelse af regnskabsårets bevillinger*: Regnskabsårets bevillinger til betalinger er disponible i regnskabsåret til betalinger. De omfatter ikke bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår (udnyttede bevillinger til betalinger = summen af effektuerede betalinger, der er dækket af regnskabsårets bevillinger)
- iii) *fremførelse af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: En institution kan træffe beslutning om at fremføre ikke-udnyttede bevillinger fra regnskabsåret til det følgende regnskabsår. Bevillinger, der er disponible i form af formålsbestemte indtægter, fremføres automatisk

<sup>(5)</sup> Jf. artikel 317, TEUF, artikel 106A, Euratom, og finansforordningens artikel 50.

<sup>(6)</sup> Jf. finansforordningens artikel 69-74 og forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.

- iv) *bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder
- v) *regnskabsårets samlede betalinger*: Betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + betalinger over bevillinger til betalinger fremført fra det foregående regnskabsår
- vi) *regnskabsårets faktiske udgifter*: De udgifter, der er opført i det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen (jf. punkt 7.4) = betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + regnskabsårets bevillinger til betalinger fremført til det følgende regnskabsår.

#### 7.4. Det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen og regnskabsårets saldo

Ved afslutningen af hvert regnskabsår udarbejdes det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen. Regnskabsårets saldo, der opføres på budgettet for det følgende regnskabsår ved et ændringsbudget, fremgår heraf.

#### 8. REGNSKABS AFLÆGGELSE

Kommissionen sender årsregnskabet for regnskabsåret til Parlamentet, Rådet og Revisionsretten. Årsregnskabet omfatter årsregnskabet og beretningerne om budgetgennemførelsen ledsaget af en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning. Det foreløbige årsregnskab fremsendes senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår. Det endelige årsregnskab skal foreligge den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår.

#### 9. EKSTERN REVISION

Siden 1977 har den eksterne revision af budgetgennemførelsen påhvilet Revisionsretten for Den Europæiske Union (7). Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige de indtægter og udgifter, der er opført på budgettet. Den skal afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Den efterprøver også lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne samt undersøger, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Revisionen kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår. Den består i kontrol af regnskabsbilag og, når det er nødvendigt, i undersøgelser på stedet i Unionens øvrige institutioner, i medlemsstaterne og i tredjelande. Revisionsretten udarbejder en årsberetning for hvert regnskabsår, og den kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring af enhver af Unionens øvrige institutioner afgive udtalelser.

#### 10. DECHARGE OG OPFØLGNING

Følgende bestemmelser (8) har været gældende siden 1977: Senest den 30. april det andet år, der følger efter et givet regnskabsår, meddeler Parlamentet efter henstilling fra Rådet Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse. Rådet og Parlamentet behandler i den forbindelse de regnskaber, som Kommissionen har forelagt, og Revisionsrettens årsberetning og særberetninger. Institutionerne skal træffe egnede foranstaltninger til, at bemærkningerne i dechargeafgørelserne bliver efterkommet, og aflægge rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af bemærkningerne.

(7) Jf. artikel 285, 286 og 287, TEUF, artikel 106A, Euratom, og finansforordningens artikel 139-147.

(8) Jf. artikel 319, TEUF, og artikel 106A, Euratom.

**FORKLARENDE BEMÆRKNINGER**

## KILDEMATERIALE

De finansielle oplysninger i dette bilag er taget fra Den Europæiske Unions årsregnskab og fra andre regnskaber fra Kommissionen. Den geografiske fordeling er baseret på landekoderne i Kommissionens it-regnskabssystem (ABAC). Alle fordelingerne af poster, det være sig indtægter eller udgifter, på medlemsstaterne er, som Kommissionen påpeger, resultater af udregninger, som ikke giver et fuldstændigt overblik over de fordele, hver medlemsstat har af unionsmedlemskabet. De skal derfor fortolkes med forsigtighed.

## VALUTAENHED

Alle beløb er udtrykt i millioner euro. Totaler er den afrundede sum af nøjagtige enkeltbeløb og svarer derfor ikke nødvendigvis til summen af de afrundede beløb.

## FORKORTELSER OG TEGN

AT	Østrig
BA	Budgetafsnit
BB	Betalingsbevillinger
BE	Belgien
BG	Bulgarien
BNI	Bruttonationalindkomst
BS	Budgetsektion
BTB	Bevillinger til betalinger
BTF	Bevillinger til forpligtelser
FB	Forpligtelsesbevillinger
CY	Cypern
CZ	Den Tjekkiske Republik
DE	Tyskland
DK	Danmark
EE	Estland
EF	Det Europæiske Fællesskab/De Europæiske Fællesskaber
EFTA	Den Europæiske Frihandels-sammenslutning
EL	Grækenland
ES	Spanien
EU	Den Europæiske Union
EU-27	De 27 medlemsstater i Den Europæiske Union i alt
Euratom	Det Europæiske Atomenergifællesskab
EUT	<i>Den Europæiske Unions Tidende</i>
FB	Forpligtelsesbevillinger
Finansforordningen	Finansforordningen af 25. juni 2002
FI	Finland

---

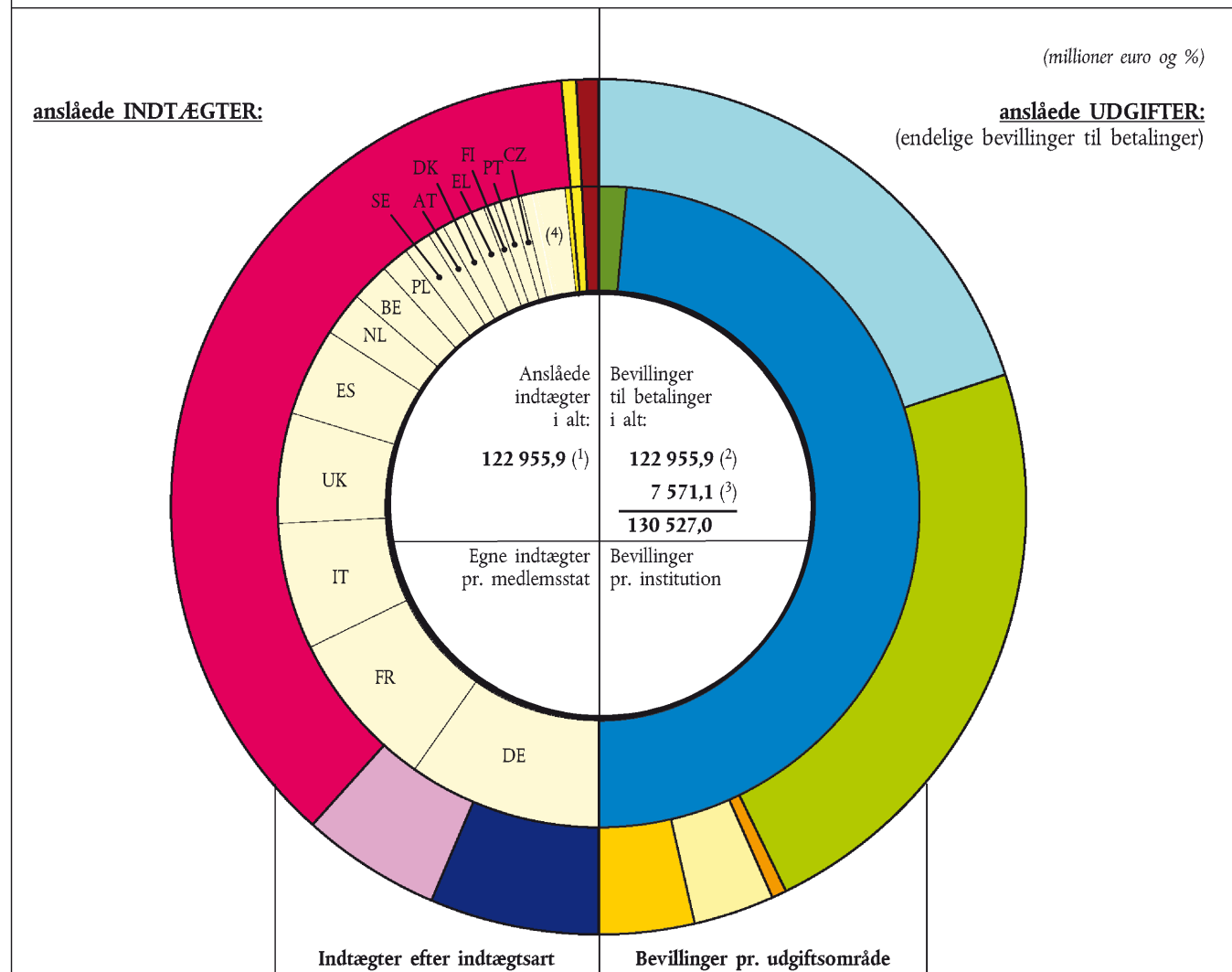
FR	Frankrig
HU	Ungarn
IE	Irland
IOB	Ikke-opdelte bevillinger
IT	Italien
LT	Litauen
LU	Luxembourg
LV	Letland
MT	Malta
NL	Nederlandene
OB	Opdelte bevillinger
PL	Polen
PT	Portugal
RO	Rumænien
SE	Sverige
SI	Slovenien
SK	Slovakiet
TEUF	Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
UK	Det Forenede Kongerige
0,0	Mellem 0 og 0,05
—	Ingen oplysninger

**TAVLER VEDRØRENDE BUDGETTET OG DET KONSOLIDEREDE REGNSKAB FOR REGNSKABSÅRET 2010**

Tavle I	2010-budgettet - Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger
Tavle II	2010-budgettet - Bevillinger til forpligtelser
Tavle III	Disponible bevillinger til forpligtelser i 2010 og deres udnyttelse
Tavle IV	Disponible bevillinger til betalinger i 2010 og deres udnyttelse
Tavle V	Egne indtægter i 2010, pr. medlemsstat
Tavle VI	Betalinger i 2010 i hver medlemsstat
Tavle VII	Den konsoliderede balance
Tavle VIII	Den konsoliderede resultatopgørelse

**Tavle I**  
**2010-budgettet — Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger**

[Reglerne for indtægterne er omtalt i punkt 7.2 i »Baggrundsoplysninger om budgettet«. For udgifternes vedkommende henvises der til punkt 7.3 i »Baggrundsoplysninger om budgettet«. Mere detaljerede oplysninger findes i kolonne (a) på tavle IV]



#### Indtægternes fordeling:

Egne indtægter i alt (pr. medlemsstat)		
Landbrugsafgifter	—	(0 %)
Sukker- og isoglukoseafgifter	123,4	(0,1 %)
Told	15 595,8	(12,7 %)
Egne momsindtægter	13 277,3	(10,8 %)
Egne BNI-indtægter	90 273,5	(73,4 %)
Andre indtægter	1 432,3	(1,2 %)
Disp. overskud fra det foreg. regnskabsår	2 253,6	(1,8 %)

#### Udgifternes fordeling

##### Udgiftsområderne i den finansielle ramme

1. Bæredygtig vækst	52 103,0	(39,9 %)
2. Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer	59 630,4	(45,7 %)
3. EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	1 616,6	(1,2 %)
4. EU som global partner	8 101,2	(6,2 %)
5. Administration	9 075,8	(7 %)
6. Kompensation	—	(0 %)
Bevillinger til disposition for andre institutioner	3 495,9	(2,7 %)
Bevillinger til disposition for Kommissionen, heraf aktionsbevillinger	127 031,1	(97,3 %)
	121 451,2	(93 %)

(1) Efter ændringsbudgetter.

(4) Indtægterne fra IE, RO, HU, SK, SI, BG, LT, LU, CY, LV, EE, MT er lagt sammen.

(2) Efter ændringsbudgetter og overførsler mellem budgetposter.

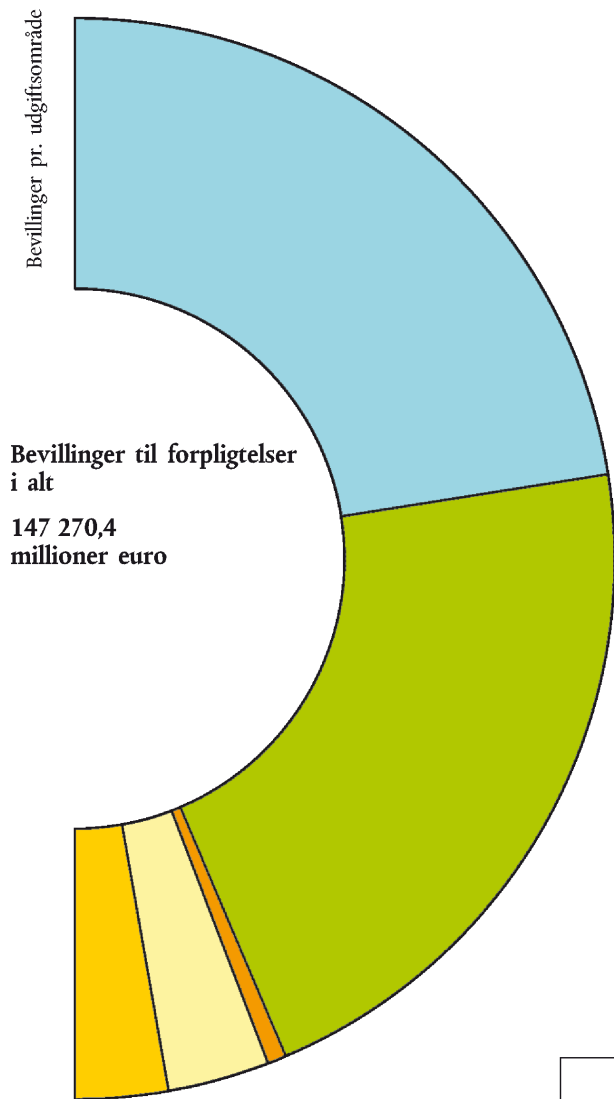
(3) Formålsbestemte indtægter og fremførte bevillinger.



**Tavle II**  
**2010-budgettet — Bevillinger til forpligtelser**

[efter ændringsbudgetter; nærmere oplysninger i kolonne (a) på tavle III]

(millioner euro og %)









**Bemærk:**

De samlede bevillinger til forpligtelser og budgetindtægterne i 2010 balancerer ikke, fordi der i forpligtelsesbevillingerne også er medregnet beløb, der skal finansieres af de efterfølgende regnskabsårs budgetindtægter.

**Udgifternes fordeling**

Udgiftsområderne i den finansielle ramme

	1. Bæredygtig vækst	66 243,2	(45 %)
	2. Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer	62 311,6	(42,3 %)
	3. EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	1 905,8	(1,3 %)
	4. EU som global partner	8 417,9	(5,7 %)
	5. Administration	8 391,9	(5,7 %)
	6. Kompensation	—	(0 %)



**Tavle III**  
**Disponible bevillinger til forpligtelser i 2010 og deres udnyttelse**

(millioner euro og %)

Sektioner (BS) og afsnit (BA) svarende til kontoplanen for 2010 og udgiftsområderne i den finansielle ramme	Endelige bevillinger	Udnyttelse af bevillingerne					
	Beløb (¹)	Indgåede forpligtelser	Udnyttelsesgrad (%)	Fremførsler 2011	Grad (%)	Bortfald	Grad (%)
	(a)	(b)	(b)/(a)	(c)	(c)/(a)	(d) = (a) - (b) - (c)	(d)/(a)
<b>Kontoplanen</b>							
I Parlamentet (BS I)	1 752,4	1 585,8	90,5	110,6	6,3	55,9	3,2
II Rådet (BS II)	703,3	633,5	90,1	29,1	4,1	40,7	5,8
III Kommissionen (BS III)	144 100,2	139 832,5	97,0	3 645,3	2,5	622,4	0,4
III.1 Økonomiske og finansielle anliggender (BA 01)	455,0	450,8	99,1	1,5	0,3	2,7	0,6
III.2 Erhvervspolitik (BA 02)	907,0	844,7	93,1	51,5	5,7	10,7	1,2
III.3 Konkurrence (BA 03)	95,3	92,3	96,9	2,1	2,2	0,9	1,0
III.4 Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (BA 04)	11 414,0	11 378,1	99,7	25,9	0,2	10,0	0,1
III.5 Landbrug og udvikling af landdistrikter (BA 05)	60 878,5	58 880,4	96,7	1 967,2	3,2	30,8	0,1
III.6 Energi og transport (BA 06)	5 089,4	4 863,9	95,6	215,3	4,2	10,1	0,2
III.7 Miljø (BA 07)	494,3	458,7	92,8	12,9	2,6	22,8	4,6
III.8 Forskning (BA 08)	5 911,7	5 544,6	93,8	366,0	6,2	1,1	0,0
III.9 Informationssamfundet og medier (BA 09)	1 816,9	1 692,0	93,1	121,0	6,7	4,0	0,2
III.10 Direkte forskning (BA 10)	847,2	461,7	54,5	385,2	45,5	0,4	0,0
III.11 Maritime anliggender og fiskeri (BA 11)	1 005,2	977,1	97,2	3,2	0,3	25,0	2,5
III.12 Det indre marked (BA 12)	77,6	76,2	98,2	1,3	1,6	0,1	0,1
III.13 Regionalpolitik (BA 13)	39 020,1	38 980,7	99,9	23,4	0,1	16,0	0,0
III.14 Beskatning og toldunion (BA 14)	139,0	132,8	95,5	1,6	1,1	4,6	3,3
III.15 Uddannelse og kultur (BA 15)	1 816,7	1 641,0	90,3	173,0	9,5	2,7	0,2
III.16 Kommunikation (BA 16)	222,8	217,3	97,5	1,8	0,8	3,7	1,7
III.17 Sundhed og forbrugerbeskyttelse (BA 17)	703,5	676,0	96,1	8,7	1,2	18,7	2,7
III.18 Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (BA 18)	1 128,1	1 070,0	94,8	53,1	4,7	5,0	0,4
III.19 Eksterne forbindelser (BA 19)	4 449,7	4 358,8	98,0	85,8	1,9	5,0	0,1
III.20 Handel (BA 20)	80,5	78,2	97,1	1,3	1,6	1,1	1,4
III.21 Udvikling og forbindelser med AVS-stater (BA 21)	1 737,1	1 686,2	97,1	49,1	2,8	1,8	0,1
III.22 Udvidelse (BA 22)	1 035,2	1 023,4	98,9	10,1	1,0	1,6	0,2
III.23 Humanitær bistand (BA 23)	1 069,7	1 058,0	98,9	2,1	0,2	9,6	0,9
III.24 Bekæmpelse af svig (BA 24)	77,7	76,7	98,8	0,0	0,0	0,9	1,2
III.25 Koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning (BA 25)	198,6	192,9	97,1	4,4	2,2	1,4	0,7
III.26 Kommissionens administration (BA 26)	1 111,3	1 070,4	96,3	38,2	3,4	2,6	0,2
III.27 Budget (BA 27)	67,0	63,5	94,7	2,7	4,0	0,9	1,3
III.28 Revision (BA 28)	11,6	11,2	96,3	0,3	2,6	0,1	1,2
III.29 Statistik (BA 29)	152,9	138,7	90,7	7,8	5,1	6,4	4,2
III.30 Pensioner og dertil knyttede udgifter (BA 30)	1 209,6	1 205,2	99,6	0,0	0,0	4,5	0,4
III.31 Sprogtenester (BA 31)	461,7	431,2	93,4	28,8	6,2	1,7	0,4
III.40 Reserver (BA 40)	415,3	—	—	—	—	415,3	100,0
IV Domstolen (BS IV)	331,5	324,5	97,9	1,5	0,4	5,5	1,7
V Revisionsretten (BS V)	148,6	138,2	93,0	0,4	0,3	10,0	6,7
VI Det Økonomiske og Sociale Udvalg (BS VI)	127,2	124,7	98,0	0,2	0,1	2,4	1,9
VII Regionsudvalget (BS VII)	90,8	90,3	99,4	0,0	0,0	0,5	0,6
VIII Den Europæiske Ombudsmand (BS VIII)	9,3	8,4	89,7	—	—	1,0	10,3
IX Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (BS IX)	7,1	5,9	82,7	—	—	1,2	17,3
<b>Bevillinger til forpligtelser tilsammen</b>	<b>147 270,4</b>	<b>142 743,8</b>	<b>96,9</b>	<b>3 787,0</b>	<b>2,6</b>	<b>739,6</b>	<b>0,5</b>
<b>Den finansielle ramme</b>							
1 Bæredygtig vækst	66 243,2	64 453,3	97,3	1 311,9	2,0	478,0	0,7
2 Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer	62 311,6	60 250,8	96,7	1 969,9	3,2	91,0	0,1
3 EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	1 905,8	1 795,2	94,2	97,5	5,1	13,1	0,7
4 EU som global partner	8 417,9	8 247,2	98,0	154,2	1,8	16,5	0,2
5 Administration	8 391,9	7 997,3	95,3	253,7	3,0	141,0	1,7
6 Kompensation	—	—	—	—	—	—	—
<b>Bevillinger til forpligtelser tilsammen</b>	<b>147 270,4</b>	<b>142 743,8</b>	<b>96,9</b>	<b>3 787,0</b>	<b>2,6</b>	<b>739,6</b>	<b>0,5</b>
<b>Bevillinger til betalinger tilsammen</b>	<b>130 527,0</b>	<b>122 230,7</b>	<b>93,6</b>	<b>5 557,4</b>	<b>4,3</b>	<b>2 739,0</b>	<b>2,1</b>

(¹) Endelige budgetbevillinger efter hensyntagen til overførsler mellem budgetposter, bevillinger vedrørende formålsbestemte indtægter eller lignende og bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår.



**Tavle IV**  
**Disponible bevillinger til betalinger i 2010 og deres udnyttelse**

(million euro og %)

Sektioner (BS) og afsnit (BA) svarende til kontoplanen for 2010 og udgiftsområderne i den finansielle ramme	Endelige bevillinger (1)	Udnyttelse af bevillingerne					
		Betalinger afholdt i 2010	Udnyttelsesgrad (%)	Fremførsler	Grad (%)	Bortfald	Grad (%)
		(a)	(b)/(a)	(c)	(c)/(a)	(d) = (a) - (b) - (c)	(d)/(a)
<b>Kontoplanen</b>							
I Parlamentet (BS I)	1 938,1	1 506,6	77,7	350,9	18,1	80,7	4,2
II Rådet (BS II)	748,4	620,3	82,9	80,5	10,8	47,5	6,3
III Kommissionen (BS III)	127 031,1	119 373,9	94,0	5 073,0	4,0	2 584,2	2,0
III.1 Økonomiske og finansielle anliggender (BA 01)	400,5	288,8	72,1	67,4	16,8	44,3	11,1
III.2 Erhvervs politik (BA 02)	770,9	658,0	85,4	98,7	12,8	14,2	1,8
III.3 Konkurrence (BA 03)	103,5	91,9	88,8	9,8	9,5	1,8	1,7
III.4 Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (BA 04)	8 543,3	7 481,1	87,6	43,4	0,5	1 018,9	11,9
III.5 Landbrug og udvikling af landdistrikter (BA 05)	58 421,2	55 611,3	95,2	2 324,8	4,0	485,1	0,8
III.6 Energi og transport (BA 06)	3 369,2	2 858,9	84,9	187,2	5,6	323,1	9,6
III.7 Miljø (BA 07)	438,0	358,2	81,8	23,8	5,4	56,0	12,8
III.8 Forskning (BA 08)	5 369,2	4 506,5	83,9	848,2	15,8	14,5	0,3
III.9 Informationssamfundet og medier (BA 09)	1 986,3	1 786,3	89,9	196,9	9,9	3,1	0,2
III.10 Direkte forskning (BA 10)	789,3	438,2	55,5	344,0	43,6	7,2	0,9
III.11 Maritime anliggender og fiskeri (BA 11)	827,4	655,6	79,2	39,2	4,7	132,6	16,0
III.12 Det indre marked (BA 12)	79,9	70,8	88,7	7,0	8,8	2,0	2,5
III.13 Regionalpolitik (BA 13)	30 709,4	30 622,6	99,7	79,1	0,3	7,7	0,0
III.14 Beskatning og toldunion (BA 14)	135,7	125,6	92,5	9,5	7,0	0,7	0,5
III.15 Uddannelse og kultur (BA 15)	1 782,8	1 571,7	88,2	205,3	11,5	5,9	0,3
III.16 Kommunikation (BA 16)	230,8	206,0	89,2	14,1	6,1	10,8	4,7
III.17 Sundhed og forbrugerbeskyttelse (BA 17)	664,5	590,4	88,8	44,5	6,7	29,6	4,5
III.18 Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (BA 18)	839,8	744,9	88,7	71,2	8,5	23,7	2,8
III.19 Eksterne forbindelser (BA 19)	3 867,5	3 683,0	95,2	83,5	2,2	101,0	2,6
III.20 Handel (BA 20)	90,4	76,9	85,1	6,3	7,0	7,2	7,9
III.21 Udvikling og forbindelser med AVS-stater (BA 21)	1 818,8	1 707,8	93,9	55,2	3,0	55,8	3,1
III.22 Udvidelse (BA 22)	1 152,5	1 130,2	98,1	16,0	1,4	6,3	0,5
III.23 Humanitær bistand (BA 23)	977,8	970,9	99,3	5,9	0,6	0,9	0,1
III.24 Bekæmpelse af svig (BA 24)	82,3	72,7	88,3	7,0	8,5	2,6	3,1
III.25 Koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning (BA 25)	214,5	188,7	87,9	22,3	10,4	3,6	1,7
III.26 Kommissionens administration (BA 26)	1 239,4	1 044,0	84,2	176,8	14,3	18,5	1,5
III.27 Budget (BA 27)	77,2	64,7	83,8	11,2	14,5	1,3	1,7
III.28 Revision (BA 28)	12,3	10,6	86,6	1,4	11,8	0,2	1,6
III.29 Statistik (BA 29)	148,0	125,8	85,0	16,6	11,2	5,6	3,8
III.30 Pensioner og dertil knyttede udgifter (BA 30)	1 209,6	1 205,2	99,6	0,0	0,0	4,5	0,4
III.31 Sprog tjenester (BA 31)	486,1	426,5	87,7	56,6	11,6	2,9	0,6
III.40 Reserver (BA 40)	192,9	—	—	—	—	192,9	100,0
IV Domstolen (BS IV)	349,7	323,1	92,4	18,3	5,2	8,3	2,4
V Revisionsretten (BS V)	209,8	182,4	86,9	16,7	7,9	10,8	5,2
VI Det Økonomiske og Sociale Udvalg (BS VI)	134,4	121,5	90,4	9,3	7,0	3,6	2,7
VII Regionsudvalget (BS VII)	97,2	89,4	92,0	6,7	6,9	1,0	1,1
VIII Den Europæiske Ombudsmand (BS VIII)	10,1	8,5	84,3	0,5	5,2	1,1	10,5
IX Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (BS IX)	8,2	5,0	61,1	1,4	16,8	1,8	22,1
<b>Bevillinger til betalinger tilsammen</b>	<b>130 527,0</b>	<b>122 230,7</b>	<b>93,6</b>	<b>5 557,4</b>	<b>4,3</b>	<b>2 739,0</b>	<b>2,1</b>
<b>Den finansielle ramme</b>							
1 Bæredygtig vækst	52 103,0	48 828,0	93,7	1 905,3	3,7	1 369,7	2,6
2 Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer	59 630,4	56 647,3	95,0	2 381,9	4,0	601,2	1,0
3 EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	1 616,6	1 373,0	84,9	199,3	12,3	44,4	2,7
4 EU som global partner	8 101,2	7 486,5	92,4	114,1	1,4	500,6	6,2
5 Administration	9 075,8	7 895,8	87,0	956,8	10,5	223,1	2,5
6 Kompensation	—	—	—	—	—	—	—
<b>Bevillinger til betalinger tilsammen</b>	<b>130 527,0</b>	<b>122 230,7</b>	<b>93,6</b>	<b>5 557,4</b>	<b>4,3</b>	<b>2 739,0</b>	<b>2,1</b>

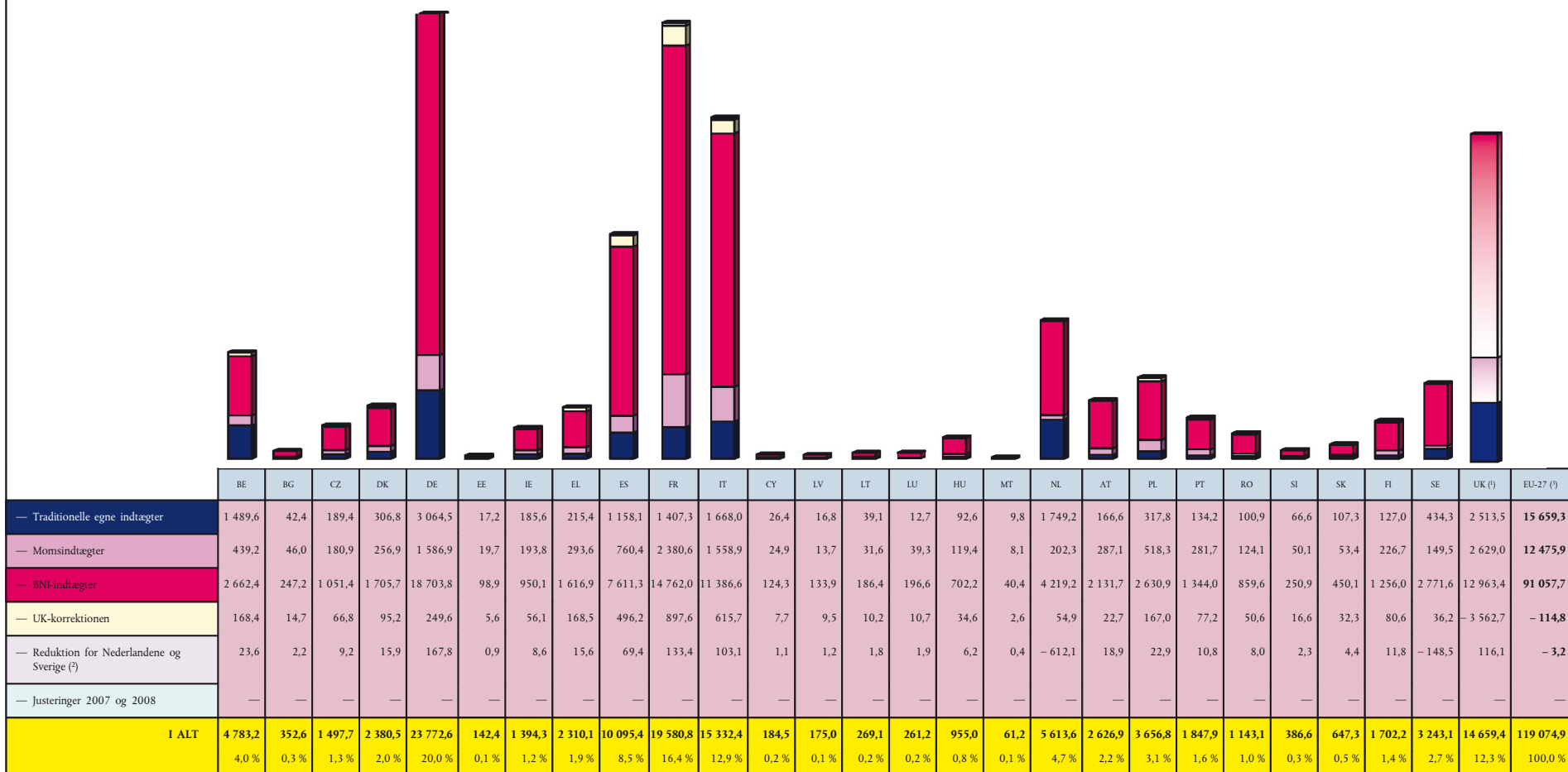
(1) Endelige budgetbevillinger efter hensyntagen til overførsler mellem budgetposter, bevillinger vedrørende formålsbestemte indtægter eller lignende bevillinger og bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår.



Tavle V  
Egne indtægter i 2010 pr. medlemsstat

## Gennemførelsen af budgettets indtægtsside

(millioner euro og %)



(\*) Der er foretaget en korrektion (på 3 562,7 millioner euro) af bruttobeløbet for Det Forenede Kongeriges andel (18 222 millioner euro). De øvrige medlemsstater finansierer denne justering.

(\*) I perioden 2007-2013 indrømmes Nederlandene og Sverige en bruttoreduktion af deres årlige BNI-bidrag. For 2010 beløber den sig til henholdsvis 612,1 og 148,5 millioner euro.

(\*) Differencerne mellem tavlens beløb og beløbene i kapitel 2 - tabel 2.1 skyldes justeringerne vedrørende momsindtægter, BNI-indtægter og UK-korrekctionen, som er fordelt på de tilsvarende rubrikker og lande.



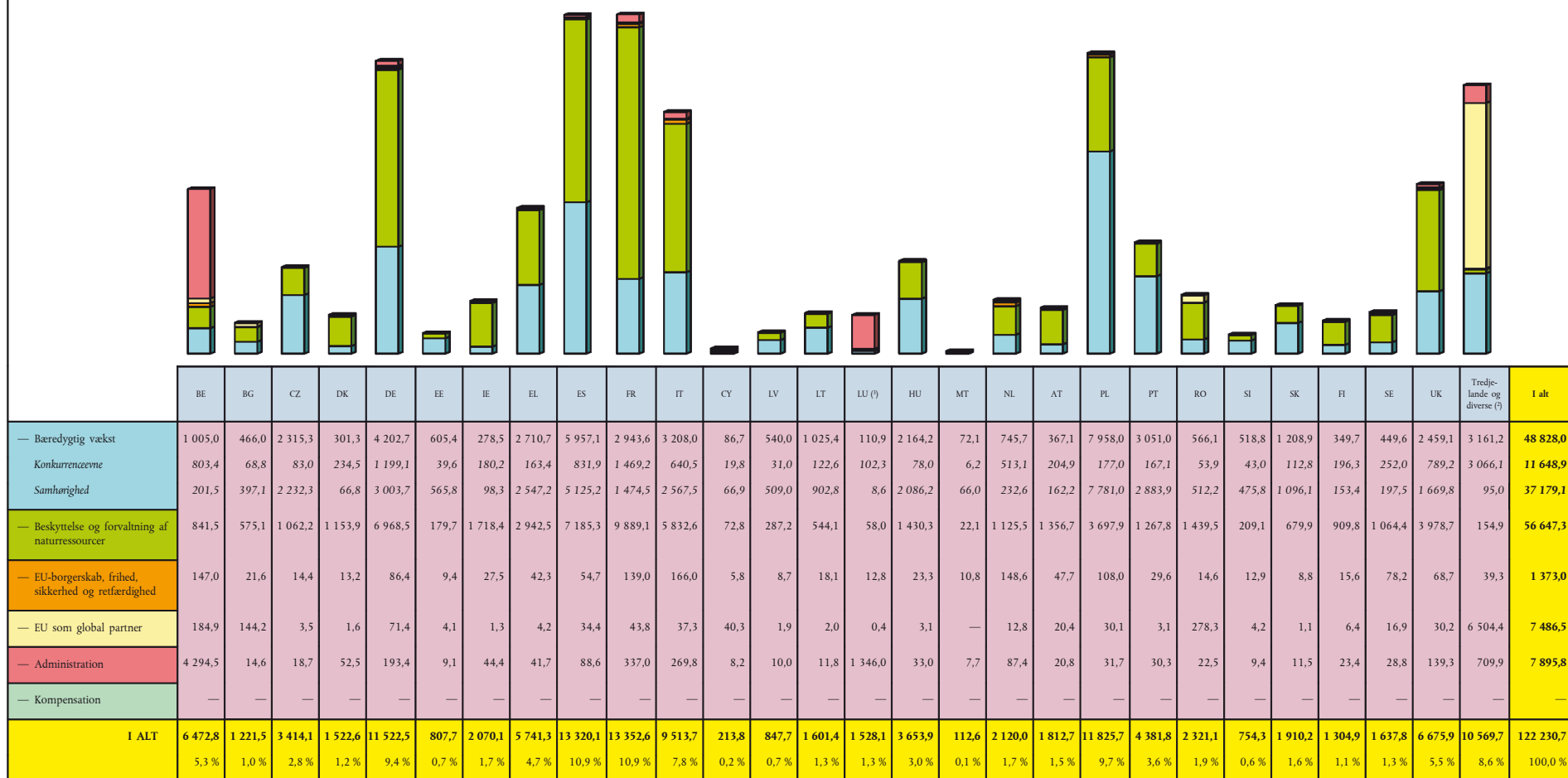
Tavle VI

Betalingen i 2010 i hver medlemsstat <sup>(1)</sup>

NB: Betalinger i 2010 = betalinger over aktionsbevillinger for 2010 plus betalinger over fremførsler fra 2009.

## Udgiftsområder i den finansielle ramme

(millioner euro og %)

<sup>(1)</sup> Den geografiske fordeling er ikke baseret på betalingerne til medlemsstaterne, men på udgifternes fordeling i henhold til dataene i Kommissionens it-regnskabssystem ABAC (bortset fra rubrikken Administration, som GD for Budget leverede direkte).<sup>(2)</sup> Beløbene under »Tredjelands og diverse« er i det væsentlige udgifter til projekter uden for Unionen og til tredjelands deltagelse. Herunder er også medtaget udgifter, som ikke kunne fordeles geografisk.<sup>(3)</sup> Det beløb, der er anført for Luxembourg, er inklusive en negativ justering på 136 millioner euro vedrørende operationelle betalinger, som Luxembourg ikke er den faktiske modtager af.



<b>Tavle VII</b>		
<b>Den konsoliderede balance <sup>(1)</sup></b>		
<i>(millioner euro)</i>		
	31.12.2010	31.12.2009
<b>Langfristede aktiver:</b>		
Immaterielle aktiver	108	72
Bygninger, installationer og udstyr	4 813	4 859
Langsigtede investeringer	2 555	2 379
Lån	11 640	10 764
Langsigtet forfinansiering	44 118	41 544
Langfristede tilgodehavender	40	55
	<b>63 274</b>	<b>59 673</b>
<b>Omsætningsaktiver:</b>		
Lagerbeholdninger	91	77
Kortsigtede investeringer	2 331	1 791
Kortsigtet forfinansiering	10 078	9 436
Kortfristede tilgodehavender	13 501	8 958
Kassebeholdning og tilsvarende likvide midler	22 063	23 372
	<b>48 064</b>	<b>43 634</b>
<b>Aktiver i alt</b>	<b>111 338</b>	<b>103 307</b>
<b>Langfristet gæld:</b>		
Ydelser til medarbejdere	(37 172)	(37 242)
Langfristede hensættelser	(1 317)	(1 469)
Langfristede finansielle forpligtelser	(11 445)	(10 559)
Anden langfristet gæld	(2 104)	(2 178)
	<b>(52 038)</b>	<b>(51 448)</b>
<b>Løbende gæld:</b>		
Kortsigtede hensættelser	(214)	(213)
Kortfristede finansielle forpligtelser	(2 004)	(40)
Gældsposter	(84 529)	(93 884)
	<b>(86 747)</b>	<b>(94 137)</b>
<b>Passiver i alt</b>	<b>(138 785)</b>	<b>(145 585)</b>
<b>Nettoaktiver</b>	<b>(27 447)</b>	<b>(42 278)</b>
Reserver	3 484	3 323
Beløb, der skal indkræves fra medlemsstaterne	(30 931)	(45 601)
<b>Nettoaktiver</b>	<b>(27 447)</b>	<b>(42 278)</b>

<sup>(1)</sup> Balancen vises med samme opstilling som i årsregnskabet for Den Europæiske Union.



**Tavle VIII**  
**Den konsoliderede resultatopgørelse <sup>(1)</sup>**

(millioner euro)

	2010	2009
<b>Driftsindtægter</b>		
Egne indtægter og indtægter fra bidrag	122 328	110 537
Andre driftsindtægter	8 188	7 532
	<b>130 516</b>	<b>118 069</b>
<b>Driftsudgifter</b>		
Administrationsomkostninger	(8 614)	(8 133)
Driftsudgifter	(103 764)	(102 504)
	<b>(112 378)</b>	<b>(110 637)</b>
<b>Overskud på driften</b>	<b>18 138</b>	<b>7 432</b>
Finansielle indtægter	1 178	835
Finansielle udgifter	(661)	(594)
Bevægelse i forpligtelser vedrørende ydelser til medarbejdere	(1 003)	(683)
Andel af nettooverskud/(-underskud) fra tilknyttede organer og joint ventures	(420)	(103)
<b>Regnskabsårets økonomiske resultat</b>	<b>17 232</b>	<b>6 887</b>

<sup>(1)</sup> Resultatopgørelsen vises med samme opstilling som i årsregnskabet for Den Europæiske Union.

